

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลปากู
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)
เพิ่มเติมเปลี่ยนแปลง ครั้งที่ ๑

****

อาศัยอำนาจตามความข้อ ๑๗ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๙ (๔) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) เพิ่มเติมเปลี่ยนแปลง ครั้งที่ ๑ เสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลปากู ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากู ได้เห็นชอบแผนพัฒนาในการประชุมสภาสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑/๒๕๖๐ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) เพิ่มเติมเปลี่ยนแปลง ครั้งที่ ๑ ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากู ให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายการียา ยูโซะ)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากู

ส่วนที่ ๑
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

ประวัติที่มาของ “ตำบลปากู” ปากูหมายถึง ต้นปากู มีลักษณะลำต้นสูงใหญ่คล้ายต้นมะพร้าว ใบเป็นทางคล้ายใบหวายใบจะยาวเท่ากันเหมือนใบมะพร้าว นำใบมาขย้ำจะมีเสียงดังกรอบแกรบ ในพื้นที่นี้ในสมัยก่อนมีต้นปากูขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ในปัจจุบันยังคงมีเหลืออยู่เพียงต้นเดียว ชาวบ้านจึงเรียกชื่อ “ปากู “ ตามต้นไม้นี้

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู ตั้งอยู่ในเขตท้องที่อำเภอทุ่งยางแดง จังหวัดปัตตานี ห่างจากที่ว่าการอำเภอทุ่งยางแดง ใกล้ที่สุด ๕ กิโลเมตร ที่บ้านปากู ไกลที่สุด ๙ กิโลเมตร ที่บ้านจะมือฆา มีทางหลวงหมายเลข ๔๐๗๔ สายยะลา – สายบุรี ผ่านกลางตำบลระยะทาง ๔ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือติดกับเขตตำบลพิเทน	อำเภอทุ่งยางแดง	จังหวัดปัตตานี
ทิศใต้ติดกับเขตตำบลท่าธง	อำเภอรามัน	จังหวัดยะลา
ทิศตะวันออกติดเขตตำบลปล่องหอย	อำเภอกะพ้อ	จังหวัดปัตตานี
ทิศตะวันตกติดเขตตำบลน้ำดำ	อำเภอทุ่งยางแดง	จังหวัดปัตตานี

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม เหมาะในการทำนา บางแห่งเป็นเนินเขาเตี้ยๆ ในฤดูน้ำลากจะมีน้ำไหลผ่านชุมชนลงสู่ที่ต่ำ ชุมชนส่วนใหญ่ตั้งอยู่ที่ราบสูงเชิงเขาดินและป่าโปร่ง บางส่วนตั้งอยู่สองข้างทางหลวงหมายเลข ๔๐๗๔ สายยะลา – สายบุรี มีเนื้อที่ ๓๒.๘๖ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒๐,๕๓๙ ไร่

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

เป็นแบบมรสุมมี ๒ ฤดู คือ

๑. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - เดือนเมษายน

๒. ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - มกราคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๘๐% ดินลูกรังประมาณ ๕ % ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ๑๐ % เหมาะในการทำนา

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

๑.๕.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ, ลำห้วย	๕	แห่ง
- บึง, หนองน้ำ	๑	แห่ง

๑.๕.๒ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- บ่อน้ำตื้น	๒๐๖	บ่อ
- บ่อโยก	๔	บ่อ
- ประปาหมู่บ้าน	๒	แห่ง
- สระเก็บน้ำ	๑	แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้/ป่าไม้

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู มีเนื้อที่ ๓๒.๘๖ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒๐,๕๓๙ ไร่

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	มีเนื้อที่ (ตร.กม.)	คิดเป็นจำนวน(ไร่)
๑	บ้านปาแดปาลัส	๓	๑,๘๗๕
๒	บ้านปาเซปูเตะ	๗.๔๙	๔,๖๘๑
๓	บ้านเขาดิน	๓.๘	๒,๓๗๕
๔	บ้านมะนังยง	๔.๔๙	๒,๘๐๖
๕	บ้านปากู	๒.๔๙	๑,๕๕๖
๖	บ้านตะโละโตะโน	๘.๖	๕,๓๗๘
๗	บ้านจะมือฆา	๒.๙๙	๑,๘๖๘
รวม		**๓๒.๘๖**	**๒๐,๕๓๙**

ที่มา : ข้อมูลจากอำเภอทุ่งยางแดง ณ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑. เขตการปกครอง

ตำบลปากู มีจำนวน ๗ หมู่บ้าน โดยแยกพื้นที่การปกครองและจำนวนประชากร ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน	ชื่อผู้นำ
		ชาย	หญิง	รวม		
๑	บ้านปาแดปาลัส	๔๘๗	๔๙๑	๙๗๘	๒๔๗	นายอุเซ็ง ดอเลาะ (ผญบ.)
๒	บ้านปาเซปูเต๊ะ	๘๐๓	๘๕๖	๑,๖๕๙	๓๐๔	นายอับดุลเลาะ แวหะมะ(ผญบ.)
๓	บ้านเขาดิน	๔๘๔	๕๐๕	๙๘๙	๒๑๓	นายอาแว เจะมะ (ผญบ.)
๔	บ้านมะนังยง	๕๕๐	๕๗๘	๑,๑๒๘	๑๙๗	นายมะลาเซ็ง มาหามะ (ผญบ.)
๕	บ้านปากู	๕๔๒	๕๖๔	๑,๑๐๖	๒๕๕	นายซาการียา ดอนิ (ผญบ.)
๖	บ้านตะโละโต๊ะโน	๓๗๕	๓๖๗	๗๔๒	๑๕๘	นายยูนุ๊ ยูโซ๊ะ (กำนัน)
๗	บ้านจะมือฆา	๔๔๕	๔๔๔	๘๘๙	๑๖๙	นายมะรีเพ็ง สาแม็ง (ผญบ.)
รวม		**๓,๖๘๖**	**๓,๘๐๕**	**๗,๔๙๑**	**๑,๕๔๓**	

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (ข้อมูล ณ เดือน ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙)

๒.๒ การเลือกตั้ง

(จากการสำรวจการใช้สิทธิเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากู เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖)

จังหวัด	อำเภอ	ประเภทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ประเภทการเลือกตั้ง	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	การใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง					
					ผู้มาใช้สิทธิ		บัตรเสีย		บัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	
					จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัตตานี	ทุ่งยางแดง	อบต.ปากู	นายก อบต.	๔,๔๓๓	๓,๗๗๕	๘๕.๑๖	๑๑๕	๓.๐๕	๓๔	๐.๙๐
			สมาชิกสภา อบต.							
			เขตเลือกตั้งที่ ๑	๖๒๒	๕๑๗	๘๓.๑๒	๑๐	๑.๙๓	๔	๐.๗๗
			เขตเลือกตั้งที่ ๒	๑,๐๑๘	๘๕๙	๘๔.๓๘	๒๔	๒.๗๙	๙	๑.๐๕
			เขตเลือกตั้งที่ ๓	๕๗๗	๕๑๑	๘๘.๕๖	๖	๑.๑๗	๓	๐.๕๙
			เขตเลือกตั้งที่ ๔	๖๗๗	๕๖๙	๘๔.๐๕	๒๙	๕.๑๐	๒๒	๓.๘๗
			เขตเลือกตั้งที่ ๕	๖๔๕	๕๑๓	๗๙.๕๓	๑๓	๒.๕๓	๔	๐.๗๘
			เขตเลือกตั้งที่ ๖	๔๑๘	๓๘๕	๙๒.๑๑	๗	๑.๘๒	๐	๐.๐๐
			เขตเลือกตั้งที่ ๗	๔๗๕	๔๒๐	๘๘.๔๒	๑๓	๓.๑๐	๐	๐.๐๐
รวม				**๔,๔๓๒**	**๓,๗๗๔**	**๘๕.๑๕**	**๑๐๒**	**๒.๗๐**	**๔๒**	**๑.๑๑**

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู มีจำนวน ๗ หมู่บ้าน โดยแยกพื้นที่การปกครองและจำนวนประชากร ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านปาแดปาลัส	๔๘๗	๔๙๑	๙๗๘	๒๔๗
๒	บ้านปาเซปูเต๊ะ	๘๐๓	๘๕๖	๑,๖๕๙	๓๐๔
๓	บ้านเขาดิน	๔๘๔	๕๐๕	๙๘๙	๒๑๓
๔	บ้านมะนังยง	๕๕๐	๕๗๘	๑,๑๒๘	๑๙๗
๕	บ้านปากู	๕๔๒	๕๖๔	๑,๑๐๖	๒๕๕
๖	บ้านตะโละโต๊ะโน	๓๗๕	๓๖๗	๗๔๒	๑๕๘
๗	บ้านจะมือฆา	๔๔๕	๔๔๔	๘๘๙	๑๖๙
รวม		**๓,๖๘๖**	**๓,๘๐๕**	**๗,๔๙๑**	**๑,๕๔๓**

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (ข้อมูล ณ เดือน ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙)

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู มีจำนวน ๗ หมู่บ้าน จำนวนประชากร ดังนี้

จำนวนประชากร	ชาย	หญิง	รวม	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๑,๓๖๗	๑,๒๖๗	๒,๖๓๔	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๒,๐๓๐	๒,๑๓๑	๔,๑๖๑	อายุ ๑๘ – ๕๙ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๔๐๗	๒๘๙	๖๙๖	อายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป
รวม	๓,๘๐๕	๓,๖๘๖	๗,๔๙๑	

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (ข้อมูล ณ เดือน ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙)

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ลำดับที่	รายละเอียด	หมู่ที่ ๑	หมู่ที่๒	หมู่ที่๓	หมู่ที่๔	หมู่ที่๕	หมู่ที่๖	หมู่ที่๗	**รวม**
๑	โรงเรียนประถมศึกษา	๑	๑	๑	๑	๑	-	-	**๕**
๒	โรงเรียนตาดีกา	๑	๑	๑	๒	๑	๑	๑	**๘**
๓	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๑	-	-	-	-	-	๑	**๒**
๔	ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	**๗**
๕	มัสยิด	๑	๑	๑	๒	๑	๑	๑	**๘**
๖	สุเหร่า	๑	๓	๑	-	๑	-	๑	**๗**
๗	สถานีอนามัย	๑	-	-	-	-	-	-	**๑**
๘	สถานีตำรวจ/หน่วยเฉพาะกิจฉุกเฉิน	๑	-	-	-	-	-	-	**๑**
๙	ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล	๑	-	-	-	-	-	-	**๑**
๑๐	โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม	-	๒	-	๒	๑	-	-	**๕**
๑๑	สถาบันปอเนาะ	๑	๑	๑					**๓**
๑๒	ศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้าน	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	**๗**
๑๓	ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีฯ	๑	-	-	-	-	-	-	**๑**
๑๔	สำนักบริการราชการประจำตำบลปากู	๑	-	-	-	-	-	-	**๑**
๑๕	ศูนย์การเรียนชุมชน	๑	-	-	-	-	-	-	**๑**

ข้อมูลจำนวนเด็กนักเรียนและครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากู

ที่	**ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก**	**จำนวน ผดด. (คน)**	**จำนวนนักเรียน**			
			อายุ ๓ ปี (คน)	**อายุ ๔ ปี (คน)**	**อายุ ๕ ปี (คน)**	**รวม ทั้งสิ้น (คน)**
๑.	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านปาแดปาลัส	๔	-	-	-	๔๐
๒.	ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดบ้านจะมือฆา	๓	-	-	-	๔๙
	รวม	**๗**	**-**	**-**	**-**	**๘๙**

ที่มา : ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.ปากู (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙)

สถานสอนจริยศึกษา(ตาดีกา) ในตำบลปากู

ที่	ชื่อมัสยิด	ชื่อตาดีกา	อยู่หมู่ที่ (กรณี อบต.)	ชื่อผู้บริหารตาดีกา	จำนวนผู้สอน (คน)	จำนวนนักเรียน (คน)
๑.	มัสยิดดะวะติดดีน	ตาดีกาดะวะติดดีน	ม.๑ ต.ปากู	นายซะตาดือราซอ	๘	๗๑
๒.	มัสยิดนูรุดดีนปาเซปูเตะ	ตารีกาตันบียา	ม.๒ ต.ปากู	นายยะโกะ วาเลาะ	๑๑	๑๑๙
๓.	มัสยิดดารุลอมานบูเกะตาเนาะ	ตุลอัตฟาล	ม.๓ ต.ปากู	-	-	๑๓๐
๔.	มัสยิดอีบาดุลรอห์มาน	ตาดีกาอีบาดุลรอห์มานจาเราะลือแบ	ม. ๔ ต.ปากู	นายวันฮูเซ็ง ตาวา	๖	๘๓
๕.	มัสยิดดารุลนาอีม	ตาดีกาดารุลนาอีมบ้านมะนังยง	ม. ๔ ต.ปากู	นายการียา หะเด็ง	๗	๑๒๒
๖.	มัสยิดนูรูลฮูลดา	ตาดีกานูรูลฮูลดา	ม. ๕ ต.ปากู	นายอาแซ มาจิ	๑๕	๒๖๕
๗.	มัสยิดมัสยิดโต๊ะโน	-	ม.๖ ต.ปากู	-	-	๑๓๘
๘.	มัสยิดจะมือฆา	ตาดีกามิฟตาฮูลยันนะห์	ม.๗ ต.ปากู	-	-	๑๒๘
รวม		๘ ศูนย์			๔๗	๑,๐๕๖

ที่มา : เครือข่ายตาดีกา ตำบลปากู (ข้อมูล ณ เดือน เมษายน ๒๕๕๘)

ข้อมูลเด็กนักเรียนในสถานจริยศึกษา(ตาดีกา)ในตำบลปากู

หมู่ที่	ชื่อสถานศึกษา	ชั้นเรียน (จำนวน เด็ก)								รวม
		A	B	๑	๒	๓	๔	๕	๖	
๑	ดะวะติดดีน	๑๓	๑๖	๑๘	๑๒	๑๒	-	-	-	**๗๑**
๒	ตันบียาตุลอัตฟาล	๓๐	๑๙	๒๕	๓๐	๑๐	๕	-	-	**๑๑๙**
๓		-	๓๓	๑๘	๒๘	๒๒	๑๔	๙	๖	**๑๓๐**
๔	อีบาดุลรอห์มาน	๑๔	๒๒	๑๐	๑๙	๑๒	๖	-	-	**๘๓**
	ดารุลนาอีม	-	-	๒๘	๒๒	๒๖	๒๗	๑๙	-	**๑๒๒**
๕	นูรูลฮูลดา	๓๕	๔๓	๖๓	๔๓	๒๙	๒๕	๑๙	๘	**๒๖๕**
๖		๓๕	๒๘	๒๗	๑๕	๑๐	๙	๘	๖	**๑๓๘**
๗	มิฟตาฮูลยันนะห์	๓๖	๓๘	๑๙	๒๐	๑๐	๕	-	-	**๑๒๘**
	รวม	**๑๖๓**	**๑๙๙**	**๒๐๘**	**๑๘๙**	**๑๓๑**	**๙๑**	**๕๕**	**๒๐**	**๑๐๕๖**

ที่มา : อบต.ปากู (ข้อมูล ณ เดือน เมษายน ๒๕๕๘)

ข้อมูลจำนวนเด็กนักเรียนและครูระดับประถมศึกษาในตำบลปากู

ที่	รายชื่อโรงเรียน	จำนวนครู (คน)	จำนวนนักเรียน							
			อนุบาล (คน)	ป.๑ (คน)	ป.๒ (คน)	ป.๓ (คน)	ป.๔ (คน)	ป.๕ (คน)	ป.๖ (คน)	รวมทั้งสิ้น (คน)
๑.	โรงเรียนชุมชนบ้านปาแดปาลัส	๘	๓๗	๑๔	๑๙	๑๘	๒๑	๑๗	๒๐	๑๔๖
๒.	โรงเรียนพระราชประสงค์บ้านทรายขาว	๑๓	๓๘	๑๒	๒๐	๑๙	๒๕	๒๔	๑๘	๑๕๖
๓.	โรงเรียนบ้านเขาดิน	๑๓	๓๙	๑๔	๒๔	๒๑	๒๓	๒๔	๒๐	๑๖๕
๔.	โรงเรียนบ้านมะนังยง	๑๕	๓๐	๑๐	๒๔	๑๘	๑๙	๒๐	๒๒	๑๔๓
๕.	โรงเรียนบ้านปากู	๑๑	๓๓	๑๐	๑๐	๙	๑๒	๑๑	๑๙	๑๐๔
		รวม	**๑๗๗**	**๖๐**	**๙๗**	**๘๕**	**๑๐๐**	**๙๖**	**๙๙**	**๗๑๔**

ที่มา : โรงเรียนในตำบลปากู (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙)

๔.๒ สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลปากู ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ บ้านปาแดปาลัส ต.ปากู เดิมเป็นสถานีอนามัยชั้นเดียวขนาดเล็ก พ.ศ.๒๕๕๓ ก่อสร้างเป็นสถานีอนามัยขนาดกลางและได้ยกฐานะเป็น รพ.สต. เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เขตความรับผิดชอบมีทั้งหมด ๗ หมู่บ้าน และมี อสม.จำนวน ๖๒ คนได้แก่

หมู่ที่ ๑ บ้านปาแดปาลัส มี อสม. ๑๐ คน
หมู่ที่ ๒ บ้านปาเซปูเตะ มี อสม. ๑๒ คน
หมู่ที่ ๓ บ้านเขาดิน มี อสม. ๘ คน
หมู่ที่ ๔ บ้านมะนังยง มี อสม. ๘ คน
หมู่ที่ ๕ บ้านปากู มี อสม. ๑๐ คน
หมู่ที่ ๖ บ้านตะโละโตะโน มี อสม. ๖ คน
หมู่ที่ ๗ บ้านจะมือฆา มี อสม. ๘ คน

๔.๓ อาชญากรรม

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน **ปัญหาคือ**การอพยพของประชากรจากต่างพื้นที่มาก และการติดยาเสพติดในเยาว์ชนในพื้นที่ **วิธีการแก้ปัญหา**ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบล จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรอำเภอทุ่งยางแดงได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลทราบนั้นพบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าอยู่ในระดับปานกลางและยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ **การแก้ไขปัญหา**ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู ได้ดำเนินการด้านสงคมสังเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์

๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ

๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง

ทะเบียนผู้สูงอายุ/ผู้พิการ/ผู้ป่วยเอดส์ ในตำบลปากู

หมู่ที่	จำนวนผู้สูงอายุ		จำนวนผู้พิการ			ผู้ป่วยเอดส์		หมายเหตุ
	ทั้งหมด	ได้รับเบี้ยยังชีพ	ทั้งหมด	ได้รับเบี้ยยังชีพ	สำรอง	ทั้งหมด	ได้รับเบี้ยยังชีพ	
๑	๑๒๖	๑๒๖	๑๕	๑๕		๑	๑	
๒	๑๓๗	๑๓๗	๓๒	๓๒		๓	๓	
๓	๗๙	๗๙	๙	๙				
๔	๘๕	๘๕	๑๗	๑๗				
๕	๙๕	๙๕	๑๗	๑๗		๑	๑	
๖	๔๔	๔๔	๘	๘				
๗	๕๓	๕๓	๑๐	๑๐		๑	๑	
รวม	**๖๑๙**	**๖๑๙**	**๑๐๘**	**๑๐๘**		**๖**	**๖**	

ที่มา : ทะเบียนผู้สูงอายุ/ทะเบียนคนพิการ/ทะเบียนผู้ป่วยเอดส์อบต.ปากู (ข้อมูล ณ เดือน ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙)

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๖๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๑๐๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก, ถนนลาดยาง, และบุกเบิกถนนทุกสาย **ปัญหาคือ** องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ **การแก้ปัญหาคือ** ประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน มีการคมนาคมทางบกได้ทางเดียว มีถนนทางหลวงหมายเลข ๔๐๗๔ สายยะลา - สายบุรี ผ่านถนนภายในเขตตำบลมีถนนลาดยาง ถนนลูกรัง ถนนหินคลุก และถนนคอนกรีตในหมู่บ้านใช้ติดต่อระหว่างชุมชนและขนส่งผลผลิตทางการเกษตร

๕.๒ การไฟฟ้า

ในตำบลปากูมีการไฟฟ้า จำนวน ๑ แห่ง คือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาย่อยอำเภอทุ่งยางแดง เลขที่ ๗๐ หมู่ที่ ๑ ตำบลปากู อำเภอทุ่งยางแดง จังหวัดปัตตานี ๙๔๑๔๐ มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้านแต่ยังไม่ทั่วถึงทุกครัวเรือน มีไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะทั่วถึงทุกชุมชน

๕.๓ การประปา

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากูมีระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน ๕ แห่ง อยู่ในความรับผิดชอบของหมู่บ้าน

๑. ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๒	๑	แห่ง
๒. ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๓	๑	แห่ง
๓. ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๔	๑	แห่ง
๔. ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๖	๑	แห่ง
๕. ประปาหมู่บ้านหมู่ที่ ๗	๑	แห่ง

๕.๔ โทรศัพท์

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากู ไม่มีโทรศัพท์สาธารณะในเขตพื้นที่

๕.๕ ไปรษณีย์/การสื่อสาร/การขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากู มี**ไปรษณีย์** จำนวน ๑ แห่ง คือ หมู่ที่ ๑ ตำบลปากู อำเภอทุ่งยางแดง จังหวัดปัตตานี

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

มีพื้นที่เกษตรกรรม ๑๘,๑๐๓ ไร่ แยกออกได้ดังนี้

- สวนยางพารา	๑๓,๐๒๒	ไร่
- นาข้าว	๒,๘๑๔	ไร่
- พืชไร่/พืชผัก	๙๘๖	ไร่
- สวนมะพร้าว	๙๐	ไร่
- สวนลองกอง	๑๓๖	ไร่
- สวนทุเรียน	๓๖	ไร่
- อื่นๆ	๑,๒๒๐	ไร่

อาชีพ

- อาชีพของประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียว ในอัตราส่วนดังนี้

- ทำสวนยางพารา	๗๘	เปอร์เซ็นต์
- ทำนา	๑๖	เปอร์เซ็นต์
- อื่นๆ	๖	เปอร์เซ็นต์

๖.๒ การประมง

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากู ทำประมงน้ำจืด (อาชีพตามฤดูกาล)

๖.๓ การปศุสัตว์

- เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงปลา เป็ด ไก่ โค นก กระบือ ฯลฯ

๖.๔ การบริการ

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากู มีการบริการ เช่น ตลาดนัด โรงสี ร้านค้าต่างๆ ฯลฯ

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากู ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว มีแต่ผืนป่าธรรมชาติแต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ

๖.๖ อุตสาหกรรม

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปากูไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ลำดับที่	รายละเอียด	หมู่ที่๑	หมู่ที่๒	หมู่ที่๓	หมู่ที่๔	หมู่ที่๕	หมู่ที่๖	หมู่ที่๗
๑	ปั้มน้ำมัน	-	-	-	-	-	-	-
๒	โรงสี	๑	๑	-	-	๑	๑	-
๓	ตลาดนัด	๑	-	-	-	๑	-	-
๔	ร้านค้าต่าง ๆ	๑๓	๑๕	๗	๑๓	๑๔	๙	๗
๕	กลุ่มอาชีพ	๑	๒	๑	-	๒	๒	๑
๖	กลุ่มออมทรัพย์	๑	๒	-	-	-	-	-
๗	กองทุนหมู่บ้านฯ	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๘	ธนาคารหมู่บ้าน	-	-	-	-	-	-	-

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี ส่วนใหญ่ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ **ปัญหาที่พบคือ** ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่โดยเฉพาะทำงานต่างประเทศ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถที่จะแก้ไขได้

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน มีทั้งหมดจำนวน ๗ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑ บ้านปาแดปาลัส
หมู่ที่ ๒ บ้านปาเซปูเตะ
หมู่ที่ ๓ บ้านเขาดิน
หมู่ที่ ๔ บ้านมะนังยง
หมู่ที่ ๕ บ้านปากู
หมู่ที่ ๖ บ้านตะโละโตะโน
หมู่ที่ ๗ บ้านจะมือฆา

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ในปัจจุบันประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลปากูส่วนใหญ่ ประกอบอำชีพทางการเกษตร ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ทำสวนยางพารา ทำนา โดยใช้พื้นที่ทำการเกษตรประมาณ ๑๘,๑๐๓ ไร่ และอื่นๆ เช่น เลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

มีแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร ได้แก่ ลำน้ำ,ลำห้วย จำนวน ๕ แห่ง, บึง,หนองน้ำ จำนวน ๑ แห่ง, บ่อน้ำตื้น จำนวน ๒๐๖, บ่อ,บ่อโยก ๔ บ่อ,ประปาหมู่บ้าน ๕ แห่ง,สระเก็บน้ำ ๑ แห่ง

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกินน้ำใช้

ปัจจุบันการประปาภายในองค์การบริหารส่วนตำบลปากู ใช้ประปาหมู่บ้าน บ่อของแต่ละบ้าน

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

๘.๑.๑ ตำบลปากู มี ๒ ศาสนา

- ศาสนาอิสลาม ๙๙.๙๖ เปอร์เซ็นต์
- ศาสนาพุทธ ๐.๐๔ เปอร์เซ็นต์

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันฮารีรายออิดิลฟิตรี ประมาณเดือน กรกฎาคม
- ประเพณีวันฮารีรายออิดิลอัฎฮา ประมาณเดือน กันยายน
- ประเพณีวันอาซูรอ ประมาณเดือน ตุลาคม
- ประเพณีวันเมาลิด ประมาณเดือน ธันงาคม
- ประเพณีเทศกาลถือศีลอด ประมาณเดือน มิถุนายน
- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีวันสงกรานต์ ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีลอยกระทง ประมาณเดือน ตุลาคม พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา ประมาณเดือน กรกฎาคม ตุลาคม

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

๘.๓.๑ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประชาชนในเขตตำบลปากูได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสารใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีการทอเสื่อจากต้นกก และวิธีการจับปลาธรรมชาติ

๘.๓.๒ ภาษาถิ่น มี ๒ ภาษา

- ภาษาไทย
- ภาษามลายูท้องถิ่น

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากูส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับทำสวน ที่อยู่อาศัย ร้านค้า ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากปัญหาน้ำแล้ง ทำให้ไม่มีน้ำอุปโภค บริโภค ต้องอาศัยน้ำดิบจากน้ำฝน

ส่วนที่ ๒
สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นปีที่ผ่านมา

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

๑.๑ สรุปสถานการณ์พัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐) เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๕๙) (พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๐) (พ.ศ.๒๕๕๙ – ๒๕๖๑) อันมีลักษณะเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแผนที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี โดยองค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้แผนพัฒนาสามปีเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี การจ่ายขาดเงินสะสม เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปี

ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณดังกล่าวตามแผนพัฒนาซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

➢ **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐)**

	ปี ๒๕๕๗	
	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการการดำเนินงาน
๑. การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	๑๑	๕
๒. การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๓๒	๑๕
๓. การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๐	๐
๔. การพัฒนาด้านสังคม คุณภาพชีวิต	๒๖	๑๒
๕. การพัฒนาด้านการกีฬา	๙	๔
๖. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี	๑๙	๙
๗. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๒	๑
๘. การพัฒนาด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๒	๑
รวมทั้งสิ้น	**๑๐๑**	**๔๗**
คิดเป็นร้อยละของยุทธศาสตร์การพัฒนา		**๔๖.๕๓**

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี ๒๕๕๘	
	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการการดำเนินงาน
๑. การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	๑๖	๙
๒. การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๓๑	๑๗
๓. การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒	๑
๔. การพัฒนาด้านสังคม คุณภาพชีวิต	๒๐	๑๑
๕. การพัฒนาด้านการกีฬา	๗	๔
๖. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี	๑๖	๙
๗. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๕	๓
๘. การพัฒนาด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๒	๑
รวมทั้งสิ้น	**๙๙**	**๕๕**
คิดเป็นร้อยละของยุทธศาสตร์การพัฒนา		**๕๕.๕๕**

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ปี ๒๕๕๙	
	โครงการ (เป้าหมาย)	ผลการการดำเนินงาน
๑. การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	๑๖	๙
๒. การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๒๙	๑๖
๓. การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒	๑
๔. การพัฒนาด้านสังคม คุณภาพชีวิต	๒๐	๑๑
๕. การพัฒนาด้านการกีฬา	๗	๔
๖. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี	๒๐	๑๑
๗. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๒	๑
๘. การพัฒนาด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	๔	๒
รวมทั้งสิ้น	**๑๐๐**	**๕๕**
คิดเป็นร้อยละของยุทธศาสตร์การพัฒนา		**๕๕.๐๐**

ผลการดำเนินงาน *(ตารางเปรียบเทียบ ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ กับ ๒๕๕๘)*								
การดำเนินงาน	**แผนพัฒนาสามปี ๒๕๕๗**	**แผนการดำเนินงาน ๒๕๕๗**	**ข้อบัญญัติ ๒๕๕๗**	**ดำเนินการได้จริง**	**แผนพัฒนาสามปี ๒๕๕๘**	**แผนการดำเนินงาน ๒๕๕๘**	**ข้อบัญญัติ ๒๕๕๘**	**ดำเนินการได้จริง**
จำนวนโครงการ	๘๘	๕๕	๔๐	๕๐	๑๐๓	๕๕	๔๐	๓๕
ร้อยละ	-	๖๒.๕๐	๗๒.๗๒	-		๕๓.๓๙	-	๘๗.๕๐

ผลการดำเนินงาน *(ตารางเปรียบเทียบ ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ กับ ๒๕๕๙)*								
การดำเนินงาน	**แผนพัฒนาสามปี ๒๕๕๘**	**แผนการดำเนินงาน ๒๕๕๘**	**ข้อบัญญัติ ๒๕๕๘**	**ดำเนินการได้จริง**	**แผนพัฒนาสามปี ๒๕๕๙**	**แผนการดำเนินงาน ๒๕๕๙**	**ข้อบัญญัติ ๒๕๕๙**	**ดำเนินการได้จริง**
จำนวนโครงการ	๑๐๓	๕๕	๔๐	๕๕	๑๓๔	๔๑	๑๐๓	๕๕
ร้อยละ	-	๕๓.๓๙	๗๒.๗๒	-		๓๐.๕๙	-	๕๓.๓๙

ผลการดำเนินงาน *(ตารางเปรียบเทียบ ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ กับ ๒๕๖๐)*								
การดำเนินงาน	**แผนพัฒนาสามปี ๒๕๕๙**	**แผนการดำเนินงาน ๒๕๕๙**	**ข้อบัญญัติ ๒๕๕๙**	**ดำเนินการได้จริง**	**แผนพัฒนาสามปี ๒๕๖๐**	**แผนการดำเนินงาน ๒๕๖๐**	**ข้อบัญญัติ ๒๕๖๐**	**ดำเนินการได้จริง**
จำนวนโครงการ	๑๓๔	๕๕	๔๐	๔๕	๑๓๖	๖๐	๖๐	ยังไม่ได้ดำเนินการ
ร้อยละ	-	๔๑.๐๔	๗๒.๗๒	-		๔๔.๑๑	-	

๑) ประมาณการรายรับ

ปีงบประมาณ	ประมาณการรายรับ	รายรับจริง	รายได้ไม่รวมเงินอุดหนุน
๒๕๕๕	๒๒,๑๑๗,๓๒๐.๐๐	๒๖,๖๗๙,๕๐๑.๒๖	๑๒,๔๗๔,๔๕๓.๒๖
๒๕๕๖	๒๖,๖๖๙,๒๒๐.๐๐	๒๗,๖๐๓,๕๗๐.๗๔	๑๖,๕๖๓,๕๖๕.๗๔
๒๕๕๗	๒๗,๖๐๐,๐๐๐.๐๐	๓๖,๘๒๑,๗๘๕.๑๔	๑๔,๑๙๕,๒๙๗.๑๔
๒๕๕๘	๓๐,๓๕๓,๓๑๐.๐๐	๓๐,๓๗๐,๒๗๐.๗๕	๑๕,๖๗๐,๕๘๗.๗๕
๒๕๕๙	๓๐,๔๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๖,๔๒๖,๔๘๑.๓๙	๑๖,๒๒๗,๐๙๖.๓๙

๒) ประมาณการรายจ่าย

ปีงบประมาณ	ประมาณการรายจ่าย	รายจ่ายจริง	จ่ายขาดเงินสะสม
๒๕๕๕	๒๒,๑๑๗,๓๒๐.๐๐	๑๗,๙๑๕,๓๕๐.๒๓	๘,๙๒๑,๒๑๐.๐๐
๒๕๕๖	๒๖,๖๖๙,๒๒๐.๐๐	๒๑,๙๑๘,๕๘๖.๓๒	๔๓๖,๑๒๕.๐๐
๒๕๕๗	๒๗,๖๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๔,๒๘๑,๑๔๙.๐๖	๓๖๓,๖๐๘.๐๐
๒๕๕๘	๓๐,๓๕๓,๓๑๐.๐๐	๒๕,๖๘๘,๘๐๙.๘๔	๗,๒๗๐,๓๓๘.๐๐
๒๕๕๙	๓๐,๔๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๓,๙๒๔,๖๘๖.๓๙	๑,๑๓๕,๒๓๘.๐๐

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเทศบาลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่มีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่งคงในการพัฒนาเพื่อให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ผลที่ได้รับมีดังนี้

๑. ประชาชนมีน้ำประปาใช้ทุกครัวเรือน
๒. ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน
๓. ประชาชนมีถนนใช้ในการสัญจรไปมาได้สะดวก
๔. ไม่มีการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
๕. เด็กๆ ได้รับการศึกษาทุกคน
๖. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพทุกคน
๗. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณะภัย
๘. ไม่มีเกิดอาชญากรรมการในพื้นที่
๙. ขยะในชุมชนมีวิธีการจัดการที่ถูกต้อง
๑๐. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุข
๑๑. ประชาชนได้รับความรู่เกี่ยวกับการป้องกันภัย
๑๒. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล
๑๓. ประชาชนได้รับบริการจากงานบริการต่างๆ ของเทศบาลด้วยความสะดวก

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ผลที่คาดว่าจะได้รับเพิ่มขึ้น มีดังนี้

๑. ประชาชนมีถนนที่มีคุณภาพดีขึ้นสำหรับในการสัญจรไปมา เช่น ถนน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด
๒. มีสำนักงานแห่งใหม่เพื่อรองรับการบริการประชาชน
๓. ประชาชนได้รับการฝึกอบรมอาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน

๔. ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบประปาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๕. การกำจัดขยะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๒ ผลกระทบ

ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ สามารถดำเนินการได้ตามที่ประชาชนต้องการเฉลี่ย ๓ ปี ร้อยละ ๗๓.๓๓ ซึ่งการดำเนินงานนั้นก็สามารถส่งผลผลกระทบต่อชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

๑. การก่อสร้างถนนเพิ่มขึ้นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจราจรมีประสิทธิภาพมากขึ้น ปลอดภัย

๒. ประปาหมู่บ้านเสียทำให้ประชาชนขาดน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

<u>ปัญหา</u>

๑) เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบ กฎหมาย เท่าที่ควร

๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย

๓) ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก

๔) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก

๕) ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่จะสามารถดำเนินการได้

<u>อุปสรรค</u>

๑) การขาดความรู้เรื่องของระเบียบ กฎหมาย อีกทั้ง เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง

๒) เทศบาลมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาของประชาชน

๓) เทศบาลสมารถดำเนินการได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่

➢ **แนวทางการแก้ไข**

(๑) การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การดำเนินงานของเทศบาลควรจะให้เป็นไปตามแผนพัฒนาสามปี กล่าวคือควรจะพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมาพิจารณาดำเนินการ

๓) ไม่ควรบรรจุโครงการ/กิจกรรม ที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ในแผนพัฒนาสามปี

๔) ควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา

(๒) การบริการประชาชน

๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี

๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการขององค์การบริหารส่วนตำบล

๓) เจ้าหน้าที่เทศบาลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน

๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ

๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับเทศบาล

➢ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐**

๑.๑) ปัญหา

- เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานมีไม่เพียงพอกับภาระงานที่มาก
- เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบ กฎหมาย เท่าที่ควร
- เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย
- ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาที่ต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
- ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก
- ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ของ อบต.ที่สามารถดำเนินการได้

๑.๒ อุปสรรค

- การขาดความรู้เรื่องของระเบียบ กฎหมาย อีกทั้ง เครื่องมือ เครื่องใช้เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง
- อบต. มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาของประชาชน
- อบต. สามารถดำเนินการได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่

๒) ปัญหาและอุปสรรคในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา มีดังนี้

๒.๑) ปัญหา

- อบต. ไม่สามารถบรรจุและดำเนินการได้ครอบคลุมทุกยุทธศาสตร์
- อบต. ไม่สามารถดำเนินการได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมที่ตั้งไว้

๒.๒) อุปสรรค

- โครงการ/กิจกรรมบางยุทธศาสตร์ต้องใช้งบประมาณมากและยังไม่จำเป็นเร่งด่วน
- อบต. ได้ตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่

- ข้อเสนอแนะ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปากู มีระดับความสำเร็จที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้และประชาชนมีความพึงพอใจสูงสุด จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑) การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑.๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน

๑.๒) การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลควรจะให้เป็นไปตามแผนพัฒนาสามปี กล่าวคือ ควรจะพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมาพิจารณาดำเนินการ

๑.๓) ไม่ควรบรรจุโครงการ/กิจกรรม ที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ในแผนพัฒนาสามปี

๑.๔) ควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๑.๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา

๑.๖) ควรบรรจุโครงการที่มีความชัดเจนในการดำเนินการ

๒) การบริการประชาชน

๒.๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี

๒.๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการขององค์การบริหารส่วนตำบล

๒.๓) เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน

๒.๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ

๒.๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับองค์การบริหารส่วนตำบล

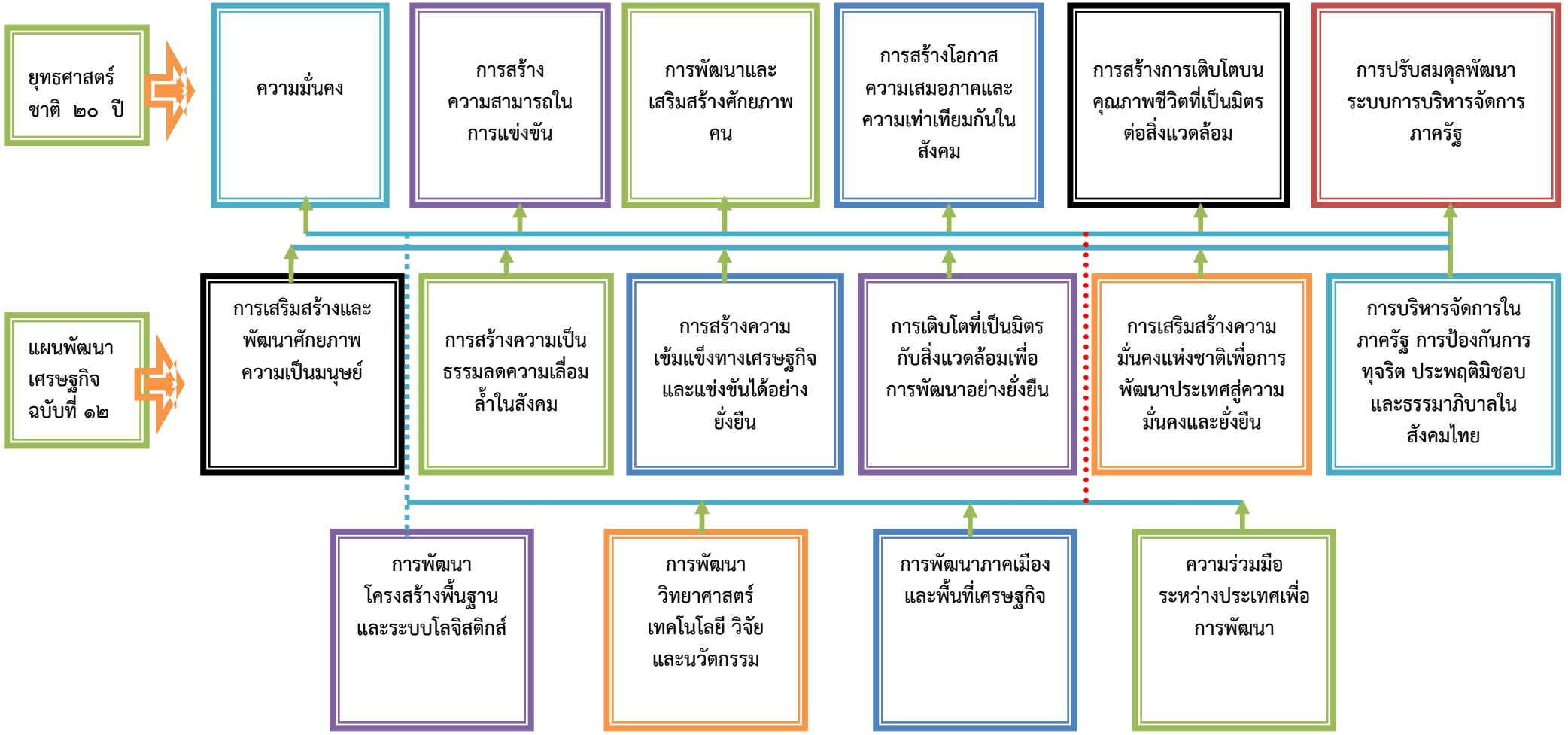
๒.๖) ควรขยายสถานที่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เพื่อรองรับการให้บริการแก่ประชาชน

จากข้อเสนอแนะดังกล่าว หากองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำสามารถดำเนินการได้จะส่งผลให้ประชาชนมีความพึงพอใจมากที่สุด

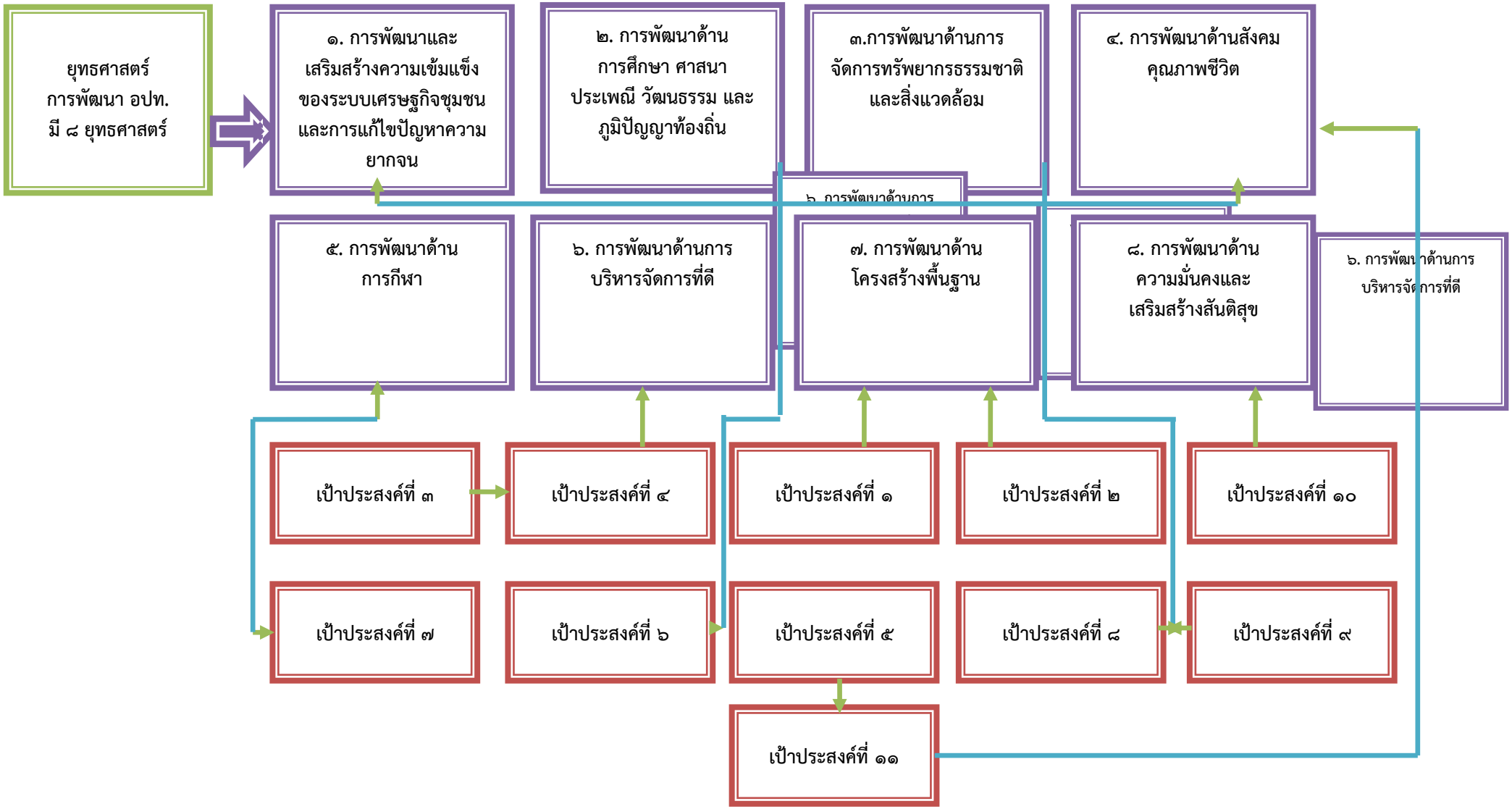
****

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์จังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

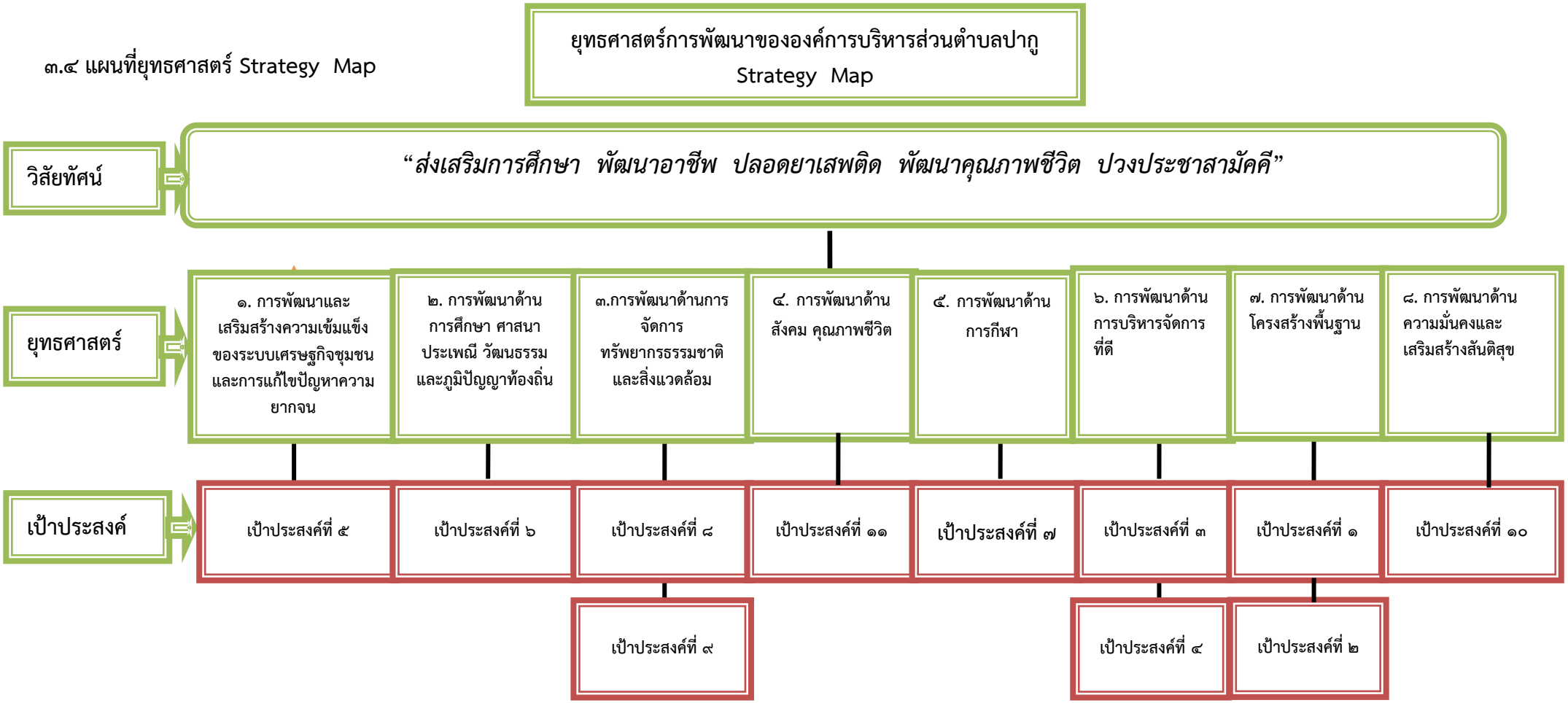
โครงการความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลปากู พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔

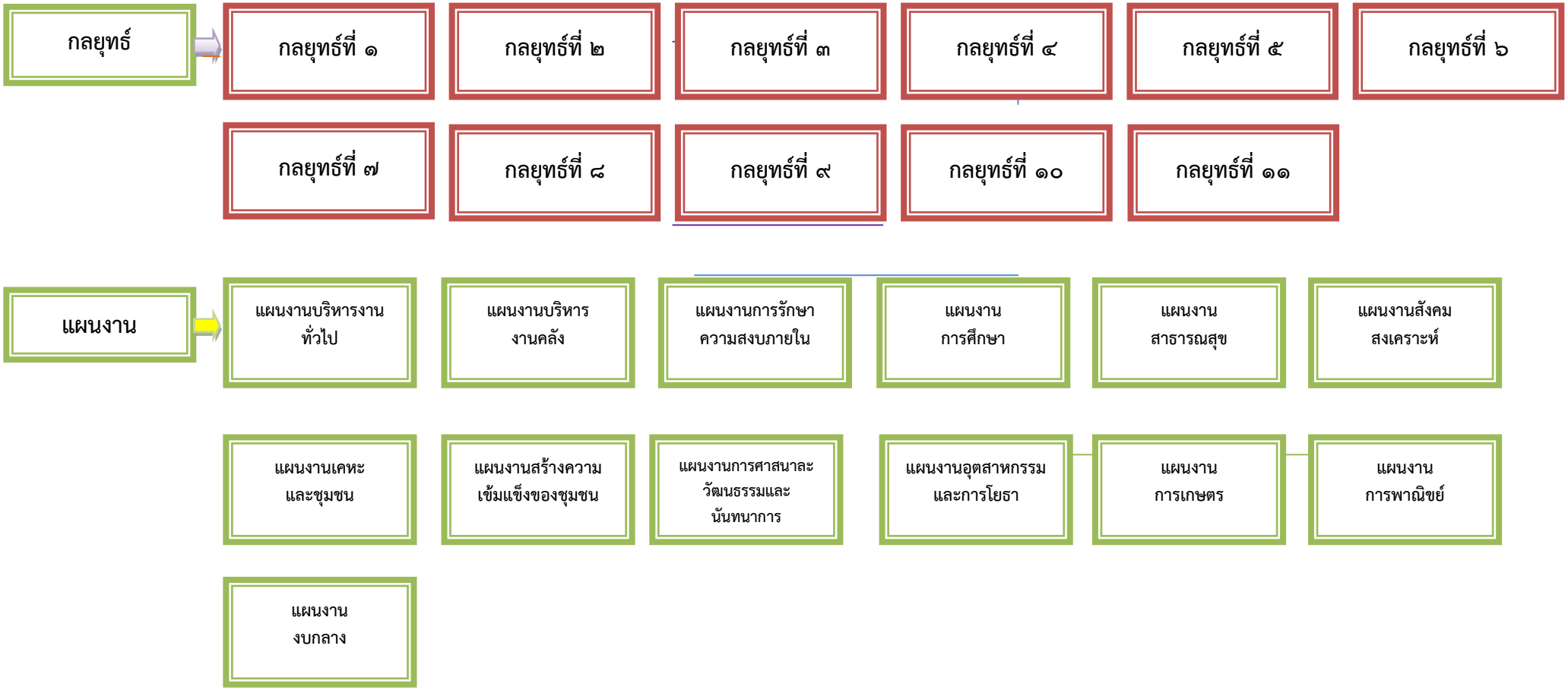

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
พัฒนากระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้ายางพารา ทั้งระบบการผลิตการแปรรูป และช่องทางการตลาดสินค้ายางพารา
พัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลให้มีมูลค่าเพิ่มตามห่วงโซ่อุปทานและสอดคล้องกับความ ต้องการของตลาด
ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
พัฒนาพัฒนาการค้า การลงทุน และทรัพยากรมนุษย์ของกลุ่มจังหวัดเชื่อมโยงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี
ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งผลิตผลทางการเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐานการส่งออก
สร้างมูลค่าเพิ่มและขยายช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตร
สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชนสังคม และสร้างความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ
พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่ และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขต
พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและแก้ไขปัญหาความยากจน
พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ
พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว
การบริหารจัดการที่ดี
พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน
จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ส่งเสริมการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

ยุทธศาสตร์
การพัฒนา อปท.
มี ๘ ยุทธศาสตร์
๑. การพัฒนาและ
เสริมสร้างความเข้มแข็ง
ของระบบเศรษฐกิจชุมชน
และการแก้ไขปัญหาความ
ยากจน
๒. การพัฒนาด้าน
การศึกษา ศาสนา
ประเพณี วัฒนธรรม และ
ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓.การพัฒนาด้านการ
จัดการทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม
๔. การพัฒนาด้านสังคม
คุณภาพชีวิต
๕. การพัฒนาด้าน
การกีฬา
๖. การพัฒนาด้านการ
บริหารจัดการที่ดี
๗. การพัฒนาด้าน
โครงสร้างพื้นฐาน
๘. การพัฒนาด้าน
ความมั่นคงและ
เสริมสร้างสันติสุข
๖. การพัฒนาด้านการ
บริหารจัดการที่ดี
เป้าประสงค์ที่ ๓
เป้าประสงค์ที่ ๔
เป้าประสงค์ที่ ๑
เป้าประสงค์ที่ ๒
เป้าประสงค์ที่ ๑๐
เป้าประสงค์ที่ ๗
เป้าประสงค์ที่ ๖
เป้าประสงค์ที่ ๕
เป้าประสงค์ที่ ๘
เป้าประสงค์ที่ ๙
เป้าประสงค์ที่ ๑๑

๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์ Strategy Map

กลยุทธ์
กลยุทธ์ที่ ๑
กลยุทธ์ที่ ๒
กลยุทธ์ที่ ๓
กลยุทธ์ที่ ๔
กลยุทธ์ที่ ๕
กลยุทธ์ที่ ๖
กลยุทธ์ที่ ๗
กลยุทธ์ที่ ๘
กลยุทธ์ที่ ๙
กลยุทธ์ที่ ๑๐
กลยุทธ์ที่ ๑๑
แผนงาน
แผนงานบริหารงานทั่วไป
แผนงานบริหารงานคลัง
แผนงานการรักษาความสงบภายใน
แผนงานการศึกษา
แผนงานสาธารณสุข
แผนงานสังคมสงเคราะห์
แผนงานเคหะและชุมชน
แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ
แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
แผนงานการเกษตร
แผนงานการพาณิชย์
แผนงานงบกลาง

๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/ผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการเชื่อมโยงเมืองสู่นานาชาติ	การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	การคมนาคมสะดวก	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๙	๙	๙	๙	เพิ่มขึ้นทุกปี ๆ	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๓ โครงการ	กองช่าง	กองคลัง สำนักปลัด
การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการเชื่อมโยงเมืองสู่นานาชาติ	การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการเพียงพอและทั่วถึง	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๓	๓	๓	๓	เพิ่มขึ้นทุกปี ๆ	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑ โครงการ	กองช่าง	กองคลัง สำนักปลัด
การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตร อุตสาหกรรม ผลผลิตฮาลาล การค้าการบริการและการท่องเที่ยว	การพัฒนา และสร้างสรรค์มูลค่าเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ฮาลาล การท่องเที่ยว และทุนทางสังคม	การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน	ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑	๑	๑	๑	เพิ่มขึ้นทุกปี ๆ	พัฒนาอาชีพและส่งเสริมการมีรายได้	๓ โครงการ	สำนักปลัด	กองคลัง สำนักปลัด
											๓ โครงการ	สำนักปลัด	กองคลัง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/ผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม	การพัฒนาคุณภาพชีวิต	การพัฒนาด้านการกีฬา	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑	๑	๑	๑	โครงการต่อเนื่องทุกปี	ส่งเสริมสุขภาพที่ดี	๑ โครงการ	สำนักปลัด	กองคลัง
ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม	การพัฒนาคุณภาพชีวิต	การพัฒนาเศรษฐกิจ	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑	๑	๑	๑	โครงการต่อเนื่องทุกปี	ส่งเสริมสุขภาพที่ดี	๑ โครงการ	สำนักปลัด	กองคลัง
ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม	การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การพัฒนาด้านสาธารณสุข กีฬาและนันทนาการ	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑	๑	๑	๑	เพิ่มขึ้นทุกปี ๆ ละ ๑ สาย	ส่งเสริมและสนุนการกีฬา	๑ โครงการ	สำนักปลัด	กองคลัง
ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม	การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และ	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ	๑	๑	๑	๑	โครงการต่อเนื่องทุกปี	ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาสื่อการเรียน	๑ โครงการ	สำนักปลัด	กองคลัง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/ผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่ และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้	การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน	การพัฒนาด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	ชุมชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑	๑	๑		โครงการต่อเนื่องทุกปี	การรักษาความสงบเรียบร้อยและสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๓ โครงการ	สำนักปลัด	กองคลัง
พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่ และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้	การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้	การพัฒนาด้านสังคม คุณภาพชีวิต	ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุได้รับการดูแล	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑	๑	๑	๑	โครงการต่อเนื่องทุกปี	แผนงานช่วยเหลือจัดสวัสดิการคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ	๕ โครงการ	สำนักปลัด	กองคลัง
พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่ และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้	การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้	การพัฒนาด้านสังคม คุณภาพชีวิต	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑	๑	๑	๑	โครงการต่อเนื่องทุกปี	การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	๔ โครงการ	สำนักปลัด	กองคลัง สำนักปลัด
พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่ และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้	การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี	การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพตามแนวธรรมาภิบาล	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ	๑	๑	๑	๑	โครงการต่อเนื่องทุกปี	เสริมสร้างศักยภาพบุคลากรและพัฒนาศักยภาพ	๑ โครงการ	ทุกส่วนราชการ	ทุกส่วนราชการ

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด/ผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่ และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้	การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑	๑	๑	๑	โครงการต่อเนื่องทุกปี	ส่งเสริมการสร้างสำนึกประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชน	๑ โครงการ	สำนักปลัด	กองคลัง สำนักปลัด
พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่ และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้	การพัฒนาคุณภาพชีวิต	การพัฒนาองค์กรบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิต	๑	๑	๑	๑	โครงการต่อเนื่องทุกปี	ส่งเสริมประชาสัมพันธ์สื่อและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	๑ โครงการ	สำนักปลัด	กองคลัง สำนักปลัด

ส่วนที่ ๓
ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

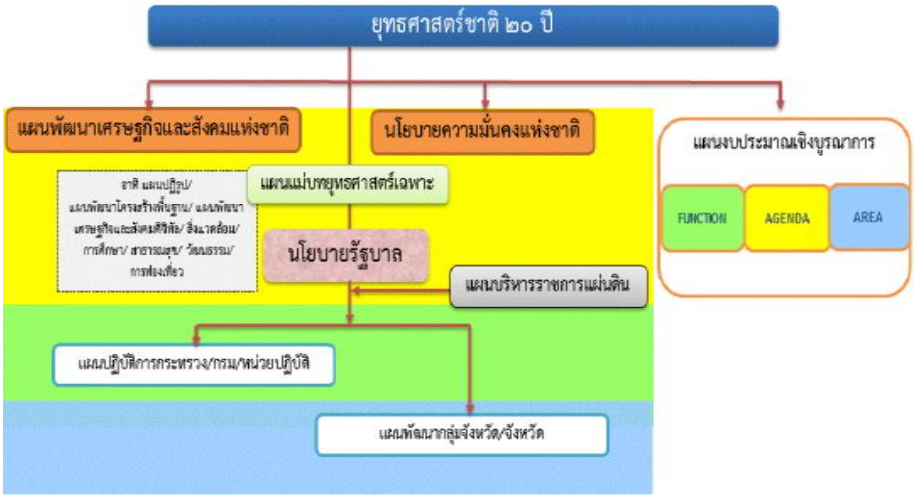
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมกรรจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมิติที่ประชุมคณะกรรมกรรจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ –๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทายุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทาร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทาร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทายุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดาเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทายุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลาบากมากขึ้นกระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัฒน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรม

และระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสาหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศต้องนาเข้ามาจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทาให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้นอาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้ายอาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดารงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทาให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ – ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทาให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเป็นโอกาสสาหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ – ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกาลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้านี้ จะทาให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสาหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กาลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นาโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ – ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สาหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการ คลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดาเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้นประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวเนื่องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙๒ ดอลลาร์ สรอ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็น

สากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ – ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดี อันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดรับชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ ดีขึ้น มีการกากับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสารองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมายกฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาดและสนับสนุนให้การดาเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลาดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีสัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนายังไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดาเนินการไปแล้วไม่ถูกนามาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สาหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อการพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใสและขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชั่นมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ายังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้าและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจากัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้าในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคี
สมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทาให้เกิด

ความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้า และที่สำคัญเงื่อนไขจาเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยิ่งต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจากัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดาเนินธุรกิจและการดาเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดารงชีวิตการทางาน และการเรียนรู้ ซึ่งจาเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดาเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทางานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจากัดรวมทั้งความเสี่ยงของ

ประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกาลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดาเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทาให้การดาเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว

และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจาเป็นจะต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนาไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชั่น และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกาลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้นั้นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ **“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”**หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชั่น โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวใหญ่ขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทาให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจาชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญ
ของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชั่น สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกาลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทางานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจาเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ

รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ ทุก

ด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำการเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่
ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทาแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชารัฐ คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนายุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่เข้าใจ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนายุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดาเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดาเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทายุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒) ของเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เทศบาล จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ของเทศบาล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบสภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับ
สภาวการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

(๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม

(๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ

(๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจากัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนท้าให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี ซึ่งท้าให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาอันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุน

รวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ – ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมี
ระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๒.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ท้าให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงท้าให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลง ซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ท้าให้ประเทศไทยจ้าเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดาเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังท้าให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออ้านวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจ้ากัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการ

คลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนามีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมืองและมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนั้น การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการท้าธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะ

เฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจานวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กาลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจเนอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจากัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจ้านวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘–๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจเนอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจานวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดียว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแหว่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จ้านวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้าด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๔๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้าระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้าด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ากันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตามแรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษาพยาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่ม

ผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคุลมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดท้าแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้
และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มท้ากิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนาไปใช้ในการพัฒนาจานวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจ้านวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ท้าให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกท้าลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทาให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจ้ากัดในการน้าไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการ บูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิ

การถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทาลาย และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จ้านวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการท้านากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ท้าให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ท้าให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้าชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้าที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ท้าให้ต้องน้าเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องน้าเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ามันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ามันดิบมีการน้าเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการน้าเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ามันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ
GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ ลุ่มน้ำหลัก น้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้าท่าธรรมชาติ มีแอ่งน้าบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้าบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้าบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรอย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้าบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจ้ากัดในเรื่องขงความคุ้มทุน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้าในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้าของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้าตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณ

ร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการน้าของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานีเชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ามันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ามันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จ้านวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นล้าดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้าที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้าที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้าเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้าเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบ้าบัดน้าเสียรองรับน้าเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดท้าบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดารงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

อุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจ้าทุกปีในมิติของจ้านวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจ้านวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในล้าดับประเทศที่มีความเสี่ยงต้นๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน จากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ชี้ว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจ้าเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่อง ธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระท้าการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลี่ยงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการน้าไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็น

ร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙.๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ท้าให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ท้าให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจ้ากัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชั่น

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก

พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชั่นในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชั่นในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชั่นขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชั่น (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓ บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมุติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓–๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยับฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ – ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นท้าให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวท้าให้ประเทศไทยมีความสุ่มเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะท้าให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานท้าให้ต้องน้าเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ามนุษย์และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ น้าไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ท้าให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ายังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชั่น คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่นั้นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือท้าให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาอาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดภารกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ น้าเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชั่น ทั้งการคอร์รัปชั่นขนาดใหญ่และคอร์รัปชั่นภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวนแนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการท้างานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเตอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภครายบุคคลมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะท้าให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจ้ากัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาส

ในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรมตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวนโยบายและ
มาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเลื่อนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่งและการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวี

ความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ

ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔ กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและ โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชั่น

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕ แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นใน

การเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดท้ากรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิตอล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิตอล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจาการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จ้าเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้าถึงปลายน้าทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้า ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการท้าการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้า และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างความเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกัน

และประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการน้าเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิตอล ในการอ้านวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนายกระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการท้างานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้าและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่

การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อน้ำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดารงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจ้าเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจ้าวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณูปโภค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จ้าเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินท้ำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูป ระบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. .... และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอานวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนงานด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอ้านวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดท้าฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้าเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้า จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการ
น้าในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้า และองค์กรผู้ใช้น้า คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการน้าแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจ้าเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการท้าเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบสู่ห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการท้าการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นล้าดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อน้ากลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดท้าแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้าโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้าท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดท้าแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

“ศูนย์กลางการพัฒนายางพารา ฮาลาล และการท่องเที่ยว สู่อาเซียน”

เป้าประสงค์รวม **ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น** (รายได้ประชากรเฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น)

ประเด็นยุทธศาสตร์

การขับเคลื่อนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนให้เป็นไปตามนโยบายและหลักเกณฑ์ วิธีการที่ ก.น.จ. กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเรียงตามลาดับความสำคัญดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑: พัฒนากระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้ายางพารา ทั้งระบบการผลิตการแปรรูปและช่องทางการตลาดสินค้ายางพารา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒: พัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลให้มีมูลค่าเพิ่มตามห่วงโซ่อุปทานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓: ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔: พัฒนาการค้า การลงทุน และทรัพยากรมนุษย์ของกลุ่มจังหวัดเชื่อมโยงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนากระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้ายางพารา ทั้งระบบการผลิต การแปรรูป และช่องทางการตลาดสินค้ายางพารา

เป้าประสงค์ ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐
๑. ผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น	กิโลกรัม	๒	๒	๓	๓	๒.๕
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้ยางพาราเป็นผลิตภัณฑ์ของสถาบัน	ร้อยละ	๒	๒	๒	๒	๒

กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านยางพารา ได้จัดลาดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑. เพิ่มประสิทธิภาพ และพัฒนาศักยภาพสถาบันเกษตรกร กลุ่มเครือข่าย ผู้ประกอบการทุกระดับของยางและผลิตภัณฑ์ยางให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒. ส่งเสริมและพัฒนาการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต การแปรรูป ยางและผลิตภัณฑ์ยางให้ได้มาตรฐาน

๓. ส่งเสริมช่องทางการตลาดยางและผลิตภัณฑ์ยางสู่นานาชาติ

๔. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีและเผยแพร่องค์ความรู้ในการเพิ่มมูลค่า ยางและผลิตภัณฑ์ยาง

๕. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งทรัพยากร เพื่อสนับสนุนการเพิ่มมูลค่ายางและผลิตภัณฑ์ยาง

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่</u> ๒ พัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลให้มีมูลค่าเพิ่มตามห่วงโซ่อุปทานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

<u>เป้าประสงค์</u> เป็นศูนย์กลางการพัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลของอาเซียน

<u>ตัวชี้วัด</u> / <u>ค่าเป้าหมาย</u>

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินค้าและบริการที่ผ่านการรับรองมาตรฐานฮาลาล	ร้อยละ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของธุรกิจด้านฮาลาล	ร้อยละ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐

<u>กลยุทธ์</u>

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านยางพารา ได้จัดลาดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับและสนับสนุนการขยายตัวของธุรกิจฮาลาลอย่างเป็นระบบ

๒. ส่งเสริม พัฒนา เชื่อมโยงเพื่อยกระดับและปรับปรุงทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพของวัตถุดิบเพื่อรองรับการขยายตัวด้านฮาลาล

๓. สนับสนุนการพัฒนาและปรับปรุงสินค้าและบริการ ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาลและมาตรฐานสากล

๔. ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งขององค์กรและทรัพยากรมนุษย์ทั้งระบบ ในการสนับสนุนยุทธศาสตร์ฮาลาล

๕. เพิ่มช่องทางการจาหน่ายและการกระจายสินค้า สู่ตลาดฮาลาลAEC และสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
เป้าประสงค์ จานวนผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐
๑. จานวนผู้เยี่ยมเยือนของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๒	๒	๒	๒	๒
๒. จานวนรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕	๕
๓. จานวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาที่เพิ่มขึ้น	แห่ง	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๘๐

กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านยางพารา ได้จัดลาดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย
๒. พัฒนาระบบตลาดและประชาสัมพันธ์สร้างแรงจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่
๓. พัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน หลากหลาย และเป็นภูมิอัตลักษณ์กลุ่มจังหวัด

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่</u> ๔ ส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน ทรัพยากรมนุษย์ของกลุ่มจังหวัดเชื่อมโยง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

<u>เป้าประสงค์</u> ๑. โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ระบบโลจิสติกส์ ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ทรัพยากรมนุษย์ได้รับการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

<u>ตัวชี้วัด</u> / <u>ค่าเป้าหมาย</u>

ตัวชี้วัดที่	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙	พ.ศ. ๒๕๖๐	พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐
๑.ร้อยละของจานวนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานได้รับการปรับปรุงตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	ร้อยละ	๓	๓	๓	๓	๓
๒. จานวนกลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้ เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	จานวนกลุ่ม	๔	๔	๔	๔	๑๖
๓. จานวนด่านที่มีผลการประเมินความพึงพอใจเกินร้อยละ ๕๐	จานวนด่าน	๖	๗	๘	๙	๙

<u>กลยุทธ์</u>

จากการวิเคราะห์ปัญหาด้านยางพารา ได้จัดลาดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑. ปรับปรุงและพัฒนาโครงข่ายคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ และระบบป้องกันและบรรเทาอุทกภัย ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒. พัฒนาด่านชายแดน/เมืองชายแดน /เขตเศรษฐกิจให้สามารถรองรับการค้าชายแดน

๓. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมสนับสนุน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง (Linkage Industry) ให้มีความเข้มแข็ง

ส่วนที่ ๑
สภาพทั่วไปของจังหวัดปัตตานี

๑. ความเป็นมา

จังหวัดปัตตานี เป็นจังหวัดที่มีพัฒนาการทางประวัติศาสตร์และอารยธรรมเจริญรุ่งเรืองมาเป็นเวลานาน เนื่องด้วยความเหมาะสมของที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ โดยเฉพาะทำเลที่ตั้งที่ติดทะเล มีอ่าวที่สามารถกำบังคลื่นลมและเป็นที่พักจอดเรือ จึงเป็นจุดนัดพบของพ่อค้าและนักเดินเรือจากโลกตะวันตกและตะวันออก ประกอบกับปัตตานีมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เช่น สินแร่ เครื่องเทศ ของป่า และพืชพรรณธัญญาหารอื่นๆ สามารถติดต่อค้าขายทางทะเลกับเมืองท่าอื่นๆ บนคาบสมุทรมลายูและภูมิภาคใกล้เคียง โดยเป็นที่รู้จักในนามอาณาจักร **ลังกาสุกะ** หรือ **หลังหยาซู** ซึ่งปรากฏในเอกสารจีนมาตั้งแต่ปลาย คริสต์ศตวรรษที่ ๑ หรือประมาณเกือบ ๒,๐๐๐ ปีที่ผ่านมา ระหว่างพุทธศตวรรษ ๑๒–๑๖ ศูนย์กลางการปกครองของลังกาสุกะ อยู่บริเวณเมืองโบราณยะรัง โดยมี **เมืองโกตามหลิฆัย** เป็นเมืองหลวงและศูนย์กลางการปกครอง มีความเจริญรุ่งเรืองถึงขีดสุดดังปรากฏร่องรอยฐานเจดีย์ในพุทธศาสนาจำนวนมากกว่า ๓๐ แห่ง ในพื้นที่ประมาณ ๙ ตารางกิโลเมตร

จนมาถึงพุทธศตวรรษที่ ๑๘-๑๙ ปรากฏเมืองท่าแห่งใหม่ชื่อ **ปะตานี** มีเรือสินค้าจากชาติต่างๆ ได้แก่ โปรตุเกส ฮอลันดา อังกฤษ สเปน ญี่ปุ่น จีน อินเดีย ชวา อาหรับ และ เปอร์เซีย ฯลฯ มาจอดแวะพักและทำการค้าขายเป็นจำนวนมาก ประกอบกับอาณาจักรลังกาสุกะเริ่มเสื่อมลง ชายฝั่งทะเลตื้นเขินแม่น้ำเปลี่ยนทางเดิน ศูนย์กลางความเจริญแห่งใหม่จึงย้ายมาอยู่ที่ ปะตานี (ต่อมาเรียก ปาตานี และ ปัตตานี ในที่สุด) ในเวลานั้น**ปัตตานี**เป็นศูนย์กลางของการศึกษาและเผยแพร่ศาสนาอิสลามที่สำคัญของภูมิภาคนี้ และเป็นที่รู้จักในชื่อ **“ปาตานีดารุสลาม”** จนได้รับการเรียกขานกันว่า“ระเบียงเมกกะ”

ต่อมาในปี พ.ศ.๒๓๕๑ ปัตตานี แบ่งการปกครองออกเป็น ๗ หัวเมือง ได้แก่ เมืองตานี ยะหริ่ง หนองจิก สายบุรี ระแงะ รามันห์ และยะลา ในปี ๒๓๘๘ ศูนย์กลางการปกครองของเมืองปัตตานีย้ายมาอยู่ที่จะบังติกอ ติดกับแม่น้ำปัตตานีในปัจจุบัน ส่วนศูนย์กลางการค้าในระยะแรกอยู่ใกล้ปากแม่น้ำบริเวณหัวตลาด เป็นย่านชาวจีนหรือไชน่าทาวน์ในสมัยนั้น เมืองปัตตานีแห่งใหม่จึงเจริญเติบโตสืบต่อมากระทั่งบัดนี้ สำหรับ หัวเมืองอื่นสมัยเดียวกัน ได้แก่ สายบุรี หนองจิก และยะหริ่ง ปัจจุบันเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดปัตตานี ระแงะเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดนราธิวาส และรามันห์ (ปัจจุบันใช้ชื่อรามัน) เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดยะลา

๒. ลักษณะทางกายภาพ

๒.๑ ที่ตั้ง จังหวัดปัตตานี ตั้งอยู่ภาคใต้ของประเทศไทย เป็นจังหวัดเดียวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่ไม่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซีย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๑,๐๕๕ กม. มีพื้นที่ประมาณ ๑,๙๔๐.๓๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑,๒๑๒,๗๒๓ ไร่

๒.๒ อาณาเขต ด้านทิศเหนือติดต่อกับอ่าวไทย ด้านทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส ด้านทิศตะวันออกติดต่อกับอ่าวไทย และด้านทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดสงขลา

แผนที่แสดงที่ตั้งและอาณาเขต

ทิศเหนือ

๒.๓ สภาพภูมิประเทศ แบ่งออกเป็น

-พื้นราบชายฝั่งทะเล เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ ประมาณ ๑ ใน ๓ ของพื้นที่จังหวัด ได้แก่ทางตอนเหนือและทางตะวันออกของจังหวัด มีหาดทรายยาว และเป็นที่ราบชายฝั่ง กว้างประมาณ ๑๐ -๓๐ กิโลเมตร มีความยาวชายฝั่งทั้งหมด ๑๑๖.๔๐ กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่อำเภอชายทะเล ๖ อำเภอ ประกอบด้วยอำเภอหนองจิก อำเภอเมืองปัตตานี อำเภอยะหริ่ง อำเภอปะนาเระ อำเภอสายบุรี และอำเภอไม้แก่น

-พื้นที่ราบลุ่ม บริเวณตอนกลาง และตอนใต้ของจังหวัด มีแม่น้ำปัตตานีไหลผ่านที่ดินมีความเหมาะสมในการเกษตรกรรม ปลูกข้าว ยางพารา ได้แก่ พื้นที่ในเขตอำเภอแม่ลาน อำเภอยะรัง อำเภอยะหริ่ง อำเภอมายอ และอำเภอปะนาเระ

-พื้นที่ภูเขา เป็นพื้นที่ส่วนน้อยอยู่ทางตอนใต้ของอำเภอโคกโพธิ์ อำเภอกะพ้อ และทางตะวันออกของอำเภอสายบุรี บริเวณดังกล่าวเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ และเป็นพื้นที่ปลูกลองกอง ยางพารา

๒.๔ สภาพภูมิอากาศ

-ปริมาณน้ำฝนของจังหวัดปัตตานี ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๕ - ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ อยู่ในช่วง ๑,๒๘๑.๑ มิลลิเมตร ถึง ๒,๖๐๐.๙ มิลลิเมตร สำหรับปริมาณฝนในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีฝนรวมทั้งปีวัดได้ ๒,๔๔๘.๙ มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตก ๑๘๐ วัน เดือนที่มีฝนตกมากที่สุด คือ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๔ วัดได้ ๕๑๗.๕ มิลลิเมตร เดือนที่มีฝนตกน้อยที่สุด คือ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ วัดได้ ๔.๕ มิลลิเมตร ปริมาณฝนสูงสุดใน ๑ วัน วัดได้ ๑๖๒.๒ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ (ปริมาณฝนสูงสุดใน ๑ วัน ในปี

๒๕๕๓ วัดได้ ๒๗๔.๓ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นวันที่มีพายุดีเปรสชั่นพัดผ่านจังหวัดสงขลาและบางส่วนของจังหวัดปัตตานี)

-อุณหภูมิ ค่าอุณหภูมิของจังหวัดปัตตานี ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๕ - ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ อยู่ในช่วง ๑๘.๖ องศาเซลเซียส ถึง ๓๘.๐ องศาเซลเซียส สำหรับอุณหภูมิในรอบปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีค่าเฉลี่ย ๒๗.๒๒ องศาเซลเซียส ค่าอุณหภูมิสูงสุดวัดได้ ๓๕.๖ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และค่าอุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ ๑๙.๖ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๔

๓. การปกครองและประชากร

๓.๑ การปกครอง แบ่งหน่วยการปกครองออกเป็น ๑๒ อำเภอ ๑๑๕ ตำบล ๖๔๒ หมู่บ้าน โดยมีหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๑๓ แห่ง แบ่งเป็น เทศบาลขนาดใหญ่ (เทศบาลเมือง) ๑ แห่ง ขนาดกลาง ๖ แห่ง ขนาดเล็ก ๖ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ๑๐๐ แห่ง แบ่งเป็น อบต.ขนาดใหญ่ ๑ แห่ง ขนาดกลาง ๗๐ แห่ง และ ขนาดเล็ก ๒๙ แห่ง

ตารางที่ ๑ ขนาดพื้นที่และหน่วยการปกครองจังหวัดปัตตานี

อำเภอ	เนื้อที่ (ตร.กม.)	ตำบล	หมู่บ้าน	อบต.	เทศบาล	ชุมชน	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด
๑.เมืองปัตตานี	๙๖.๘๓๗	๑๓	๖๖	๙	๒	๑๘	๔.๙๙
๒.ยะรัง	๑๘๓.๙๕๒	๑๒	๗๒	๑๒	๑	-	๙.๔๘
๓.หนองจิก	๒๓๑.๕๒๖	๑๒	๗๖	๑๑	๒	-	๑๑.๙๓
๔.โคกโพธิ์	๓๓๙.๔๑๔	๑๒	๘๒	๑๒	๒	-	๑๗.๔๙
๕.ยะหริ่ง	๑๙๖.๘๒๙	๑๘	๘๑	๑๕	๓	-	๑๐.๑๔
๖.ปะนาเระ	๑๔๔.๐๕๘	๑๐	๕๓	๙	๑	-	๗.๔๒
๗.มายอ	๒๑๖.๑๓๖	๑๓	๕๙	๑๐	๑	-	๑๑.๑๔
๘.สายบุรี	๑๗๘.๔๒๔	๑๑	๖๔	๙	๑	๒๐	๙.๒๐
๙.ทุ่งยางแดง	๑๑๔.๙๗๐	๔	๒๓	๔	-	-	๕.๙๓
๑๐.กะพ้อ	๙๓.๘๑๕	๓	๒๗	๓	-	-	๔.๘๓
๑๑.แม่ลาน	๘๙.๑๙๔	๓	๒๒	๓	-	-	๔.๖๐
๑๒.ไม้แก่น	๕๕.๒๐๑	๔	๑๗	๓	-	-	๒.๘๔
รวม	**๑,๙๔๐.๓๕๖**	**๑๑๕**	**๖๔๒**	**๑๐๑**	**๑๓**	**๓๘**	**๑๐๐**

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดปัตตานี

๓.๒ โครงสร้างบริหารราชการส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นในจังหวัด

การจัดองค์กรราชการบริหารส่วนภูมิภาค มีหน่วยงานที่อยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ว่าราชการจังหวัด คือ ส่วนราชการต่างๆ ในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน

หน่วยงานในจังหวัดปัตตานี ประกอบด้วย หน่วยงานผู้แทนกระทรวงทุกกระทรวง ยกเว้น ๒ กระทรวง ที่ไม่มีหน่วยงานผู้แทนกระทรวงในจังหวัด คือ กระทรวงการต่างประเทศ และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หน่วยงานที่มีที่ตั้งสำนักงานในจังหวัดปัตตานี จำแนกได้ ๕ ประเภท ดังนี้

๑. หน่วยงานส่วนภูมิภาค จำนวน ๓๓ หน่วยงาน อยู่ในการกำกับควบคุมดูแลของ ผู้ว่าราชการจังหวัด

๒. หน่วยงานส่วนกลาง จำนวน ๖๕ หน่วยงาน ขึ้นตรงต่อส่วนกลาง (กรมต้นสังกัด)

๓. หน่วยงานส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๑๔ หน่วยงาน ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๑๓ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๑๐๐ แห่ง

๔. หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๑๗ หน่วยงาน

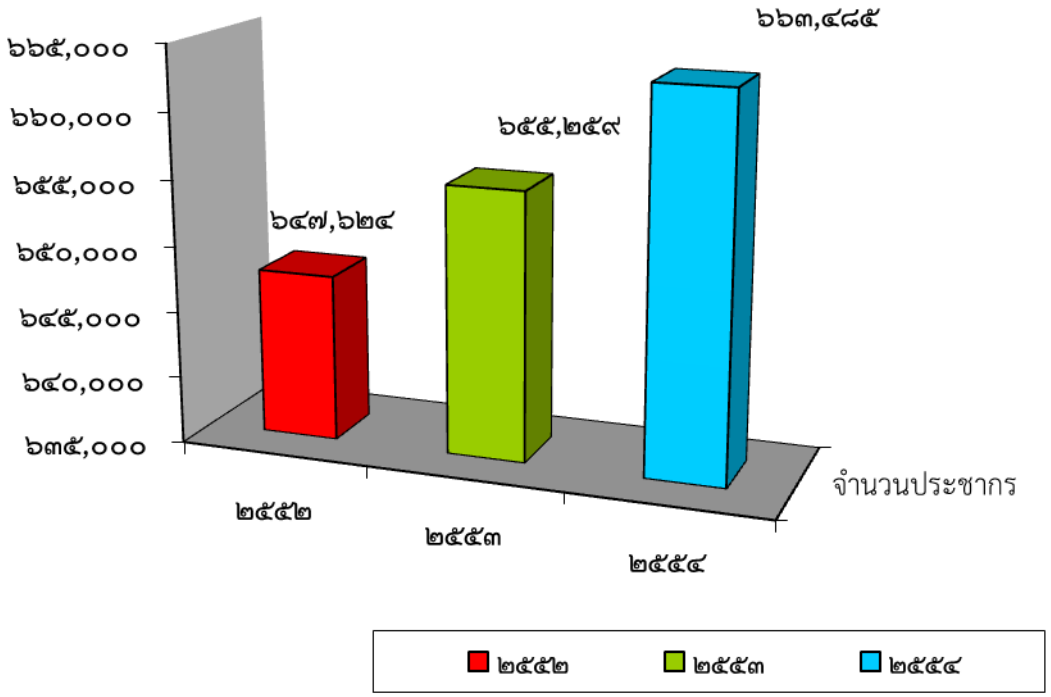
๕. หน่วยงานอิสระ จำนวน ๗ หน่วยงาน

๓.๓ ประชากร ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวนประชากรทั้งสิ้น ๖๖๓,๔๘๕ คน เป็นชาย ๓๒๗,๖๓๒ คน เป็นหญิง ๓๓๕,๘๕๓ คน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมืองปัตตานี จำนวน ๑๒๔,๗๓๖ คน รองลงมาได้แก่ อำเภอยะรัง จำนวน ๘๖,๗๘๕ คน และอำเภอยะหริ่ง จำนวน ๘๒,๐๒๑ คน อัตราความหนาแน่นของประชากรของจังหวัดปัตตานี เท่ากับ ๓๔๒ คน/ตารางกิโลเมตร อำเภอที่มีความหนาแน่นของประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมืองปัตตานี โดยมีอัตราเฉลี่ย ๑,๒๘๙ คน ต่อ ๑ ตารางกิโลเมตร รองลงมา ได้แก่ อำเภอยะรัง มีอัตราเฉลี่ย ๔๗๒ คน ต่อ ๑ ตารางกิโลเมตร อำเภอยะหริ่ง มีอัตราเฉลี่ย ๔๑๗ คน ต่อ ๑ ตารางกิโลเมตร และอำเภอที่มีความหนาแน่นของประชากรน้อยที่สุด คือ อำเภอแม่ลาน มีอัตราเฉลี่ย ๑๗๖ คน ต่อ ๑ ตารางกิโลเมตร

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนประชากรรายอำเภอในปี ๒๕๕๔ (ข้อมูล ณ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔)

ที่	อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ครัวเรือน	ความหนาแน่นของประชากร/ตร.กม.
		ชาย	หญิง	รวม		
๑	อำเภอเมืองปัตตานี	๖๑,๐๑๑	๖๓,๗๒๕	๑๒๔,๗๓๖	๓๘,๓๔๓	๑,๒๘๙
๒	อำเภอยะรัง	๔๓,๑๘๕	๔๓,๖๐๐	๘๖,๗๘๕	๑๘,๗๗๒	๔๗๒
๓	อำเภอหนองจิก	๓๖,๔๑๖	๓๕,๖๐๖	๗๒,๐๒๒	๑๖,๑๐๗	๓๑๑
๔	อำเภอโคกโพธิ์	๓๒,๐๘๘	๓๓,๕๗๑	๖๕,๖๕๙	๑๘,๒๒๗	๑๙๔
๕	อำเภอยะหริ่ง	๔๐,๗๓๒	๔๑,๒๘๙	๘๒,๐๒๑	๑๗,๓๕๒	๔๑๗
๖	อำเภอปะนาเระ	๒๑,๘๒๒	๕๒๓	๔๔,๓๔๕	๑๐,๖๓๕	๓๐๘
๗	อำเภอมายอ	๒๗,๔๙๐	๒๘,๔๓๕	๕๕,๙๒๕	๑๑,๘๙๒	๒๕๙
๘	อำเภอสายบุรี	๓๒,๓๗๐	๓๓,๕๕๔	๖๕,๙๒๔	๑๕,๒๑๒	๓๗๐
๙	อำเภอทุ่งยางแดง	๑๐,๖๖๑	๑๑,๐๘๘	๒๑,๗๔๙	๔,๖๗๔	๑๙๐
๑๐	อำเภอกะพ้อ	๘,๓๙๖	๘,๔๗๑	๑๖,๘๖๗	๓,๗๒๑	๑๘๐
๑๑	อำเภอแม่ลาน	๗,๖๕๑	๗,๙๘๘	๑๕,๖๓๙	๓,๘๓๖	๑๗๖
๑๒	อำเภอไม้แก่น	๕,๘๑๐	๖,๐๓๓	๑๑,๘๑๓	๒,๙๒๓	๒๑๔
รวม		**๓๒๗,๖๓๒**	**๓๓๕,๘๕๓**	**๖๖๓,๔๘๕**	**๑๖๑,๖๙๔**	**๓๔๒**

แผนภูมิแท่ง แสดงจำนวนประชากรจังหวัดปัตตานีในห้วงเวลา ๓ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๒ - ๒๕๕๔

จากแผนภูมิแสดงจำนวนประชากร พบว่า แนวโน้มอัตราจำนวนประชากรในช่วงปี พ.ศ.๒๕๕๒ – ๒๕๕๔ เพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี ๒๕๕๓ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๒ ร้อยละ ๑.๑๗ และในปี ๒๕๕๔ เพิ่มขึ้น จากปี ๒๕๕๓ ร้อยละ ๑.๒๕ ซึ่งสืบเนื่องมาจากอัตราการเกิดที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร และอัตราการย้ายเข้าของประชากร

๔. ลักษณะทางสังคม

๔.๑ ด้านสาธารณสุข จังหวัดปัตตานี มีสถานบริการสาธารณสุข เพื่อรองรับในการให้การบริการประชาชนครอบคลุมทุกอำเภอ และทุกตำบล เป็นสถานบริการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑๔๐ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจำนวน ๑๒๘ แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป จำนวน ๑ แห่ง คือ โรงพยาบาลปัตตานี ขนาด ๔๖๖ เตียง โรงพยาบาลชุมชน จำนวน ๑๑ แห่ง แยกเป็นขนาด ๖๐ เตียง ๓ แห่ง ขนาด ๓๐ เตียง ๖ แห่ง และขนาด ๑๐ เตียง ๒ แห่ง นอกจากนี้มีโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม คือ โรงพยาบาล ค่ายอิงคยุทธบริหาร จำนวน ๓๐ เตียง และสังกัดกรมการแพทย์ คือ ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติด ขนาด ๑๑๐ เตียง โดยมีอัตราส่วนแพทย์ ๑ คนต่อประชากร ๕,๕๖๑ คน ซึ่งมีสัดส่วนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ระดับประเทศ คือ แพทย์ ๑ คนต่อประชากร ๓,๓๐๐ คน แสดงให้เห็นว่าจังหวัดปัตตานียังขาดบุคลากรแพทย์จำนวนมาก ทำให้ประชาชนได้รับการบริการไม่ทั่วถึง

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนสถานบริการสาธารณสุขในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ.๒๕๕๔

ชื่อสถานบริการ	จำนวนประชากร	ขนาดเตียง	อัตราเตียงต่อประชากร	จำนวนศูนย์สุขภาพชุมชน
รพ.ปัตตานี,รพท.	๑๓๒,๒๙๒	๔๖๖	๒๘๔	๑๐
รพ.ยะรัง,รพช.	๘๕,๔๓๗	๓๐	๒,๘๔๗	๑๕
รพ.หนองจิก,รพช.	๗๕,๗๖๘	๓๐	๒,๕๒๕	๑๕
รพ.โคกโพธิ์,รพช.	๖๗,๑๐๔	๖๐	๑,๑๘๔	๑๒
รพ.ยะหริ่ง,รพช.	๘๒,๙๖๖	๖๐	๑,๓๘๒	๑๘
รพ.ปะนาเระ,รพช.	๔๖,๑๒๓	๓๐	๑,๕๓๗	๑๔
รพ.มายอ,รพช.	๕๔,๖๓๔	๓๐	๑,๘๒๑	๑๒
รพ.สายบุรี,รพร.	๖๖,๘๖๑	๖๐	๑,๑๑๔	๑๓
รพ.ทุ่งยางแดง,รพช.	๒๑,๘๒๐	๓๐	๗๒๗	๓
รพ.กะพ้อ,รพช.	๑๗,๙๑๙	๑๐	๑,๗๙๑	๖
รพ.แม่ลาน,รพช.	๑๕,๗๔๗	๑๐	๑,๕๗๔	๕
รพ.ไม้แก่น,รพช.	๑๑,๘๖๘	๓๐	๓๙๕	๕
รวม	**๖๗๘,๕๓๙**	**๘๔๖**	**๘๐๒**	**๑๒๘**

ที่มา : กลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ ๔ เปรียบเทียบสัดส่วนบุคลากรสาธารณสุขต่อประชากรปี พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔

ประเภทบุคลากร	ปี ๒๕๕๑	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	สัดส่วน : ประชากร ปี ๒๕๕๑	สัดส่วน : ประชากร ปี ๒๕๕๒	สัดส่วน : ประชากร ปี ๒๕๕๓	สัดส่วน : ประชากร ปี ๒๕๕๔
แพทย์	๑๐๗	๑๐๑	๑๑๘	๑๑๙	๑:๗,๘๒๘	๑:๖,๓๒๒	๑:๕,๕๑๙	๑:๕,๗๐๒
ทันตแพทย์	๓๕	๓๗	๔๔	๔๖	๑ : ๑๘,๗๓๙	๑ : ๑๗,๒๕๖	๑ : ๑๔,๘๐๒	๑ : ๑๔,๗๕๐
เภสัชกร	๕๙	๖๘	๖๙	๕๑	๑ : ๑๑,๔๕๑	๑ : ๙,๓๙๐	๑ : ๙,๔๓๙	๑ : ๑๓,๓๐๔
พยาบาลวิชาชีพ	๘๓๕	๘๒๙	๘๔๔	๑,๘๕๒	๑:๙๒๐	๑ : ๗๗๐	๑ : ๗๗๒	๑ : ๓๖๖
พยาบาลเทคนิค								
จพง.สาธารณสุขชุมชน	๒๒๗	๒๖๙	๒๔๑	๒๒๔	๑:๒,๘๙๐	๑ : ๒,๓๗๔	๑ : ๒,๗๐๒	๑ : ๓,๐๒๙

ที่มา : กลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปัตตานี

๔.๒ การศึกษา จังหวัดปัตตานี มีสถานศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน จำนวน ๑,๓๓๙แห่ง จำนวนครู/อาจารย์/ผู้สอน จำนวน ๑๕,๗๕๖ คน นักเรียนนักศึกษาและผู้เรียน จำนวน ๒๘๐,๓๖๖ คน อัตราส่วนของครู/อาจารย์/ผู้สอน ๑ คน ต่อนักเรียน ๑๘ คน รายละเอียดจำแนกได้ดังนี้

ตารางที่ ๕ แสดงสถานศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนจังหวัดปัตตานี

สังกัด		จำนวนสถานศึกษา	จำนวน (คน)		อัตราส่วนนักเรียน/ครู
			นักเรียน/นักศึกษา	ครู/คณาจารย์	
สพป.		**๓๒๑**	**๗๔,๓๘๖**	**๔,๘๒๕**	**๑๕:๑**
- เขต ๑		๑๓๙	๓๗,๒๓๘	๑,๙๕๓	๑๙:๑
- เขต ๒		๑๑๕	๒๓,๒๗๔	๑,๘๐๖	๑๓:๑
- เขต ๓		๖๗	๑๓,๘๗๔	๑,๐๖๖	๑๓:๑
สพม.เขต ๑๕		**๑๗**	**๑๐,๐๒๒**	**๕๘๔**	**๑๗:๑**
- เขต ๑		๗	๖,๘๘๐	๓๕๗	๑๙:๑
- เขต ๒		๖	๒,๐๙๒	๑๖๕	๑๓:๑
- เขต ๓		๔	๑,๐๕๐	๖๒	๑๗:๑
สกอ. (อ.๑-ม.๖)		๒	๑,๕๐๕	๘๕	๑๘:๑
โรงเรียนสังกัดเอกชน					
เอกชนสอนสามัญ	เขต ๑	๑๔	๗,๕๑๗	๕๘๒	๑๓:๑
	เขต ๒	๑๐	๓,๗๔๗	๑๗๖	๒๑:๑
	เขต ๓	๔	๓,๕๖๓	๑๙๙	๑๘:๑
เอกชนสอนอาชีวศึกษา	เขต ๑	๑	๒๐๕	๑๔	๑๕:๑
	เขต ๒	-	-	-	-
	เขต ๓	-	-	-	-
เอกชนสอนสามัญควบคู่ศาสนา	เขต ๑	๒๓	๒๑,๔๔๖	๑,๕๕๗	๑๘:๑
	เขต ๒	๒๘	๑๖,๖๔๘	๑,๔๑๗	๑๒:๑
	เขต ๓	๑๔	๑๔,๑๔๑	๑,๒๗๓	๑๑:๑
เอกชนสอนศาสนาอย่างเดียว	เขต ๑	๑๗	๑,๙๙๒	๓๘	๕๒:๑
	เขต ๒	๑๐	๘๐๓	๒๙	๒๘:๑
	เขต ๓	๒	๘๑	๔	๒๐:๑
สถาบันศึกษาปอเนาะ	เขต ๑	๖๐	๔,๖๕๑	๑๕๕	๓๐:๑
	เขต ๒	๑๐๗	๑๐,๐๓๗	๓๑๕	๓๒:๑
	เขต ๓	๔๑	๓,๗๐๗	๑๒๑	๓๑:๑
ตาดีกา	เขต ๑	๒๕๖	๒๗,๘๙๖	๑,๒๓๙	๒๓:๑
	เขต ๒	๒๓๕	๒๓,๕๙๘	๗๘๕	๓๐:๑
	เขต ๓	๑๔๔	๑๓,๘๓๙	๘๐๕	๑๗:๑

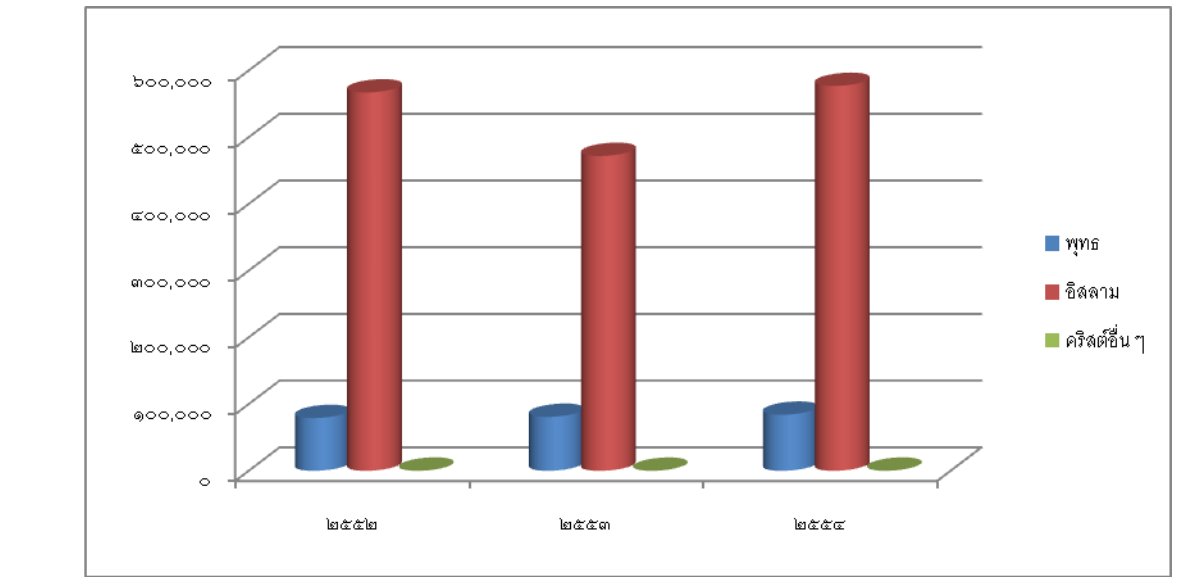
สังกัด	จำนวน สถานศึกษา	จำนวน (คน)		อัตราส่วน นักเรียน/ครู
		นักเรียน/ นักศึกษา	ครู/คณาจารย์	
สอศ	๖	๔,๗๓๔	๒๙๖	๑๖:๑
สกอ.				
- มหาวิทยาลัยสงขลา นครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	๑	๙,๑๐๓	๒๕๕	๓๖:๑
- วชช.	๑	๑,๓๙๖	๒๔	๕๘:๑
กศน.				
- สำนักงาน กศน.จังหวัด	๑๒	๑๙,๔๘๘	๕๖๗	๓๔:๑
- ศูนย์ฝึกอาชีพราษฎรไทยฯ	๑	๒๐๗	๔๑	๕:๑
-ศูนย์การศึกษาพิเศษ	๒	๔๔๖	๕๔	๘:๑
สำนักพุทธศาสนา	๑	๓๘	๗	๕:๑
ราชประชานุเคราะห์	๑	๓๗๗	๖๘	๖:๑
ตชด.	๑	๑๑๖	๑๐	๑๑:๑
อบจ.	๒	๘๔๔	๕๓	๑๖:๑
เทศบาล	๕	๓,๘๓๓	๑๗๘	๒๒:๑
รวม	**๑,๓๓๙**	**๒๘๐,๓๖๖**	**๑๕,๗๕๖**	**๑๘:๑**

๔.๓ การนับถือศาสนาและศาสนสถาน ปี พ.ศ.๒๕๕๔ จังหวัดปัตตานีมีประชากรทั้งสิ้น ๖๖๑,๒๑๘ คน ประชากรส่วนใหญ่ในจังหวัดปัตตานี นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน ๕๗๖,๙๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๒๕ รองลงมาคือศาสนาพุทธ จำนวน ๘๔,๑๐๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗๒ และนับถือศาสนาคริสต์/อื่น ๆ จำนวน ๒๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๓ มีมัสยิด จำนวน ๖๗๒ แห่ง วัด จำนวน ๘๕ แห่ง สำนักสงฆ์ จำนวน ๙ แห่ง และโบสถ์คริสต์ จำนวน ๕ แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔)

ตารางที่ ๖ แสดงการนับถือศาสนาและศาสนสถานจังหวัดปัตตานี (แยกตามรายอำเภอ)

อำเภอ	จำนวนประชากรที่นับถือศาสนา				จำนวนศาสนสถาน			
	พุทธ	อิสลาม	คริสต์/อื่นๆ	รวม	วัด	ที่พักสงฆ์	มัสยิด (จดทะเบียน)	โบสถ์คริสต์
๑. อำเภอเมืองปัตตานี	๑๔,๖๖๙	๑๐๙,๕๓๗	๒๐๑	๑๒๔,๔๐๗	๘	๑	๖๔	๕
๒. อำเภอหนองจิก	๙,๕๑๐	๖๒,๑๘๕	-	๗๑,๖๙๕	๖	-	๘๐	-
๓. อำเภอโคกโพธิ์	๒๕,๘๓๑	๓๙,๖๗๐	-	๖๕,๕๐๑	๒๔	๑	๖๐	-
๔. อำเภอยะรัง	๓,๘๗๖	๘๒,๖๘๒	-	๘๖,๕๕๘	๕	-	๑๐๗	-
๕. อำเภอยะหริ่ง	๔,๓๙๔	๗๗,๓๕๕	-	๘๑,๗๔๙	๗	-	๙๑	-
๖. อำเภอมายอ	๑,๑๑๔	๕๔,๕๔๘	-	๕๕,๖๖๒	๒	๑	๖๗	-
๗. อำเภอสายบุรี	๖,๖๐๗	๕๙,๐๒๙	-	๖๕,๖๓๖	๘	๒	๗๘	-
๘. อำเภอปะนาเระ	๙,๓๘๕	๓๔,๘๑๗	-	๔๔,๒๐๒	๑๕	-	๓๕	-
๙. อำเภอไม้แก่น	๒,๒๑๖	๙,๕๕๐	-	๑๑,๗๖๖	๔	-	๑๘	-
๑๐. อำเภอกะพ้อ	๒๑๙	๑๖,๕๗๗	-	๑๖,๗๙๖	-	๑	๒๖	-
๑๑. อำเภอทุ่งยางแดง	๔๒๑	๒๑,๒๓๖	-	๒๑,๖๕๗	-	๑	๒๙	-
๑๒. อำเภอแม่ลาน	๕,๘๖๕	๙,๗๒๔	-	๑๕,๕๘๙	๖	๒	๑๗	-
รวม	**๘๔,๑๐๗**	**๕๗๖,๙๑๐**	**๒๐๑**	**๖๖๑,๒๑๘**	**๘๕**	**๙**	**๖๗๒**	**๕**

แผนภูมิแสดงสัดส่วนของผู้นับถือศาสนาต่างๆในจังหวัดปัตตานี เปรียบเทียบตั้งแต่ ปี พ.ศ.๒๕๕๒ - ๒๕๕๔

จากแผนภูมิ จำนวนประชากรที่นับถือศาสนาพุทธ อิสลามและคริสต์/อื่นๆ ของจังหวัดปัตตานี ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๒ – ๒๕๕๔ มีสัดส่วนของประชากรค่อนข้างคงที่ คือ มีผู้นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๘๗.๗๓ ๘๗.๖๐ และ ๘๗.๒๕ ตามลำดับ สำหรับประชากรที่นับถือศาสนาพุทธ มีสัดส่วน ร้อยละ ๑๒.๒๔ ๑๒.๓๙ และ ๑๒.๗๒ ตามลำดับ และประชากรที่นับถือศาสนาคริสต์/อื่น ๆ มีสัดส่วน ร้อยละ ๐.๐๓ ๐.๐๑ และ ๐.๐๓ ตามลำดับ

๕. โครงสร้างพื้นฐาน

๕.๑ ไฟฟ้า จังหวัดปัตตานีมีที่ทำการไฟฟ้าทั้งหมด ๑๒ แห่ง ปี พ.ศ.๒๕๕๔ ใช้กระแสไฟฟ้าสิ้น ๔๓๓,๑๕๔,๘๘๕.๗๘ หน่วย และมีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น ๑๔๙,๓๓๔.๐๐ ราย มีการใช้กระแสไฟฟ้าในพื้นที่ควบคุม กฟจ.ปัตตานี จำนวน ๓๔๘,๓๙๑,๙๙๓.๗๑ หน่วย จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๙๖,๐๙๐ รายและการใช้กระแสไฟฟ้าในพื้นที่ควบคุม กฟอ.สายบุรี จำนวน ๘๔,๗๖๒,๘๙๒.๐๗ หน่วย จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๕๓,๒๔๔ ราย

๕.๒ โทรศัพท์ จังหวัดปัตตานีมี ๒ หน่วยงานที่ให้บริการโทรศัพท์แก่ประชาชนในพื้นที่ ได้แก่บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) และบริษัททีทีแอนด์ที จำกัด (มหาชน) จำนวนเลขหมายโทรศัพท์ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ ทั้งสิ้น ๒๙,๔๒๑ เลขหมาย เป็นเลขหมายที่มีผู้เช่า จาก บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๑๐๖ เลขหมาย ในจำนวนนี้ การใช้โทรศัพท์บ้านมีการเช่าเลขหมายมากที่สุด ๑๔,๘๗๖ เลขหมาย คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๙๘ (ลดลงจากปี ๒๕๕๓ ร้อยละ ๐.๑๑) ของจำนวนเลขหมายทั้งหมด รองลงมาเป็น ส่วนราชการ หน่วยธุรกิจ และเลขหมายสาธารณะตามลำดับและมีเลขหมายของผู้ได้รับสัมปทาน คือ บริษัท ทีทีแอนด์ที จำกัด(มหาชน) จำนวน ๑๐,๗๘๒ เลขหมายสำหรับการบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่มีการให้บริการเครือข่ายครอบคลุมทั้งเครือข่าย AIS DTAC TRUE และ CDMA ทำให้ประชาชนในจังหวัดปัตตานีมีโทรศัพท์ติดต่อสื่อสารอย่างสะดวกและรวดเร็ว

๕.๓ ประปา จังหวัดปัตตานีมีหน่วยงานหลักที่ให้บริการประปา จำนวน ๒ แห่ง คือ เทศบาลเมืองปัตตานี มีกำลังการผลิตน้ำประปา ๓๒,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน ให้บริการผู้ใช้น้ำ จำนวน ๑๖,๔๑๙ ราย ครอบคลุมเขตเทศบาลเมืองปัตตานีและพื้นที่นอกเขตเทศบาล ได้แก่ ผู้ใช้น้ำในพื้นที่ตำบลรูสะมิแล ตำบลบานา และตำบลตะลุโบะ อำเภอเมืองปัตตานี และสำนักงานการประปาสายบุรี มีกำลังการผลิตน้ำประปา ๑,๙๒๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน ให้บริการผู้ใช้น้ำ จำนวน ๒,๒๗๑ ราย ให้บริการผู้ใช้น้ำในเขตเทศบาลตะลุบัน และพื้นที่บางส่วนของตำบลปะเสยะวอ อำเภอสายบุรี นอกจากนี้พื้นที่จังหวัดปัตตานียังมีการขุดเจาะน้ำบาดาลเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค จำนวน ๔๒๘ บ่อ และมีระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน ๒๗๖ แห่ง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การให้บริการน้ำประปาของการประปาทั้ง ๒ แห่ง และประปาหมู่บ้านยังไม่ครอบคลุมครัวเรือนทุกหมู่บ้านชุมชน โดยมีอัตราการครอบคลุมการให้บริการร้อยละ ๓๘.๖๐ ซึ่งใกล้เคียงกับจังหวัดยะลา และนราธิวาส ที่มีอัตราการครอบคลุมร้อยละ ๓๗.๘ และ ๓๖.๗ ตามลำดับ

๕.๔ การคมนาคมขนส่ง ประกอบด้วย

ถนน จังหวัดปัตตานีมีระยะทางถนนที่ก่อสร้างแล้วเสร็จ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดปัตตานี และแขวงการทางปัตตานี รวมทั้งสิ้น ๘๔๕.๕๖๔ กม. โดยเป็นถนนในความรับผิดชอบของสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดปัตตานี ๕๐๒.๖๙๐ กม. เป็นถนนลาดยาง ๔๔๗.๘๓๗ กม. เป็นถนนลูกรัง ๔๖.๔๕๘ กม. เป็นถนนคอนกรีต ๘.๓๙๕ กม. และเป็นถนนในความรับผิดชอบของแขวงการทางปัตตานี ๓๗๗.๗๖๘ กม. ซึ่งเป็นถนนลาดยางทั้งหมดโดยมีถนนสายหลักที่สำคัญเชื่อมต่อกับจังหวัดใกล้เคียง คือ ถนนสาย ๔๓ เชื่อมต่อกับจังหวัดสงขลา ถนนสาย ๔๑๐ และ ๔๑๘ เชื่อมต่อกับจังหวัดยะลา และถนนสาย ๔๒ เชื่อมต่อกับจังหวัดนราธิวาส ซึ่งถนนอยู่ในสภาพดีใช้การได้ดีและมีความสะดวกในการสัญจร

รถไฟ จังหวัดปัตตานีมีเส้นทางรถไฟวิ่งผ่านที่อำเภอโคกโพธิ์ และอำเภอแม่ลาน โดยมีสถานีรถไฟสำหรับบริการจำนวน ๖ สถานี โดยที่ตั้งของสถานีรถไฟปัตตานี ตั้งอยู่ที่อำเภอโคกโพธิ์ ระยะห่างจากตัวเมืองจังหวัดปัตตานีประมาณ ๒๖ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๓๐ นาที

สนามบิน จังหวัดปัตตานีมีสนามบินพาณิชย์ ๑ แห่ง ขนาดทางวิ่ง ๔๐x๑,๔๐๐ เมตร ซึ่งเป็นสนามบินขนาดกลาง อยู่ที่อำเภอหนองจิก ปัจจุบันใช้ในราชการทหาร สำหรับการเดินทางโดยเครื่องบินจะใช้ ท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และท่าอากาศยานจังหวัดนราธิวาส (สนามบินบ้านทอน)

ท่าเทียบเรือ จังหวัดปัตตานีมีท่าเทียบเรือทางทะเลที่สำคัญตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองปัตตานี จำนวน ๒ ท่า คือ ท่าเทียบเรือประมงปัตตานีขององค์การสะพานปลา ท่าเทียบเรือชายฝั่งปัตตานีของกรม เจ้าท่า (เป็นท่าเทียบเรือน้ำลึก) และที่จอดพักเรือของกรมธนารักษ์ ซึ่งในอดีตมีความสำคัญทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีเรือประมงและเรือบรรทุกสินค้าชายฝั่งจากจังหวัดต่างๆ ทั้งภาคใต้ และภาคอื่น ๆ เข้ามาขนถ่าย สัตว์น้ำ และขนถ่ายสินค้าตลอดจนจอดพักเรือ ปัจจุบันเกิดปัญหาการตื้นเขินของร่องน้ำ ทำให้เรือบรรทุกสินค้า เรือประมงขนาด ๑๘๐ ตันกรอสไม่สามารถเข้าเทียบท่าได้อย่างสะดวกและปลอดภัย

ไปรษณีย์ จังหวัดปัตตานี มี ๑๓ ที่ทำการไปรษณีย์ (ยกเว้นอำเภอ.แม่ลาน) ให้บริการ ครอบคลุมพื้นที่ทุกตำบล/หมู่บ้านของจังหวัด ซึ่งปัจจุบันได้ปรับบทบาทมาให้บริการในด้านสื่อสารโทรคมนาคม (CAT Telecom) และบริการส่งสินค้าอุปโภคบริโภค ทำให้ช่องทางการขนส่งสินค้าและการจำหน่ายสินค้าเพิ่มขึ้น

๖. ทรัพยากรธรรมชาติ

ป่าไม้ สภาพป่าส่วนใหญ่ของจังหวัดปัตตานีเป็นป่าดิบชื้น ป่าชายเลน และป่าพรุ มีเนื้อที่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ทั้งสิ้น ๙๙,๖๔๘ ไร่ ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี ๒๕,๘๙๕.๓๗๕ ไร่ อุทยานแห่งชาติ ๒ แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติบูโด-สุไหงปาดี มีเนื้อที่ประมาณ ๒๑๓,๑๒๕ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ ๓ จังหวัด คือ จังหวัดปัตตานี (อำเภอกะพ้อ เนื้อที่ ๘,๖๐๗ ไร่) จังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส และอุทยานแห่งชาติน้ำตกทรายขาว มีเนื้อที่ประมาณ ๔๓,๔๘๒ ไร่ ครอบคลุม ๓ จังหวัด คือจังหวัดปัตตานี (อำเภอโคกโพธิ์ เนื้อที่ ๑๖,๓๑๒.๕๐ ไร่) จังหวัดยะลา และจังหวัดสงขลา และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ๑ แห่ง คือเขตห้ามล่าสัตว์ป่าป่ารังไก่ สภาพป่าส่วนใหญ่ของจังหวัดปัตตานีเป็นป่าดิบชื้น ป่าชายเลน และป่าพรุ

อ่าวปัตตานี เป็นมรดกธรรมชาติที่สำคัญทั้งในอดีตและปัจจุบัน ทั้งทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี เศรษฐกิจ สังคม และนิเวศวิทยา ฯลฯ เนื่องจากมีความอุดมสมบูรณ์ทางชีวภาพสูงแห่งหนึ่งของโลก เป็นพื้นที่ลุ่มน้ำขังชายฝั่งทะเลที่ควรแก่การอนุรักษ์จากองค์การสากลเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรแห่งโลก หรือ IUCN ทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี

อ่าวปัตตานีถือว่าเป็น “อ่าวประวัติศาสตร์” เนื่องจากปรากฏหลักฐานนักเดินเรือได้ใช้เป็นที่แวะพักหลบลมมรสุม ซ่อมแซมเรือ และเป็นที่ค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้าของพ่อค้าชาติต่างๆ มาตั้งแต่สมัยลังกาสุกะจนถึงพุทธศตวรรษที่ ๒๑-๒๒ เมื่อพ่อค้าชาวตะวันตก เช่น โปรตุเกส ฮอลันดา อังกฤษ สเปน ได้เข้ามาค้าขายตั้งสถานีการค้า ทำให้อ่าวปัตตานีมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางและมีท่าเรือที่ได้รับความนิยมจากนักเดินเรือมากมายเป็นเวลานาน

อ่าวปัตตานีได้อำนวยประโยชน์ให้กับชุมชนชายฝั่งในหลากหลายรูปแบบ เช่น การประมงพื้นบ้าน การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ท่าเทียบเรือ เพื่อการคมนาคมขนส่ง การพักผ่อนเพื่อนันทนาการ การเป็นที่ตั้งเขตอุตสาหกรรมและชุมชนรอบอ่าวปัตตานี กล่าวได้ว่า อ่าวปัตตานีเป็นมรดกธรรมชาติที่ควรแก่การอนุรักษ์และส่งเสริมให้เกิดคุณค่าแก่ชุมชนอย่างยั่งยืนสืบไป

แหล่งน้ำธรรมชาติ จังหวัดปัตตานีมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและการดำรงชีพของประชากร ได้แก่ แม่น้ำปัตตานี แม่น้ำสายบุรี คลองท่าเรือ และคลอง สุไหงบารู และชายฝั่งทะเลที่มีความยาวตลอดจังหวัดปัตตานี ๑๑๖ กิโลเมตร

แหล่งน้ำชลประทาน จังหวัดปัตตานีมีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ ๑ แห่ง คือ โครงการเขื่อนปัตตานีของกรมชลประทาน ซึ่งเป็นเขื่อนทดน้ำเพื่อส่งน้ำให้กับพื้นที่การเกษตร มีบานระบายน้ำ จำนวน ๗ ช่อง สามารถระบายน้ำสูงสุดได้ ๑,๗๕๐ ลูกบาศก์เมตร/วินาที ทำการบริหารจัดการน้ำร่วมกับเขื่อนเก็บกักน้ำบางลางของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา ในการจัดสรรน้ำในลุ่มน้ำ เพื่อการเกษตร การอุปโภค-บริโภค และการรักษาสภาพแวดล้อม ให้กับพื้นที่ทางการเกษตรของจังหวัดปัตตานี ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ไร่ นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก (อ่างเก็บน้ำ) จำนวน ๕ แห่ง ปริมาณน้ำประมาณ ๑.๕ ล้านลูกบาศก์เมตร เพื่อสนับสนุนการใช้น้ำในพื้นที่เกษตรกรรม

๗. การท่องเที่ยว

จังหวัดปัตตานี เป็นศูนย์รวมของประชากรหลากหลายเชื้อชาติ ศาสนา โดยสืบเนื่องมาจากความเจริญรุ่งเรืองทางการปกครองและการค้าในอดีต จึงมีการรับเอาอารยธรรมจากชนชาติต่างๆ มาผสมผสานจนเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นและกลมกลืน

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ปัตตานีมีมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่น่าศึกษามากมาย ได้แก่ เมืองโบราณยะรัง เมืองเก่ากรือเซะ–บานา วังเก่าสมัย ๗ หัวเมือง กริชสกุลช่างปัตตานี จิตรกรรมบนเรือกอและ (นาวาแห่งจิตวิญญาณ) จิตรกรรมฝาผนังวัดโบราณที่สวยงามวิจิตร จังหวัดปัตตานี ยังมีศาสนสถานที่สวยงามทรงคุณค่า ได้แก่ วัดราษฎร์บูรณะ หรือ วัดช้างให้ (วัดหลวงปู่ทวดเหยียบน้ำทะเลจืด) ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว มัสยิดกรือเซะ (มัสยิดคู่พระราชวังโกตาอีสตานา) มัสยิดดาโต๊ะ (มัสยิดร่วมสมัยกับมัสยิดกรือเซะ) มัสยิดกลางปัตตานี (ที่มีสถาปัตยกรรมคล้ายคลึงทัชมาฮาลในอินเดีย) เป็นต้น

เมืองโบราณยะรัง เป็นชุมชนสมัยแรกเริ่มประวัติศาสตร์ที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในภาคใต้ ตามหลักฐานเอกสารเชื่อว่าเป็นที่ตั้งของอาณาจักรโบราณ “ลังกาสุกะ” เป็นเมืองโบราณที่มีผังเมืองรูปวงรีขนาดใหญ่ พื้นที่ประมาณ ๙ ตารางกิโลเมตร ลักษณะเมืองมีการสร้างทับซ้อนกันถึง ๓ เมือง คือ เมืองโบราณบ้านวัด เมืองโบราณบ้านจาเละ และเมืองโบราณบ้านปราแว

มัสยิดกรือเซะ ตั้งอยู่ริมถนนสายปัตตานี-นราธิวาส สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช คือ ระหว่าง พ.ศ.๒๑๒๑ ถึง ๒๑๓๖ ก่อสร้างเป็นแบบเสากลม ก่ออิฐถือปูนแบบตะวันออกกลาง มีหลังคาโดมซึ่งยังสร้างไม่แล้วเสร็จ

มัสยิดกลางจังหวัดปัตตานี ตั้งอยู่ริมถนนสายยะรัง-ปัตตานี ในเขตเทศบาลเมืองปตตานี เริ่มก่อสรางในป พ.ศ.๒๔๙๗ ใช้เวลาก่อสรางประมาณ ๙ ป ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต ทำพิธีเปดใชมัสยิดกลางปตตานี เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๐๖ โครงสร้างมัสยิดมีลักษณะสวยงามยิ่ง ตั้งอยูบนฐานรูปทรงคลายกับวิหารที่ทัชมาฮาลของอินเดีย ตรงกลางเปนอาคารมียอดโดมขนาดใหญและมีโดมบริวาร ๔ ทิศ มีหอคอยอยูสองขางสูงเดนเปนสงา และปจจุบันไดขยายดานขางออกไปทั้ง ๒ ดาน และสรางหออาซาน พรอมขยายสระน้ำและที่อาบน้ำละหมาด ทำใหดูสงางามยิ่งขึ้น

ศาลเจาแมลิ้มกอเหนี่ยวหรือศาลเลงจูเกียง เปนศาลที่ประดิษฐานรูปแกะสลักของเจาแมลิ้มกอเหนี่ยว พระหมอ เจาแมทับทิม ตั้งอยู่ที่ถนนอาเนาะรู อำเภอเมืองปตตานี ทุกๆ ปีในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ จะมีงานสมโภชเจาแมลิ้มกอเหนี่ยว โดยแห่องค์เจ้าแม่ฯ ไปตามถนนต่างๆ ทั่วเมืองปัตตานี มีการทำพิธีลุยไฟและแห่องค์เจ้าแม่ฯ ลุยน้ำข้ามแม่น้ำปัตตานี ผู้คนที่เลื่อมใสศรัทธาจากทั่วสารทิศจะแหนมาร่วมงานกันคับคั่งทุกปี

วัดชางให หรือวัดราษฎร์บูรณะ ตั้งอยูริมทางรถไฟสายหาดใหญ-สุไหงโก-ลก หรือทางรถยนต์ สาย ปตตานี - นาประดู-ยะลา สร้างขึ้นมากว่า ๓๐๐ ปี ภายในวิหารมีรูปปั้นหลวงปู่ทวดขนาดเท่าองค์จริง ตามประวัติเล่าว่า ท่านได้แสดงปาฏิหาริย์ในครั้งที่เดินทางด้วยสำเภาไปกรุงศรีอยุธยา ระหว่างทางเกิดพายุ ทำให้อาหารและน้ำดื่มถูกลมพัดตกทะเล ท่านจึงแสดงปาฏิหาริย์หย่อนเท้าลงไปในทะเล น้ำในบริเวณนั้นได้กลายเป็นน้ำจืด ทำให้ชื่อเสียงขจรขยายไปทั่ว ผู้มานมัสการยังสามารถเยี่ยมชมสถาปัตยกรรมของสถูปมณฑป เจดีย์ และหอระฆัง ซึ่งงดงามเป็นอย่างยิ่ง

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ปัตตานีมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลายจากทะเลจรดขุนเขา อาทิ หาดตะโละกาโปร์ หาดแฆแฆ ที่มีโขดหินเป็นประติมากรรมทางธรรมชาติที่สวยงามและมีเสน่ห์ แหลมตาชี ซึ่งเป็นแหลมที่สามารถสัมผัสแสงแรกและแสงสุดท้ายของพระอาทิตย์โดยยืนตรงจุดเดียวกัน ตลอดจนสามารถสัมผัสวิถีชีวิตชาวประมงพื้นบ้านที่เรียบง่าย สำหรับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น ปัตตานีมีกิจกรรมการท่องไพรเชิงอนุรักษ์พิชิตยอดเขาสันกาลาคีรี ณ อุทยานแห่งชาติน้ำตกทรายขาว กิจกรรม “พายเรือแคนู–ชีคายัก ลายกอและ ลอดอุโมงค์ธรรมชาติกลางป่าชายเลนยะหริ่ง” ณ ศูนย์ศึกษาธรรมชาติ ป่าชายเลนยะหริ่ง

งานประเพณีและกิจกรรมท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ งานสมโภชเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๓ ของทุกปี เทศกาลสรงน้ำหลวงปู่ทวด วัดช้างให้ ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ของทุกปี ประเพณีชักพระ อำเภอโคกโพธิ์ ซึ่งจัดในช่วงวันออกพรรษาของทุกปี ประเพณีของชาวไทยมุสลิม ซึ่ง

ประกอบด้วย พิธีการเกิด และการโกนผมไฟ การเข้าสุหนัต หรือ มาโซะยาวี ซึ่งเป็นพิธีกรรมอย่างหนึ่งของอิสลามที่มุสลิมทุกคนถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีชื่อเสียงอีกหลายกิจกรรม เช่น การแข่งขันตกปลาสายบุรี ซึ่งมีการจัดแข่งขันต่อยาวนานกว่า ๒ ทศวรรษ โดยมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งชาวไทยและต่างประเทศ และการแข่งขันวิ่งป่าตานี จักรยานเสือภูเขาพิชิตยอดเขาสันกาลาคีรี

การละเล่นพื้นเมืองที่สำคัญ คือ ดิเกร์ฮูลูหรือลิเกฮูลู ร็องเง็ง มะโย่ง

อาหารประจำถิ่นที่สำคัญ คือ นาซิดาแฆ เป็นอาหารพื้นเมืองที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและอร่อย ไก่กอและ สะเต๊ะเนื้อ ซอเลาะพริกหยวก รอเยาะ ข้าวยำ โรตีมะตะบะ โรตีปาแย ชาชัก ซัมบูซะ กรือโป๊ะ(ข้าวเกรียบปลาสด) และบูดู

๘. สรุปผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี พ.ศ.๒๕๕๓-๒๕๕๖

จังหวัดปัตตานี ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๖ และได้ทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด ตามแนวทางและหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ โดยนำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค และนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ รวมทั้งความสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส สภาพปัญหา และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งสามารถสรุปแผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี พ.ศ.๒๕๕๓-๒๕๕๖ ได้ดังนี้

ประเด็น	แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี พ.ศ.๒๕๕๓ – ๒๕๕๖			
	พ.ศ.๒๕๕๓	**พ.ศ.๒๕๕๔**	**พ.ศ.๒๕๕๕**	**พ.ศ.๒๕๕๖**
วิสัยทัศน์	เป็นศูนย์กลางอาหาร ฮาลาล บนพื้นฐานคุณภาพชีวิตที่ดี และดินแดนแห่งสันติสุข	เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ฮาลาล บนพื้นฐานคุณภาพชีวิตที่ดี และดินแดนแห่งสันติสุข	แหล่งผลิตผลการเกษตรที่มีคุณภาพ และผลิตภัณฑ์ ฮาลาลชั้นนำของประเทศที่ได้มาตรฐานสากล บนพื้นฐานความมั่นคงในการดำรงชีวิต	แหล่งผลิตผลการเกษตรและผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพบนพื้นฐานความมั่นคงในการดำรงชีวิต
ประเด็นยุทธศาสตร์	๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๑. การเอาชนะความยากจน	๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๑. พัฒนาการเกษตรอย่างครบวงจร	๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๑. พัฒนาการผลิตภาคการเกษตรที่มีศักยภาพทางการตลาด และการเป็นวัตถุดิบรองรับอุตสาหกรรมฮาลาล	๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๑. พัฒนาการผลิตภาคการเกษตรที่มีศักยภาพทางการตลาด และการเป็นวัตถุดิบรองรับอุตสาหกรรมฮาลาล
	๒. พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์ฮาลาล	๒. ส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตรและผลิตภัณฑ์ฮาลาล	๒. ส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตรและพัฒนาผลิตภัณฑ์ฮาลาลให้มีคุณภาพ
	๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างชาญฉลาด และยั่งยืน	๓. การเอาชนะความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิต	๓. สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชน	๓. สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชนและสังคม
	๔. ศูนย์กลางอาหารฮาลาล	๔. พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๔. การพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้	๔. การพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้
	๕. การเสริมสร้างความปลอดภัยและความมั่นคง	๕. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างชาญฉลาดและยั่งยืน		
		๖. การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย		

การประเมินผลแผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๖

โดยประเมินความสำเร็จของผลการดำเนินงานในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๔ ดังนี้

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๓ วิสัยทัศน์ “เป็นศูนย์กลางอาหารฮาลาล บนพื้นฐานคุณภาพชีวิตที่ดี และดินแดนแห่งสันติสุข” ประกอบด้วย ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ มีโครงการสนับสนุน จำนวน ๔๑ โครงการ งบประมาณ ๒๐๘,๒๘๘,๑๖๐ บาท มีการเบิกจ่ายทั้งสิ้น ๑๙๕,๕๘๓,๑๖๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๙๐

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๔ วิสัยทัศน์ “เป็นศูนย์กลางอาหารฮาลาล บนพื้นฐานคุณภาพชีวิตที่ดี และดินแดนแห่งสันติสุข” ประกอบด้วย ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ มีโครงการสนับสนุน จำนวน ๒๐ โครงการ งบประมาณ ๑๖๖,๓๘๓,๗๐๐ บาท มีการเบิกจ่ายทั้งสิ้น ๑๖๑,๖๓๑,๘๕๙ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๑๔

ชื่อประเด็นยุทธศาสตร์		ผลการประเมิน	ผลความสำเร็จ	ปัญหา/อุปสรรค
พ.ศ. ๒๕๕๓	พ.ศ. ๒๕๕๔			
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเอาชนะความยากจน	**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ :** การเอาชนะความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิต	ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ของจังหวัดปัตตานี พบว่าคนในครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ๒๓,๐๐๐ บาท/คน/ปี โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีครัวเรือนตกเกณฑ์ จปฐ. ๒,๖๘๑ ครัวเรือน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มีครัวเรือนตกเกณฑ์ จปฐ. ลดลงเหลือจำนวน ๒,๕๘๘ คน และในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีครัวเรือนตกเกณฑ์ จปฐ. ลดลงเหลือจำนวน ๑,๙๓๘ คน แต่หากพิจารณารายได้ในภาพรวมของครัวเรือน โดยใช้เกณฑ์รายได้ในภาพรวมของครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่า ๖๔,๐๐๐ บาท/ปี จากการประชาคมตามแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่าครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่า๖๔,๐๐๐ บาท/ปี มีจำนวน ๒๒,๙๒๔ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๙ ของครัวเรือนในจังหวัดปัตตานี โดยมีโครงการที่สำคัญเพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ -โครงการแก้ปัญหาความยากจนสร้างชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตในสังคม	- ระยะเวลาในการจัดทำแผนฯ มีจำกัด ทำให้การจัดทำโครงการไม่สามารถตอบสนองวิสัยทัศน์ประเด็นยุทธศาสตร์เท่าที่ควร - การจัดสรรงบประมาณ จากสำนักงบประมาณให้จังหวัดมีความล่าช้า ทำให้กรอบเวลาในการดำเนินโครงการมีน้อยตามไปด้วย - ส่วนราชการของจังหวัด ยังไม่มีพร้อมในการดำเนินโครงการส่วนใหญ่ยังทำโครงการ
ชื่อประเด็นยุทธศาสตร์		**ผลการประเมิน**	**ผลความสำเร็จ**	**ปัญหา/อุปสรรค**
พ.ศ. ๒๕๕๓	**พ.ศ. ๒๕๕๔**			
		-โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเกษตรกรรายย่อยและสมาชิกองค์กรเกษตรกร -โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการทำนาข้าวในพื้นที่ปกติและผลิตข้าวอินทรีย์ของกลุ่มเกษตรกร -โครงการพัฒนาศักยภาพกลุ่มผู้ผลิต / ผู้ประกอบการสินค้า OTOP และเพิ่มช่องทางการจำหน่าย		ประเภทงบปกติมาขอรับการสนับสนุนงบประมาณ
ประเด็น	**ประเด็น**	- ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีประชากรใน	ประชาชนมี	

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	**ยุทธศาสตร์ที่ ๒ :** พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	กำลังแรงงาน จำนวน ๔๘๙,๙๑๙ คน มีคนว่างงานจำนวน ๗,๒๙๘ คน คิดเป็น ร้อยละ ๐.๙๘ ซึ่งต่ำกว่าในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ – ๒๕๕๓ - ระดับดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ของจังหวัดปัตตานี มีค่าเฉลี่ยทั้ง ๙ มิติ อยู่ที่ร้อยละ ๗๕.๓๗ นับเป็นลำดับที่ ๒๔ ของประเทศ โดยมีโครงการที่สำคัญเพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ -โครงการเพิ่มศักยภาพแรงงานนอกระบบ -โครงการเด็กปัตตานีสุขภาพดี มีวิถีชีวิตพอเพียง - โครงการส่งเสริมสนับสนุนงานด้านศาสนาศิลปะและวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี -โครงการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ -โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ	คุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในการดำรงชีวิต	
ชื่อประเด็นยุทธศาสตร์		**ผลการประเมิน**	**ผลความสำเร็จ**	**ปัญหา/อุปสรรค**
พ.ศ. ๒๕๕๓	**พ.ศ. ๒๕๕๔**			
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างชาญฉลาดและยั่งยืน	**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ :** จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างชาญฉลาดและยั่งยืน	- ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ จำนวน ๑๐ ชุมชน ในปี ๒๕๕๔เพิ่มขึ้นเป็น ๒๔ ชุมชน โดยมีโครงการที่สำคัญเพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ -โครงการจัดการและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในอ่าวปัตตานี -โครงการจัดสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเล (ปะการังเทียม) -โครงการเฝ้าระวังทรัพยากรชายฝั่งทะเลเพื่อสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการดูแลรักษาปกป้องชุมชนของตนเอง	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ศูนย์กลางอาหารฮาลาล	**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ :** พัฒนาผลิตภัณฑ์ฮาลาล	- จำนวนผลิตภัณฑ์ฮาลาลและผลิตภัณฑ์ชุมชนของจังหวัดได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและเครื่องหมายฮาลาลเพิ่มขึ้น โดยมีโครงการที่สำคัญเพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่	ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และ	

		-โครงการพัฒนาการแปรรูปเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร -โครงการสนับสนุนเชื่อมโยงการตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาล -โครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอาหารฮาลาลให้ได้รับมาตรฐานและและ บรรจุภัณฑ์	สร้างรายได้เพิ่มขึ้น	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความปลอดภัยและความมั่นคง	**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ :** การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย	- จำนวนเหตุการณ์ลดลงเป็นลำดับ โดยในปี ๒๕๕๒ เกิดจำนวน ๓๘๗ เหตุการณ์ ปี ๒๕๕๓จำนวน ๓๓๗ เหตุการณ์ ลดลง ๕๐ เหตุการณ์ และในปี ๒๕๕๔จำนวน ๓๑๖ เหตุการณ์ ลดลง ๒๑ เหตุการณ์ โดยมีโครงการที่สำคัญเพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ -โครงการเพิ่มประสิทธิภาพด้านความมั่นคงจังหวัดปัตตานี	ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	
ชื่อประเด็นยุทธศาสตร์		**ผลการประเมิน**	**ผลความสำเร็จ**	**ปัญหา/อุปสรรค**
พ.ศ. ๒๕๕๓	**พ.ศ. ๒๕๕๔**			
		-โครงการปฏิบัติการเชิงรุกด้านความมั่นคง -โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจังหวัดปัตตานี		
-	**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ :** พัฒนาการเกษตรอย่างครบวงจร	- จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ร้อยละ ๙๔ โดยมีโครงการที่สำคัญเพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ -โครงการเพิ่มประสิทธิภาพภาคการผลิตด้านพืช -โครงการขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ -โครงการกระจายผลผลิตจากฟาร์มตัวอย่าง -โครงการเพิ่มประสิทธิภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร	เกษตรกรได้รับการส่งเสริมการเกษตรที่มีคุณภาพ โดยเน้นการพัฒนายกระดับการผลิตสินค้าการเกษตรที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัยได้มาตรฐาน ลดต้นทุน โดยเน้นปรับปรุงคุณภาพพืชเศรษฐกิจหลักและสัตว์ที่มีศักยภาพ	

๓ . ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕ วิสัยทัศน์ “แหล่งผลิตผลการเกษตรที่มีคุณภาพ และผลิตภัณฑ์ฮาลาลชั้นนำของประเทศที่ได้มาตรฐานสากล บนพื้นฐานความมั่นคงในการดำรงชีวิต” ประกอบด้วย ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ มีโครงการสนับสนุน จำนวน ๒๓ โครงการ งบประมาณ ๑๗๑,๐๔๖,๒๐๐ บาท มีการเบิกจ่ายทั้งสิ้น ๑๗๐,๙๘๗,๘๒๘.๗๘ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๙๗% ขณะนี้ส่วนราชการผู้รับผิดชอบโครงการอยู่ระหว่างการประเมินผลโครงการและรายงานผลการดำเนินงานหลังเสร็จสิ้นไตรมาสที่ ๑ ของปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๖

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๖ วิสัยทัศน์ “แหล่งผลิตผลการเกษตร และผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพ บนพื้นฐานความมั่นคงในการดำรงชีวิต” ประกอบด้วย ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ มีโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๖ จำนวน ๑๒ โครงการ งบประมาณ ๑๗๒,๑๓๕,๖๐๐ บาท มีผลการเบิกจ่ายทั้งสิ้น (ข้อมูล ณ วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๖) จำนวน ๒,๖๒๕,๑๗๑ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๔ ซึ่งส่วนราชการผู้รับผิดชอบโครงการส่วนใหญ่อยู่ระหว่างการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งคาดว่าจะลงนามในสัญญาได้แล้วเสร็จ ภายในไตรมาสที่ ๒ (ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕)

ส่วนที่ ๒
สถานการณ์และแนวโน้มด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง

๑.สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ

๑.๑ การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจจังหวัดปัตตานีมีขนาดค่อนข้างเล็ก โดยมีขนาดใกล้เคียงกับจังหวัดนราธิวาส ยะลา และกระบี่ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จังหวัดปัตตานีมีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด มูลค่า ๔๔,๔๖๕ ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ ๔.๕ อยู่ในลำดับที่ ๑๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๖๔ เป็นลำดับที่ ๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยมีขนาดใกล้เคียงกับจังหวัดยะลา และพังงากับพัทลุง ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๔.๗ และร้อยละ ๓.๘ ตามลำดับ แต่ต่ำกว่าจังหวัดสงขลามาก ที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด มูลค่า ๑๗๔,๓๐๑ ล้านบาท หรือร้อยละ ๑๗.๗ เป็นลำดับที่ ๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๗๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคใต้ชายแดน นอกจากนี้ ในปี พ.ศ.๒๕๕๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดปัตตานีมีอัตราการเปลี่ยนแปลงขยายตัวร้อยละ ๔.๕ เมื่อเทียบกับ ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ และปี พ.ศ.๒๕๕๒ ซึ่งขยายตัวร้อยละ -๓.๑ และ ๓.๖ ตามลำดับ สาเหตุสำคัญมาจากการขยายตัวของการส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ต้นทุนเชื้อเพลิงที่ลดลงจากนโยบายของรัฐบาลที่ได้ให้ความช่วยเหลือด้านการอุดหนุนราคาน้ำมันแก่ชาวประมงรายย่อย ประกอบกับการลงทุนของภาครัฐภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็งปี ๒๕๕๕ ซึ่งอัตราการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของจังหวัดปัตตานีในปี พ.ศ.๒๕๕๓ ขยายตัวต่ำกว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน และภาคใต้ แต่ขยายตัวสูงกว่าของประเทศ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดปัตตานีเฉลี่ยต่อหัว(GRP/GPP Per Capita) ต่ำกว่าระดับประเทศ และ ต่ำที่สุดของภาคใต้ โดยปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จังหวัดปัตตานีมี GRP เฉลี่ยต่อหัว ๖๔,๑๕๗ บาท ต่ำกว่าระดับประเทศ และระดับภาค ที่มีค่าเฉลี่ย ๑๕๐,๑๑๗ บาท และ ๑๐๔,๗๓๘ บาท ตามลำดับ

ตารางที่ ๗ มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดภาคใต้ชายแดน/ภาคใต้/ประเทศ ณ ราคาปัจจุบัน

หน่วย : ล้านบาท

จังหวัด	ปี ๒๕๕๑		ปี ๒๕๕๒		ปี ๒๕๕๓		Per Capita
	มูลค่า	Δ%	มูลค่า	Δ%	มูลค่า	Δ%	
ปัตตานี	๓๘,๐๘๔	๔.๙	๓๙,๖๕๘	๔.๑	๔๔,๔๖๕	๑๒.๑	๖๔,๑๕๗
ยะลา	๔๑,๙๔๕	๙.๑	๓๙,๒๒๔	-๖.๕	๔๖,๐๙๘	๑๗.๕	๙๔,๖๑๑
นราธิวาส	๔๙,๙๐๗	๘.๐	๔๘,๓๕๗	-๓.๑	๕๕,๘๔๑	๑๕.๕	๗๑,๗๘๖
สงขลา	๑๕๙,๗๖๘	๒.๖	๑๕๓,๐๒๒	-๔.๒	๑๗๔,๓๐๑	๑๓.๙	๑๑๙,๐๔๑
สตูล	๒๖,๑๘๔	๖.๔	๒๕,๙๘๔	-๐.๘	๒๙,๑๓๖	๑๒.๑	๙๙,๖๒๔
ภาคใต้ชายแดน	**๓๑๕,๕๘๘ (๑๐๐)**	**๔.๘**	**๓๐๖,๒๔๔ (๑๐๐)**	**-๓.๑**	**๓๔๙,๘๔๐ (๑๐๐)**	๑๔.๒	๙๔,๑๗๓
ภาคใต้	**๙๑๐,๔๕๙**	**๗.๑**	**๘๖๗,๐๐๔**	**-๔.๘**	**๙๘๒,๒๓๑**	๑๓.๓	๑๐๔,๗๓๘
ประเทศ	**๙,๐๘๐,๔๖๖**	**๖.๕**	**๙,๐๔๑,๕๕๑**	**-๐.๔**	**๑๐,๑๐๔,๘๒๑**	**๑๑.๘**	**๑๕๐,๑๑๗**

ที่มา : ประมวลข้อมูลโดยใช้ฐานข้อมูล GPP ของสำนักบัญชีประชาชาติ, สศช.

ตารางที่ ๘ มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดภาคใต้ชายแดน/ภาคใต้/ประเทศ ณ ราคาคงที่ ปี ๒๕๓๑

หน่วย : ล้านบาท

จังหวัด	ปี ๒๕๕๑		ปี ๒๕๕๒		ปี ๒๕๕๓		Per Capita
	มูลค่า	Δ%	มูลค่า	Δ%	มูลค่า	Δ%	
ปัตตานี	๑๗,๖๕๐	-๓.๑	๑๘,๒๗๘	๓.๖	๑๙,๐๙๓	๔.๕	๖๔,๑๕๗
ยะลา	๑๔,๓๙๖	๒.๐	๑๔,๖๘๖	๒.๐	๑๔,๘๑๔	๐.๙	๙๔,๖๑๑
นราธิวาส	๑๗,๑๓๘	-๑.๘	๑๗,๖๐๐	๒.๗	๑๗,๖๙๔	๐.๕	๗๑,๗๘๖
สงขลา	๖๔,๘๘๑	-๓.๖	๖๕,๗๑๑	๑.๓	๖๗,๙๕๘	๓.๔	๑๑๙,๐๔๑
สตูล	๑๑,๗๘๑	๔.๓	๑๒,๐๑๕	๒.๐	๑๒,๒๔๙	๑.๙	๙๙,๖๒๔
ภาคใต้ชายแดน	**๑๒๕,๘๔๖ (๑๐๐)**	**-๑.๑**	**๑๒๘,๒๙๐ (๑๐๐)**	**๑.๙**	**๑๓๑**,๘๐๘ **(๑๐๐)**	๒.๗	๙๔,๑๗๓
ภาคใต้	**๓๗๖,๘๑๕**	**๑.๘**	**๓๗๖,๕๐๓**	**-๐.๑**	**๓๘๔**,๙๗๖	๒.๓	๑๐๔,๗๓๘
ประเทศ	**๔,๓๖๔,๘๓๓**	**๒.๕**	**๔,๒๖๓,๑๓๙**	**-๒.๓**	**๔,๕๙๖,๑๑๒**	๗.๘	**๑๕๐,๑๑๗**

ที่มา : ประมวลข้อมูลโดยใช้ฐานข้อมูล GPP ของสำนักบัญชีประชาชาติ, สศช.

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดปัตตานียังคงพึ่งพาภาคการเกษตรเป็นหลัก แต่มีแนวโน้มการปรับตัวสู่ภาคบริการมากขึ้น จังหวัดปัตตานีมีสัดส่วนโครงสร้างภาคการเกษตรปี พ.ศ.๒๕๕๓ ร้อยละ ๔๕.๑๐ ของ GPP ประกอบด้วย สาขาการประมง มีสัดส่วนมากที่สุด ร้อยละ ๓๔.๕๐ ที่เหลือเป็นการเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และป่าไม้ ร้อยละ ๑๐.๖๐ โดยมูลค่าการผลิตส่วนใหญ่ของการเกษตรกรรม มาจาก พืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา ข้าว มะพร้าว และไม้ผล เช่น ลองกอง ทุเรียน เงาะ มังคุด มีพื้นที่เพาะปลูกในปี พ.ศ.๒๕๕๔ ถึงร้อยละ ๗๙.๗๕ ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ทั้งนี้ สัดส่วนภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๔๕.๔๘ ในปี พ.ศ.๒๕๕๑ เป็นร้อยละ ๔๕.๗๐ ในปี พ.ศ.๒๕๕๒ สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ลดลงเล็กน้อยร้อยละ ๔๕.๑๐ สาขาที่มีความสำคัญรองลงมา คือ สาขาการขายส่ง การขายปลีกฯ มีสัดส่วนร้อยละ ๑๓.๑๐ ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่มีสัดส่วนร้อยละ ๑๔.๑๑ และ ๑๓.๕๗ ตามลำดับ ส่วนสาขาอื่น ๆ มีสัดส่วนร้อยละ ๑๒.๔๐ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่มีอัตราส่วนร้อยละ ๑๒.๓๔ และเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๒ ที่มีสัดส่วนร้อยละ ๑๒.๓๗ เล็กน้อย ส่วนภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วน ร้อยละ ๘.๙๐ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๑ และปี ๒๕๕๒ ที่มีสัดส่วนร้อยละ ๘.๘๓ และ ๘.๖๘ ตามลำดับ

ตารางที่ ๙ โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดปัตตานี ณ ราคาคงที่ ปี ๒๕๓๑

หน่วย : ล้านบาท/(ร้อยละ)

สาขาการผลิต	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓
ภาคเกษตร	**๘,๐๒๗** (๔๕.๔๘)	**๘,๓๕๓** (๔๕.๗๐)	**๘,๖๐๔** (๔๕.๑๐)
- เกษตรกรรม การล่าสัตว์ ป่าไม้	๒,๐๘๓ (๑๑.๘๐)	๒,๑๔๔ (๑๑.๗๒)	๒,๐๒๒ (๑๐.๖๐)
- ประมง	๕,๙๔๔ (๓๓.๖๘)	๖,๒๑๐ (๓๓.๙๗)	๖,๕๘๒ (๓๔.๕๐)
ภาคอุตสาหกรรม	**๑,๕๖๐** (๘.๘๓)	**๑,๕๘๘** (๘.๖๘)	**๑,๖๘๒** (๘.๙๐)
- เหมืองแร่เหมืองหิน	๑๐ (๐.๐๖)	๑๒ (๐.๐๗)	๑๒ (๐.๑๐)
- อุตสาหกรรม*	๑,๕๕๐ (๘.๗๘)	๑,๕๗๖ (๘.๖๒)	๑,๖๗๐ (๘.๘๐)
ภาคบริการ	**๘,๐๖๒** (๔๕.๖๘)	**๘,๓๓๙** (๔๕.๖๒)	**๘,๓๓๙** (๔๖.๐๐)
- ค้าส่งค้าปลีกฯ	๒,๔๙๑ (๑๔.๑๑)	๒,๔๘๐ (๑๓.๕๗)	๒,๕๐๒ (๑๓.๑๐)
-การขนส่ง ฯ	๑,๐๔๖ (๕.๙๓)	๑,๐๕๐ (๕.๗๔)	๙๙๖ (๕.๒๐)
-การบริหารราชการแผ่นดินฯ	๑,๐๔๙ (๕.๙๔)	๑,๑๙๔ (๖.๕๓)	๑,๕๐๕ (๗.๘๐)
-การศึกษา	๑,๒๙๙ (๗.๓๖)	๑,๓๕๓ (๗.๔๐)	๑,๔๓๔ (๗.๕๐)
- อื่น ๆ	๒,๑๗๗ (๑๒.๓๔)	๒,๒๖๒ (๑๒.๓๗)	๒,๓๗๒ (๑๒.๔๐)
ผลิตภัณฑ์รวม	**๑๗,๖๕๐** **(๑๐๐)**	**๑๘,๒๗๘** **(๑๐๐)**	**๑๙,๐๙๓** **(๑๐๐)**

หมายเหตุ : อุตสาหกรรม* หมายถึง สาขาอุตสาหกรรมและสาขาไฟฟ้า ประปาฯ

ที่มา : ประมวลข้อมูลโดยใช้ฐานข้อมูล GDP ของสำนักบัญชีประชาชาติ, สศช.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้วิเคราะห์โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด (GPP) และแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดปัตตานี ดังนี้

๑. **รักษาฐานรายได้เดิม** ซึ่งเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีศักยภาพและเป็นแหล่งรายได้หลักที่จังหวัดต้องการรักษาฐานรายได้ให้มีความยั่งยืนต่อไป ประกอบด้วย
   - ๑.๑ ประมงทะเล/ชายฝั่ง ฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำ ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงชายฝั่งและอุตสาหกรรมแปรรูปให้มีมาตรฐาน
   - ๑.๒ ยาง/อุตสาหกรรมยาง/ปาล์มน้ำมัน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อการ แปรรูปและการตลาด และการสร้างมูลค่าเพิ่มตามห่วงโซ่การผลิต
   - ๑.๓ ท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยว ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย

๒. **สร้างฐานรายได้ใหม่** ซึ่งเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นแหล่งรายได้หลักของจังหวัด และสามารถต่อยอดพัฒนาสู่ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ได้แก่
   - ๒.๑ อาหารทะเลแปรรูประดับชุมชน ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพเพื่อการส่งออก

๑.๒ ภาคเกษตร ยังเป็นภาคการผลิตหลักและมีบทบาทสำคัญของจังหวัดปัตตานี โดยมีมูลค่าการผลิตภาคการเกษตร ๘,๖๐๔ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗.๐ ของการผลิตภาคการเกษตรในภาคใต้ ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละกิจกรรม ดังนี้

๑.๒.๑ สาขาประมง ปริมาณสัตว์น้ำขึ้นท่า ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ จำนวน ๑๐๖,๙๒๕ เมตริกตัน มูลค่า ๔,๗๖๐ ล้านบาท ปริมาณสัตว์น้ำขึ้นท่าลดลงจากปี พ.ศ.๒๕๕๓ จำนวน ๕,๔๑๓ เมตริกตัน แต่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๘๒๓ ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดในภาคใต้ จะมีปริมาณสัตว์น้ำขึ้นท่าเป็นอันดับ ๑ ของภาคใต้และมีมูลค่าสัตว์น้ำเป็นอันดับ ๑ ของภาคใต้ด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรการประมงของจังหวัดปัตตานี ซึ่งสัตว์น้ำที่จับได้จะใช้ประโยชน์ภายในจังหวัดส่วนหนึ่ง โดยนำไปใช้บริโภคสดและเป็นวัตถุดิบในโรงงานแปรรูปอาหารจากสัตว์น้ำและการแปรรูปในระดับพื้นบ้าน อีกส่วนหนึ่งจะส่งออกนอกจังหวัดปัตตานีทั้งจังหวัดใกล้เคียงในภาคใต้และภาคอื่นๆของประเทศ เพื่อใช้บริโภคสดและเป็นวัตถุดิบในโรงงานเช่นเดียวกัน

ตารางที่ ๑๐ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่นำขึ้นท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา

จังหวัด	ปริมาณ (เมตริกตัน)				มูลค่า (ล้านบาท)			
	ปี ๒๕๕๑	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๑	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔
ประเทศ	**๔๘๑,๗๕๖**	**๔๘๙,๕๗๒**	**๕๒๑,๘๗๖**	**๔๕๗,๔๘๕**	**๑๖,๒๕๖**	**๑๖,๒๒๗**	**๑๗,๑๑๕**	**๑๕,๖๘๔**
ภาคใต้	**๒๙๔,๙๒๕**	**๓๑๔,๐๒๓**	**๓๔๖,๓๓๗**	**๓๐๐,๕๐๙**	**๑๑,๔๗๖**	**๑๑,๓๒๓**	**๑๒,๑๙๗**	**๑๑,๖๒๗**
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	**๑๗,๙๐๓**	**๑๗,๙๕๔**	**๒๔,๐๑๔**	**๒๔,๘๖๑**	**๓๒๔**	**๓๑๔**	**๓๙๓**	**๓๙๒**
ชุมพร	๑๓,๑๗๒	๑๑,๔๑๘	๑๗,๒๔๖	๑๘,๙๑๓	๑๙๓	๑๗๓	๒๒๖	๒๔๔
สุราษฎร์ธานี	๒,๐๘๐	๒,๓๗๐	๓,๐๔๑	๒,๖๔๒	๒๙	๓๐	๓๘	๓๑
นครศรีธรรมราช	๒,๖๕๑	๔,๑๖๖	๓,๗๒๗	๓,๓๐๖	๑๐๒	๑๑๑	๑๒๙	๑๑๗
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	**๘๖,๐๖๖**	**๘๕,๖๔๓**	**๗๓,๕๙๓**	**๕๖,๔๒๘**	**๔,๘๐๑**	**๔,๙๔๓**	**๔,๖๕๕**	**๓,๖๕๔**
ระนอง	๖๓,๓๖๘	๕๖,๐๑๘	๔๗,๙๒๙	๓๕,๙๔๑	๓,๔๔๓	๓,๒๐๗	๓,๒๓๗	๒,๕๐๒
ภูเก็ต	๒๒,๖๙๘	๒๙,๖๒๕	๒๕,๖๖๔	๒๐,๔๘๗	๑,๓๕๘	๑,๗๓๖	๑,๔๑๘	๑,๑๕๒
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้	**๑๘๖,๒๗๒**	**๒๐๖,๐๖๑**	**๒๔๓,๖๗๙**	**๒๑๒,๖๕๕**	**๖,๒๗๓**	**๕,๙๙๘**	**๗,๐๘๐**	**๗,๕๐๕**
ปัตตานี	**๘๓,๘๗๕**	**๘๘,๓๔๑**	**๑๑๒,๓๓๘**	**๑๐๖,๙๒๕**	**๓,๓๒๔**	**๓,๑๓๕**	**๓,๙๓๗**	**๔,๗๖๐**
นราธิวาส	๖,๑๙๘	๗,๘๐๔	๗,๕๒๓	๖,๘๖๔	๒๕๑	๓๑๙	๒,๔๘๓	๓๑๙
สงขลา	๘๓,๓๐๔	๑๐๐,๒๘๑	๑๑๒,๘๖๘	๘๘,๘๑๕	๒,๓๘๕	๒,๒๙๑	๓๐๗	๒,๐๓๕
สตูล	๑๒,๘๙๕	๙,๖๓๕	๑๐,๙๕๐	๑๐,๐๕๑	๓๑๓	๒๕๓	๓๕๓	๓๙๑

ที่มา : ท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาในภาคใต้

ศักยภาพด้านการประมงที่สำคัญของจังหวัดปัตตานี แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ การประมงทะเล การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และการประมงน้ำจืด

(๑) การประมงทะเล จังหวัดปัตตานี มีท่าเทียบเรือซึ่งเรือประมงทะเลขนาดใหญ่ สามารถเข้าเทียบท่าได้ นอกจากนี้ยังอยู่ใกล้แหล่งทำการประมงในอ่าวไทยและแหล่งทำการประมงระหว่างประเทศ เรือประมงขนาดใหญ่และขนาดเล็ก จึงหมุนเวียนเข้ามาเทียบท่าจังหวัดปัตตานี เพื่อขนถ่ายสินค้าสัตว์น้ำจำนวนมาก การประมงทะเลประกอบด้วยกลุ่มชาวประมง ๒ กลุ่มใหญ่ คือ

๑.๑ กลุ่มเรือประมงพาณิชย์ จำนวน ๑,๐๕๕ ลำ ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอเมืองปัตตานี และอำเภอสายบุรี เรือประมงส่วนใหญ่ได้รับอาชญาบัตรให้ทำการประมง เช่น อวนล้อมจับ อวนครอบปลากะตัก อวนครอบหมึก อวนลาก ลอบ และเบ็ด

๑.๒ กลุ่มเรือประมงพื้นบ้าน จำนวน ๓,๑๔๗ ลำ สาวนใหญ่กระจายอยู่ตลอดแนวชายฝั่งทะเล ๖ อำเภอ เรือประมงส่วนใหญ่จะได้รับอาชญาบัตรและใบอนุญาตผู้มีอาชีพทำการประมง เช่น อวนลอยปลาทู อวนลอยปลากะพง อวนลอยกุ้ง อวนจมปู ตกหมึก และเบ็ด

เรือประมงที่จดทะเบียนและได้รับอนุญาตให้ทำการประมง จำนวน ๔,๒๐๒ ลำ แยกรายอำเภอได้ดังนี้ อำเภอเมืองปัตตานี ๑,๕๒๗ ลำ อำเภอหนองจิก ๕๙๑ ลำ อำเภอยะหริ่ง ๑,๐๐๕ ลำ อำเภอ ปะนาเระ ๔๓๒ ลำ อำเภอสายบุรี ๓๙๕ ลำ และอำเภอไม้แก่น ๒๓๔ ลำ

(๒) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง การเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง สามารถสร้างอาชีพให้กับเกษตรกรและอาชีพที่เกี่ยวเนื่องอีกจำนวนมาก สัตว์น้ำที่นิยมเลี้ยงกันมากคือ กุ้งทะเล ปลากะพงขาว ปลาตะกรับ และปลาทับทิม

(๑) การเลี้ยงกุ้งทะเล มีฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเลที่ได้ขึ้นทะเบียนฟาร์มเพาะเลี้ยงกับหน่วยงานกรมประมง ใน พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๑๓๐ ฟาร์ม พื้นที่ฟาร์ม รวม ๕,๓๘๕.๓๖ เป็นฟาร์มเลี้ยงกุ้งกุลาดำ ๘ ฟาร์ม พื้นที่ฟาร์ม ๓๒๘.๖๗ ไร่ และฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาว จำนวน ๑๒๒ ฟาร์ม พื้นที่เลี้ยง ๕,๐๕๖.๖๙ ไร่ มีการเลี้ยงมากที่สุดในเขตอำเภอหนองจิกและอำเภอยะหริ่ง จำนวน ๔๘ ฟาร์ม ปริมาณผลผลิตกุ้งทะเล รวมทั้งสิ้น จำนวน ๘,๔๖๕ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๑,๒๑๐ ล้านบาท แยกเป็น ผลผลิตกุ้งกุลาดำ ๑๓๘ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๒๕.๔ ล้านบาท เป็นผลผลิตกุ้งขาว ๘,๓๒๗ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๑,๑๘๔ ล้านบาท ผลผลิตลดลง ๑๐๑ ตัน แต่มูลค่าเพิ่มขึ้น ๑๓๔ ล้านบาท จากปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ผลผลิตลดลงจากปี พ.ศ.๒๕๕๒ จำนวน ๑๘๕ ตัน แต่มูลค่าเพิ่มขึ้น ๒๓๔ ล้านบาท เนื่องจากราคาเฉลี่ยกุ้งทะเลเพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๑๑ มูลค่าการผลิตกุ้งทะเลเปรียบเทียบปี พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๕๔

หน่วย : ล้านบาท

ชนิดกุ้ง	ปี ๒๕๕๒				ปี ๒๕๕๓				ปี ๒๕๕๔			
	จำนวนฟาร์ม	ฟาร์ม (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	มูลค่า	จำนวนฟาร์ม	ฟาร์ม (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	มูลค่า	จำนวนฟาร์ม	ฟาร์ม (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	มูลค่า
กุลาดำ	๒๑๔	๖,๙๔๐	๑๗	๒.๓	๑๓	๒๖๗.๕	๑๑๙	๑๘.๘	๘	๓๒๘.๖๗	๑๓๘	๒๕.๔
กุ้งขาว	๑๘๙	๕,๔๖๖	๘,๖๓๓	๙๗๔	๙๐	๒,๒๕๘.๓๗	๘,๔๔๗	๑,๐๕๑	๑๒๒	๕,๐๕๖.๖๙	๘,๓๒๗	๑,๑๘๕
รวม	**๔๐๓**	**๑๒,๔๐๖**	**๘,๖๕๐**	**๙๗๖.๓**	**๑๐๓**	**๒,๕๒๕.๔๗**	**๘,๕๖๖**	**๑,๐๖๙.๘**	**๑๓๐**	**๕,๓๘๔.๓๖**	**๘,๔๖๕**	**๑,๒๑๐**

(๒.๒) การเลี้ยงปลาชายฝั่ง จังหวัดปัตตานีมีเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลาชายฝั่งที่มาขึ้นทะเบียนฟาร์มในปี พ.ศ.๒๕๕๔ มีจำนวน ๑,๐๔๓ ฟาร์ม พื้นที่เลี้ยงรวม ๒๘๘.๖๐ ไร่ เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้วิธีการเลี้ยงปลาในกระชัง มีจำนวนน้อยที่เลี้ยงปลาชายฝั่งในบ่อดิน เลี้ยงมากที่สุดในท้องที่อำเภอยะหริ่ง จำนวน ๓๒๒ ฟาร์ม พื้นที่เลี้ยงรวม ๑๕๓.๘๑ ไร่ รองลงมาอำเภอสายบุรี จำนวน ๒๖๗ ฟาร์ม พื้นที่เลี้ยงรวม ๑๗.๖๓ ไร่

(๓) การประมงน้ำจืด นอกจากประมงทะเลและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งแล้ว การประมงน้ำจืดก็มีความสำคัญกับเกษตรกรในจังหวัดปัตตานีไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน โดยเฉพาะกับเกษตรกรที่ไม่ได้อยู่บริเวณชายฝั่งทะเล เนื่องจากจังหวัดปัตตานีมีแหล่งน้ำจืดซึ่งเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง และแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นใหม่เพื่อใช้ในการเกษตร สร้างผลผลิตปลาน้ำจืดให้กับเกษตรกรในการจับสัตว์น้ำมาใช้บริโภคในครัวเรือน ซึ่งเหลือจากการบริโภคก็สามารถจำหน่ายเพื่อเป็นรายได้ของครอบครัวอีกทางหนึ่ง จังหวัดปัตตานีมีฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำจืดรวม ๒,๒๐๖ ฟาร์ม พื้นที่ฟาร์มรวม ๑,๔๑๕.๔๗ ไร่ เลี้ยงมากที่สุดในเขตอำเภอโคกโพธิ์ จำนวน ๔๙๓ ฟาร์ม พื้นที่ฟาร์มรวม ๓๗๕.๒๒ ไร่ รองลงมา คือ อำเภอยะหริ่ง จำนวน ๓๓๑ ฟาร์ม พื้นที่ฟาร์ม รวม ๒๙๕.๕๙ ไร่

๑.๒.๒ สาขาการเกษตร จังหวัดปัตตานีมีศักยภาพในการผลิตสินค้าภาคเกษตร เนื่องจาก ความอุดมสมบูรณ์ของสภาพภูมิประเทศ โดยมีพื้นที่เกษตรกรรม ประมาณ ๙๗๗,๔๕๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๗๕ ของพื้นที่ทั้งหมด มีครัวเรือนเกษตรกรจำนวน ๙๑,๒๑๓ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๔๑ ของครัวเรือนทั้งจังหวัด ผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่

๑.๒.๒.๑ ด้านพืช

๑) ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอันดับหนึ่งของจังหวัด พื้นที่เพาะปลูก ๓๒๕,๑๙๙ ไร่ ผลผลิตรวม ๖๓,๘๓๕ ตัน ครัวเรือนที่ปลูกยางพารา ๓๓,๖๖๖ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๙๑ ของครัวเรือนเกษตรกรทั้งจังหวัด มีการปลูกมากเป็นเป็นอันดับที่ ๑๒ ของภาคใต้ แต่มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ต่ำที่สุดในกลุ่มจังหวัด โดยมีผลผลิตเฉลี่ย ๒๕๖ กิโลกรัมต่อไร่ แนวโน้มการปลูกยางพาราของจังหวัดปัตตานี เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งมีพื้นที่ปลูก ๒๔๒,๐๗๙ ไร่ มีแหล่งผลิตที่สำคัญ ได้แก่ อำเภอโคกโพธิ์ อำเภอทุ่งยางแดง และอำเภอกะพ้อ ตามตารางที่ ๑๒

ตารางที่ ๑๒ แสดงข้อมูลการปลูกยางพารา

จังหวัด	พื้นที่ปลูก (ไร่)			ผลผลิตรวม (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่(กก./ไร่)		
	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔
ปัตตานี	๓๐๒,๓๔๔	๒๔๒,๐๗๙	๓๒๕,๑๙๙	๖๖,๓๕๘	๖๒,๔๕๖	๖๓,๘๓๕	๒๖๑	๒๕๘	๒๕๖
ยะลา	๑,๐๖๐,๙๒๐	๙๒๘,๗๑๘	๑,๐๙๖,๕๙๔	๒๕๐,๕๓๘	๒๔๘,๘๙๖	๒๕๔,๕๑๑	๒๖๙	๒๖๘	๒๗๒
นราธิวาส	๑,๐๐๕,๘๔๖	๘๙๑,๖๖๓	๑,๐๐๗,๘๔๙	๒๕๔,๕๓๘	๒๔๙,๖๖๖	๒๕๑,๖๙๐	๒๘๒	๒๘๐	๒๘๐
สงขลา	๑,๔๖๑,๒๔๙	๑,๒๐๙,๐๓๓	๑,๕๗๓,๖๒๑	๓๒๔,๘๗๙	๓๒๒,๘๑๒	๓๓๑,๖๔๖	๒๗๑	๒๖๗	๒๗๒
สตูล	๓๐๐,๐๑๔	๒๓๙,๑๔๖	๓๓๗,๑๒๗	๖๖,๓๕๗	๖๖,๙๖๑	๖๘,๖๔๓	๒๘๓	๒๘๐	๒๘๑

ที่มา : สำนักเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๒) ข้าว จังหวัดปัตตานีมีการทำนา ทั้งนาปรังและนาปี ครัวเรือนที่ทำนา ๕๐,๔๙๖ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๖ ของครัวเรือนเกษตรกรทั้งจังหวัด แหล่งผลิตที่สำคัญ ได้แก่ อำเภอแม่ลาน อำเภอยะหริ่ง อำเภอมายอ อำเภอปะนาเระ และอำเภอยะรัง โดยมีพื้นที่ทำนาปรัง ในปี พ.ศ.๒๕๕๔จำนวน ๓๔,๐๙๓ ไร่ ผลผลิต ๑๓,๙๗๐ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๔๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ สำหรับข้าวนาปี มีพื้นที่ปลูกข้าว ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ จำนวน ๑๓๐,๒๙๐ ไร่ ผลผลิต ๔๔,๖๙๐ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๓๔๓ กิโลกรัมต่อไร่ โดยเนื้อที่ปลูกข้าวนาปีและนาปรัง เป็นอันดับที่ ๔ ของภาคใต้ และเป็นอันดับ ๒ ของกลุ่มจังหวัด แนวโน้มการทำนาปรังและนาปีของจังหวัดปัตตานีลดลงนับตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๒ เป็นต้นมา โดยมีพื้นที่ทำนาปรังลดลง ๖,๘๙๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๘๒ และมีพื้นที่ทำนาปีลดลง ๔๓,๙๗๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๒๓ ทั้งนี้ เนื่องจากต้นทุนการผลิตสูง และผลผลิตต่อไร่ต่ำ รวมทั้งสถานการณ์ความไม่สงบที่ยังคงมีอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกษตรกรทิ้งไร่นาไปประกอบอาชีพอื่น ส่งผลให้มีพื้นที่นาร้างจำนวนมาก ตามตารางที่ ๑๓ และตารางที่ ๑๔

ตารางที่ ๑๓ แสดงข้อมูลการปลูกข้าวนาปรัง

จังหวัด	พื้นที่ปลูก (ไร่)			ผลผลิตรวม (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่(กก./ไร่)		
	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔
ปัตตานี	๔๐,๙๘๙	๓๙,๘๐๔	๓๔,๐๙๓	๑๖,๑๓๐	๑๖,๐๓๗	๑๓,๙๗๐	๓๙๔	๔๐๓	๔๑๐
ยะลา	๒๕๖	๒๒๘	๗๙๕	๙๗	๘๘	๓๑๒	๓๗๙	๓๘๙	๓๙๒
นราธิวาส	๘๗๑	๘๕๗	๘๖๔	๓๔๐	๓๔๘	๓๕๒	๓๙๐	๔๐๗	๔๐๗
สงขลา	๑๑๒,๐๙๖	๑๑๒,๘๔๙	๙๕,๘๖๘	๖๐,๔๔๙	๕๙,๙๔๑	๕๑,๔๐๖	๕๓๖	๕๓๑	๕๓๖
สตูล	๑,๐๔๙	๑,๑๐๘	๑,๑๒๘	๔๓๔	๔๖๑	๔๗๗	๔๑๔	๔๑๗	๔๒๓

ที่มา : สำนักเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ ๑๔ แสดงข้อมูลการปลูกข้าวนาปี

จังหวัด	พื้นที่ปลูก (ไร่)			ผลผลิตรวม (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่(กก./ไร่)		
	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔
ปัตตานี	๑๗๔,๒๖๒	๑๗๔,๔๖๙	๑๓๐,๒๙๐	๖๒,๖๔๐	๖๕,๙๘๓	๔๔,๖๙๐	๓๖๓	๓๖๑	๓๔๓
ยะลา	๖๑,๓๑๐	๖๒,๒๒๔	๓๔,๘๘๘	๒๒,๓๑๗	๒๒,๘๓๖	๑๒,๑๗๐	๓๗๑	๓๖๗	๓๔๘
นราธิวาส	๑๐๔,๗๗๗	๑๐๕,๗๐๒	๕๐,๐๗๐	๓๘,๔๕๖	๓๙,๐๐๔	๒๘,๕๐๐	๓๗๙	๓๖๙	๒๕๖
สงขลา	๓๗๐,๐๕๖	๓๗๐,๑๙๒	๒๖๕,๔๒๐	๑๖๔,๐๕๐	๑๖๓,๕๗๑	๑๐๓,๒๑๐	๔๗๗	๔๔๒	๓๘๙
สตูล	๗๖,๙๗๔	๗๗,๑๔๔	๔๐,๐๘๐	๒๙,๕๗๔	๒๙,๗๗๘	๑๕,๙๑๐	๓๙๖	๓๘๖	๓๙๗

ที่มา : สำนักเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๓) ไม้ผล

-ลองกอง พื้นที่เพาะปลูกในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๘๔๖ ไร่ ผลผลิตรวม จำนวน ๑,๒๖๗ ตัน โดยเป็นไม้ผลที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุดของจังหวัดปัตตานี และปลูกมากเป็นอันดับที่ ๖ ของภาคใต้ และเป็นอันดับที่ ๔ ของกลุ่มจังหวัด โดยมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ เท่ากับ ๖๒ กิโลกรัมต่อไร่ ใกล้เคียงกับจังหวัดสตูลที่มีผลผลิตต่อไร่ เท่ากับ ๕๗ กิโลกรัมต่อไร่ แนวโน้มการปลูกลองกองมีการปลูกลดลงจากปี พ.ศ.๒๕๕๓ ร้อยละ ๑ ในขณะที่ผลผลิตรวมลดลง จากปี พ.ศ. ๒๕๕๒ และ ปี พ.ศ.๒๕๕๓ ร้อยละ ๕๕.๖๙ และร้อยละ ๕๖.๔๕ ตามลำดับ สำหรับผลผลิตต่อไร่ลดลงอย่างมาก โดยลดลงจากปี พ.ศ.๒๕๕๓ ร้อยละ ๕๔.๖ ซึ่งในปี พ.ศ.๒๕๕๔ผลผลิตลองกองใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีผลผลิตรวมและผลผลิตต่อไร่ลดลงอย่างมาก ทั้งนี้ มีสาเหตุจากสภาพอากาศและฝนที่ตกไม่สม่ำเสมอในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๔ ทำให้ผลผลิตลองกองลดลงจำนวนมาก แหล่งผลิตที่สำคัญ ได้แก่ อำเภอโคกโพธิ์ อำเภอยะรัง อำเภอสายบุรี อำเภอมายอ อำเภอทุ่งยางแดง อำเภอกะพ้อ และอำเภอแม่ลาน ตามตารางที่ ๑๕

ตารางที่ ๑๕ แสดงข้อมูลการปลูกลองกอง

จังหวัด	พื้นที่ปลูก (ไร่)			ผลผลิตรวม (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่(กก./ไร่)		
	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี๒๕๕๔
ปัตตานี	๒๓,๓๘๐	๑๙,๙๓๓	๑๙,๘๔๖	๒,๘๖๐	๒,๙๑๐	๑,๒๖๗	๑๕๒	๑๔๖	๖๒
ยะลา	๕๑,๔๑๖	๓๘,๙๕๖	๓๘,๕๙๙	๙,๔๒๑	๑๐,๑๒๙	๑,๑๖๔	๒๔๔	๒๖๐	๑๗๖
นราธิวาส	๗๙,๖๒๗	๗๒,๐๒๒	๗๕,๕๓๘	๑๐,๓๒๕	๑๒,๒๔๔	๑,๔๐๙	๑๕๓	๑๗๐	๗๒
สงขลา	๒๔,๘๗๓	๑๘,๑๕๕	๒๐,๔๔๑	๓,๒๘๖	๑,๗๓๘	๒,๐๘๔	๒๑๒	๒๖๑	๕๔
สตูล	๗,๓๑๗	๖,๖๒๒	๖,๖๑๓	๔,๖๒๗	๔,๖๓๕	๔,๓๐๖	๗๕๙	๗๐๐	๕๗

ที่มา : สำนักเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

-ทุเรียนพันธุ์ดี ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีพื้นที่ปลูก ๑๐,๒๕๔ ไร่ ให้ผลผลิต ๒,๐๗๘ ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๒๒๔ กิโลกรัม โดยมีพื้นที่ปลูกเป็นลำดับที่ ๔ ของกลุ่มจังหวัด แนวโน้มในการปลูกทุเรียนในจังหวัดปัตตานี ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ลดลงอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ.๒๕๔๘ ทั้งนี้ เนื่องจากผลผลิตไม่แน่นอน ประกอบกับราคาผลผลิตตกต่ำต่อเนื่อง ทำให้เกษตรกรหันไปปลูกพืชชนิดอื่นแทน แหล่งผลิตที่สำคัญ ได้แก่ อำเภอโคกโพธิ์ อำเภอยะรัง อำเภอกะพ้อ และอำเภอทุ่งยางแดง

-เงาะ ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ มีพื้นที่ปลูก ๒,๐๕๗ ไร่ ให้ผลผลิต ๙๒๖ ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๔๗๕ กิโลกรัม โดยแนวโน้มการปลูกเงาะในจังหวัดปัตตานีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๔๗ แต่ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จำนวน ๑๓๙ ไร่ หรือร้อยละ ๗

-มังคุด ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ มีพื้นที่ปลูก ๒,๘๘๗ ไร่ ให้ผลผลิต ๘๔๑ ตัน โดยมีพื้นที่ปลูกเป็นลำดับที่ ๔ ของกลุ่มจังหวัด ผลผลิตมังคุด ให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๓๒๖ กิโลกรัม

-ส้มโอ ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ เนื้อที่ให้ผลผลิต ๓,๒๔๓ ไร่ ผลผลิต ๓,๕๙๑.๕๔ ตัน มูลค่าการผลิต ๓๖.๓๘ ล้านบาท แหล่งผลิตที่สำคัญ ได้แก่ อำเภอยะรัง ซึ่งเป็นส้มโอพันธุ์พื้นเมือง ที่มีรสชาติอร่อยของจังหวัดปัตตานี

-มะพร้าว เนื้อที่ให้ผลผลิต ๗๐,๐๘๕ ไร่ ผลผลิต ๕๔,๙๙๑.๑๘ ตัน มูลค่าการผลิต ๔๙๒.๔๓ ล้านบาท ซึ่งปี ๒๕๕๔ ผลผลิตมะพร้าวลดลงจากปี ๒๕๕๓ จำนวน ๑๔,๕๗๘.๓๕ ตัน แหล่งผลิตที่สำคัญ ได้แก่ อำเภอยะหริ่ง อำเภอสายบุรี อำเภอไม้แก่น อำเภอหนองจิก อำเภอปะนาเระ และอำเภอโคกโพธิ์

๔) ปาล์มน้ำมัน ปาล์มน้ำมันเป็นพืชชนิดใหม่ที่มีการปลูกในจังหวัดปัตตานี โดยเริ่มมีการปลูกมากในพื้นที่เมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๑ จำนวน ๑๒,๙๘๕ ไร่ ผลผลิต ๕๙๖ ตัน และในปี พ.ศ.๒๕๕๔ มีพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๘,๙๐๖ ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ จำนวน ๒,๑๘๕ และ ๘๔๑ ไร่ ตามลำดับ หรือร้อยละ ๑๑.๕๕ และ ๔.๔๔ ตามลำดับ และในปี พ.ศ.๒๕๕๔ มีผลผลิตเท่ากับ ๑๕,๔๗๑ ตัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ จำนวน ๕,๙๔๕ และ ๔,๘๙๘ ตัน ตามลำดับ หรือร้อยละ ๓๘.๔๒ และ ๓๑.๖๕ ตามลำดับ โดยผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ เท่ากับ ๑,๑๐๕ กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ จำนวน ๗๘ และ ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ หรือร้อยละ ๗.๐๕ และ ๖.๗๘ ตามลำดับ แต่ในภาพรวมให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำสุดในกลุ่มจังหวัดและในระดับภาคใต้ แหล่งผลิตที่สำคัญ ได้แก่ อำเภอหนองจิก อำเภอยะหริ่ง อำเภอโคกโพธิ์ และอำเภอไม้แก่น

ตารางที่ ๑๖ แสดงข้อมูลการปลูกปาล์มน้ำมัน

จังหวัด	พื้นที่ปลูก (ไร่)			ผลผลิตรวม (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่(กก./ไร่)		
	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔
ปัตตานี	๑๖,๗๒๑	๑๘,๐๖๕	๑๘,๙๐๖	๙,๕๒๖	๑๐,๕๗๓	๑๕,๔๗๑	๑,๐๒๗	๑,๐๓๐	๑,๑๐๕
ยะลา	๑๑,๗๗๘	๑๑,๙๖๓	๑๑,๙๖๓	๖,๘๒๔	๗,๑๙๑	๑๔,๔๔๑	๑,๒๕๖	๑,๑๕๘	๑,๓๑๘
นราธิวาส	๔๑,๖๒๕	๔๒,๗๘๖	๔๒,๗๘๖	๕๙,๗๓๘	๖๙,๗๐๖	๗๙,๔๗๑	๑,๘๔๑	๒,๑๓๒	๒,๑๙๒
สงขลา	๒๘,๓๔๐	๒๙,๕๐๐	๒๙,๗๕๕	๔๔,๗๘๘	๔๙,๘๙๖	๖๔,๗๐๖	๒,๒๙๐	๒,๐๙๗	๒,๓๔๐
สตูล	๑๑๒,๑๕๖	๑๑๒,๕๖๐	๑๑๒,๙๔๐	๒๐๑,๘๗๕	๒๑๘,๑๗๒	๒๗๙,๕๘๗	๒,๑๔๕	๒,๑๖๑	๒,๕๖๗

๑.๒.๒.๒ ด้านปศุสัตว์

๑) ไก่ จังหวัดปัตตานีมีการเลี้ยงไก่ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๔,๒๐๙,๕๘๐ ตัว โดยเลี้ยงมากเป็นอันดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัด และลำดับที่ ๕ ของภาคใต้ โดยแนวโน้มการเลี้ยงไก่ของจังหวัดปัตตานี มีการเลี้ยงไก่เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีการเลี้ยง ๖๗๔,๗๒๖ ตัว หรือร้อยละ ๘๓.๙๗ ทั้งนี้เป็นผลจากการส่งเสริมอาชีพตามโครงการภายใต้แผนพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้

๒) โคเนื้อ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อในจังหวัดปัตตานี มีการเลี้ยงโคเนื้อจำนวน ๗,๒๘๐ ตัว โดยเลี้ยงมากเป็นอันดับที่ ๓ ของกลุ่มจังหวัด และลำดับที่ ๗ ของภาคใต้ โดยแนวโน้มการเลี้ยงโคเนื้อของจังหวัดปัตตานี ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ร้อยละ ๒.๘๕

๓) แพะ จังหวัดปัตตานีมีการเลี้ยงแพะในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๒๔,๔๖๖ ตัว โดยเลี้ยงมากเป็นอันดับที่ ๒ ของกลุ่มจังหวัดและของภาคใต้ โดยแนวโน้มการเลี้ยงแพะของจังหวัดปัตตานีเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งมีการเลี้ยง ๑๘,๙๐๗ ตัว เนื่องจากจังหวัดปัตตานี มีประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามถึงร้อยละ ๘๗.๒๕ ซึ่งนิยมบริโภคแพะในโอกาสสำคัญต่างๆ ประกอบกับประชากรในพื้นที่อื่นๆ นิยมบริโภคแพะมากขึ้น ทำให้มีการเลี้ยงแพะในพื้นที่เพิ่มขึ้น

๔) สุกร จังหวัดปัตตานีมีการเลี้ยงสุกรในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๑๙,๑๕๐ ตัว โดยเลี้ยงมากเป็นอันดับ ๒ ของกลุ่มจังหวัด แนวโน้มการเลี้ยงสุกรในจังหวัดปัตตานีลดลงจากปี พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งมีการเลี้ยง จำนวน ๒๑,๐๕๒ ตัว

ตารางที่ ๑๗ แสดงข้อมูลการเลี้ยงปศุสัตว์

จังหวัด	ไก่			โคเนื้อ			แพะ			สุกร		
	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔
ปัตตานี	๔,๑๙๙,๙๑๐	๔,๐๙๖,๑๗๒	๔,๒๐๙,๕๘๐	๗,๔๐๙	๗,๔๙๔	๗,๒๘๐	๑๘,๔๒๓	๑๘,๙๐๗	๒๔,๔๖๖	๒๐,๑๖๖	๒๑,๐๕๒	๑๙,๑๕๐
ยะลา	๖๐๐,๙๙๑	๕๘๗,๔๖๙	๕๙๙,๔๖๙	๕,๙๑๔	๕,๘๕๖	๕,๖๖๐	๓๑,๗๑๓	๒๓,๘๑๑	๓๖,๖๖๐	๙,๔๐๘	๙,๕๘๒	๘,๙๐๐
นราธิวาส	๒,๕๖๑,๒๗๕	๒,๔๙๕,๗๐๖	๒,๕๒๘,๗๔๐	๑๑,๐๘๗	๑๑,๑๙๑	๑๐,๘๙๐	๑๕,๙๙๒	๑๕,๒๘๙	๒๐,๒๘๕	๗,๕๑๖	๗,๖๘๖	๗,๑๒๐
สงขลา	๑๕,๐๒๗,๕๓๔	๑๕,๖๕๗,๑๘๘	๑๕,๔๐๘,๐๒๐	๑๖,๐๘๐	๑๔,๙๐๘	๑๔,๓๔๐	๑๖,๘๒๔	๑๙,๒๖๓	๒๑,๓๗๔	๑๕๑,๐๓๕	๑๕๔,๒๓๗	๑๖๒,๗๙๐
สตูล	๙๕๔,๘๗๖	๙๗๕,๘๘๓	๒,๕๒๘,๗๔๐	๖,๓๖๐	๗,๑๔๕	๖,๙๖๐	๑๘,๘๕๓	๑๗,๒๐๕	๑๙,๓๑๕	๙,๔๐๗	๙,๗๘๗	๑๐,๓๒๐
รวม	๒๓,๓๔๔,๕๘๖	๒๓,๘๑๒,๔๑๘	๒๓,๘๑๓,๔๒๐	๔๖,๘๕๐	๔๖,๕๙๔	๔๕,๑๓๐	๑๐๑,๘๐๕	๙๔,๔๗๕	๑๒๒,๑๐๐	๑๙๗,๕๓๒	๒๐๒,๓๔๔	๒๐๘,๒๘๐

ที่มา : สำนักเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑.๒.๓ สถาบันเกษตรกร จังหวัดปัตตานี มีจำนวนสถาบันเกษตรกรที่ได้รับการจดทะเบียนตาม พ.ร.บ. สหกรณ์ และดำเนินงาน จำนวนทั้งสิ้น ๘๓ แห่ง มีมูลค่าปริมาณการดำเนินงาน จำนวนทั้งสิ้น ๘,๒๘๓,๒๘๓,๐๒๓.- บาท มีสหกรณ์ จำนวน ๖๗ แห่ง สมาชิก ๑๕๙,๖๙๕ ครอบครัว และกลุ่มเกษตรกร จำนวน ๑๖ แห่ง สมาชิก ๑,๒๑๒ ครอบครัว (ข้อมูล ณ ๑ ต.ค.๕๔)

ตารางที่ ๑๘ แสดงจำนวนสถาบันเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรเป็นรายอำเภอในปี ๒๕๕๔

อำเภอ	สหกรณ์		กลุ่มเกษตรกร		จำนวนมูลค่าปริมาณที่ดำเนินงานในรอบปีที่แล้ว (บาท) (กู้ ฝาก ซื้อ รวบรวม แปรรูป อื่น ๆ)
	แห่ง	สมาชิก (ครอบครัว)	แห่ง	สมาชิก (ครอบครัว)	
เมือง	๒๒	๑๓๔,๕๙๗	๑	๒๖๓	๗,๖๗๔,๗๐๒,๗๙๑
ยะรัง	๗	๓,๔๑๖	๕	๓๒๒	๔๒,๔๗๑,๒๓๙
หนองจิก	๖	๕,๘๕๕	๑	๑๒๔	๑๑๕,๒๗๐,๑๒๕
โคกโพธิ์	๖	๒,๖๕๑	๔	๑๙๔	๑๓๔,๗๓๖,๖๔๐
ยะหริ่ง	๒	๑,๔๘๐	๑	๖๔	๑๖,๓๕๐,๔๘๖
ปะนาเระ	๓	๒,๐๙๐	๒	๑๓๙	๑๔๑,๕๙๕,๓๑๘
มายอ	๓	๔,๒๔๑	-	-	๘๘,๘๐๗,๕๔๔
สายบุรี	๖	๑,๘๖๗	๒	๑๐๖	๓๓,๔๗๘,๙๙๘
ทุ่งยางแดง	๓	๑,๒๖๐	-	-	๘๒,๑๘๔
กะพ้อ	๕	๙๕๗	-	-	๖,๔๓๒,๓๔๙
แม่ลาน	๓	๕๘๑	-	-	๒๑,๙๖๔,๐๒๒
ไม้แก่น	๑	๗๐๐	-	-	๗,๓๙๑,๓๒๗
รวม	๖๗	๑๕๙,๖๙๕	๑๖	๑,๒๑๒	๘,๒๘๓,๒๘๓,๐๒๓

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดปัตตานี

๑.๒.๔ อุตสาหกรรม จากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดปัตตานี ในปี พ.ศ.๒๕๕๓ จังหวัดปัตตานีมีสัดส่วนโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ ๘.๙ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ซึ่งมีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มากเป็นลำดับที่ ๙ ของภาคใต้ และเป็นลำดับที่ ๓ ของกลุ่มจังหวัด โดยมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๘.๖๘ เล็กน้อย อัตราการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมอยู่ในภาวะหดตัวร้อยละ ๐.๑๕ ซึ่งมีแนวโน้มดีขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๔๙ ที่มีอัตราการหดตัวร้อยละ ๓.๘ โดยมูลค่าการผลิตส่วนใหญ่มาจากอุตสาหกรรมจากการประมง และอุตสาหกรรมแปรรูปด้านการเกษตร

ประเภทอุตสาหกรรม ภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเลและยางพารา เนื่องจากจังหวัดปัตตานี เป็นจังหวัดที่ติดชายฝั่งทะเล และเป็นพื้นที่ที่ทำการเกษตรเป็นส่วนใหญ่

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม ในปี พ.ศ.๒๕๕๕ มีโรงงานจำนวน ๖๐๕ แห่ง เงินลงทุนรวม ๔,๐๒๗ ล้านบาท ก่อให้เกิดการจ้างงาน ๘,๗๖๐ คน ซึ่งโรงงานกระจายตัวอยู่ทั่วไปภายในจังหวัดทุกอำเภอ โดยอำเภอเมืองมีโรงงานมากที่สุด และอำเภอไม้แก่นมีโรงงานน้อยที่สุด สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๓ ลำดับแรกของจังหวัดปัตตานี ได้แก่

๑. อุตสาหกรรมอาหาร ได้แก่ ผลิตปลากระป๋อง, ห้องเย็นผลิตอาหารทะเลแช่แข็งและล้างชำแหละและผลิตน้ำแข็งซอง, น้ำแข็งหลอด ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๕๓ โรงงาน เงินลงทุน ๑,๖๒๕.๔๔๒ ล้านบาท คนงาน ๓,๕๐๑ คน

๒. อุตสาหกรรมยาง ได้แก่ การผลิตยางแท่งมาตรฐาน เอส.ที.อาร์๒๐ ยางแผ่นรมควัน, ยางเครฟ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๒ โรงงาน เงินลงทุน ๘๓๐.๐๔๘ ล้านบาท คนงาน ๗๒๔ คน

๓. อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ได้แก่ ทำวงกบประตู หน้าต่าง, ไสไม้-เซาะร่องไม้และลังใส่ไม้, แปรรูปไม้ยางพาราและอัดน้ำยาและอบไม้ และทำลังไม้ยางพารา ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๒๙ โรงงาน เงินลงทุน ๑๙๓.๘๔๑ ล้านบาท คนงาน ๑,๑๓๙ คน

การค้า – การลงทุน ปี พ.ศ.๒๕๕๔ จังหวัดปัตตานีมีผู้จดทะเบียนรวม ๙๐ ราย ทุนจดทะเบียนรวม ๑๕๘.๖๐ ล้านบาท โดยจัดเป็นผู้จดทะเบียนนิติบุคคลทั้งสิ้นรวม ๙๐ ราย จำแนกเป็น บริษัทจำกัด ๓๔ ราย ทุนจดทะเบียน ๙๕.๗๐ ล้านบาท และห้างหุ้นส่วนจำกัด ๕๖ ราย ทุนจดทะเบียน ๖๒.๙๐ ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับการจดทะเบียนในปี พ.ศ.๒๕๕๓ พบว่า จำนวนผู้จดทะเบียนนิติบุคคลลดลง ๗ ราย (-๗.๒๒%) และทุนจดทะเบียนลดลง ๒๑.๓๑ ล้านบาท (-๑๑.๘๕%) โดยในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ มีจำนวนนิติบุคคลที่คงอยู่จำนวน ๙๒๒ ราย

๑.๒.๕ ผลิตภัณฑ์ฮาลาล รัฐบาลมีแนวคิดเรื่องฮาลาลปัตตานี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยการให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยสร้างนิคมอุตสาหกรรมฮาลาลจังหวัดปัตตานี แต่เนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบทำให้นิคมฯ ไม่สามารถดำเนินได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้จังหวัดต้องปรับเปลี่ยนแนวทางการบริหารจัดการโดยพยายามส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในจังหวัดปัตตานีเห็นความสำคัญถึงการรับรองมาตรฐานฮาลาลโดยสนับสนุนผู้ประกอบการที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรม SMEs และวิสาหกิจชุมชน ซึ่งกระจายอยู่ตามพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัดปัตตานี ผู้ประกอบการเหล่านี้ มีไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐ เป็นการผลิตภายใต้วิถีชีวิตอิสลาม ปัจจุบันในปี พ.ศ.๒๕๕๓ มีการส่งเสริมไปแล้ว จำนวน ๑๙๕ ผลิตภัณฑ์ โดยแบ่งเป็นโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๙๒ ผลิตภัณฑ์ SMEs จำนวน ๕ ผลิตภัณฑ์ วิสาหกิจชุมชน จำนวน ๗๖ ผลิตภัณฑ์ และอื่นๆ ๒๒ ผลิตภัณฑ์ มีมูลค่าการผลิต จำนวน ๑,๘๘๖.๓ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วจำนวน ๕๕ ผลิตภัณฑ์ มูลค่า ๗๕๔.๖ ล้านบาท ซึ่งยังมีผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่ได้รับมาตรฐานฮาลาลแต่มีศักยภาพในการพัฒนา เพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐานฮาลาล โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์อาหาร จำนวน ๑๕๐ ราย

ตารางที่ ๑๙ แสดงจำนวนผลิตภัณฑ์และมูลค่าผลิตภัณฑ์ฮาลาล

ปี พ.ศ.	จำนวนผลิตภัณฑ์	มูลค่า (ล้านบาท)
๒๕๕๑	๑๖๓	๙๒๘.๙
๒๕๕๒	๑๔๐	๑,๑๓๑.๗
๒๕๕๓	๑๙๕	๑,๘๘๖.๓

ด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ฮาลาล ตลาดที่สำคัญของผลิตภัณฑ์ฮาลาล ประกอบด้วย

๑. กลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารทะเลกระป๋องและผลิตภัณฑ์แปรรูปแช่แข็งที่ได้รับมาตรฐานฮาลาล เป็นตลาดภายในประเทศ ร้อยละ ๕๕ และตลาดส่งออกต่างประเทศ ร้อยละ ๔๕ ตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศแคนนาดา สหรัฐอเมริกา ซีเรีย เลบานอน มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ลาว พม่า กลุ่มประเทศยุโรป และกลุ่มตะวันออกกลาง

๒. กลุ่มผลิตภัณฑ์จากวิสาหกิจชุมชน ที่ได้รับมาตรฐานและไม่ได้รับมาตรฐาน ส่วนใหญ่เป็นการจำหน่ายภายในประเทศ ส่วนผลิตภัณฑ์ที่มีการจำหน่ายภายนอกประเทศ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์หมวกกะปิเยาะ ส่งออกไปประเทศซาอุดีอาระเบีย และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลา โดยส่งออกประเทศจีน

สำหรับโครงสร้างพื้นฐานด้านผลิตภัณฑ์ฮาลาล การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมฮาลาลจังหวัดปัตตานี ตั้งอยู่ที่อำเภอปะนาเระ โดยได้ก่อสร้างอาคารบริการ OSS แล้วเสร็จ แต่เนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ทำให้การดำเนินงานของนิคมอุตสาหกรรมฮาลาลจังหวัดปัตตานีไม่มีความคืบหน้าเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม จังหวัดปัตตานีร่วมกับการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้ประสานผู้ประกอบการเข้าลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรมฮาลาลจังหวัดปัตตานี โดยในเบื้องต้นมีผู้แสดงความต้องการลงทุนแล้ว ๑๓ ราย ซึ่งการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยอยู่ระหว่างเสนอของบประมาณเพื่อดำเนินการก่อสร้างอาคารในพื้นที่ ๔๐ ไร่ เพื่อให้ผู้ประกอบการ ๑๓ ราย ดำเนินการ โดยระยะเริ่มต้น ประมาณ ๔ ปี ไม่ต้องเสียค่าเช่า อย่างไรก็ตาม การส่งเสริมการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม ฮาลาลจังหวัดปัตตานี ยังต้องเตรียมความพร้อมด้านสาธารณูปโภค และระบบโลจิกติกส์ เพื่อรองรับการลงทุนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

๑.๒.๖ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP) ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ จังหวัดปัตตานี มียอดจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP) เป็นเงินรวม ๙๑๘.๖๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๙.๕๒% จากมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP เฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๕๓ = ๘๓๘.๗๔ ล้านบาท)โดยเป็นผลิตภัณฑ์ในหมวดอาหาร มากที่สุด มีมูลค่า ๔๘๕.๒๕ ล้านบาท รองลงมาคือ หมวดผ้า/เครื่องแต่งกาย มูลค่า ๓๔๘.๓๐ ล้านบาท หมวดของใช้และเครื่องประดับตกแต่ง ๔๔.๘๔ ล้านบาท หมวดสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร ๒๐.๔๒ ล้านบาท และหมวดเครื่องดื่ม ๑๙.๗๘ ล้านบาท ซึ่งจังหวัดปัตตานีมีกลุ่มผลิตสินค้า ฮาลาลชุมชนรองรับการพัฒนาเป็นจำนวนมาก หลายสาขา เช่น บูดู ข้าวเกรียบ หมวกกะปิเยาะ ผ้าคลุมผม ผลไม้แปรรูป ที่สำคัญแรงงานในพื้นที่มีทักษะด้านการผลิตเครื่องแต่งกายมุสลิม โดยมีกลุ่มอาชีพที่ลงทะเบียน OTOP จำนวน ๔๘๐ กลุ่ม ๙๖๑ ผลิตภัณฑ์ โดยได้รับการคัดสรรเป็นผลิตภัณฑ์ระดับ ๕ ดาว จำนวน ๑๖ ผลิตภัณฑ์ ระดับ ๔ ดาว จำนวน ๒๙ ผลิตภัณฑ์ ระดับ ๓ ดาว จำนวน ๑๗ ผลิตภัณฑ์ และระดับ ๒ ดาว จำนวน ๙ ผลิตภัณฑ์

๑.๒.๗ การท่องเที่ยว ในปี พ.ศ.๒๕๕๓ จังหวัดปัตตานี มีจำนวนนักท่องเที่ยว ๑๘๔,๑๕๓ คน รายได้จากการท่องเที่ยวจำนวน ๓๘๙.๗๘ ล้านบาท ซึ่งเปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๒ พบว่านักท่องเที่ยวลดลง จำนวน ๑๗,๒๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙ รายได้ลดลง ๑๑๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๒ เนื่องจากการดำเนินการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในเชิงรุกมีน้อย และขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งแนวโน้มการท่องเที่ยวของจังหวัดปัตตานี จากข้อมูลท่องเที่ยวในปี พ.ศ.๒๕๕๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๒ จะเห็นว่ามีแนวโน้มนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ในปี พ.ศ.๒๕๕๓ กลับมีนักท่องเที่ยวลดลง ในขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ทุกจังหวัด

นอกจากนี้ อัตราการเข้าพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในจังหวัดปัตตานี ในปี พ.ศ.๒๕๕๒ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นร้อยละ ๑๑๒.๕๘ ในขณะที่โรงแรมในจังหวัดปัตตานี มีจำนวน ๗ แห่ง ๕๒๐ ห้อง ในปี พ.ศ.๒๕๕๑ เพิ่มขึ้นเป็น ๘ แห่ง ๕๕๐ ห้อง ในปี พ.ศ.๒๕๕๒ และในปี พ.ศ.๒๕๕๕ มีโรงแรมเพิ่มขึ้นเป็น ๑๒ แห่ง ๗๘๘ แห่ง เพื่อรองรับปริมาณนักท่องเที่ยว ซึ่งคาดว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๒๐ สรุปข้อมูลสถิติการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

หน่วย : ล้านบาท

ปี	ปัตตานี		ยะลา		นราธิวาส		สงขลา		สตูล	
	นักท่องเที่ยว	รายได้	นักท่องเที่ยว	รายได้	นักท่องเที่ยว	รายได้	นักท่องเที่ยว	รายได้	นักท่องเที่ยว	รายได้
๒๕๔๗	๒๗๑,๓๑๒	๓๙๒.๗๐	๒๔๔,๑๒๐	๖๙๐.๒๓	๖๓๕,๕๑๓	๒,๘๗๘.๓๔	๒,๓๖๑,๖๔๓	๑๔,๐๓๓.๙๗	๔๘๖,๓๑๕	๙๗๘.๗๐
๒๕๔๘	๑๗๐,๔๗๕	๒๒๕.๔๐	๒๒๐,๖๐๖	๕๗๐.๓๕	๔๐๗,๗๖๑	๑,๐๕๐.๙๘	๒,๓๔๙,๔๘๘	๑๑,๗๑๕.๔๙	๕๘๒,๐๕๗	๑,๔๒๐.๘๖
๒๕๔๙	๑๖๐,๓๒๐	๑๙๗.๓๔	๒๘๒,๔๖๓	๗๖๕.๑๑	๓๓๖,๔๗๓	๘๕๒.๔๙	๒,๕๗๙,๔๘๐	๑๒,๖๖๗.๙๖	๖๕๙,๑๙๘	๑,๖๖๗.๒๐
๒๕๕๐	๑๓๑,๙๙๘	๑๗๗.๓๘	๒๖๙,๓๖๘	๖๖๓.๐๖	๒๘๔,๐๗๓	๖๓๓.๗๗	๒,๖๔๕,๗๗๐	๑๒,๘๔๒.๕๒	๗๔๓,๒๓๓	๑,๗๙๘.๒๐
๒๕๕๑	๑๕๒,๗๔๘	๑๙๐.๖๘	๓๑๑,๗๑๒	๗๒๖.๗๑	๓๒๘,๗๒๙	๖๘๓.๘๓	๒,๓๔๓,๑๖๗	๑๓,๗๘๐.๐๒	๑,๐๓๒,๙๑๙	๑,๙๔๙.๒๔
๒๕๕๒	๒๐๑,๔๐๑	๔๙๙.๘๓	๓๐๐,๕๗๐	๑,๑๐๔.๗๑	๔๓๐,๓๐๑	๙๔๘.๘๗	๒,๖๐๙,๐๔๕	๑๒,๗๐๓.๔๒	๖๕๖,๒๑๐	๑,๗๑๐.๒๐
๒๕๕๓	๑๘๔,๑๕๓	๓๘๙.๗๘	๓๗๓,๒๖๙	๑,๓๑๙.๙๙	๕๔๗,๒๓๕	๑,๗๘๙,.๖๓	๒,๙๔๖,๔๗๐	๑๕,๘๘๘.๘๒	๖๙๒,๙๗๐	๒,๐๐๘.๐๒

๑.๓ แนวโน้มสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ

สภาวะทางเศรษฐกิจโดยรวม คาดการณ์ว่าจะขยายตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจภาคเกษตรซึ่งเป็นสาขาหลักของจังหวัดปัตตานี โดยมีผลผลิตสำคัญที่จะทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ผลผลิตจากการประมง ซึ่งมีมูลค่าการจำหน่ายสูงที่สุดในภาคใต้ ซึ่งนอกจากจะเป็นสินค้าในการบริโภคแล้ว ยังเป็นวัตถุดิบในโรงงานอุตสาหกรรมอีกทางหนึ่ง ยางพารา ข้าว และไม้ผล ซึ่งแม้ว่าพื้นที่ปลูกยางพารา ข้าว ไม้ผล จะมีปริมาณและผลผลิตลดลงและผลผลิตต่อไร่ต่ำกว่าจังหวัดอื่นๆ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน แต่ด้วยนโยบายการส่งเสริมอาชีพการเกษตรภายใต้แผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ส่งเสริมการปลูกยางพาราในพื้นที่ว่างเปล่า การปรับปรุงนาร้างเพื่อปลูกข้าว การเลี้ยงสัตว์ และการประมงน้ำจืด จะส่งผลทำให้เพิ่มพื้นที่การปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ ปริมาณผลผลิต รวมทั้งมูลค่าการผลิตเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัด นอกจากนี้ การท่องเที่ยวของจังหวัดปัตตานีที่มีจุดขายในเรื่องของวัฒนธรรมและความศรัทธา ซึ่งมีแนวโน้มนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่เพิ่มขึ้น จะเป็นปัจจัยหนุนให้เศรษฐกิจของจังหวัดปัตตานีขยายตัวเพิ่มขึ้น

๑.๔ ความต้องการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

๑.๔.๑ การพัฒนาการผลิตภาคการเกษตร ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาด มีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น และขยายฐานการผลิตพืชและสัตว์ชนิดใหม่ขึ้นในพื้นที่เพื่อเป็นวัตถุดิบรองรับอุตสาหกรรมฮาลาลและตอบสนองความต้องการของตลาด

๑.๔.๒ การพัฒนาการแปรรูปผลิตผลการเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มและมีอายุการเก็บรักษายาวนาน

๑.๔.๓ การพัฒนาการผลิตผลิตภัณฑ์ฮาลาลและผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้ได้มาตรฐานสากลเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั่วโลก โดยการพัฒนาอย่างครบวงจร ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

๑.๔.๔ การพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งอยู่ในภาวะซบเซาตั้งแต่เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มที่ดีขึ้น มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่มากขึ้น เพื่อให้เป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้ ส่งผลต่อสภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัด

๒. สถานการณ์ด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

สภาพสังคมจังหวัดปัตตานี เป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร โดยประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ ๘๗.๒๕ นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๑๒.๗๒ และศาสนาอื่นๆ ร้อยละ ๐.๐๓ ซึ่งประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามมีการครองตนตามวิถีอิสลามอย่างเคร่งครัด จนเป็นจุด

แข็งเชิงสัญลักษณ์ที่โลกมุสลิมให้การยอมรับในอัตลักษณ์ของปัตตานี ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำให้มีรายได้ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับราคาสินค้าและปริมาณการผลผลิตในแต่ละปี ซึ่งจากข้อมูลผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ พบว่าประชาชนของจังหวัดปัตตานีมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี ๖๔,๑๕๗ บาท ซึ่งต่ำที่สุดในภาคใต้ และเป็นอันดับที่ ๕๒ ของประเทศ

๒.๑ สภาพทั่วไปทางสังคม และคุณภาพชีวิต

๒.๑.๑ ด้านสาธารณสุข จังหวัดปัตตานีมีสถานบริการสาธารณสุข จำนวน ๑๔๐ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลของรัฐ จำนวน ๑๒ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล จำนวน ๑๒๘ แห่ง นอกจากนี้ ยังมีโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม คือ โรงพยาบาลค่ายอิงคยุทธบริหาร ศูนย์บำบัดรักษายาเสพติด ๑ แห่ง และศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล จำนวน ๓ แห่ง โดยมีอัตราส่วนแพทย์ ๑ คนต่อประชากร ๖,๕๔๘ คน ซึ่งมีสัดส่วนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ระดับประเทศ คือ แพทย์ ๑ คนต่อประชากร ๒,๘๙๓ คน แสดงให้เห็นว่า จังหวัดปัตตานียังขาดบุคลากรแพทย์จำนวนมาก ทำให้ประชาชนได้รับการบริการไม่ทั่วถึง

สุขภาพอนามัย

อัตราการเกิดของจังหวัดปัตตานีในปี พ.ศ.๒๕๕๑– ๒๕๕๔ อัตราการเกิดต่อประชากรพันคน มีแนวโน้มที่ลดลง ซึ่งมีอัตราเท่ากับ ๑๙.๑๐, ๑๘.๖๘ , ๑๕.๔๘ และ๑๔.๕๖ ตามลำดับ ซึ่งในปี พ.ศ.๒๕๕๑ และ ปี พ.ศ.๒๕๕๒ ลดลงมากกว่าระดับประเทศและภาคใต้ ส่วนปี ๒๕๕๓ ลดลงมากกว่าระดับภาคใต้ (เกณฑ์ ๑๒.๑ และ ๑๕.๓ ต่อพันประชากร ตามลำดับ)

อัตราการตาย ในปี พ.ศ.๒๕๕๑– ๒๕๕๔ พบว่า ๓ ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มที่สูงขึ้นเล็กน้อย คือ อัตราตายต่อประชากรพันคนในปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ เท่ากับ ๖.๖๐ และ ๔.๔๐ แต่ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ เท่ากับ ๔.๗๖ ซึ่งมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเล็กน้อย และยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศและภาคใต้ (เกณฑ์ ๖.๒ และ ๕.๖ ต่อประชากรพันคน ตามลำดับ)

อัตราการเพิ่มประชากรของจังหวัดปัตตานี ในปี พ.ศ.๒๕๕๑– ๒๕๕๔ พบว่า มีแนวโน้มที่ลดลง โดยมีอัตราเพิ่มต่อประชากรร้อยคน เท่ากับ ๑.๓๑ , ๑.๒๐ , ๑.๑๑ และ ๐.๙๒ ตามลำดับ ลดลงมากกว่าระดับภาคใต้ (เกณฑ์ ๐.๕๘ และ ๐.๙๗ ต่อประชากรร้อยคน ตามลำดับ)

อัตรามารดาตายของจังหวัดปัตตานี ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ พบว่า จำนวนมารดาตาย ๓ ราย คิดเป็นอัตรา ๓๑.๗๔ ต่อแสนการเกิดมีชีพ ซึ่งมีอัตรามารดาตายลดลงจากปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ ที่มีอัตราการตายร้อยละ ๔๐.๗๖ , ๔๑..๖๘ และ ๓๙.๖๙ ตามลำดับ ซึ่งมีอัตรามารดาตายสูงกว่าระดับประเทศและภาคใต้ (เกณฑ์ ๑๐.๘ และ ๑๔.๑ ต่อการเกิดมีชีพแสนคน ตามลำดับ)

อัตราทารกตายอายุต่ำกว่า ๑ ปีของจังหวัดปัตตานี ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ พบว่ามีแนวโน้มที่สูงขึ้นกว่าปี ๒๕๕๓ จำนวนทารกตายในปี พ.ศ.๒๕๕๔ มีจำนวน ๑๐๗ ราย คิดเป็นอัตรา ๑๑.๓๒ ต่อการเกิดมีชีพพันคน ซึ่งต่ำกว่าปี ๒๕๕๑-๒๕๕๓ ที่มีอัตราเท่ากับ ๑๐.๙๒ , ๑๑.๙๒ และ ๗.๖๔ ตามลำดับ สูงกว่าระดับประเทศและภาคใต้ (๗.๑ และ ๗.๙ ต่อพันการเกิดมีชีพ ตามลำดับ)

ตารางที่ ๒๑ แสดงสถานะสุขภาพประชาชนจังหวัดปัตตานี ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๕๓

สถานะสุขภาพ	ปี ๒๕๕๑		ปี ๒๕๕๒		ปี ๒๕๕๓		ปี ๒๕๕๔	
	จำนวน	อัตรา	จำนวน	จำนวน	จำนวน	อัตรา	จำนวน	อัตรา
อัตราเกิด :ประชากรพันคน	๑๒,๒๖๘	๑๙.๑๐	๑๑,๙๙๗	๑๘.๖๘	๑๐,๐๗๙	๑๕.๔๘	๙,๔๕๓	๑๔.๕๖
อัตราตาย :ประชากรพันคน	๓,๘๒๕	๕.๙๖	๔,๒๓๒	๖.๖๐	๒,๘๖๘	๔.๔๐	๓,๑๒๒	๔.๗๖
อัตราการเพิ่มประชากร : ประชากรร้อยคน	๘,๔๔๓	๑.๓๑	๗,๗๖๕	๑.๒๐	๗,๒๑๑	๑.๑๑	๖,๓๓๑	๐.๙๒
อัตรามารดาตายประชากร : การเกิดมีชีพแสนคน	๕	๔๐.๗๖	๕	๔๑.๖๘	๔	๓๙.๖๙	๓	๓๑.๗๔
อัตราทารกตาย : การเกิดมีชีพพันคน	๑๓๔	๑๐.๙๒	๑๔๓	๑๑.๙๒	๗๗	๗.๖๔	๑๐๗	๑๑.๓๒

ที่มา : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สาเหตุการตายมากที่สุด ต่อเนื่องทั้ง ๔ ปีที่ผ่านมา คือ อุบัติเหตุอื่นๆ เช่น ถูกทำร้ายด้วยอาวุธปืน พลัดตกหกล้ม จมน้ำ เป็นต้น ในอัตรา ๓๖.๑๗ ต่อประชากรแสนคน และโรคมะเร็งทุกชนิด (รวมเนื้องอก) ในอัตรา ๒๔.๗๖ ต่อประชากรแสนคน

สถานการณ์และแนวโน้มการเจ็บป่วย จังหวัดปัตตานีมีปัญหาสำคัญที่เป็นจุดมุ่งเน้นในการพัฒนา คือ ปัญหาอนามัยของแม่และเด็ก ปัญหาโภชนาการ ปัญหาผู้ป่วยและตายด้วยโรคที่สำคัญ ได้แก่ โรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีน (โรคคอตีบ) โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน โรคไข้เลือดออก มารดาตาย และทารกตายปริกำเนิด โดยมีโรคที่ต้องเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาสำหรับปี พ.ศ.๒๕๕๔ ใน ๓ อันดับแรก ได้แก่ โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน รองลงมา คือ โรคไข้เลือดออก และโรคคอตีบ และโรคไม่ติดต่อที่เป็นปัญหาสำคัญ คือ โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน อัมพาตและหลอดเลือดสมอง มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น มีสาเหตุจากพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม

ตารางที่ ๒๒ แสดงอัตราการป่วยตายด้วยโรคที่สำคัญจังหวัดปัตตานี ปี พ.ศ.๒๕๕๑ - ๒๕๕๔

ลำดับ	โรค	อัตราป่วยต่อแสนประชากร				หมายเหตุ
		๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	
๑	โรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีน					
	๑.๑ โรคคอตีบ	๑.๑๖	๐.๓๑	๔.๖๓	๑.๔๘	
	๑.๒ ไอกรน	๐.๑๖	๐.๖๒	๐	๐	
	๑.๓ บาดทะยักในเด็กแรกเกิด	๐	๐	๐	๐	
๒	โรคที่ติดต่อทางเดินอาหารและน้ำ					
	๒.๑ โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน	๑๘๙๐.๓๖	๑๘๓๓.๙๙	๑๘๕๙.๒๙	๑,๕๒๙.๐๒	
๓	โรคติดต่อที่นำโดยแมลง					
	๓.๑ โรคไข้เลือกออก	๑๒๖.๙๑	๑๑๐.๕๑	๔๗๑.๐๖	๒๒.๙๙	
๔	อัตรามารดาตาย	๔๙.๙๘	๔๘.๖๙	๗๑.๐๗	๒๕.๖๔	ต่อแสนการเกิดมีชีพ
๕	อัตราทารกตายปริกำเนิด	๑๑.๖๒	๙.๙๗	๑๐.๗๕	๑๐.๒๓	ต่อพันการเกิดมีชีพ

การเข้าถึงหลักประกันสุขภาพ ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ จังหวัดปัตตานีมีความครอบคลุมหลักประกันสุขภาพของประชาชน ร้อยละ ๙๙.๙๑ และพบว่ายังมีข้อมูลสิทธิว่าง ร้อยละ ๐.๐๙ เนื่องจากเป็นข้อมูลผู้ที่หมดสิทธิประกันสังคม ซึ่งยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนบัตรทอง ข้อมูลที่ไม่มีตัวบุคคล เด็กเกิดใหม่คลอดที่บ้าน

๒.๑.๒ ด้านการศึกษา

จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ซึ่งส่งผลกระทบด้านการศึกษา การประกอบอาชีพและการมีงานทำของผู้ที่จบการศึกษา ด้านความปลอดภัยของครู นักเรียน และสถานศึกษา และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ จึงได้สรุปประเด็นในเชิงยุทธศาสตร์ ไว้ดังนี้

๑. ด้านการศึกษากับความมั่นคง

ปัญหาความไม่สงบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ เช่น โรงเรียนถูกเผา ครู บุคลากร นักเรียน นักศึกษา เสียชีวิตและบาดเจ็บ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ครู นักเรียน เสียขวัญและกำลังใจ โรงเรียนต้องปิด ส่งผลทำให้คุณภาพของการศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

๒. ด้านคุณภาพการศึกษา

ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๔

ตารางที่ ๒๓ แสดงผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ				
	ระดับประเทศ	สพป.ปน.๑	สพป.ปน.๒	สพป.ปน.๓	สช.
ภาษาไทย	๕๐.๐๔	๓๙.๔๙	๔๓.๒๑	๔๔.๔๗	๓๖.๘๕
สังคมศึกษา	๕๒.๒๒	๓๗.๖๐	๔๑.๙๐	๔๐.๔๒	๓๙.๓๒
อังกฤษ	๓๘.๓๗	๓๒.๒๓	๓๗.๓๗	๓๙.๗๘	๓๓.๕๐
คณิตศาสตร์	๕๒.๔๐	๓๕.๘๒	๔๐.๘๙	๔๒.๕๘	๓๗.๐๓
วิทยาศาสตร์	๔๐.๘๒	๓๓.๔๖	๓๕.๒๑	๓๙.๓๒	๒๘.๘๒
สุขศึกษาและพละศึกษา	๕๘.๘๗	๔๔.๙๑	๔๗.๖๕	๔๗.๗๙	๔๖.๓๑
ศิลปะ	๔๖.๗๕	๓๕.๓๙	๓๗.๐๔	๓๖.๖๓	๓๗.๐๓
การงานฯ	๕๕.๓๘	๓๙.๘๑	๔๒.๑๗	๔๓.๗๒	๔๒.๐๖
รวมเฉลี่ย	**๔๙.๓๖**	**๓๗.๓๔**	**๔๐.๖๘**	**๔๑.๘๔**	**๓๗.๖๒**

ที่มา : ข้อมูลการศึกษา จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๕ , สำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต ๑ , สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต ๒ , สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต ๓ และสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ ๒๔ แสดงผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ					
	ระดับประเทศ	สพม.๑๕	สพป.ปน.๑	สพป.ปน.๒	สพป.ปน.๓	สช.
ภาษาไทย	๔๘.๑๑	๔๔.๗๕	๓๘.๔๘	๔๔.๓๙	๓๖.๔๒	๓๔.๓๕
สังคมศึกษา	๔๒.๗๓	๔๐.๑๔	๓๖.๗๓	๓๕.๔๙	๓๑.๒๑	๓๒.๙๕
อังกฤษ	๓๐.๔๙	๒๘.๔๙	๓๐.๐๗	๒๗.๔๙	๑๓.๐๖	๒๖.๖๐
คณิตศาสตร์	๓๒.๐๘	๒๙.๗๓	๓๑.๕๒	๒๗.๒๓	๑๙.๔๖	๒๖.๒๙
วิทยาศาสตร์	๓๒.๑๙	๒๙.๕๖	๒๙.๐๒	๓๐.๙๒	๒๕.๓๙	๒๕.๑๓
สุขศึกษาและพละศึกษา	๕๐.๘๗	๔๘.๑๕	๔๓.๐๗	๔๔.๓๐	๖๐.๗๘	๓๙.๐๓
ศิลปะ	๔๓.๕๐	๓๙.๐๐	๓๔.๓๗	๔๐.๗๐.	๒๔.๓๐	๓๑.๘๘
การงานฯ	๔๗.๒๙	๔๔.๗๑	๓๗.๒๕	๔๖.๓๖	๓๖.๑๐	๓๐.๖๔
รวมเฉลี่ย	**๔๐.๙๑**	**๓๘.๐๗**	**๓๕.๐๗**	**๓๗.๑๑**	**๓๐.๘๔**	**๓๐.๘๖**

ที่มา : ข้อมูลการศึกษา จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๕ , สำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต ๑ , สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต ๒ , สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต ๓ และสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ ๒๕ แสดงผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ					
	ระดับประเทศ	สพม.๑๕	สพป.ปน.๑	สพป.ปน.๒	สพป.ปน.๓	สช.
ภาษาไทย	๔๑.๘๘	๓๘.๙๗	-	-	-	๒๙.๔๑
สังคมศึกษา	๓๓.๓๙	๓๒.๔๘	-	-	-	๒๘.๑๐
อังกฤษ	๒๑.๘๐	๑๙.๒๐	-	-	-	๑๖.๔๖
คณิตศาสตร์	๒๒.๗๓	๑๙.๗๓	-	-	-	๑๖.๔๙
วิทยาศาสตร์	๒๗.๙๐	๒๖.๒๙	-	-	-	๒๒.๔๑
สุขศึกษาและพละศึกษา	๕๔.๖๑	๕๑.๖๐	-	-	-	๔๒.๔๐
ศิลปะ	๒๘.๕๔	๒๖.๕๔	-	-	-	๒๑.๐๑
การงานฯ	๔๘.๗๒	๔๔.๒๗	-	-	-	๓๐.๘๐
รวมเฉลี่ย	**๓๔.๙๕**	**๓๒.๓๙**	**-**	**-**	**-**	**๒๕.๘๙**

ที่มา : ข้อมูลการศึกษา จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑๕ และสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี

จะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจังหวัดปัตตานี นับว่าเป็นปัญหาที่วิกฤต จำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน กล่าวคือ ผลการทดสอบทางการศึกษาของสำนักทดสอบทางการศึกษา พบว่านักเรียนยังมีผลการเรียนต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ในทุกวิชา

๓. ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา

ครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นปัญหาที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพ นอกเหนือจากการขาดขวัญ กำลังใจ ปัญหาของการขาดแคลนครู ที่ขอย้ายออกนอกพื้นที่เป็นจำนวนมากทั้งในกลุ่มสาระที่สำคัญ ๔ วิชา เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์รวมถึงกลุ่มสาระสังคมศึกษา ซึ่งจะต้องอาศัย ครูที่ต้องนับถือศาสนาพุทธ เป็นผู้สอน เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งภายใน ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างขวัญกำลังใจ ฝ่ายบริหารจะต้องดำเนินการหรือสร้างมาตรการในเรื่องความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน การให้สวัสดิการ การสร้างความก้าวหน้าในอาชีพ รวมถึงการพัฒนาบุคลากรในสาขาวิชาที่ขาดแคลน

๔. ด้านสถานศึกษา

จากสถานการณ์โดยรวม สถานศึกษาถูกลอบวางเพลิงประมาณ ๓๓๐ ครั้ง ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ รวมทั้งของสถานศึกษาในจังหวัดปัตตานี โรงเรียนที่ถูกลอบวางเพลิงจะเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ดังนั้นในการกำหนดมาตรการ ยุทธศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาควรส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสริมสร้างมาตรการรักษาความปลอดภัยและป้องกันภัย

๕. ด้านศาสนศึกษา

การเรียนรู้ด้านศาสนานับเป็นเรื่องสำคัญและเป็นความต้องการด้วยจิตวิญญาณของประชาชนในจังหวัดปัตตานี ซึ่งนับถือศาสนาอิสลาม ๘๗.๗๓ ศาสนาพุทธและอื่นๆ อีกร้อยละ ๑๒.๒๗

จังหวัดปัตตานีมีการสอนเรียนการสอนอิสลามศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรี จนถึงปริญญาเอก ทั้งในโรงเรียนของรัฐและเอกชน สถาบันศึกษาปอเนาะ ศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด(ตาดีกา) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัดปัตตานีเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ๒ แห่ง ซึ่งเปิดการสอนอิสลามศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีการเปิดสอนอิสลามศึกษาจนถึงระดับปริญญาเอก และมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งการเรียนการสอนอิสลามศึกษาดังกล่าวยังมีความหลากหลายในด้านคุณภาพและมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร ทำให้เกิดช่องว่างของโรงเรียนที่สอนศาสนาด้วยกัน ทำให้นักเรียนที่จบในโรงเรียนสอนศาสนาแห่งหนึ่ง ไม่สามารถเทียบวุฒิผลสัมฤทธิ์กับอีกโรงเรียนได้ ทำให้ต้องเรียนซ้ำ ปัญหาการถ่ายโอนหลักสูตรอิสลาม ปัญหาการจัดระเบียบสถานศึกษาอิสลาม และการตรวจสอบรับรองคุณภาพของการศึกษา

ในขณะเดียวกันการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอื่นๆ ที่มีจำนวนร้อยละ ๑๒.๒๗ ยังมีความจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมสนับสนุน เพื่อการเรียนรู้หลักธรรมคำสอนที่มีคุณภาพและส่งเสริมความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการทางการศึกษาด้านศาสนศึกษาให้มากขึ้น

๒.๑.๓ ด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน

ผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานระดับจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ มีตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) จำนวน ๔๒ ข้อ จังหวัดปัตตานีมีตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ได้แก่ ***ตัวชี้วัดที่ ๙*** ครัวเรือนได้กินอาหารมีคุณภาพได้มาตรฐาน ***ตัวชี้วัดที่ ๑๑*** คนอายุ ๓๕ ปี ขึ้นไป ได้รับตรวจสุขภาพประจำปี ***ตัวชี้วัดที่ ๑๒*** คนอายุ ๖ ปีขึ้นไปออกกำลังกายสัปดาห์ละ ๓ วัน ***ตัวชี้วัดที่ ๑๓*** ทุกคนในครัวเรือนได้รับสิทธิอย่างทั่วถึง ***ตัวชี้วัดที่ ๑๕*** ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี ***ตัวชี้วัดที่ ๑๖*** ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี ***ตัวชี้วัดที่ ๑๗*** ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือน/บริเวณถูกสุขลักษณะ ***ตัวชี้วัดที่ ๒๒*** เด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปีได้รับการกระตุ้นการเรียนรู้ ***ตัวชี้วัดที่ ๒๓*** เด็กอายุ ๓-๕ ปี ได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน ***ตัวชี้วัดที่ ๒๕*** เด็กจบภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อมัธยมปลาย ***ตัวชี้วัดที่ ๒๖*** เด็กจบภาคบังคับ ๙ ปี ได้ฝึกอบรมด้านอาชีพ ***ตัวชี้วัดที่ ๒๙*** คนอายุ ๑๕-๖๐ ปี มีอาชีพและมีรายได้ ***ตัวชี้วัดที่ ๓๐*** คนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าคนละ ๒๓,๐๐๐ บาท ต่อ ปี/คน ***ตัวชี้วัดที่ ๓๑*** ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน ***ตัวชี้วัดที่ ๓๔*** คนในครัวเรือนปฏิบัติตนตามขนบธรรมเนียมและมารยาทไทย ***ตัวชี้วัดที่ ๓๘*** คนในครัวเรือนเป็นสมาชิกกลุ่มในหมู่บ้าน/ชุมชนตำบล ***ตัวชี้วัดที่ ๓๙*** คนในครัวเรือนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะของชุมชน/ท้องถิ่น ***ตัวชี้วัดที่ ๔๐*** คนในครัวเรือนร่วมทำกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของหมู่บ้าน/ชุมชน และ***ตัวชี้วัดที่ ๔๒*** คนที่มีสิทธิ์ได้ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งส่วนตัวชี้วัดที่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย มี ๒๓

ตัวชี้วัด ประกอบด้วย หมวดสุขภาพดี ตัวชี้วัดที่ ๑-๘ และ ๑๐ หมวดมีบ้านอาศัย ตัวชี้วัดที่ ๑๔ และ ๑๘-๒๑ หมวดฝักใฝ่การศึกษา ตัวชี้วัดที่ ๒๔ และ ๒๗,๒๘ หมวดปลูกฝังค่านิยมไทย ตัวชี้วัดที่ ๓๒-๓๓ และ ๓๕-๓๗ และหมวดร่วมใจพัฒนา ตัวชี้วัดที่ ๔๑

๒.๑.๔ ด้านความมั่นคงของมนุษย์

จากรายงานความมั่นคงของมนุษย์ประเทศไทย ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อประเมินระดับดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ในภาพรวมของประเทศ และระดับจังหวัด รวมทั้งเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา เพื่อดูแนวโน้มสถานการณ์ทางสังคม ตามกรอบมาตรฐานความมั่นคงของมนุษย์ โดยปี ๒๕๕๔ ค่าดัชนีความมั่นคงของมนุษย์จะปรับจาก ๙ มิติ เป็น ๑๒ มิติ เป็นมาตรฐานที่สามารถบ่งชี้ถึง ความมั่นคงของบุคคลได้อย่างรอบด้านครอบคลุมเป็นองค์รวม และความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมีศักดิ์ศรี ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้บุคคลสามารถบรรลุถึง ความสุขอย่างยั่งยืนแต่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลรายจังหวัด ทั้งนี้ สำหรับค่าดัชนีความมั่นคงมนุษย์ ในปี ๒๕๕๓ กำหนด ๙ มิติ จังหวัดปัตตานี มีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ร้อยละ ๗๕.๓๗ เป็นลำดับที่ ๒๔ ของประเทศ โดยมิติที่มีดัชนีความมั่นคงของมนุษย์น้อยที่สุด ๓ ลำดับ

แรก คือ มิติการศึกษา ร้อยละ ๕๒.๒๐ มิติการมีงานทำและรายได้ ร้อยละ ๖๒.๙๙ และมิติสุขภาพอนามัย ๖๗.๗๙ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าภาพรวมของประเทศ และน้อยกว่าจังหวัดยะลาซึ่งอยู่ในกลุ่มจังหวัดเดียวกันและมีพื้นที่ใกล้เคียงกัน แต่มีดัชนีความมั่นคงของมนุษย์สูงกว่าจังหวัดนราธิวาสในมิติการศึกษาและการมีงานทำฯ ตามตารางที่ ๒๖

ตารางที่ ๒๖ ข้อมูลเปรียบเทียบรายงานความมั่นคงของมนุษย์ประเทศไทยของจังหวัดปัตตานี เปรียบเทียบกับยะลา และนราธิวาส

ที่	มิติ	ปัตตานี	ยะลา	นราธิวาส	ภาพรวมของประเทศ
๑	ที่อยู่อาศัย	๗๔.๓๗	๗๖.๓๕	๗๖.๓๕	๗๐.๓๙
๒	สุขภาพ	๖๗.๗๙	๗๕.๗๕	๖๙.๖๗	๗๐.๓๗
๓	การศึกษา	๕๒.๒๐	๕๓.๐๘	๕๐.๘๒	๖๙.๗๙
๔	การมีงานทำและรายได้	๖๒.๙๙	๗๒.๓๘	๖๑.๖๑	๗๐.๔๓
๕	ความมั่นคงส่วนบุคคล	๗๓.๒๔	๖๘.๙๘	๗๓.๓๖	๗๐.๓๗
๖	ครอบครัว	๙๐.๕๖	๘๘.๖๒	๙๒.๓๘	๗๐.๑๓
๗	การสนับสนุนทางสังคม	๘๕.๔๔	๖๔.๓๕	๘๐.๓๔	๖๙.๕๙
๘	สิทธิและความเป็นธรรม	๗๙.๑๕	๗๘.๘๓	๗๘.๗๘	๗๐.๓๑
๙	การเมืองและธรรมาภิบาล	๗๕.๐๔	๗๔.๙๕	๗๗.๓๐	๖๙.๙๘
ค่าเฉลี่ย		**๗๕.๓๗**	**๗๖.๐๐**	**๗๕.๖๖**	**๖๙.๖๕**

และจากข้อมูลการพัฒนาสังคมและการจัดสวัสดิการสังคมของท้องถิ่น (อปท. ๑) พบว่าข้อมูลที่สะท้อนให้เห็นปัญหาเชิงสังคมใน ๓ อันดับแรก คือ ปัญหาด้านความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาการมีงานทำและรายได้ และปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม และปัญหาสังคมเชิงกลุ่มเป้าหมายที่ต้องพัฒนาใน ๓ อันดับแรก คือ ปัญหาเด็กและเยาวชน ปัญหาคนพิการ และปัญหาแรงงาน

๒.๑.๕ ความยากจน จากข้อมูลของสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในการศึกษาและติดตามภาวะความยากจนในระดับจังหวัดประมวลจากสัดส่วนของครัวเรือนที่ในแต่ละจังหวัดที่มีรายจ่ายเพื่อการบริโภคเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนต่ำกว่าเส้นความยากจนของครัวเรือน ปี พ.ศ.๒๕๕๓ พบว่าจังหวัดปัตตานี

มีสัดส่วนคนจนคิดเป็นร้อยละ ๑๙.๗ ซึ่งเป็นอันดับที่ ๗ ของจังหวัดที่มีสัดส่วนคนจนสูงสุด ๑๐ ลำดับแรก และจากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) พบว่า คนในครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ๒๓,๐๐๐ บาท/คน/ปี ในปี พ.ศ.๒๕๕๑ มีครัวเรือนตกเกณฑ์ จปฐ. ๓,๐๓๗ ครัวเรือน ปี พ.ศ.๒๕๕๒ มีครัวเรือนตกเกณฑ์ จปฐ. ๒,๖๘๑ ครัวเรือน ปี พ.ศ.๒๕๕๓ มีครัวเรือนตกเกณฑ์ จปฐ.ลดลง ๒,๕๘๘ ครัวเรือน และ ปี พ.ศ.๒๕๕๔ มีครัวเรือนตกเกณฑ์ จปฐ. ๑,๙๓๘ ครัวเรือน แต่หากพิจารณารายได้ในภาพรวมของครัวเรือน โดยใช้เกณฑ์รายได้ครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่า ๖๔,๐๐๐ บาท/ปี จากการประชาคมตามแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่า ๖๔,๐๐๐ บาท/ปี มีจำนวน ๒๒,๙๒๔ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๙ ของครัวเรือนในจังหวัดปัตตานี

๒.๑.๖ การมีงานทำ จากการสำรวจในปี พ.ศ.๒๕๕๔ พบว่า มีประชากรอยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๔๘๙,๙๑๙ คน มีคนว่างงาน จำนวน ๗,๒๙๘ คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๘ ซึ่งต่ำกว่าในปี พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๓ และอัตราการว่างงานสูงเป็นอันดับที่ ๔ ของกลุ่มจังหวัด ปัญหาแรงงานที่สำคัญ คือ ๑) แรงงานในพื้นที่ด้อยคุณภาพ ๒) สภาพการจ้างงานไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของแรงงานในพื้นที่ ๓) ขาดแคลนแรงงานภาคการประมง ๔) ปัญหาต่อเนื่องจากแรงงานต่างด้าว ตามตารางที่ ๒๗

ตารางที่ ๒๗ ข้อมูลการว่างงานรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

จังหวัด	อัตราการว่างงาน					
	๒๕๔๙	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	**๑.๗๔**	**๑.๖๘**	**๑.๘๖**	**๒.๔๐**	**๑.๙๐**	**๑.๑๓**
ปัตตานี	๑.๖๗	๑.๕๖	๑.๕๘	๒.๑๕	๒.๑๕	๐.๙๘
ยะลา	๑.๑๘	๐.๗๙	๑.๗๒	๑.๐๑	๐.๖๔	๐.๒๗
นราธิวาส	๒.๗๔	๒.๒๖	๒.๕๐	๓.๗๖	๒.๗๗	๑.๔๘
สงขลา	๑.๕๘	๑.๗๑	๑.๘๒	๒.๕๒	๒.๐๗	๐.๖๖
สตูล	๑.๒๖	๑.๗๔	๑.๒๑	๑.๑๔	๑.๓๒	๐.๗๒

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๒.๒ แนวโน้มสถานการณ์ด้านสังคม

สถานการณ์ทางสังคมของจังหวัดปัตตานี จากข้อมูลสถานการณ์ พบว่า อัตราการเกิด อัตราการตาย มีแนวโน้มคงที่ แต่ยังสูงกว่าระดับประเทศ อัตราการเพิ่มของประชากร มีแนวโน้มลดลงแต่ยังสูงกว่าระดับประเทศ อัตราการตายของมารดาและทารก ยังมีแนวโน้มสูงกว่าระดับประเทศ สำหรับสาเหตุการตายโดยทั่วไป เกิดจากการถูกทำร้ายด้วยอาวุธมากที่สุด ส่วนสาเหตุของการเจ็บป่วยที่มีแนวโน้มเป็นปัญหาสังคมต่อไป ได้แก่ ปัญหาอนามัยของแม่และเด็ก ปัญหาโภชนาการ และโรคระบาด เช่น อุจจาระร่วง ชิกุนคุนย่า เป็นต้น และโรคที่ไม่ติดต่อ เช่น ความดันโลหิตสูง เบาหวาน ซึ่งมีสาเหตุจากพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม

ด้านการศึกษา แนวโน้มนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั้ง ๓ เขต และสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้จะยังคงเป็นปัญหาสำคัญ เนื่องจากเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยระดับประเทศมาอย่างต่อเนื่องทุกปี

ด้านคุณภาพชีวิต ประชาชนจังหวัดปัตตานียังมีปัญหาไม่บรรลุเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) หมวดสุขภาพ มีบ้านอาศัย ฝักใฝ่การศึกษา การปลูกฝังค่านิยมไทย และร่วมใจพัฒนา ซึ่งเป็นหมวดที่ตกเกณฑ์ซ้ำในหลายๆ ปี ยังมีแนวโน้มเป็นปัญหาต่อไป

ด้านความมั่นคงของมนุษย์ แนวโน้มปัญหาสังคมของจังหวัดปัตตานี พบว่ามีปัญหาการมีงานทำและรายได้ ปัญหาด้านความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมที่ยังคงมีอย่างต่อเนื่อง โดยกลุ่มเป้าหมายที่เป็นปัญหาหลัก ได้แก่ เด็กเยาวชน คนพิการ และแรงงาน

ด้านความยากจน จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) แนวโน้มครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า ๒๓,๐๐๐ บาท/ครัวเรือน/ปี ในปี พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๕๔ ลดลง แต่จากการประชาคมเพื่อค้นหาครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า ๖๔,๐๐๐ บาท/ครัวเรือน/ปี เพื่อส่งเสริมอาชีพตามโครงการภายใต้แผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่ายังมีครัวเรือนยากจน จำนวน ๒๒,๙๒๔ ครัวเรือน หรือร้อยละ ๑๔.๙ ของครัวเรือนในจังหวัด ประกอบกับในปี พ.ศ.๒๕๕๖ กรมการพัฒนาชุมชนได้ปรับเกณฑ์ตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ตัวชี้วัดที่ ๓๐ รายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าคนละ ๒๓,๐๐๐ บาท/ปี/คน เป็น ๓๐,๐๐๐ บาท จะทำให้ครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ของจังหวัดปัตตานีเพิ่มขึ้น

ปัญหาการมีงานทำ แนวโน้มการว่างงานจังหวัดปัตตานียังคงอยู่ในระดับสูง เนื่องจากงานในพื้นที่ยังด้อยคุณภาพ และสภาพการจ้างงานไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในพื้นที่

๒.๓ ความต้องการพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

๒.๓.๑ พัฒนาด้านการสาธารณสุข เพื่อลดอัตราการตายของมารดาและเด็กที่ยังมีอัตราสูงกว่าระดับประเทศ การป้องกันโรคระบาดที่เป็นปัญหาสำคัญ การส่งเสริมสุขภาพเพื่อป้องกันโรคจากพฤติกรรม และการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดระบบป้องกันโรคและรักษาโรคภายในชุมชน

๒.๓.๒ ยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะด้านภาษาและการสื่อสาร ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในด้านการเรียนการสอนด้านอื่นๆ รวมทั้งการสร้างแหล่งเรียนรู้ครบวงจรในพื้นที่

๒.๓.๓ การพัฒนาอิสลามศึกษา ให้มีมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการสร้างความเท่าเทียมในการเข้าถึงบริการทางการศึกษา ทั้งนี้ ควรพัฒนาสถาบันปอเนาะ ซึ่งเป็นระบบการเรียนอิสลามศึกษาที่เคยมีชื่อเสียงมาแต่ในอดีต ให้มีมาตรฐานเพื่อยกระดับการศึกษาให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้อิสลามศึกษาในภูมิภาคอาเซียน ประกอบกับปัจจุบันมีชาวมาเลเซียได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้อิสลามศึกษาในพื้นที่จังหวัดปัตตานีเพิ่มมากขึ้น

๒.๓.๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

๒.๓.๕ สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของคนปัตตานี โดยเร่งแก้ไขปัญหาด้านการมีงานทำและรายได้ ปัญหาด้านความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม และให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาแก่กลุ่มเด็กเยาวชน คนพิการ และแรงงาน เป็นลำดับแรก

๒.๓.๖ การแก้ไขปัญหาความยากจนโดยลดจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีคนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีต่ำกว่าเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน และครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า ๖๔,๐๐๐ บาท/ครัวเรือน/ปี

๒.๓.๗ เพิ่มทักษะแรงงาน และขยายโอกาสการทำงานแก่ประชากรวัยแรงงาน เพื่อลดปัญหาการว่างงานและปัญหาการขาดแคลนแรงงาน

๓. สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑ สภาพทั่วไปทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) ทรัพยากรดิน

ดินส่วนใหญ่ของจังหวัดปัตตานี เป็นดินทรายหรือดินปนทราย เนื่องจากการทับถมของตะกอนลำน้ำ และการพัดพาตะกอนทรายจากน้ำทะเล จากลักษณะดังกล่าวส่งผลให้อำเภอชายฝั่งทะเลทั้ง ๖ อำเภอ มีสภาพดินเป็นทรายสามารถเพาะปลูกพืชได้บางชนิด เช่น มะพร้าว ยางนา และผักไหม หรืออาจปรับปรุงดิน โดยใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อให้ดินอุ้มน้ำดีขึ้น จะทำให้สามารถปลูกผักสวนครัวได้ ปัญหาคุณภาพดินที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาดินเปรี้ยว ในพื้นที่ทุ่งบ่อทอง อำเภอหนองจิก ตำบลดอน ตำบลบ้านนอก ตำบลคอกกระบือ และตำบลท่าน้ำ อำเภอปะนาเระ ส่งผลให้เกิดพื้นที่นาร้าง และยังมีปัญหาดินเค็มในพื้นที่อำเภอชายฝั่งทะเล

๒) ทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ป่าไม้ ๔๖,๖๙๔.๙๐ ไร่หรือร้อยละ ๓.๗๘ ซึ่งเป็นปริมาณค่อนข้างน้อย ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากสภาพภูมิประเทศและลักษณะทางธรณีวิทยาที่ลาดลงสู่ทะเล อีกส่วนหนึ่งเนื่องจากการลดลงของป่าไม้ อันเนื่องมาจากการบุกรุกทำลายป่าเพื่อขยายพื้นที่ทางการเกษตรและที่อยู่อาศัย รวมทั้งการตัดไม้ไปใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างและผลิตเครื่องมือประมง

๓) ทรัพยากรน้ำ

-อ่าวปัตตานี เป็นพื้นที่ที่มีสัตว์น้ำเศรษฐกิจจำนวนมากใช้เป็นแหล่งอาศัย และสืบพันธุ์วางไข่หลายชนิด อาทิ เช่น หอยทะเล กุ้งทะเล ปูทะเล แต่ปัจจุบันแหล่งที่อยู่อาศัย และแหล่งสืบพันธุ์วางไข่ของสัตว์น้ำถูกเปลี่ยนแปลงจากธรรมชาติจากการสะสมของดินตะกอน และคุณภาพน้ำในอ่าวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นอกจากนี้ยังมีการทำการประมงเกินกำลังการผลิตตลอดเวลา ทำให้ปริมาณสัตว์น้ำลดน้อยลงมาก เช่น ปูม้า เป็นต้น

- ชายฝั่งทะเล เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพเอื้อประโยชน์ต่อการทำการประมงชายฝั่งของชาวประมงพื้นบ้านมากแต่ปัจจุบันมีการจับสัตว์น้ำเกินกำลังการผลิต มีการกระทำผิดกฎหมาย ใช้เครื่องมือที่มีศักยภาพสูงจับสัตว์น้ำในเขตแนวปะการังเทียม และแนวชายฝั่งทะเล มีการทำการประมงอวนลากโดยไม่เกรงกลัวกฎหมายส่งผลให้เกิดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มชาวประมงพื้นบ้านและเรือประมงพาณิชย์ตลอดเวลา ชาวประมงมีการทำการประมงอย่างขาดความรับผิดชอบต่อทรัพยากรสัตว์น้ำ ไม่มีการรวมกลุ่มหาวิธีการฟื้นฟูทรัพยากร ต่างคนต่างประกอบอาชีพเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ทำให้ปริมาณสัตว์น้ำในพื้นที่ชายฝั่งทะเลลดน้อยลงไม่เพียงพอต่อความต้องการ

-น้ำบาดาล จังหวัดปัตตานีมีบ่อน้ำบาดาลที่ดำเนินการขออนุญาตใช้อย่างถูกต้องตามระเบียบ จำนวน ๔๒๘ บ่อ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒) ซึ่งน้ำบาดาลที่ได้ส่วนใหญ่เป็นน้ำจืด แต่พบว่ามีเหล็กปนเปื้อนส่งผลให้น้ำมีสนิมสีแดงแทบทุกอำเภอ รวมทั้งมีคลอไรด์สูงในบริเวณอำเภอหนองจิก อำเภอปะนาเระ อำเภอสายบุรี และอำเภอไม้แก่น เนื่องจากการรุกล้ำของน้ำทะเลในชั้นน้ำบาดาล

-คุณภาพน้ำ คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำสาธารณะในพื้นที่ชุมชนหนาแน่นมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง เนื่องจากน้ำเสียจากกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน อาทิ การใช้น้ำในกิจวัตรประจำวัน ร้านขายอาหาร สะพานปลา กระชังปลา นากุ้ง สถานที่ชำแหละแกะล้างสัตว์น้ำ และการทิ้งขยะลงในแหล่งน้ำ ซึ่งสถานที่ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดการคุณภาพน้ำเบื้องต้นหรือมีแต่ยังไม่ดีพอ ประกอบกับการที่จังหวัดปัตตานีไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม จึงทำให้น้ำมีคุณภาพเสื่อมโทรมลง ตามมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินในระดับพอใช้ ได้กำหนดว่าควรมีปริมาณออกซิเจนละลายในน้ำไม่น้อยกว่า ๔.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร ปริมาณความสกปรกหรือค่าบีโอดี ไม่เกิน ๒.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร และปริมาณแบคทีเรียชนิดโคลิฟอร์ม ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้โอกาสในการเกิดโรคระบบทางเดินอาหาร ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ MPN ต่อ ๑๐๐ มิลลิลิตร แต่จากผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำในปีที่ผ่านมา พบว่า คลองน้ำใสในเขตเทศบาลเมืองปัตตานี มีคุณภาพน้ำในระดับเสื่อมโทรมมาก พบว่ามีปริมาณออกซิเจนในน้ำเฉลี่ยเท่ากับ ๑.๘ มิลลิกรัมต่อลิตร ปริมาณความสกปรกเฉลี่ยเท่ากับ ๒๐.๙ มิลลิกรัมต่อลิตร และแบคทีเรียชนิดโคลิฟอร์มทั้งหมดเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ MPN ต่อ ๑๐๐ มิลลิลิตร อ่าวปัตตานีในเขตเทศบาลตำบลบางปู ปากอ่าวปัตตานี และคลองปะการอในเขตเทศบาลเมืองปัตตานี เป็นพื้นที่ที่เสี่ยงต่อคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม พบปริมาณออกซิเจนละลายในน้ำต่ำกว่าค่ามาตรฐานในบางช่วงเวลา ค่าความสกปรกและแบคทีเรียชนิดโคลิฟอร์มทั้งหมดสูงเกินเกณฑ์มาตรฐานในบางช่วงเวลาเช่นกัน นอกจากนี้ บริเวณปากแม่น้ำปัตตานีและปากแม่น้ำสายบุรีควรมีการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำอย่างใกล้ชิดเนื่องจากเป็นพื้นที่รองรับน้ำจากแหล่งชุมชนหนาแน่น ซึ่งที่ผ่านมาพบปริมาณแบคทีเรียชนิดโคลิฟอร์มสูงในบางช่วงเวลา

-ปัญหาอุทกภัย จังหวัดปัตตานีเกิดประสบปัญหาอุทกภัยทุกปี สาเหตุเกิดจากการที่มีฝนตกหนักในบริเวณกว้าง ปริมาณน้ำหลากมาก จนเขื่อนบางลางในจังหวัดยะลาไม่สามารถรับน้ำได้ไหว จึงต้องมีการระบายน้ำลงสู่แม่น้ำปัตตานีตอนล่าง ทำให้น้ำในแม่น้ำปัตตานีล้นตลิ่งและท่วมพื้นที่สองฝั่งแม่น้ำในที่สุด ประกอบกับความตื้นเขินของแม่น้ำสายหลักและคลองต่างๆ การอุดตันของขยะจากชุมชน รวมทั้งการใช้ประโยชน์พื้นที่ริมตลิ่งมากขึ้น ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้ปัญหาอุทกภัยจังหวัดรุนแรงขึ้น สรุปได้ดังนี้

ประกอบกับความตื้นเขินของแม่น้ำสายหลักและคลองต่างๆ การอุดตันของขยะจากชุมชน รวมทั้งการใช้ประโยชน์พื้นที่ริมตลิ่งมากขึ้น ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้ปัญหาอุทกภัยจังหวัดรุนแรงขึ้น สรุปได้ดังนี้

-การก่อสร้างสิ่งก่อสร้างล่วงล้ำลำน้ำ โดยสิ่งเหล่านี้จะกีดขวางการไหลของน้ำและทำให้แม่น้ำลำคลองต่างๆระบายน้ำได้น้อยลง พื้นที่ปากคลองใกล้กับบริเวณชายหาดแฆแฆ ต.บ้านน้ำบ่อ อ.ปะนาเระ เป็นตัวอย่างหนึ่งของพื้นที่ที่ประสบปัญหาร่องน้ำตื้นเขินเนื่องจากทราย จนประชาชนในแถบนั้นไม่สามารถนำเรือประมงเข้าออกได้ ในที่สุดก็ต้องปรับเปลี่ยนอาชีพไปรับจ้างแบกเกลือแทน

-ระดับน้ำทะเลที่ขึ้นสูงในช่วงเดียวกับที่มีน้ำหลากจากทางต้นน้ำมาก ทำให้ระดับน้ำในแม่น้ำสูงขึ้นกว่าปกติ ไหลเข้าท่วมในพื้นที่ลุ่ม เช่น การเกิดน้ำท่วมในเขตเทศบาลส่วนที่มีพื้นที่ติดต่อกับทะเลหรืออยู่ใกล้กับคลองที่เชื่อมต่อออกสู่ทะเลได้

-ระบบการระบายน้ำที่ยังขาดประสิทธิภาพและไม่สามารถรองรับปริมาณน้ำฝนที่ตกในพื้นที่ได้ เนื่องจากท่อระบายน้ำส่วนใหญ่ถูกก่อสร้างมานาน เมื่อเวลาผ่านไป ประชากรเพิ่มขึ้น สภาพพื้นที่ในชุมชนเปลี่ยนไป ทำให้ท่อระบายน้ำที่มีอยู่เดิมเก่าและมีขนาดไม่เพียงพอ

-การพัฒนาด้านโครงการสร้างพื้นฐาน เช่น การก่อสร้างถนนโดยตัดผ่านลำน้ำหรือก่อสร้างถนนในเขตพื้นที่ราบลุ่มน้ำ หรือการถมที่ดินในพื้นที่ที่เคยเป็นพื้นที่ลุ่มน้ำมาก่อน และการถมที่ดินปิดกั้นลำคลอง

-การทำการเกษตรโดยไม่คำนึงถึงการอนุรักษ์ดินและน้ำ ทำให้ดินถูกกัดเซาะ เกิดตะกอนในลำน้ำมาก แม่น้ำลำคลองจึงตื้นเขินเร็วกว่าปกติ

-การตัดไม้ทำลายป่าต้นน้ำ แม้จังหวัดปัตตานีจะมีการตัดไม้ทำลายป่าในอัตราที่ต่ำแต่พื้นที่ป่าไม้ที่เปลี่ยนไปในทางลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับในอดีต เป็นอีกสาเหตุที่ทำให้จังหวัดต้องประสบกับปัญหาอุทกภัย

จากสถานการณ์ภัยพิบัติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๔ นั้น จะเห็นได้ว่า จังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ประสบภัยพิบัติทั้ง ๑๒ อำเภอ จำนวน ๔ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ วันที่ ๒๒ พ.ย.-๑๑ ธ.ค.๒๕๕๑ ครั้งที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ วันที่ ๒ พ.ย.๒๕๕๓ ครั้งที่ ๓ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ วันที่ ๒๑-๒๘ พ.ย.๒๕๕๔ และครั้งที่ ๔ วันที่ ๒๙ ธ.ค.**๒๕๕๔-** ๒๐ ม.ค. ๒๕๕๕ โดยเฉพาะเหตุภัยพิบัติในปี พ.ศ.๒๕๕๓ (๒ พ.ย.๒๕๕๓) มีผู้ประสบภัยพิบัติจำนวน ๑๑๔,๙๘๙ คน ๒๘,๙๘๐ ครัวเรือน มีผู้เสียชีวิตจำนวนสูงถึง ๒๑ คน บ้านเสียหายทั้งหลัง จำนวน ๑๑๙ หลัง ซึ่งนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐบาลได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (วาตภัย,อุทกภัย) ครัวเรือนละ ๕,๐๐๐ บาท (กรณีน้ำท่วมถึงบ้านพักอาศัยโดยฉับพลันและทรัพย์สินได้รับความเสียหาย) นอกเหนือจากความช่วยเหลือของคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัดปัตตานี พิจารณาเห็นชอบให้เสนอขอสนับสนุนงบกลางตามแนวทางที่เสนอในด้านอื่นๆ

ตารางที่ ๒๘ ตารางสถิติความเดือดร้อน เสียหาย ของผู้ประสบภัยพิบัติ จังหวัดปัตตานี ห้วงระยะเวลา ปี พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔

ปี พ.ศ.	พื้นที่/ผู้ได้รับความเสียหาย	ความเดือดร้อนด้านชีวิตและทรัพย์สิน	ความเสียหายด้านการเกษตรและด้านสาธารณะ
ปี ๒๕๕๑ (๒๒ พ.ย.-๑๑ ธ.ค.๒๕๕๑)	-๑๒ อำเภอ -๙๔ ตำบล -๓๘๔ หมู่บ้าน -๕๔,๖๐๘ คน -๑๖,๗๖๘ ครัวเรือน	-เสียชีวิต ๑ คน -บ้าน เสียหายทั้งหลัง ๑ หลัง เสียหายบางส่วน ๖๓๗ หลัง	-พื้นที่ทางการเกษตร ๓๐,๘๙๐ ไร่ -ปศุสัตว์ ๙,๔๙๙ ตัว -บ่อกุ้ง/ปลา ๘๐๘ บ่อ -ถนน ๑๒๓ สาย -สะพาน ๕ แห่ง -สถานที่ราชการ ๑๔ แห่ง -วัด/มัสยิด ๓ แห่ง
ปี ๒๕๕๓ (๒ พ.ย. ๒๕๕๓)	-๑๒ อำเภอ -๑๐๐ ตำบล -๔๓๒ หมู่บ้าน -๑๑๔,๙๘๙ คน -๒๘,๙๘๐ ครัวเรือน	-เสียชีวิต ๒๑ คน -บาดเจ็บ ๑ คน -บ้าน เสียหายทั้งหลัง ๑๑๙ หลัง เสียหายบางส่วน ๔,๖๔๖ หลัง -รถยนต์ ๔๓๑ คัน	-พื้นที่ทางการเกษตร ๘๓,๒๒๒ ไร่ -ปศุสัตว์ ๓๖,๐๐๗ ตัว -บ่อกุ้ง/ปลา ๑,๒๖๘ บ่อ -เรือประมง ๒๔ ลำ -ถนน ๑๘๗ สาย -โรงเรียน ๔๘ แห่ง -สถานที่ราชการ ๒๑ แห่ง -วัด/มัสยิด ๒๕ แห่ง
ปี ๒๕๕๔ (ครั้งที่ ๑ วันที่ ๒๑-๒๘ พ.ย.๒๕๕๔ และครั้งที่ ๒ วันที่ ๒๙ ธ.ค.๒๕๕๔-๒๐ มกราคม ๒๕๕๕)	เสียหายทั้ง ๑๒ อำเภอ ครั้งที่ ๑ -๖๖ ตำบล -๒๖๑ หมู่บ้าน -๗๐,๖๗๓ คน -๑๖,๙๙๐ ครัวเรือน ครั้งที่ ๒ -๖๓ ตำบล -๒๗๐ หมู่บ้าน -๑๗๓,๙๗๒ คน -๔๓,๖๔๔ ครัวเรือน	-บ้าน เสียหายทั้งหลัง ๑ หลัง	-พื้นที่ทางการเกษตร ๗,๖๕๓.๗๕ ไร่ -ปศุสัตว์ ๕๘,๖๙๓ ตัว -บ่อปลา ๔๐ บ่อ -ถนน ๑๖๑ สาย -โรงเรียน ๑๐ แห่ง -สถานที่ราชการ ๙ แห่ง -วัด/มัสยิด ๑ แห่ง

๔) ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

จังหวัดปัตตานี มีชายฝั่งทะเลทอดตัวเป็นแนวยาวตั้งแต่อำเภอหนองจิกจนถึงอำเภอไม้แก่น รวมความยาวประมาณ ๑๑๖.๔ กิโลเมตร ตลอดพื้นที่ชายฝั่งประกอบด้วยระบบนิเวศทางทะเลที่สำคัญ คือ ป่าชายเลน หาดทราย หาดหิน แหล่งหญ้าทะเล และแนวปะการัง ธรรมชาติเหล่านี้นอกจากเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลแล้ว ยังเป็นแหล่งทำมาหากิน แหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งเป็นแหล่งทำการประมงของประชาชนในท้องถิ่นอีกด้วย ปัจจุบันสัตว์น้ำมีปริมาณลดลง ส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพของชาวประมง และตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ จังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ป่าชายเลนลดลงเหลือ ๒๓,๑๘๘ ไร่ จาก ๒๖,๔๔๐ ไร่ โดยมีสาเหตุมาจากน้ำเสียจากชุมชน และการขยายพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

-ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเล จังหวัดปัตตานีประสบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลอย่างรุนแรง นับตั้งแต่บริเวณชายฝั่งทะเลในเขตอำเภอยะหริ่ง อำเภอปะนาเระ อำเภอสายบุรี เรื่อยไปจนถึงเขตอำเภอหนองจิก มีผลกระทบต่อชุมชนชายฝั่ง ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และการท่องเที่ยว โดยมีการกัดเซาะรุนแรง มากกว่า ๑๐ เมตรต่อปี จำนวน ๗,๐๕๕ ไร่ และมีการกัดเซาะ ปานกลาง ๒๓,๔๗๔ ไร่ ซึ่งสาเหตุหลักของการกัดเซาะดังกล่าวเกิดจาก กิจกรรมของมนุษย์ ได้แก่ การก่อสร้างเขื่อนกันทรายและคลื่น จากปัญหาด้านกายภาพ เช่น คลื่นลมแรงในฤดูมรสุมและการขาดความสมดุลของมวลทราย หรือจากปัญหาการลดลงของป่าชายเลนและป่าชายหาดที่เป็นปราการด่านสำคัญในการปกป้องพื้นที่ชายฝั่งจากคลื่นและลมในทะเล เนื่องจากการบุกรุกเข้าอยู่อาศัย ตัดไม้ไปใช้ประโยชน์ รวมถึงการปล่อยน้ำเสียจากชุมชน นอกจากนี้ การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การใช้ที่ดินผิดประเภท และการขาดการมองปัญหาภาพรวมในระยะยาว ก็เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลขึ้น

๕) การจัดการขยะมูลฝอย

ปริมาณขยะมูลฝอยในจังหวัดปัตตานีมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี เนื่องจากสาเหตุแรก ประชาชนในจังหวัดปัตตานีที่ดำเนินการคัดแยกขยะมูลฝอย เพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยจากแหล่งกำเนิดตามบ้านเรือนหรือชุมชน ยังอยู่ในอัตราที่ต่ำ คือ ประมาณร้อยละ ๑๙ ของจำนวนประชากรทั้งหมด (เป้าหมายของประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๓๐) ประการที่สอง การเก็บรวบรวมและการจำกัดขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดประสิทธิภาพ ซึ่งจังหวัดปัตตานีมีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักสุขาภิบาล เพียง ๑ แห่ง มี เนื้อที่ ๑๘๓ ไร่ ตั้งอยู่ ณ ตำบลหนองแรต อำเภอยะหริ่ง สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ ยังใช้วิธีเทกอง หรือให้ชุมชนเป็นผู้จัดการเอง

๓.๒ แนวโน้มสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดปัตตานีที่มีแนวโน้มเป็นปัญหามากขึ้น ได้แก่ ป่าไม้ ซึ่งเกิดจากการบุกรุกป่าเพื่อขยายพื้นที่ทางการเกษตรและการตัดไม้เพื่อใช้เป็นเครื่องมือทำการประมง ปัญหาปริมาณสัตว์น้ำในทะเลลดลง เนื่องจากการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ปัญหาคุณภาพน้ำและป่าชายเลนซึ่งเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์วัยอ่อนและอาศัยแพร่พันธุ์ถูกทำลาย ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งตั้งแต่เขตอำเภอยะหริ่ง อำเภอปะนาเระ อำเภอสายบุรี และอำเภอหนองจิก ซึ่งกระทบต่อการประกอบอาชีพประมง และปัญหาสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ขยะมูลฝอย ซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี

๓.๓ ความต้องการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จังหวัดปัตตานี เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางภูมิศาสตร์ แต่การลดลงของพื้นที่ป่าไม้ พื้นที่ป่าชายเลนและป่าชายหาด เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพลดลง สัตว์ป่าและสัตว์เศรษฐกิจในทะเลลดลง ขาดความสมดุลทางธรรมชาติและก่อให้เกิดภัยทางธรรมชาติมากมาย อาทิ การกัดเซาะชายฝั่งทะเล และส่งผลกระทบกับมาสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของปัตตานี คือ ขาดทรัพยากรธรรมชาติที่เพียงพอกับสำหรับ

การผลิตและใช้ประโยชน์เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมเกษตรอุตสาหกรรมอย่างเป็นสุขและยั่งยืน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการ ดังนี้

๑. จัดทำฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและการจัดทำผังเมือง

๒. เพิ่มมาตรการในการป้องกันปราบปรามการบุกรุกและลักลอบตัดไม้ทำลายป่า ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และป่าชายเลนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๓. ฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่ง เพื่อเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำ การฟื้นฟูแนวป่าชายเลนเพื่อเป็นแนวป้องกันคลื่นลมกัดเซาะชายฝั่ง และเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ

๔. ปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ได้มาตรฐาน

๕. การจัดระบบบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน

๖. ผลักดันให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีความตระหนักรู้ในความสำคัญของปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากประชาชนคือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับพื้นที่ ได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเป็นผู้เสียผลประโยชน์โดยตรงในกรณีที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลายลง

๔. สถานการณ์ด้านมั่นคง

๔.๑สภาพทั่วไปทางด้านความมั่นคง

สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความรุนแรงเกิดผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นการลอบวางระเบิด การซุ่มโจมตี การลอบสังหาร การเผาบ้านเรือน สถานที่ราชการ ทั้งนี้ เพื่อสร้างความหวาดกลัวและผลักดันให้ราษฎรออกจากพื้นที่ รวมทั้งการโฆษณาชวนเชื่อ การบิดเบือนข้อมูลเพื่อสร้างความแตกแยกระหว่างราษฎรไทยพุทธกับไทยมุสลิม ซึ่งมีผลทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายได้อย่างต่อเนื่องเต็มที่ จากการประเมินสถานการณ์ พบว่า หมู่บ้านเป็นจุดแตกหักของการแก้ไขปัญหาความไม่สงบเรียบร้อยที่เกิดขึ้น

สาเหตุสำคัญของสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีดังนี้

๑. ผู้ก่อเหตุใช้ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของอาณาจักรมลายูปัตตานี ปลุกระดม ปลูกฝังแนวคิดแบ่งแยกดินแดนเป็นรัฐปัตตานีดารุสลาม

๒. ใช้การบิดเบือนหลักคำสอนทางศาสนานำในการต่อสู้

๓. ปัญหาทางสังคมจิตวิทยา อันเป็นผลมาจากความแตกต่างทางภาษาสังคม วัฒนธรรมและศาสนา

๔. ปัญหาพื้นฐานของประชาชนในพื้นที่อาทิ ปัญหาทางเศรษฐกิจ ความยากจน รายได้น้อย และว่างงาน ปัญหาความคับแค้นทางจิตใจจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมและการสร้างเงื่อนไขจากข้าราชการบางส่วน ปัญหาด้านการศึกษา ปัญหายาเสพติด ปัญหากลุ่มการเมือง กลุ่มอิทธิพลทางธุรกิจ และกลุ่มผู้กระทำผิดกฎหมาย

เหตุการณ์ความไม่สงบ นับตั้งแต่เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงปัจจุบัน จังหวัดปัตตานี ยังคงมีเหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยแนวโน้มการเกิดเหตุการณ์เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๔๗ ซึ่งมีจำนวนเหตุการณ์ ๒๙๔ เหตุการณ์ โดยในภาพรวมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์ลอบยิง ซึ่งมีจำนวน ๑,๙๗๔ เหตุการณ์ รองลงมาเป็นเหตุการณ์การลอบวางระเบิด/วัตถุต้องสงสัย จำนวน ๓๕๓ เหตุการณ์ และเหตุการณ์ลอบวางเพลิงสถานที่สำคัญจำนวน ๓๒๒ เหตุการณ์ ตามตารางที่ ๒๙ และตารางที่ ๓๐

ตารางที่ ๒๙ จำนวนเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดปัตตานี

ปี พ.ศ.	จำนวนเหตุการณ์	แนวโน้มการเกิดเหตุการณ์
ปี ๒๕๔๗	๒๙๔	
ปี ๒๕๔๘	๓๘๓	เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๔๗ จำนวน ๘๙ เหตุการณ์
ปี ๒๕๔๙	๕๐๕	เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๔๘ จำนวน ๑๒๒ เหตุการณ์
ปี ๒๕๕๐	๔๓๘	ลดลงจากปี ๒๕๔๙ จำนวน ๖๗ เหตุการณ์
ปี ๒๕๕๑	๓๖๕	ลดลงจากปี ๒๕๕๐ จำนวน ๗๓ เหตุการณ์
ปี ๒๕๕๒	๓๘๗	เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๑ จำนวน ๒๒ เหตุการณ์
ปี ๒๕๕๓	๓๓๗	ลดลงจากปี ๒๕๕๒ จำนวน ๕๐ เหตุการณ์
ปี ๒๕๕๔	๓๑๖	ลดลงจากปี ๒๕๕๓ จำนวน ๒๑ เหตุการณ์

ตารางที่ ๓๐ สรุปรายละเอียดของเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดปัตตานี
ห้วงระหว่างวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๗- ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔

เหตุการณ์	ปี ๒๕๔๗	ปี ๒๕๔๘	ปี ๒๕๔๙	ปี ๒๕๕๐	ปี ๒๕๕๑	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	รวม
ลอบวางระเบิด/วัตถุต้องสงสัย	๕	๒๕	๔๖	๖๘	๗๐	๖๐	๓๖	๔๓	**๓๕๓**
ลอบยิง	๑๘๑	๒๒๘	๓๑๒	๒๖๕	๒๓๔	๒๗๐	๒๖๓	๒๒๑	**๑,๙๗๔**
ลอบทำร้าย (มีดฟัน/ไม้ตี)	๙	๕	๕	๕	๓	๑	๑	๑	**๓๐**
โจมตี (หน่วยที่ตั้ง/สถานที่ราชการ)	๕	-	-	๓	๑	๒	๕	๒๕	**๔๑**
ลอบวางเพลิงสถานที่สำคัญ	๖๘	๙๒	๕๑	๗๑	๑๗	๑๘	๕	-	**๓๒๒**
ทำลายทรัพย์สิน (เผา/ตัดโค่น)	๑๖	๒	๑๖	๘	๔	๘	๑๐	๙	**๗๓**
ชิง/ปล้นอาวุธ	๙	๑๕	๓	๑	-	-	-	-	**๒๘**
ปะทะ/ซุ่มยิง	๑	๑๐	๔	๑๗	๓๔	๑๙	๙	๖	**๑๐๐**
เผายางรถยนต์/โปรยตะปูเรือใบ	-	-	๖๗	-	-	๕	๑	-	**๗๓**
ฆ่าตัดศีรษะ	-	๖	๑	-	๒	-	-	-	**๙**
ฆ่าแล้วเผา	-	-	-	-	-	๔	๔	-	**๘**
พบศพ	-	-	-	-	-	-	๑	๗	**๘**
ปิดล้อมตรวจค้น	-	-	-	-	-	-	๒	๔	**๖**
รวมเหตุการณ์	**๒๙๔**	**๓๘๓**	**๕๐๕**	**๔๓๘**	**๓๖๕**	**๓๘๗**	**๓๓๗**	**๓๑๖**	**๓,๐๒๕**

ข้อมูลผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดปัตตานี นับตั้งแต่เกิดเหตุความไม่สงบในปี พ.ศ.๒๕๔๗ จังหวัดปัตตานีมีผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ รวมทั้งสิ้น ๔,๑๖๐ ราย เป็นผู้ได้รับผลกระทบทั้งชีวิตและทรัพย์สิน โดยมีผู้เสียชีวิตมากที่สุด จำนวน ๑,๓๕๙ คน รองลงมาเป็นผู้ได้รับบาดเจ็บสาหัส จำนวน ๗๒๙ คน และบาดเจ็บปานกลาง จำนวน ๖๐๖ คน และเสียหายน้อยที่สุด คือ ทุพลภาพ จำนวน ๓๒ คน ซึ่งนอกจากผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินโดยตรงแล้ว ยังมีผู้ได้รับผลกระทบโดยอ้อม เช่น ทำให้มีสตรีหม้ายเพิ่มขึ้น จำนวน ๘๔๒ คน และ เด็กกำพร้า ๑,๖๖๓ คน สำหรับแนวโน้มผู้ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะผู้เสียชีวิต บาดเจ็บสาหัส และบ้านเรือนเสียหายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๐ ซึ่งหน่วยงานภาครัฐได้เข้าไปช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบดังกล่าวแล้ว ดังปรากฏในตารางที่ ๓๑

ตารางที่ ๓๑ แสดงข้อมูลผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดปัตตานี

ที่	ความเสียหาย	ปี พ.ศ. ที่เกิดเหตุ								รวม	ได้รับความช่วยเหลือแล้ว
		พ.ศ. ๒๕๔๗	พ.ศ. ๒๕๔๘	พ.ศ. ๒๕๔๙	พ.ศ. ๒๕๕๐	พ.ศ. ๒๕๕๑	พ.ศ. ๒๕๕๒	พ.ศ. ๒๕๕๓	พ.ศ. ๒๕๕๔		
		(ราย)	(ราย)	(ราย)	(ราย)	(ราย)	(ราย)	(ราย)	(ราย)		
๑	ทุพลภาพ	๗	๕	๙	๓	๑	๑	๔	๒	๓๒	๓๒
๒	บาดเจ็บเล็กน้อย	๘	๑๖	๓๕	๑๒๖	๑๑๙	๕๔	๑๐๑	๒๙	๔๘๘	๔๘๘
๓	บาดเจ็บปานกลาง	๘	๔๗	๙๘	๑๘๒	๘๙	๕๐	๑๐๓	๒๙	๖๐๖	๖๐๖
๔	บาดเจ็บสาหัส	๖๐	๘๓	๗๙	๑๕๒	๑๐๑	๔๘	๑๖๖	๔๐	๗๒๙	๗๒๙
๕	เสียชีวิต	๑๒๑	๑๔๓	๒๑๐	๒๔๕	๑๕๔	๑๒๙	๒๕๘	๙๙	๑,๓๕๙	๑,๓๕๙
๖	ทรัพย์สิน	๒๙	๓๑	๔๑	๑๐๗	๕๗	๑	๓๒	๑๖	๓๑๔	๓๑๔
๘	ผลอาสิน	๔	๙๔	๕๐	๒๒	๗	๓	๒	๑	๑๘๓	๑๘๓
๗	บ้านเรือน	๑	๖	๑๙	๑๘	๕	๔	๕๑	๒๐	๑๒๔	๑๒๔
๙	ยานพาหนะ	๘	๑๓	๕๕	๗๕	๕๐	๒๕	๗๐	๒๙	๓๒๕	๓๒๕
รวมทั้งสิ้น		**๒๔๖**	**๔๓๘**	**๕๙๖**	**๙๓๐**	**๕๘๓**	**๓๑๕**	**๗๘๗**	**๒๖๕**	**๔,๑๖๐**	**๔,๑๖๐**

๒) สถานการณ์ปัญหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดปัตตานี สถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดปัตตานี ไม่ปรากฏว่ามีพื้นที่ผลิต นำเข้า และส่งออก แต่เป็นพื้นที่เส้นทางการลำเลียงที่สำคัญในการลำเลียงยาเสพติดเข้าสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากยาเสพติดที่ระบาดอยู่ในพื้นที่ส่วนใหญ่มีแหล่งผลิตอยู่นอกพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ อาทิ เช่น พืชใบกระท่อม มีแหล่งผลิตในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน ได้แก่ จังหวัดพัทลุง ชุมพร สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช กัญชา มีแหล่งผลิตในพื้นที่ภาคอีสานและประเทศลาว ส่วนยาบ้าและเฮโรอีน มีแหล่งผลิตอยู่ในประเทศพม่า และประเทศลาว ซึ่งยาเสพติดที่กล่าวมาข้างต้น จะมีเส้นทางการลำลียงเข้ามาพักไว้ในพื้นที่จังหวัดสงขลา และส่งต่อเข้ามาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยสถิติผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ มีผู้เสพยาเสพติด จำนวน ๓,๗๕๑ ราย ผู้ค้า ๔๐๗ ราย โดยมีผู้เข้ารับการบำบัดรักษาเพียง ๓๔๒ คน ซึ่งแนวโน้มผู้เสพในปี พ.ศ.๒๕๕๔ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๒ และ ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งมีจำนวน ๑๑,๑๒๖ ราย และ ๑,๓๙๖ ราย ตามลำดับ ผู้ค้าลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งมีจำนวน ๒,๖๑๓ ราย และผู้เข้ารับการบำบัดรักษาลดลงจากปี พ.ศ.๒๕๕๒ และ ปี พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งมีจำนวน ๕๙๔ ราย และ ๒๒๔ ราย ตามลำดับ โดยพื้นที่ที่มีการแพร่ระบาดมากที่สุดในปี พ.ศ.๒๕๕๔ ได้แก่ อำเภอเมือง ซึ่งมีผู้เสพ จำนวน ๑,๐๕๔ ราย ผู้ค้า จำนวน ๗๒ ราย รองลงมา คือ อำเภอหนองจิก มีผู้เสพ จำนวน ๘๐๑ ราย ผู้ค้า จำนวน ๓๖ ราย โดยอำเภอที่มีผู้เสพและผู้ค้าน้อยที่สุด คือ อำเภอไม้แก่น มีผู้เสพ จำนวน ๓๑ ราย ผู้ค้า

จำนวน ๗ ราย สำหรับสถิติการจับกุมในปี พ.ศ.๒๕๕๔ จับกุมผู้เสพได้ จำนวน ๓๒๑ ราย ผู้ค้า ๗๗ ราย แนวโน้มการจับกุมผู้เสพลดลงจากปี พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งจับกุมได้ ๓๘๗ ราย ส่วนผู้ค้าจับกุมได้ลดลงจากปี พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งจับกุมได้ จำนวน ๑๐๐ ราย และในการรณรงค์สร้างหมู่บ้านปลอดยาเสพติดในปี พ.ศ.๒๕๕๓ มีหมู่บ้านปลอดยาเสพติด จำนวน ๖๘๐ หมู่บ้าน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๕๑ และปี พ.ศ.๒๕๕๒ ซึ่งมีหมู่บ้านปลอดยาเสพติดจำนวน ๕๘๔ หมู่บ้าน และ ๖๒๕ หมู่บ้านตามลำดับ

จังหวัดปัตตานี มีการระบาดของยาเสพติดโดยแบ่งตามความรุนแรงของการระบาด คือ พืชใบกระท่อม หรือ ๔x๑๐๐ ยาบ้า กัญชา เฮโรอีน ยาไอซ์ และอัลปราโซแลม ตามลำดับ และมีพื้นที่การระบาดเกือบทั่วทั้งจังหวัด โดยมีพื้นที่ที่มีการระบาดหนักคือ อำเภอเมืองปัตตานี ซึ่งกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา กลุ่มวัยรุ่นตามสถานบริการ และแนวร่วมกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่เป็นเป้าหมายหลัก ประกอบอาชีพรับจ้างและผู้ใช้แรงงาน นักค้ายาเสพติดในพื้นที่เป็นนักค้ารายย่อย โดยจะรับยามาจากนอกพื้นที่

ตารางที่ ๓๒ สรุปสถานการณ์ด้านยาเสพติดของจังหวัดปัตตานี ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๕๓

อำเภอ	จำนวนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด									จำนวนหมู่บ้านปลอดยาเสพติด			สถิติการจับกุม					
	ผู้เสพ			ผู้ค้า			ผู้เข้าบำบัด						ผู้เสพ			ผู้ค้า		
	๕๒	๕๓	๕๔	๕๒	๕๓	๕๔	๕๒	๕๓	๕๔	๕๑	๕๒	๕๓	๕๒	๕๓	๕๔	๕๒	๕๓	๕๔
เมือง	๒๑๕๐	๑๗๕	๑๐๕๔	๕๘๐	๙๓	๗๒	๓๗๕	๑๐๙	๑๐๕	๖๔	๗๑	๘๒	๔๐	๒๓	๑๙	๓๔	๑๘	๑๖
ยะรัง	๑๕๐๑	๓๗๗	๕๔๐	๒๘๒	๔๐	๕๒	-	๑๔	๑๕	๗๑	๗๕	๗๒	๓	๕	๒๑	๒	๑	๔
หนองจิก	๑๑๕๙	๑๘๒	๘๐๑	-	๔๑	๓๖	-	๑๓	๑๙	๗๒	๗๖	๗๖	-	๑๙	๑๕	-	๕	๒
โคกโพธิ์	๖๕๒	๕๘	๑๐๕	๑๕๔	๔๒	๓๙	๑๗๒	๓๓	๓๑	๗๑	๗๙	๘๕	๑๒๓	๑๑๐	๙๕	๖	๒๕	๑๔
ยะหริ่ง	๑๑๐๐	๗๒	๒๑๑	๙๐	๑๔	๑๖	-	๑๐	๑๗	๗๒	๗๕	๘๑	๑	๒๕	๒๑	๓	๕	๑๐
ปะนาเระ	๘๕๐	๔๒	๙๕	๕๒๒	๒๔	๓๔	๓	๑๓	๑๕	๕๓	๕๓	๕๓	๙๒	๑๑๐	๑๐๕	-	๒๙	๒๗
มายอ	๙๕๐	๒๑๔	๓๑๑	๒๕๑	๔๕	๕๒	-	๑	๑๒	๓๕	๓๙	๕๙	๑	๒	๕	๑๑	๑	-
สายบุรี	๑๒๐๐	๖๑	๓๙๕	๔๓๒	๓๗	๓๙	๗	๑๔	๑๖	๕๙	๕๙	๘๔	-	๖	๑๗	๔	๒	๒
ทุ่งยางแดง	๔๕๐	๓๔	๕๖	๑๕๒	๒๗	๓๑	๑๐	๖	๑๒	๒๑	๓๒	๒๓	-	๑๘	๙	-	๓	-
กะพ้อ	๓๒๐	๘๓	๙๐	๑๕๐	๑๘	๑๕	-	๓	๑๔	๒๗	๒๗	๒๗	๗	๒๓	๕	๔	๓	-
แม่ลาน	๔๐๒	๗๘	๖๒	-	๒๐	๑๔	๒๗	๔	๑๕	๒๒	๒๒	๒๒	-	๑๗	๔	-	๔	-
ไม้แก่น	๓๙๒	๒๐	๓๑	-	๖	๗	-	๔	๑๗	๑๗	๑๗	๑๗	-	๒๙	๕	-	๔	๒
รวม	**๑๑๑๒๖**	**๑๓๙๖**	**๓๗๕๑**	**๒๖๑๓**	**๔๐๗**	**๔๐๗**	**๕๙๔**	**๒๒๔**	**๓๔๒**	**๕๘๔**	**๖๒๕**	**๖๘๑**	**๒๖๗**	**๓๘๗**	**๓๒๑**	**๖๔**	**๑๐๐**	**๗๗**

ประเภทยาเสพติดที่แพร่ระบาดในพื้นที่ ดังนี้

๑. พืชกระท่อม ปัจจุบันมีการแพร่ระบาดแทบทุกพื้นที่ ผู้ค้านำมาจากนอกพื้นที่ โดยนำมาต้มผสมกับเครื่องดื่มหรือยาเสพติดอื่น ๆ เช่น น้ำอัดลม เครื่องดื่มชูกำลัง ยาแก้ไอ ยากันยุง หรืออัลปราโซแลม ที่เรียกว่า ๔x๑๐๐ มีการจับกุมมาก โดยเฉพาะพื้นที่ อ.ทุ่งยางแดง อ.ยะรัง อ.มายอ อ.สายบุรี อ.โคกโพธิ์ และ อ.แม่ลาน

๒. กัญชา จะแพร่ระบาดทั่วไปเกือบทุกพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่ชุมชน/หมู่บ้าน เนื่องจากไม่ส่อพฤติกรรมทางกายภาพ มีการจับกุมมากในพื้นที่ อ.เมืองปัตตานี อ.หนองจิก อ.สายบุรี อ.มายอ อ.ยะหริ่ง อ.โคกโพธิ์ อ.ปะนาเระ และ อ.ยะรัง นักค้ายาเสพติดส่วนใหญ่จะเป็นนักค้ารายย่อย

๓. ยาบ้า มีการแพร่ระบาดมากในชุมชนที่มีสถานบริการ สถานบันเทิง และเขตอุตสาหกรรม ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้ใช้แรงงาน มีการจับกุมมากในเขตอ.เมือง อ.หนองจิก อ.สายบุรี อ.โคกโพธิ์ อ.ยะหริ่ง

อ.มายอ อ.ยะรัง และ อ.ปะนาเระ นักค้ายาเสพติดส่วนใหญ่จะเป็นนักค้ารายย่อยจะรับยามาจากพื้นที่ อำเภอสุไหงโกลก จังหวัดนราธิวาส พื้นที่จังหวัดสงขลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานี และพื้นที่ในภาคกลาง ภาคเหนือ

จากสถานการณ์ความไม่สงบ ประกอบกับการแพร่ระบาดของยาเสพติด ซึ่งเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การก่อความไม่สงบในพื้นที่ดังกล่าว เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยตรง โดยเฉพาะผลกระทบที่มีต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและนักท่องเที่ยวทั้งจากภายในและนอกเขตพื้นที่ ซึ่งเป็นเหตุปัจจัยที่ทำให้การส่งเสริมการลงทุนในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ต้องชะลอตัวไปโดยปริยาย ภาคการผลิตที่พอขับเคลื่อนไปได้ คือ วิสาหกิจชุมชนและการประกอบกิจการที่เกี่ยวเนื่องกับความจำเป็นในวิถีชีวิตประจำวันของคนในพื้นที่ ภายใต้สถานการณ์ที่ยังไม่สามารถหาข้อยุติที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิผล อาจเป็นข้อจำกัดในการจูงใจนักลงทุนต่างถิ่นให้เข้ามาประกอบกิจการขนาดใหญ่ในจังหวัดปัตตานี แต่เป็นห้วงระยะเวลาที่วิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบกิจการท้องถิ่นปลอดจากการแข่งขันทางธุรกิจที่ไม่เป็นธรรม และเป็นโอกาสดียิ่งสำหรับการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ผู้ประกอบกิจการท้องถิ่น

ผลกระทบด้านสังคม โดยเฉพาะด้านการศึกษา สุขภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งส่งผลทำให้เกิดปัญหาความไม่ปลอดภัยของคณะครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำให้ครูส่วนหนึ่งขอย้ายออกนอกพื้นที่ ทำให้ขาดแคลนบุคลากรครู ประกอบกับไม่สามารถจัดการเรียนการอนได้เต็มเวลา ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของจังหวัดในทุกระดับการศึกษา นอกจากนี้ยังมีปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์

๔.๒ แนวโน้มและสถานการณ์ความมั่นคง

สถิติคดีด้านความมั่นคงที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน พบว่า มีแนวโน้มไม่แน่นอน โดยมีจำนวนเหตุการณ์เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๔๘,๒๕๔๙ และ ๒๕๕๒ และลดลงในปี ๒๕๕๐,๒๕๕๑ ,๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔แนวโน้มการเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบจึงยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง และไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าปัญหาจะจบสิ้นลงเมื่อไร ซึ่งในการเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบแต่ละปี ไม่ว่าจำนวนเหตุการณ์จะมากขึ้นหรือลดลง แต่ยังมีผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์จำนวนมากเฉลี่ยปีละ ๕๐๐ ราย ซึ่งหากรวมถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยอ้อม เช่น ครอบครัวที่ต้องขาดหัวหน้าครอบครัว ต้องมีคนพิการในครอบครัว เด็กต้องขาดพ่อ-แม่ เป็นต้น จากข้อมูลสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ส่งผลให้มีเด็กและเยาวชนที่กำพร้าบิดา มารดา รวม ๑,๖๖๓ ราย สตรีหม้าย จำนวน ๘๔๒ ราย และคนพิการจำนวน ๕๑ ราย ในขณะที่สถิติผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งมีสมมติฐานว่าเป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ยังมีการแพร่ระบาดในพื้นที่ต่างๆ โดยมีกลุ่มเป้าหมายหลักเป็นเยาวชนและผู้ประกอบอาชีพรับจ้างและใช้แรงงานจึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการเพื่อป้องกันการเกิดเหตุการณ์ร้ายในทุกมิติ และการเยียวยาช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเช่นบุคคลทั่วไป

๔.๓ ความต้องการพัฒนาด้านความมั่นคง

๔.๓.๑ เพิ่มศักยภาพบุคลากร และกลุ่มมวลชน พลังประชาชน ให้มีศักยภาพในการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิด

๔.๓.๒ สร้างความพร้อมด้านอุปกรณ์เครื่องมือในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรฝ่ายต่างๆ

๔.๓.๓ เพิ่มมาตรการเชิงรุกในการสกัดกั้นและจำกัดความเคลื่อนไหวผู้ก่อความไม่สงบ

๔.๓.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ประชาชน ในการป้องกันและช่วยเหลือการปราบปรามผู้กระทำความผิด

๔.๓.๕ ปฏิบัติการจิตวิทยา เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐกับประชาชน ระหว่างศาสนา และสร้างความร่วมมือในการสนับสนุนการปฏิบัติงานของภาครัฐ

๔.๓.๖ ดำเนินมาตรการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาที่มีความเชื่อมโยงกับปัญหาความไม่สงบในพื้นที่

สรุปปัญหา/ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ๑๒ อำเภอในจังหวัดปัตตานี
เรียงลำดับความสำคัญในแต่ละด้าน

ปัญหา	กลุ่ม/พื้นที่เป้าหมาย	อำเภอ	แนวทางในการแก้ปัญหาความต้องการของประชาชน	จำนวนอำเภอ	จำนวนตำบล
ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ					
๑.การว่างงานของเยาวชนและประชาชน	-เยาวชนที่ศึกษาระดับวิชาชีพ จำนวน ๒,๐๗๓คน -ประชาชนที่ว่างงานมากกว่า ๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๖,๖๓๓ คน	อ.เมือง,อ.โคกโพธิ์, อ.ยะรัง,อ.หนองจิก, อ.สายบุรี,อ.มายอ, อ.ทุ่งยางแดง	-เพิ่มทักษะด้านการประกอบอาชีพและส่งเสริมอาชีพแก่เยาวชน/ประชาชน	๗	๔๘
๒.กลุ่มสตรีขาดการส่งเสริมอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง	-กลุ่มสตรี จำนวน ๓๗ กลุ่ม	อ.เมือง,อ.โคกโพธิ์, อ.ยะหริ่ง,อ.สายบุรี, อ.แม่ลาน,อ.ไม้แก่น, อ.ปะนาเระ	-ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรีในการจัดกิจกรรมในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ	๗	๔๐
๓.ปัจจุบันสภาพอากาศมีความแห้งแล้งทำให้พืชผักมีราคาแพงมากขึ้น	- กลุ่มเกษตรกรที่ปลูกผักเพื่อการจำหน่าย จำนวน ๔๐ กลุ่ม	อ.ยะหริ่ง,อ.ยะรัง, อ.ปะนาเระ, อ.โคกโพธิ์, อ.กะพ้อ	-ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการดำรงชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง -ส่งเสริมให้ประชาชนมีการปลูกผักสวนครัว	๕	๓๖
๔.รายได้น้อยไม่เพียงพอกับรายจ่ายและมีแนวโน้มคือพึ่งพาตนเองไม่ได้	-ประชาชนมีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. จำนวน ๕๐๐ ครัวเรือน -ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากความไม่สงบที่ยังไม่มีอาชีพที่มั่นคง จำนวน ๑,๕๐๐ คน	อ.เมือง,อ.โคกโพธิ์, อ.ยะหริ่ง,อ.แม่ลาน	-ฝึกอบรมอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ -สนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมอาชีพ	๔	๑๐
๕.ต้องการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ขาดการส่งเสริมอย่างเป็นรูปธรรม	- กลุ่มผู้ผลิตสินค้า OTOP ในพื้นที่อำเภอปะนาเระ	อ.ปะนาเระ	-ส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาที่มีในหมู่บ้าน/ตำบล -พัฒนาสินค้าที่สร้างงานสร้างรายได้แก่ชุมชน	๑	๑๐
๖.ต้องการให้สนับสนุนปุ๋ย เนื่องจากปุ๋ยมีราคาแพง	- กลุ่มเกษตรกรที่ปลูกยางพาราและไม้ผล	อ.หนองจิก,อ.ไม้แก่น อ.ยะหริ่ง, อ.ปะนาเระ	- อบรมให้ความรู้ในการใช้ปุ๋ยที่ถูกต้องแก่ประชาชน เน้นการทำเองใช้เอง ที่เหลือนำไปจำหน่าย	๔	๑๑
ปัญหา	**กลุ่ม/พื้นที่เป้าหมาย**	**อำเภอ**	**แนวทางในการแก้ปัญหาความต้องการของประชาชน**	**จำนวนอำเภอ**	**จำนวนตำบล**

๗.ต้องส่งเสริมอาชีพเกี่ยวกับปลากะพงขาวในกระชัง แก่บุคคลทั่วไปที่ไม่มีงานทำ	- กลุ่มเกษตรกร จำนวน ในพื้นที่อำเภอกะพ้อ และอำเภอไม้แก่น	อ.กะพ้อ,อ.ไม้แก่น	- ส่งเสริมสนับสนุนพันธุ์ปลา - ส่งเสริมสนับสนุนกระชังแก่กลุ่มเป้าหมาย - พัฒนาขีดความสามารถการทำประมงเชิงพาณิชย์	๒	๗
๘.ต้องการแปรรูปผลผลิตทางเกษตรเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ	- กลุ่มอาชีพทางการเกษตรในพื้นที่อำเภอโคกโพธิ์ และอำเภอกะพ้อ	อ.โคกโพธิ์,อ.กะพ้อ	- จัดตั้งกลุ่มอาชีพ -จัดให้มีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ที่ชัดเจน	๒	๕
๙.การสนับสนุนอุปกรณ์ในการประกอบอาชีพด้านการประมงแก่ประชาชนในพื้นที่ติดทะเล	-ชาวประมงพื้นบ้านในพื้นที่อำเภอหนองจิก และอำเภอยะหริ่ง	อ.หนองจิก,อ.ยะหริ่ง	-คัดเลือกบุคคลเป้าหมายที่มีความรู้ -การพัฒนาศักยภาพในการทำประมงพื้นบ้านเชิงสร้างสรรค์ - พัฒนาศักยภาพการแปรรูปสินค้าจากผลผลิตทางการประมง - สนับสนุนวัสดุ/อุปกรณ์แก่เป้าหมาย เช่น เรือ อวน เบ็ด อวนปลาทู	๒	๕
๑๐.มีพื้นที่นาร้างจำนวนมาก เนื่องจากเกษตรกรขาดแคลนน้ำในการทำนา และมีต้นทุนการผลิตสูง	- เกษตรกรในพื้นที่อำเภอหนองจิก และอำเภอไม้แก่น	อ.หนองจิก,อ.ไม้แก่น	- ส่งเสริมการทำนาในพื้นที่นาร้าง - ส่งเสริมการปลูกพืชไร่ในพื้นที่นาร้าง	๒	๔
๑๑.ต้องการส่งเสริมการเลี้ยงวัว แพะ เป็ด ไก่ เพื่อสร้างอาชีพและรายได้แก่ครอบครัว	- เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ในพื้นที่อำเภอยะรัง	อ.ยะรัง	- ส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงสัตว์เพื่อสร้างอาชีพและรายได้	๑	๔
๑๒.ต้องการส่งเสริมกลุ่มผลิตสินค้า OTOP เพื่อจำหน่ายเพิ่มช่องทางการตลาดให้มากขึ้น	- กลุ่ม OTOP ๔-๕ ดาว ในพื้นที่อำเภอยะหริ่ง และอำเภอสายบุรี	อ.ยะหริ่ง,อ.สายบุรี	-ร่วมจัดจำหน่ายมหกรรมสินค้า OTOP เพื่อนำผลิตภัณฑ์มาแสดง และจำหน่ายเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์	๒	๓
ปัญหา	**กลุ่ม/พื้นที่เป้าหมาย**	**อำเภอ**	**แนวทางในการแก้ปัญหาความต้องการของประชาชน**	**จำนวนอำเภอ**	**จำนวนตำบล**
๑๓.ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำ	กลุ่มเกษตรกรยางพาราและไม้ผล ในพื้นที่อำเภอยะหริ่ง	อ.ยะหริ่ง,อ.ปะนาเระ	- สนับสนุนการส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มองค์กรเครือข่ายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจาก	๒	๓

สวนยางพารา ไม้ผล และเนื่องจากชาวสวนยางพารานิยมขายเศษยาง ทำให้มีผลผลิตและราคาของผลผลิตตกต่ำ	และอำเภอปะนาเระ		ยางพารา -ส่งเสริมการทำยางแผ่น -ส่งเสริมการจัดตั้งแรงงานชุมชนแปรรูปไม้ยางพารา		
๑๔.มีครัวเรือนยากจนตกเกณฑ์ จปฐ.	-ครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ จปฐ.ในพื้นที่อำเภอสายบุรี จำนวน ๕๐๐ ครัวเรือน	อ.สายบุรี	-ส่งเสริมการยกระดับรายได้ให้แก่ครัวเรือนตกเกณฑ์ จปฐ.	๑	๑
๑๕.ราคาผลผลิตและสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ	- กลุ่มผู้ผลิตผลผลิตทางการเกษตรเชิงพาณิชย์ ในพื้นที่อำเภอกะพ้อ	อ.กะพ้อ	-จัดตั้งตลาดกลางสินค้าการเกษตร -รัฐพยุงราตาสินค้า	๑	๓
๑๖.ต้องการน้ำดื่ม น้ำใช้ เนื่องจากพื้นที่อยู่ติดทะเลทำให้เกิดปัญหาน้ำเค็ม	-ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล	อ.ไม้แก่น	-ต้องการให้สร้าง ประปาหมู่บ้านขนาดใหญ่ เพื่อให้มีน้ำดื่มน้ำใช้ที่เพียงพอต่อความต้องการ	๑	๑
๑๗.ต้องการให้ส่งเสริมการปลูกปาล์ม ปลูกยางพาราในที่ดินร้าง	- กลุ่มเกษตรกรชาวสวนปาล์มในพื้นที่อำเภอไม้แก่น	อ.ไม้แก่น	-ส่งเสริมการปลูกปาล์ม ปลูกยางพาราในที่ดินร้างด้วยกล้าพันธุ์ที่ดีเหมาะกับสภาพพื้นที่ -การพัฒนาเกษตรกรที่ปลูกยางพารา/ปาล์มน้ำมันให้เป็นนักจัดการที่ดี	๑	๑
ด้านสังคม					
๑๘.ปัญหายาเสพติด	- กลุ่มผู้เสพ กลุ่มเสี่ยง จำนวน ๕,๙๓๖ คน	อ.เมือง,อ.หนองจิก, อ.ยะหริ่ง,อ.ยะรัง, อ.โคกโพธิ์, อ.ปะนาเระ, อ.แม่ลาน,อ.สายบุรี อ.มายอ,อ.ทุ่งยางแดง อ.กะพ้อ	-จัดอบรมให้ความรู้เรื่องยาเสพติด -สนับสนุนเงินทุนกู้ยืมประกอบอาชีพ -รณรงค์ให้ความรู้พิษภัยยาเสพติด -การจัดกีฬาต้านยาเสพติด	๑๑	๖๑
ปัญหา	**กลุ่ม/พื้นที่เป้าหมาย**	**อำเภอ**	**แนวทางในการแก้ปัญหาความต้องการของประชาชน**	**จำนวนอำเภอ**	**จำนวนตำบล**
๑๙.ปัญหาด้านการศึกษา	-เยาวชนนอกระบบการศึกษา จำนวน ๑,๓๐๐ คน	อ.เมือง,อ.หนองจิก, อ.สายบุรี,อ.มายอ, อ.ทุ่งยางแดง, อ.กะพ้อ	- สร้างความตระหนักความสำคัญของการศึกษาแก่เยาวชนนอกระบบการศึกษาด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้านการศึกษา	๖	๓๑
๒๐.ต้องการให้ประชาชนในพื้นที่	-ประชาชนกลุ่มโรคเรื้อรัง	อ.ยะรัง,อ.ทุ่งยางแดง อ.กะพ้อ	-ให้ความรู้ความเข้าใจหลักสุขภาพอนามัย	๓	๖

สนใจในหลักสุขภาพอนามัยที่ถูกต้อง	-หมู่บ้านที่มีปัญหาสุขภาพ จำนวน ๖ หมู่บ้าน		- จัดตั้งหมู่บ้านสุขภาพดีวิถีไทย		
๒๑.พัฒนาศักยภาพองค์กรสตรีและเยาวชน	- สมาชิกองค์กรสตรี จำนวน ๑๕๐ คน	อ.เมือง,อ.ยะหริ่ง	-จัดฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพองค์กรสตรีและเยาวชน	๒	๕
๒๒.เด็ก/เยาวชนขาดคุณธรรมและจริยธรรม	- สมาชิกองค์กรเยาวชน จำนวน ๖๐ คน	อ.เมือง,อ.หนองจิก, อ.ทุ่งยางแดง	- ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านจริยธรรมและคุณธรรมโดยการจัดค่ายยุวชนธรรมดี	๓	๓
๒๓.ปัญหาครอบครัวแตกแยกขาดความอบอุ่น	- ครอบครัวกลุ่มเสี่ยงและครอบครัวที่มีปัญหาสังคม จำนวน ๑๐๐ ครอบครัว	อ.หนองจิก	-จัดกิจกรรมส่งเสริมด้านครอบครัว - ส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจของสิทธิ์ในครอบครัว	๑	๒
๒๔.ต้องการพัฒนาผู้นำหมู่บ้าน/ตำบลด้านคุณธรรม/จริยธรรม	- กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน จำนวน ๓๕๐ คน	อ.ปะนาเระ	-ให้ความรู้เรื่องคุณธรรม/จริยธรรม - การเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	๑	๒
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
๒๕.ฤดูน้ำหลากน้ำจะท่วมขังทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเสียหาย	- ครัวเรือนในพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมขัง บริเวณริมฝั่งแม่น้ำปัตตานีและแม่น้ำสายบุรี	อ.เมือง,อ.หนองจิก, อ.ยะหริ่ง,อ.สายบุรี, อ.โคกโพธิ์,อ.มายอ, อ.กะพ้อ	- ต้องให้บริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ -ดำเนินการขุดลอกคูคลอง	๗	๒๗
๒๖.ต้องการปรับปรุงภูมิทัศน์หมู่บ้านให้น่าอยู่น่ามอง ปลอดภัย ไม่เป็นมุมอับ และไม่เป็นพื้นที่เสี่ยง	- หมู่บ้าน จำนวน ๑๐๐ แห่ง	อ.หนองจิก, อ.โคกโพธิ์, อ.ทุ่งยางแดง, อ.กะพ้อ	- ร่วมกันปรับภูมิทัศน์ในชุมชน ทำความสะอาดสองข้างทาง - การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV)	๔	๑๓
ปัญหา	**กลุ่ม/พื้นที่เป้าหมาย**	**อำเภอ**	**แนวทางในการแก้ปัญหาความต้องการของประชาชน**	**จำนวนอำเภอ**	**จำนวนตำบล**
๒๗.ปริมาณสัตว์น้ำตามแหล่งธรรมชาติลดลง	- เกษตรกรที่ทำประมงน้ำจืดในพื้นที่อำเภอมายอ	อ.มายอ	-รณรงค์การดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง -การปล่อยปลาสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ	๑	๑๓
๒๘.ปัญหาปริมาณขยะ	-ครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาปริมาณขยะ	อ.ยะหริ่ง,อ.ยะรัง	-จัดทำที่ทิ้งและมีการแยกขยะ -รณรงค์การจัดการขยะ -อบรมให้ความรู้เรื่องอนามัยสิ่งแวดล้อมและการกำจัดขยะ	๒	๗
๒๙.ปัญหาที่ดินทับซ้อนเขตอุทยานแห่งชาติ	-ประชาชนในพื้นที่ที่ไม่ได้รับเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน	อ.ไม้แก่น,อ.กะพ้อ	-มีเอกสารสิทธิในที่ดินทำกิน	๒	๖

๓๐.คุณภาพดินไม่ดี	-พื้นที่ที่มีปัญหาคุณภาพดินในพื้นที่อำเภอทุ่งยางแดง	อ.ทุ่งยางแดง	-ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน -การแก้ปัญหาดิน -ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาประสิทธิภาพ ของกลุ่มที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น	๑	๒
๓๑.ป่าชายเลนถูกทำลาย	-พื้นที่หมู่บ้านตามแนวชายฝั่งทะเลในเขตอำเภอเมือง	อ.เมือง	-ส่งเสริมการปลูกป่าชายเลน	๑	๑
๓๒.การใช้สารเคมีในการเกษตรทำลายสิ่งแวดล้อม	-เกษตรกรที่ปลูกพืชไร่ พืชสวน	อ.ทุ่งยางแดง	-รณรงค์ลดการใช้สารเคมี -ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ในหมู่บ้าน	๑	๑
ด้านความมั่นคง					
๓๓.ปัญหาความไม่สงบ และหน่วยงานในพื้นที่ไม่เข้มแข็งทำงานไม่ต่อเนื่อง	-พื้นที่เป้าหมาย ใน ๖ อำเภอ	อ.หนองจิก,อ.ยะรัง, อ.โคกโพธิ์,อ.ปะนาเระ , อ.แม่ลาน, อ.ทุ่งยางแดง	-อบรมเพิ่มประสิทธิภาพชรบ. -จัดให้มีการสนธิกำลังระหว่าง ชรบ. กับเจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคง	๖	๓๐
๓๔.ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-พื้นที่เป้าหมาย ใน ๗ อำเภอ	อ.เมือง,อ.หนองจิก, อ.โคกโพธิ์,อ.ยะหริ่ง, อ.สายบุรี,อ.มายอ, อ.กะพ้อ	-เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยแก่ประชาชน -ติดตั้งกล้อง CCTV จำนวน ๑๐๐ จุด	๗	๒๙
๓๕.ขาดอุปกรณ์สนับสนุนการอยู่เวรยามรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-ประชาชนที่ร่วมปฏิบัติงานในพื้นที่ จำนวน ๑,๕๐๐ คน	อ.หนองจิก, อ.โคกโพธิ์, อ.ทุ่งยางแดง	-อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการอยู่เวรยาม ได้แก่ เครื่องปั่นไฟ วิทยุสื่อสาร	๓	๘
ปัญหา	**กลุ่ม/พื้นที่เป้าหมาย**	**อำเภอ**	**แนวทางในการแก้ปัญหาความต้องการของประชาชน**	**จำนวนอำเภอ**	**จำนวนตำบล**
ด้านการบริหารจัดการ					
๓๖.ต้องการให้ชุมชนบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ให้ความรู้ในการบริหารจัดการที่ถูกต้อง	-ชุมชน จำนวน ๑๓ แห่ง	อ.เมือง,อ.หนองจิก, อ.ยะรัง,อ.โคกโพธิ์, อ.แม่ลาน	-มีการประชุมคณะกรรมการหมู่บ้านประจำ และอบรมให้ความรู้และเทคนิคในการบริหารจัดการต่าง ๆ สู่ประชาคมอาเซียน	๕	๑๓

จากปัญหาความต้องการข้างต้น สามารถนำมาจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วน ดังนี้

๑. การพัฒนาเยาวชนเพื่อการพัฒนาตนเอง และเป็นกำลังหลักในการพัฒนาจังหวัด
๒. การพัฒนากลุ่มเกษตรกรเข้มแข็ง สู่วิสาหกิจที่ยั่งยืน
๓. การพัฒนาอาชีพแก่ประชาชนเป้าหมาย
๔. การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพึ่งตนเองจากปัญหาความไม่สงบ
๕. การสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลผลิตทางการเกษตร

๖. การพัฒนาศักยภาพการนำชุมชนสู่อาเซียน
๗. การพัฒนาการเกษตรเพื่อการยังชีพอย่างมั่นคง

ส่วนที่ ๓
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และขีดสมรรถนะในการดำเนินงานพัฒนาจังหวัดปัตตานี (SWOT Analysis)

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาของส่วนราชการและจังหวัด เป็นการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ลงสู่กระทรวง กรม และพื้นที่ระดับกลุ่มจังหวัด และจังหวัด เป็นกระบวนการที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาให้สะท้อนถึงปัญหาความต้องการที่แท้จริงของประชาชน นอกจากนี้การจัดทำยุทธศาสตร์หรือการทบทวนยุทธศาสตร์ที่ได้ดำเนินการมาแล้วนั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ยุทธศาสตร์การพัฒนามีความเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของทุกภาคส่วนมากขึ้น

จังหวัดปัตตานีได้จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐) โดยดำเนินการในการเตรียมจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดปัตตานี ซึ่งมีขั้นตอนและดำเนินการ ดังนี้

ขั้นที่ ๑ เตรียมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ดำเนินการชี้แจง ทำความเข้าใจให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบถึงวัตถุประสงค์ ความสำคัญ แนวทางและขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์

ขั้นที่ ๒ รวบรวมข้อมูล และจัดทำฐานข้อมูลให้ครบถ้วน ทันสมัย ซึ่งได้แก่ ข้อมูลในด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ของจังหวัด รวมทั้งสภาพปัญหาของประชาชนในจังหวัด

ขั้นที่ ๓ ประเมินสถานภาพปัจจุบันของจังหวัด ด้วยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ ทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ท้องถิ่น ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง โดยร่วมกันให้ความคิดเห็นต่อจัดการทำร่างแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการ ตามแนวทางที่ ก.น.จ. กำหนด ด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของจังหวัด ได้แก่โอกาส และภัยคุกคามหรือข้อจำกัด และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของจังหวัด ได้แก่ จุดอ่อน จุดแข็งของจังหวัด เพื่อตอบคำถามว่า ปัจจุบันจังหวัดมีสถานภาพอยู่ ณ จุดใด โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ซึ่งได้ข้อสรุปการวิเคราะห์ประเมินสภาวะแวดล้อมของจังหวัดปัตตานี ดังต่อไปนี้

สถานการณ์โดยรวม จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดที่มีสภาพภูมิประเทศและที่ตั้งได้เปรียบจังหวัดอื่น ๆ กล่าวคือ ตั้งอยู่ในแนวเขตรอยต่อที่สามารถติดต่อกับสามจังหวัดภาคใต้ชายแดน และจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภาคใต้ พื้นที่มีความสมบูรณ์เหมาะแก่การทำเกษตร เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ข้าว และไม้ผล ตลอดจนแนวชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑๑๖.๔ กิโลเมตร ถือเป็นแหล่งประมงทะเลที่สำคัญ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น กุ้งกุลาดำ กุ้งขาว ปลาในกระชัง โดยมีโครงสร้างพื้นฐานรองรับการประมงเชิงพาณิชย์ เช่น ท่าเทียบเรือขนาดใหญ่ ที่รองรับทั้งเรือประมงขนาดใหญ่และขนาดเล็ก และอยู่ใกล้กับแหล่งทำการประมงในอ่าวไทยและแหล่งทำการประมงระหว่างประเทศ ซึ่งจากความอุดมสมบูรณ์ทางการเกษตร ทำให้เกิดอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรขึ้นในพื้นที่จำนวนมาก เช่น โรงงานแปรรูปสัตว์น้ำ โรงงานแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร โรงน้ำแข็ง ทำให้การค้าการลงทุนในจังหวัดปัตตานีมีความเชื่อมโยงกับการเกษตรเป็นอย่างมาก นอกจากโรงงานอุตสาหกรรมแล้ว ยังมีวิสาหกิจชุมชนที่ทำการแปรรูปผลิตผลการเกษตรเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก และโรงงานอุตสาหกรรม และวิสาหกิจุชมชนต่างๆเหล่านี้ สามารถเชื่อมโยงตลาดสินค้ากับอัตลักษณ์ของจังหวัดปัตตานีที่มีความเป็นวิถีมุสลิมที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลกและเป็นแหล่งอารยธรรมที่สำคัญและมีคุณค่าในการผลิตสินค้าฮาลาล เจาะตลาดสินค้า ฮาลาลทั้งในและต่างประเทศ ภายใต้การสนับสนุนของรัฐบาลที่มีนโยบายสนับสนุนให้จังหวัดปัตตานีเป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ฮาลาล โดยจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจในระดับต่างๆ ทั้งระดับชาติ ระดับภาค

และกลุ่มจังหวัด รวมถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศในภูมิภาค (IMT-GT) โดยสามารถพัฒนาควบคู่กับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เป็นจุดเด่น เชิงประวัติศาสตร์และอารยธรรม

อย่างไรก็ตาม ภายใต้ศักยภาพและโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาของจังหวัดปัตตานีดังกล่าวยังมีปัญหาอุปสรรคที่จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา ได้แก่ ปัญหาความไม่สงบที่มีเหตุการณ์ร้ายแรงที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยไม่สามารถเชื่อได้ว่าสาเหตุของเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดจากสาเหตุใดเป็นสาเหตุที่แท้จริง แต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นทำให้แรงงานในพื้นที่ขาดแคลน การศึกษาไม่สามารถทำการเรียนการสอนได้ตามปกติเหมือนกับพื้นที่อื่นๆ ปัญหาการว่างงาน เนื่องจากโรงงานบางส่วนปิดกิจการ และปัญหาครอบครัวที่เกิดจากขาดผู้นำครอบครัว นอกจากนี้ ปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นฐานทรัพยากรของการผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรม ปัญหาการยอมรับในตัวผลิตภัณฑ์ต่างๆ ยังเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขเร่งด่วนเช่นเดียวกัน

๓.๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของจังหวัด (เฉพาะที่สำคัญ)

๓.๑.๑ จุดแข็ง (Strengths) มีปัจจัยสำคัญที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานพัฒนาจังหวัดดังนี้

๑) มีประชากรนับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๘๗.๒๕ ของประชากร และมีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์และมีอัตลักษณ์ที่โดดเด่น ในการเป็นศูนย์กลางเผยแพร่ศาสนาอิสลามในดินแดนอุษาคเนย์ที่เรียกขานกันว่า“ระเบียงเมกกะ” และการครองตนตามวิถีอิสลามของชาวปัตตานีส่วนใหญ่ในปัจจุบัน เป็นจุดแข็งเชิงสัญลักษณ์ที่โลกมุสลิมให้การยอมรับในอัตลักษณ์ของเมืองปัตตานี สถานะของเมืองปัตตานี (Positioning)

๒) อ่าวปัตตานีมีทรัพยากรสัตว์น้ำ และเป็นแหล่งผลิตสินค้าประมงที่สำคัญ เนื่องจาก มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑๑๖.๔ กิโลเมตร เหมาะแก่การทำประมงทะเล และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

๓) สภาพภูมิประเทศมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำการเกษตร โดยเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจ เช่น ยางพารา ข้าว ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ไม้ผล มีพื้นที่เกษตรกรรม ร้อยละ ๘๑.๒๕ ของพื้นที่

๔) มีอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่รองรับวัตถุดิบทางการเกษตร โดยเฉพาะการแปรรูปผลผลิตประมง ปัจจุบันมีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเลและโรงงานปลาบ่น ๑๕ โรงงาน

๕) จังหวัดมีศักยภาพในการผลิตอาหารฮาลาล เนื่องจากมีโรงงานแปรรูปอาหารทะเลที่มีการผลิตและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ฮาลาลทั้งในและต่างประเทศ และมีผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ที่สามารถรองรับการผลิต และการลงทุนอุตสาหกรรมฮาลาล อีกทั้งยังมีศูนย์วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาล มีสถาบันการศึกษาในพื้นที่ที่สามารถสร้างงานทางวิชาการวิจัยเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมดังกล่าวได้

๖) มีการรวมกลุ่มของภาคประชาชนเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเข้มแข็ง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน/หมู่บ้าน เช่น กลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อการผลิต กองทุนหมู่บ้าน กลุ่มประมงพื้นบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มผู้ผลิตสินค้าฮาลาลชุมชนรองรับการพัฒนาซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเข้มแข็งเป็นจำนวนมาก หลายสาขา เช่น บูดู ข้าวเกรียบ หมวกกะปิเยาะ ผ้าคลุมผม ผลไม้แปรรูป

๗) มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่เป็นมรดกทางประวัติศาสตร์ เป็นที่รู้จักและศรัทธาเลื่อมใสของบุคคลทั่วไป ลักษณะสังคมพหุวัฒนธรรมของปัตตานีมีจุดร่วมสำคัญที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการสร้างจุดขายทางด้านการท่องเที่ยวและพัฒนาผลิตภัณฑ์อื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับฮาลาล เพื่อจับกลุ่มเป้าหมายอื่นที่ไม่ใช่ตลาดสินค้าและบริการฮาลาล ดังเช่นแนวคิดในการพัฒนาครัวสามวัฒนธรรม

๘) จังหวัดมีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาคือมหาวิทยาลัยสงขลาราชนครินทร์วิทยาเขตปัตตานีซึ่งมีผลงานทางวิชาการ และการวิจัยที่นำมาใช้ในการพัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในพื้นที่

๓.๑.๒ จุดอ่อน (Weaknesses) มีเหตุปัจจัยสำคัญที่ต้องปรับปรุงแก้ไขโดยเร่งด่วน ดังนี้

๑) ภาพลักษณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของประชาชน ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นใจในการลงทุนด้านอุตสาหกรรมฮาลาล ฟาร์มขนาดใหญ่ และโรงงานแปรรูปผลผลิต ไม่มีนักลงทุน โรงเรียนไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ ขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ การดูแล เก็บเกี่ยวพืชผลทางการเกษตรไม่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องเนื่องจากเกรงปัญหาความไม่ปลอดภัย เป็นต้น

๒) ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพน้ำเสื่อมโทรม ทรัพยากรสัตว์น้ำลดลง และปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างรุนแรง ตั้งแต่บริเวณชายฝั่งทะเลในเขตอำเภอหนองจิก อำเภอยะหริ่ง อำเภอปะนาเระ อำเภอสายบุรี ส่งผลกระทบต่อชุมชนชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และการท่องเที่ยว

๓) ผลผลิตการเกษตร มีผลผลิตต่อไร่ต่ำ เช่น ข้าว ยางพารา ไม้ผล แม้ว่าจังหวัดปัตตานีมีดินที่เหมาะสมกับการปลูกพืช แต่ฐานการผลิตยังแคบ เกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสมมาใช้ในการเกษตร เช่น การคัดเลือกพันธุ์พืช และใช้ปัจจัยการผลิตที่เหมาะสม ที่สำคัญเกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงใช้รูปแบบและวิธีการผลิตแบบดั้งเดิม จึงทำให้ผลผลิตที่ได้ต่ำกว่าพื้นที่อื่น

๔) สินค้าฮาลาลระดับชุมชนจำนวนมากยังไม่เป็นที่ยอมรับด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มาตรฐานบรรจุภัณฑ์ ขาดระบบการดูแลคุณภาพสินค้า การจัดการตลาด และการโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพที่จะแข่งขันได้ในตลาด

๕) ปัญหาสุขภาพอนามัย และวิถีทางด้านสุขภาพของชุมชนยังไม่เข้มแข็ง ประชาชนยังขาดความตระหนักในการสร้างวิถีสุขภาวะที่ดี โรคที่เป็นปัญหาของชุมชนโดยเฉพาะปัญหาอนามัยแม่และเด็ก พบว่า อัตราการตายของมารดาและทารกสูงกว่าระดับประเทศและภาคใต้

๖) การขาดคุณภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศทุกกลุ่มสาระ ประกอบกับนักเรียน ประชาชนบางส่วนอ่านและเขียนภาษาไทยไม่คล่อง ส่งผลต่อการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ในวิชาอื่นๆ และการหาความรู้เพิ่มเติม สาเหตุสำคัญ คือขาดแคลนครูเฉพาะสาขาวิชาและการสอนไม่ตรงวุฒิทางการศึกษา

๗) ระบบการบริหารจัดการเขตอุตสาหกรรมปัตตานียังไม่มีประสิทธิภาพที่เพียงพอ ขาดการบูรณการระหว่างส่วนราชการ และการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด การจัดการสภาพแวดล้อมยังไม่เป็นมาตรฐานการจัดการที่เป็นสากล มาตรการในการดึงดูดนักลงทุนขาดแผนการดำเนินงาน และการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาที่ต่อเนื่อง ส่วนเขตอุตสาหกรรมฮาลาลปัตตานียังไม่มีการลงทุน ขาดความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย

๘) ปัญหาความยากจน ซึ่งจังหวัดปัตตานีมีครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และเกณฑ์ความยากจนภายใต้แผนการพัฒนาพื้นที่พิเศษ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (๖๔,๐๐๐ บาท/ปี) จำนวนมากและในภาพรวมจังหวัดปัตตานีมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยต่อหัวต่ำสุดของภาคใต้ (๕๘,๐๙๒ บาท)

๙) ปัญหาอุทกภัย ซึ่งเกิดเป็นประจำทุกปีในเขตอำเภอเมือง อำเภอหนองจิก อำเภอสายบุรี และอำเภอกะพ้อ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีแม่น้ำสายหลักไหลผ่าน คือ แม่น้ำปัตตานี และแม่น้ำสายบุรี

๑๐) ปัญหายาเสพติดที่ยังคงมีการระบาดในพื้นที่จังหวัดปัตตานี โดยเฉพาะอำเภอยะรัง อำเภอมายอ และอำเภอเมืองปัตตานี

๑๑) โครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการขนส่งทางน้ำ ไม่มีการใช้งานเป็นเวลานาน เนื่องจากขาดการฟื้นฟู และการดูแลที่เหมาะสมให้สามารถรองรับกับอุตสาหกรรมทางทะเลได้

๑๒) วิถีชีวิตของประชาชนในชุมชนที่เป็นชุมชนมุสลิมไม่สอดคล้องกับการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม โรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องดำเนินการผลิตอย่างต่อเนื่อง และต้องนำเข้าแรงงานภาคอุตสาหกรรมจากต่างพื้นที่

๑๓) ผลผลิตจากการทำประมงน้ำลึกในพื้นที่อ่าวปัตตานี หรือพื้นที่ประมงสากลที่ขึ้นที่ท่าเทียบเรือปัตตานี ผู้ประกอบการไม่ได้นำมาเป็นวัตถุดิบในการแปรรูปอุตสาหกรรมในจังหวัดทั้งหมด ส่วนหนึ่งนำไปเป็นวัตถุดิบในเขตพื้นที่อื่นๆทำให้การพัฒนาที่ครบวงจรไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ทั้งที่มีอุตสาหกรรมรองรับ และบางส่วนของวัตถุดิบในระบบอุตสาหกรรมของปัตตานีต้องนำเข้ามาจากที่อื่นๆทั้งในและต่างประเทศ

๓.๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของจังหวัด (เฉพาะที่สำคัญ)

๓.๒.๑ โอกาส (Opportunities) มีเหตุปัจจัยภายนอกที่เอื้อต่อการพัฒนาและขับเคลื่อนไปสู่ความ สำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

๑) ความต้องการอาหารฮาลาลเพิ่ม เนื่องจากการเพิ่มของประชากรมุสลิมทั่วโลก โดยในปี ๒๕๕๓ โลกมีประชากรมุสลิมประมาณ ๑,๖๐๐ ล้านคน หรือร้อยละ ๒๓.๔ ซึ่งคาดว่าภายในอีก ๒๐ ปี หรือปี ๒๕๗๓ จำนวนประชากรมุสลิมจะเพิ่มขึ้นถึง ๖๐๐ ล้านคน หรือร้อยละ ๓๕ หรือคิดเป็นจำนวน ๒,๒๐๐ ล้านคน

๒) ประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนสามารถใช้เป็นประตูสู่ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนและพัฒนาความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบข้ามพรมแดนระหว่างโลกมุสลิมได้อย่างสะดวก

๓) รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นกรณีพิเศษ ทำให้มีโอกาสในการพัฒนาในทุกด้าน

๔) นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาภาคใต้ และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด มีแผนสนับสนุนให้จังหวัดปัตตานี เป็นศูนย์กลางอาหารฮาลาล

๕) ข้อตกลงในการประชุม IMT-GT มอบให้ไทยเป็นเจ้าภาพด้านผลิตภัณฑ์ฮาลาล และบริการฮาลาล

๖) แหล่งเรียนรู้จากโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จากปราชญ์ชาวบ้านในจังหวัดใกล้เคียง และจากสื่อองค์ความรู้ต่างๆ ในการพัฒนาชุมชน การสร้างวิถีชีวิต และการทำการเกษตรโดยอาศัยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรทฤษฎีใหม่

๗) การเปิดกว้างของการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศของประชาชน และชุมชนมีมากขึ้น ทำให้โอกาสในการเรียนรู้สิ่งใหม่ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการสร้างวิถีการเรียนรู้ และการก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัตตานีสามารถทำได้ง่ายขึ้น

๘) รัฐบาลให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงของประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นพิเศษตามดัชนีชี้วัด ๑๒ มิติความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วย ที่อยู่อาศัย สุขภาพ อาหาร การศึกษา การมีงานทำและมีรายได้ ครอบครัว ชุมชนและการสนับสนุนทางสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สิทธิและความเป็นธรรม การเมือง และสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร/พลังงาน

๙) การเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงกับด่านเข้าออกชายแดนที่ไม่ไกลเกินไปจะทำให้เกิดความสะดวกในการเข้ามาเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวมุสลิม และชาวจีน

๑๐) การมีระบบการตรวจสอบ และการรับรองคุณภาพมาตรฐานคุณภาพสินค้าทั้ง GAP , ISO ๙๐๐๑, มกอช เป็นต้น เป็นนโยบายหลักที่กระทรวงที่เกี่ยวข้องพยายามผลักดันให้ส่วนราชการในพื้นที่ดำเนินการให้ผลิตภัณฑ์ของจังหวัดผ่านมาตรฐาน ซึ่งมีการสนับสนุนทั้งองค์ความรู้ งบประมาณ และปัจจัยอื่นๆ ที่จำเป็น

๑๑) เครือข่าย NGO ในพื้นที่ใกล้เคียงที่เป็นรอยต่อสามารถบูรณการการทำงานร่วมกับเครือข่ายของจังหวัดเพื่อการเฝ้าระวังอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และการจัดการแบบมีส่วนร่วมที่เข้มแข็ง

๓.๒.๒ ภัยคุกคาม (Threats) มีเหตุปัจจัยภายนอกที่ไม่เอื้อต่อหรือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

๑) รัฐมีนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาล แต่ขาดการผลักดันในระดับปฏิบัติ และการบูรณการเชื่อมโยงการขับเคลื่อนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งทำหน้าที่ในการบริหารจัดการนิคมอุตสาหกรรม อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อย มีผลต่อความต่อเนื่องของการสนับสนุนเชิงนโยบาย

๒) ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น ราคาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ มีพ่อค้าคนกลางกดราคาผลผลิตทางการเกษตร ทำให้รายได้เกษตรกรไม่แน่นอน

๓) นักลงทุนจากภายนอกขาดความเชื่อมั่นต่อการลงทุนในพื้นที่ เนื่องจากเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการนำเสนอข่าวสาร

๔) ผลกระทบจากสภาวะโลกร้อนทำให้ธรรมชาติแปรปรวน เกิดอุทกภัย ส่งผลต่อความเสียหายของการผลผลิตทางการเกษตร และวิถีชีวิตของเกษตรกร ส่งผลให้ผลผลิตมีน้อย และไม่ได้คุณภาพ

๕) การแข่งขันของอุตสาหกรรมประมงมีสูง ในขณะที่ทรัพยากรธรรมชาติลดลงทำให้ต้องมีการนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศใกล้เคียง ซึ่งมีความไม่แน่นอนสูงในด้านราคา และปริมาณวัตถุดิบที่ผู้ประกอบการจะต้องใช้ในกระบวนการผลิต อีกทั้งความพร้อมในเชิงการบริหารจัดการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในจังหวัดใกล้เคียง เช่น สงขลาที่มีศักยภาพมากกว่าผู้ประกอบการในจังหวัดปัตตานีทำให้วัตถุดิบถูกขนส่งเข้าสู่กระบวนการผลิตของโรงงานดังกล่าวมากขึ้น

๓.๓ ทิศทาง และจุดเน้นในการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

จากการประเมินศักยภาพ และสถานการณ์แวดล้อมของจังหวัดปัตตานี ยังมีจุดเน้นที่สำคัญ ดังนี้

๑) ทิศทางการพัฒนาเชิงรุก (จุดแข็งจากศักยภาพภายในของจังหวัดผสานกับโอกาสจากสภาพแวดล้อมภายนอก) จะมุ่งเน้นการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- นำจุดแข็งภายในที่มีประชากรนับถือศาสนาอิสลาม และมีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์และมี อัตลักษณ์ที่โดดเด่น ในการเป็นศูนย์กลางเผยแพร่ศาสนาอิสลามในดินแดนอุษาคเนย์ที่เรียกขานกันว่า“ระเบียงเมกกะ” และการครองตนตามวิถีอิสลามของชาวปัตตานีส่วนใหญ่ในปัจจุบันซึ่ง เป็นจุดแข็งเชิงสัญลักษณ์ที่โลกมุสลิมให้การยอมรับนำมาเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการสร้างตราสัญลักษณ์ (Brand) และขยายตลาดสินค้า และบริการฮาลาลไปสู่ประชาคมมุสลิมทั้งในระดับประเทศ อนุภูมิภาค ภูมิภาคและกลุ่มลูกค้าเป้าหมายเฉพาะ (Niche Market) ที่กระจายอยู่ในภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลก และการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศมุสลิมของอาเซียนที่มีโอกาสจากการเป็นประชาคมอาเซียน ที่จะทำให้การติดต่อ และการแลกเปลี่ยนทางการค้า และทางวัฒนธรรมที่จะมีมากขึ้น
- นำจุดแข็งที่อ่าวปัตตานีมีทรัพยากรสัตว์น้ำ และเป็นแหล่งผลิตสินค้าประมงที่สำคัญ เนื่องจาก มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๑๑๖.๔ กิโลเมตร เหมาะแก่การทำประมงทะเล และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง อีกทั้งการมีอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่รองรับวัตถุดิบทางการเกษตร โดยเฉพาะการแปรรูปผลผลิตประมง ซึ่งมีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเลและโรงงานปลาบ่น มีศูนย์วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาล ปัจจัยเหล่านี้จะนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการขับเคลื่อนเชิงรุกที่ผสานกับโอกาส ที่รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นกรณีพิเศษ ทำให้มีโอกาสในการพัฒนาในทุกด้าน และโอกาสของการเพิ่มของประชากรมุสลิมทั่วโลกที่มีความต้องการทางอาหารที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน และการผนวกกับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนสามารถใช้เป็นประตูสู่ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนและพัฒนาความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบข้ามพรมแดนระหว่างโลกมุสลิมได้อย่างสะดวกตามข้อตกลงในการประชุม IMT-GT มอบให้ไทยเป็นเจ้าภาพด้านผลิตภัณฑ์ฮาลาล และบริการฮาลาล

- นำจุดแข็งของรวมกลุ่มของภาคประชาชนเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเข้มแข็ง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน/หมู่บ้าน เช่น กลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อการผลิต กองทุนหมู่บ้าน กลุ่มประมงพื้นบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มผู้ผลิตสินค้าฮาลาลชุมชนรองรับการพัฒนาซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเข้มแข็งเป็นจำนวนมาก หลายสาขา เช่น บูดู ข้าวเกรียบ หมวกกะปิเยาะ ผ้าคลุมผมมุสลิม ผลไม้แปรรูป ปัจจัยเหล่านี้จะนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการขับเคลื่อนเชิงรุกที่ผสานกับโอกาส ที่รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นกรณีพิเศษ ทำให้มีโอกาสในการพัฒนาในทุกด้าน และโอกาสของการเพิ่มของประชากรมุสลิมทั่วโลก และการผนวกกับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนสามารถใช้เป็นประตูสู่ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และพัฒนาความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบข้ามพรมแดนระหว่างโลกมุสลิมได้อย่างสะดวก

- นำจุดแข็งมาใช้ในการพัฒนาเชิงรุกจากการที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่เป็นมรดกทางประวัติศาสตร์ เป็นที่รู้จักและศรัทธาเลื่อมใสของบุคคลทั่วไป ลักษณะสังคมพหุวัฒนธรรมของปัตตานีมีจุดร่วมสำคัญที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการสร้างจุดขายทางด้านการท่องเที่ยวและพัฒนาผลิตภัณฑ์ อื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับฮาลาล เพื่อจับกลุ่มเป้าหมายอื่นที่ไม่ใช่ตลาดสินค้า และบริการฮาลาล ดังเช่นแนวคิดในการพัฒนาครัวสามวัฒนธรรมรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน

- นำจุดแข็งในการมีสภาพภูมิประเทศมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำการเกษตรมายกระดับการพัฒนาการเกษตรในพื้นที่ที่อาศัยการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้จากโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จากปราชญ์ชาวบ้านในจังหวัดใกล้เคียง และจากสื่อ องค์ความรู้ต่างๆ ในการพัฒนาชุมชน การสร้างวิถีชีวิต และการทำการเกษตรของจังหวัดปัตตานีโดยอาศัยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นฐานการพัฒนา

๒) ทิศทางการพัฒนาเชิงป้องกัน (จุดแข็งจากศักยภาพภายในของจังหวัดรับมือกับอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่มาคุกคาม)

-ใช้จุดแข็งจากการที่จังหวัดมีผู้ประกอบการในพื้นที่ องค์กรอุตสาหกรรมที่เข้มแข็งมาทำหน้าที่ร่วมในการสื่อสารข้อมูลไปยังนักลงทุนจากภายนอกที่ขาดความเชื่อมั่นต่อการลงทุนในพื้นที่ เนื่องจากเหตุการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการนำเสนอข่าวสาร เพื่อให้นักลงทุนเหล่านี้ได้รับทราบข้อมูลจากผู้ประกอบการด้วยกัน

-ใช้จุดแข็งจากการที่จังหวัดมีการรวมกลุ่มของภาคประชาชนกลุ่มการผลิต กองทุนหมู่บ้าน กลุ่มประมงพื้นบ้าน กลุ่มผู้ผลิตสินค้าฮาลาลชุมชนรองรับการพัฒนาซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเข้มแข็งเป็นจำนวนมาก มารับมือกับการป้องกันการเพิ่มขึ้นของปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น ราคาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ มีพ่อค้าคนกลางกดราคา ทำให้รายได้เกษตรกรไม่แน่นอน

-ใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่จังหวัดมีสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาคือมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีในการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ นวัตกรรม และการวิจัยที่นำมาใช้ในการพัฒนาการทางด้านการเกษตรเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ที่มีปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น ราคาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำทำให้รายได้เกษตรกรไม่แน่นอน

๓) ทิศทางการพัฒนาเชิงแก้ไข (จุดอ่อนจากภายศักยภาพภายในของจังหวัดที่ใช้โอกาสจากสภาพแวดล้อมภายนอกมาแก้ไข)

-แก้ไขจุดอ่อนของจังหวัดที่มีผลผลิตการเกษตร มีผลผลิตต่อไร่ต่ำ ฐานการผลิตยังแคบ เกษตรกรยังขาดความรู้ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสมมาใช้ในการเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงใช้รูปแบบและวิธีการผลิตแบบดั้งเดิม โดยอาศัยประโยชน์ และโอกาสจากภายนอกที่มีแหล่งเรียนรู้จากโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จากปราชญ์ชาวบ้านในจังหวัดใกล้เคียง และจากสื่อ องค์ความรู้ต่างๆ ในการพัฒนาชุมชน การสร้างวิถีชีวิต และการทำการเกษตรโดยอาศัยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเกษตรทฤษฎีใหม่ มาใช้ประโยชน์ พร้อมทั้งการกระตุ้นการใช้ประโยชน์จากการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้สิ่งใหม่ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร การสร้างวิถีการเรียนรู้ และการก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัตตานีสามารถทำได้ง่ายขึ้น

-แก้ไขปัญหาสินค้าฮาลาลระดับชุมชนที่ยังไม่เป็นที่ยอมรับด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ มาตรฐานบรรจุภัณฑ์ ขาดระบบการดูแลคุณภาพสินค้า และการจัดการตลาด และการโลจิสติกส์ที่ยังไม่มีศักยภาพที่จะแข่งขันได้ในตลาด โดยการผสานการส่งเสริม องค์ความรู้ งบประมาณ และปัจจัยอื่นๆเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของจังหวัดสู่เกณฑ์มาตรฐาน GAP , ISO ๙๐๐๑, มกอช จากหน่วยงานระดับนโยบาย

-แก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพน้ำเสื่อมโทรม ทรัพยากรสัตว์น้ำลดลง และปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างรุนแรง ตั้งแต่บริเวณชายฝั่งทะเลในเขตอำเภอหนองจิก อำเภอยะหริ่ง อำเภอปะนาเระ อำเภอสายบุรี ส่งผลกระทบต่อชุมชนชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และการท่องเที่ยว โดยอาศัยกลไกของความเข้มแข็งของเครือข่าย NGO และการบูรณการการทำงานร่วมกับเครือข่ายในพื้นที่จังหวัดใกล้เคียงที่เป็นรอยต่อเพื่อการเฝ้าระวัง และการจัดการแบบมีส่วนร่วมที่เข้มแข็ง

แก้ไขปัญหาด้านสุขภาพอนามัย โดยเฉพาะปัญหาอนามัยแม่และเด็ก ผ่านกลไกเชิงนโยบาย

๔) ทิศทางการพัฒนาเชิงการตั้งรับ (จุดอ่อนจากภายศักยภาพภายในของจังหวัด และเป็นอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอก)

-ปัญหาสุขภาพอนามัย และวิถีทางด้านสุขภาพของชุมชนยังไม่เข้มแข็ง ประชาชนยังขาดความตระหนักในการสร้างวิถีสุขภาวะที่ดี โรคที่เป็นปัญหาของชุมชนโดยเฉพาะปัญหาอนามัยแม่และเด็ก พบว่า อัตราการตายของมารดาและทารกสูงกว่าระดับประเทศและภาคใต้

-การขาดคุณภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศทุกกลุ่มสาระ ประกอบกับนักเรียน ประชาชนบางส่วนอ่านและเขียนภาษาไทยไม่คล่อง ส่งผลต่อการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ในวิชาอื่นๆ และการหาความรู้เพิ่มเติม สาเหตุสำคัญ คือขาดแคลนครูเฉพาะสาขาวิชาและการสอนไม่ตรงวุฒิทางการศึกษา จากทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ และผลการประเมินสภาพการณ์ภายนอก ที่จำแนกออกเป็น ๔ ทางเลือกข้างต้น จังหวัดได้นำมาเป็นจุดยืน และเข็มมุ่งในการพัฒนาในรอบปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ โดยแบ่งออกเป็น ๔ ด้านได้ดังนี้

๑.ด้านการส่งเสริม และการพัฒนาแหล่งผลิตผลผลิตผลทางการเกษตร และอาหารฮาลาลที่มีคุณภาพระดับมาตรฐานส่งออก

๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันการเกษตร กลุ่มเกษตรกร พร้อมเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี และขีดความสามารถแก่เกษตรกรให้เป็นผู้ผลิตผลิตผลทางการเกษตรที่มีปริมาณ และคุณภาพที่เพียงพอ ต่อการป้อนสู่อุตสาหกรรมการเกษตร และอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

๒) การเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหาร และทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ให้มีคุณภาพ และเป็นฐานรองรับการเป็นแหล่งผลิตอุตสาหกรรมการเกษตร และอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลของจังหวัด และภูมิภาคกลุ่มจังหวัด

๓) การส่งเสริม และพัฒนาให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ โดยเน้นการพัฒนายกระดับการผลิตสินค้าการเกษตรที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัยได้มาตรฐาน Good Agricultural Practice : GAP มาตรฐาน Q และมาตรฐานการส่งออกของผลิตภัณฑ์นั้น

๔) การสรรค์สร้างนวัตกรรม เทคโนโลยี และแสวงหาความร่วมมือกับพื้นที่ใกล้เคียง และประเทศเพื่อนบ้านเพื่อการส่งเสริม และพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรที่มีศักยภาพทางการตลาด และเป็นวัตถุดิบอุตสาหกรรมฮาลาลของจังหวัดให้สามารถแข่งขันได้

๒.ด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตร และพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาล

๑) การส่งเสริม และพัฒนาให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าแปรรูปและสินค้าฮาลาล โดยเน้นพัฒนากระบวนการผลิตอาหารฮาลาลตั้งแต่ขั้นตอนการผลิตวัตถุดิบ กระบวนการแปรรูป และบรรจุภัณฑ์ รวมทั้งการตลาดเชิงรุกโดยพัฒนาครบวงจรทั้งระบบ ครอบคลุมทั้งโรงงานอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน และผลิตภัณฑ์ฮาลาล ทั้งอาหารฮาลาล แฟชั่นเครื่องแต่งกายและบริการต่างๆเป็นระบบการเกษตรและการผลิตเชิงสร้างสรรค์เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด สร้างงาน สร้างอาชีพ และรายได้ที่มั่นคงแก่เกษตรกร

๒) สนับสนุนอุตสาหกรรมการเกษตร และอุตสาหกรรมฮาลาลของจังหวัดให้เกิดมูลค่าเพิ่ม รองรับการส่งออกและการเข้าสู่การแข่งขันในประชาคมอาเซียน บนพื้นฐานการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์

๓) ส่งเสริม สนับสนุนการลงทุนภาคอุตสาหกรรม และเครือข่ายวิสาหกิจเกษตรอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลในชุมชนให้เข้มแข็งสามารถรองรับการส่งออก

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมและโลจิสติกส์ รองรับเกษตรอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

๓.ด้านการสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชน และสังคม

๑) การพัฒนาจังหวัดให้มีความมั่นคงของประชาชนตามดัชนีชี้วัด ๑๒ มิติความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วย ที่อยู่อาศัย สุขภาพ อาหาร การศึกษา การมีงานทำและมีรายได้ ครอบครัว ชุมชนและการสนับสนุนทางสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สิทธิและความเป็นธรรม การเมืองและสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร/พลังงาน

๒) การจัดการปัญหายาเสพติดแบบครบวงจรตั้งแต่การผลิต การจำหน่าย การเสพ การฟื้นฟู ด้วยการบูรณาการที่มุ่งสร้างชุมชนเข้มแข็ง และการมีส่วนร่วมของชุมชนให้เป็นหลักในการมีภูมิคุ้มกัน

๓) ส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประชาชน ชุมชนรองรับประชาคมอาเซียน และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองอย่างรู้เท่าทัน

๔) การช่วยเหลือ การเยียวยา การพัฒนาศักยภาพผู้ได้รับผลกระทบจากความไม่สงบ ประชากรเป้าหมายจังหวัด ซึ่งประกอบด้วย คนจน ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ผู้ป่วย ผู้สูงอายุ ให้เข้าถึงสวัสดิการของรัฐ และชุมชนอย่างทั่วถึง เป็นธรรม ทันท่วงที ต่อเนื่อง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ให้พึ่งพาตนเองได้ด้วยกระบวนการบูรณาการทุกภาคส่วนอย่างเข้มแข็ง

๔. ด้านการพัฒนาชุมขนและท้องถิ่นให้น่าอยู่ และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้

๑) ส่งเสริม และพัฒนาโครงข่ายการท่องเที่ยวของจังหวัดปัตตานีให้เชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียง ประเทศเพื่อนบ้าน และโลกมุสลิม

๒) ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมมาสรรค์สร้างให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของท้องถิ่น และจังหวัด

๓) เสริมสร้างความเข้าใจ และการอยู่ร่วมกันในชุมชนพหุวัฒนธรรมอย่างมีความสุข (จีน พุทธ มุสลิม)

๔) เพิ่มศักยภาพ ขีดความสามารถของชุมชน และจังหวัดในการจัดการกับปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และเตรียมความพร้อมรองรับภัยพิบัติของธรรมชาติ

๕) เสริมสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้แก่ชุมชน และกลุ่มเป้าหมายทางสังคมให้มีศักยภาพในการพึ่งพาตนเองได้โดยยึดหลักแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ส่วนที่ ๔
ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๑.วิสัยทัศน์จังหวัดปัตตานี

วิสัยทัศน์ : แหล่งผลิตผลการเกษตร และผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพ บนพื้นฐานความมั่นคงในการดำรงชีวิต

คำอธิบายวิสัยทัศน์

การกำหนดจุดหมายปลายทาง (Ends) ในการพัฒนาจังหวัดปัตตานีแบบบูรณาการ ที่ให้ความสำคัญกับการนำความหลากหลายทางด้านวิถีชีวิต จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ความเชื่อ วิธีคิดและมุมมองต่างๆ ที่สามารถเชื่อมโยงหลากมิติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่จังหวัดปัตตานีให้เห็นเป็นภาพรวม (Holistic) ของการพัฒนาที่มุ้งเน้นความสมดุลระหว่างความพอเพียงกับความสามารถในการพัฒนาให้ก้าวทันโลกยุคใหม่โดยวางสถานะ (Positioning) ของจังหวัดปัตตานีให้เป็นแหล่งผลิตผลการเกษตร และผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพบนพื้นฐานการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมั่นคงของประชาชน

แหล่งผลิตผลการเกษตรที่มีคุณภาพ หมายถึง การเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีความปลอดภัยที่ได้มาตรฐานเกษตรดีที่เหมาะสมกับการผลิต (GAP) และผลผลิตมีปริมาณและคุณภาพตามความต้องการของตลาดและสามารถเป็นวัตถุดิบป้อนโรงงานอุตสาหกรรมฮาลาลอย่างเพียงพอ ได้แก่ ผลผลิตสัตว์น้ำ ข้าว และพืชทางเลือกใหม่ๆ เป็นผลผลิตที่ได้รับการยอมรับ และเชื่อมั่นจากผู้บริโภค และผู้ใช้ประโยชน์ต่อเนื่อง และเป็นผลผลิตที่เกิดจากทำการเกษตรเชิงสร้างสรรค์ พร้อมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด เช่น ยางพาราปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับ ๕ ดาว ให้เกิดมูลค่าเพิ่มมากขึ้น

แหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพ หมายถึง เมืองที่มีความมุ่งมั่นในการนำปรัชญา วิถีปฏิบัติของศาสนาอิสลามในส่วนของฮาลาล มาใช้เป็นธงนำ (Flagship) การพัฒนาที่มุ่งไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่ตั้งอยู่บนรากฐานของลักษณะภูมิสังคมแบบพหุวัตถุวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนโดยการนำหลักคิดในการผลิตและดำเนินวิสาหกิจที่สะอาดปราศจากสิ่งสกปรก ปฏิกูลหรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นที่รังเกียจโดยบัญญัติของศาสนาอิสลาม รวมทั้งของศาสนาอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อาทิ อาหารเจของคนเชื้อสายจีนในปัตตานี มาเป็นกรอบอ้างอิงในการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการผลิตเพื่อการบริโภคในชุมชน

ท้องถิ่นของตนอย่างพอเพียง และการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กำหนดให้สินค้าและบริการของฮาลาลเป็นผลผลิตหลัก (Major Product) ในการเจาะตลาดเก่าและสร้างตลาดใหม่ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (Niche Market) โดยมีเป้าหมายเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ซึ่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ประกอบด้วย อาหารฮาลาล ผลิตภัณฑ์ฮาลาล แฟชั่นมุสลิม เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับสตรี และบริการฮาลาลเพื่อไปสู่การเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล เป็นผลิตภัณฑ์ตราสัญลักษณ์ของจังหวัดที่สร้างงาน สร้างรายได้แก่จังหวัด

ความมั่นคงในการดำรงชีวิต หมายถึงประชาชนในจังหวัดปัตตานีมีความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย สุขภาพดี มีการศึกษาสูง อาชีพมั่นคงและรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งสภาพครอบครัวที่อบอุ่น และอยู่ในสังคมที่มีความสงบสุข มีความพร้อมด้านการบริการขั้นพื้นฐาน มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีทรัพยากรที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสามารถแสดงออกถึงวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของตนเองได้อย่างเสรี มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสู่ประชาคมอาเซียนเป็นพื้นที่ที่คนในจังหวัดและคนภายนอกสามารถท่องเที่ยวในจังหวัดได้อย่างปลอดภัย และวางใจ

๒. เป้าประสงค์รวมของยุทธศาสตร์

๒.๑ ผลิตภัณฑ์ฮาลาลของจังหวัดมีคุณภาพในระดับสินค้าส่งออก เป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ฮาลาลไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ ล้านบาท

๒.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๖ และ ๒.๘

๒.๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดปัตตานีเฉลี่ยต่อหัวไม่น้อยกว่า ๘๕,๖๔๘ บาทต่อปี

๒.๔ ชุมชนสามารถลดจำนวนเหตุการณ์ความไม่สงบที่มีผลกระทบต่อชีวิต และทรัพย์สินได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ของชุมชนทั้งหมดในจังหวัด

๒.๕ ค่าเฉลี่ยของดัชนีความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดปัตตานีทั้ง ๑๒ มิติของการประเมินจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕

๓.ประเด็นยุทธศาสตร์

๓.๑ ส่งเสริม และพัฒนาแหล่งผลิตผลทางการเกษตร ให้มีคุณภาพมาตรฐานการส่งออก (น้ำหนักร้อยละ ๓๐)

๓.๒ สร้างมูลค่าเพิ่มและขยายช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตร (น้ำหนักร้อยละ ๓๐)

๓.๓ สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชน สังคม และสร้างความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ (น้ำหนักร้อยละ ๒๐)

๓.๔ พัฒนาชุมชน และท้องถิ่นให้น่าอยู่ เป็นแหล่งสร้างงาน สร้างรายได้แก่ชุมชน (น้ำหนักร้อยละ ๒๐)

โดยในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์จะมีเข็มมุ่งการพัฒนาในรอบ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงเข็มมุ่งการพัฒนาของประเด็นยุทธศาสตร์ในรอบ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งผลิตผลทางการเกษตร ให้มีคุณภาพมาตรฐานการส่งออก

เข็มมุ่งการพัฒนาของประเด็นยุทธศาสตร์ในรอบ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)			
๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
♦พัฒนาเกษตรกรให้มีความพร้อมในการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพ ♦ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมเพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพผลผลิต พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ♦การเสริมสร้างความรู้การเกษตรอาเซียนแก่เกษตรกร	♦สนับสนุนและส่งเสริม อปท.และชุมชนร่วมกันในการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งโดยให้มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในทะเล การเกษตรและทรัพยากรประมงชายฝั่ง ♦การยกระดับสถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็ง	♦ส่งเสริมการจัดการผลผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่า และสร้างสรรค์คุณค่าเพิ่ม ♦การยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรด้วยระบบสวัสดิการ	♦สนับสนุนการสร้างสรรค์ปัจจัยการผลิตเพื่อการพึ่งพาตนเองของเกษตร
♦ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต พืช อาหาร ปศุสัตว์ให้เพียงพอกับการบริโภค และรองรับอุตสาหกรรมฮาลาล ♦ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ ♦ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรดินให้มีศักยภาพในการผลิตภาคการเกษตร ♦สนับสนุนปัจจัยการผลิตเพื่อการพึ่งพาตนเองเบื้องต้น ♦ สร้างหมู่บ้านต้นแบบการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ♦ เสริมสร้างองค์ความรู้ในการผลิตผลผลิตทางการเกษตรตามหลักฮาลาลแก่กลุ่มเป้าหมาย ♦ การเชื่อมโยงฮาลาลปัตตานีกับอาเซียน	♦ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต พืช อาหาร ปศุสัตว์ให้เพียงพอกับการบริโภค และรองรับอุตสาหกรรมฮาลาล ♦ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ในลักษณะการรวมกลุ่มเกษตรกร และการผลิตเพื่อการจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ ♦ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรดินให้มีศักยภาพในการผลิตภาคการเกษตร โดยการสร้างพื้นที่หรือแปลงเกษตรนำร่อง ♦ส่งเสริม และสนับสนุนการลดต้นทุนปัจจัยการผลิต	♦ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต พืช อาหาร ปศุสัตว์ให้เพียงพอกับการบริโภค และรองรับอุตสาหกรรมฮาลาลโดยให้มีผลผลิตฮาลาลในทุกอำเภอ ♦ส่งเสริมการพัฒนาผลผลิตฮาลาลให้เป็นแบรนด์ทางการค้า ♦ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรดินให้มีศักยภาพในการผลิตภาคการเกษตรให้ครอบคลุมและพัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำทียั่งยืน	♦ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต พืช อาหาร ปศุสัตว์ให้เพียงพอกับการบริโภค และรองรับอุตสาหกรรมฮาลาลสู่อาเซียน ♦ส่งเสริมการสร้างงาน สร้างอาชีพ และรายได้แก่เกษตรในชุมชนจากผลผลิตฮาลาล ♦ ยกระดับการสร้างปัจจัยการผลิตมาเป็นผู้จำหน่ายปัจจัยการผลิตในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง
♦พัฒนาองค์กรเกษตรกรและ	♦พัฒนาองค์กรเกษตรกร	♦พัฒนาองค์กรเกษตรกร	♦พัฒนาองค์กรเกษตรกร

เข็มมุ่งการพัฒนาของประเด็นยุทธศาสตร์ในรอบ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)			
๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
สถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง ♦พัฒนาขีดความสามารถของเกษตรกรในการผลิตสินค้าเกษตรทั้งด้านปริมาณและคุณภาพโดยให้มีผลผลิตต้นแบบคุณภาพในทุกอำเภอ	และสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งเป็นรูปแบบของสหกรณ์การเกษตร ♦พัฒนาขีดความสามารถของเกษตรกรในการผลิตสินค้าเกษตรทั้งด้านปริมาณและคุณภาพต้นแบบคุณภาพในทุกตำบล	และสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง เป็นต้นแบบที่ดีในระดับพื้นที่ ♦พัฒนาขีดความสามารถของเกษตรกรในการผลิตสินค้าเกษตรทั้งด้านปริมาณและคุณภาพในการส่งออก	และสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งในระดับประเทศ ♦พัฒนาขีดความสามารถของเกษตรกรในการผลิตสินค้าเกษตรทั้งด้านปริมาณและคุณภาพที่เป็นแบรนด์ของจังหวัด
♦ส่งเสริมการผลิตพืชที่มีคุณภาพและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำทางการตลาดและรองรับวัตถุดิบอุตสาหกรรมฮาลาล ♦ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี ภู มิปัญญาท้องถิ่นเพื่อผลิตสินค้าการเกษตรและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ♦สร้างเครือข่ายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตและการตลาด ♦ส่งเสริม/สนับสนุนให้ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบลมีศักยภาพในการพัฒนาเกษตรกร	♦ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตการเกษตรและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเพื่อเพิ่มมูลค่า ♦พัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่นและวิถีชีวิต ♦พัฒนาเครือข่ายการแปรรูป แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านการผลิตสินค้าการเกษตรและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	♦ส่งเสริมการส่งออกสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำสู่อาเซียน	♦พัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าอาหารเกษตรหลังการเก็บเกี่ยว ♦เพิ่มผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำสู่อาเซียน และพื้นที่อื่นๆ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างมูลค่าเพิ่มและขยายช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตร

เข็มมุ่งการพัฒนาของประเด็นยุทธศาสตร์ในรอบ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)			
๒๕๕๗	**๒๕๕๘**	**๒๕๕๙**	**๒๕๖๐**
♦ส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตสินค้าให้ได้มาตรฐาน เพื่อเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	♦การแปรรูปผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชนให้เป็นสินค้าที่ได้มาตรฐานให้เป็นสินค้าที่ส่งออกทั้งภายในและต่างประเทศ	♦เพิ่มช่องทางการตลาดให้ได้ทั้งในและต่างประเทศ	เพิ่มช่องทางการตลาดให้ได้ทั้งในและอาเซียน
♦เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ความเข้าใจ ดูงานเรื่องวิสาหกิจชุมชน/OTOP ตามมาตรฐานฮาลาลที่ถูกต้องตามบทบัญญัติศาสนาอิสลาม ♦ให้ความรู้เรื่องแหล่งเงินทุนสำหรับประกอบการ	♦ส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน/OTOP ให้มีความเข้มแข็ง และพัฒนาให้เกิดความมั่นคงอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการส่งออก	♦ส่งเสริม และติดตาม การควบคุมอุตสาหกรรมฮาลาล สนับสนุนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/OTOP ผลักดันสินค้าเพื่อให้เกิดการส่งออก	♦สนับสนุนกลุ่มเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน/OTOP โดยมุ่งเน้นให้ได้รับมาตรฐานฮาลาลเพื่อการส่งออก
♦มีมาตรการจูงใจให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนในพื้นที่จังหวัดปัตตานี เช่น การยกเว้นภาษี ๐% เป็นเวลา ๕-๑๐ ปี การกู้ยืมเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ/ปลอดดอกเบี้ย ในระยะเวลา ๕-๑๐ ปี ♦มีมาตรการในการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่นักลงทุน ♦จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา และระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการลงทุน	♦สนับสนุน/จัดหาแหล่งวัตถุดิบ ที่จำเป็นในการผลิตอาหารฮาลาล ภายในจังหวัด เพื่อลดต้นทุนของผู้ประกอบการ ♦หน่วยงานที่เกี่ยวข้องประสานช่องทางการตลาดทั้งในประเทศและนอกประเทศ เพื่อจำหน่ายสินค้าและอุตสาหกรรมฮาลาล	♦ติดตามการประเมินผล/ประกาศเกียรติคุณชมเชยผู้ประกอบการที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ♦ประชาสัมพันธ์ จัดทำเอกสารเผยแพร่การดำเนินงาน ของผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน OTOP ที่ประสบผลสำเร็จและนำมาเป็นต้นแบบ	

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชน สังคม และสร้างความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ

เข็มมุ่งการพัฒนาของประเด็นยุทธศาสตร์ในรอบ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)			
๒๕๕๗	**๒๕๕๘**	**๒๕๕๙**	**๒๕๖๐**
♦บูรณาการแนวทางการปฏิบัติทุกภาคส่วน (พลเรือน/ตำรวจ/ทหาร/ภาคประชาชน) ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ♦สร้างชุมชนให้เข้มแข็งโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน	♦เพิ่มศักยภาพบุคลากร (พลเรือน/ตำรวจ/ทหาร/ภาคประชาชน) ให้มีศักยภาพในการป้องกันผู้ก่อเหตุรุนแรงและเฝ้าระวังชุมชนของตนเอง ♦สร้างความพร้อมด้านอุปกรณ์เพิ่มประสิทธิภาพด้านการปฏิบัติงานของบุคลากรฝ่ายต่างๆ ♦ปฏิบัติการจิตวิทยาเชิงรุก ระหว่างภาครัฐ/ประชาชน และเชื่อมโยงกับอาเซียน	♦ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันและช่วยเหลือปราบปรามผู้กระทำผิด ♦เพิ่มมาตรการเชิงรุกในการสกัดกั้นและจำกัดความเคลื่อนไหวของผู้ก่อเหตุรุนแรง	♦ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายด้านความมั่นคง (สมาชิกแจ้งข่าว/กำลังภาคประชาชน/ตำรวจอาสา)ให้มีความเข้มแข็ง ♦เตรียมความพร้อมกำลังฝ่ายพลเรือนให้สามารถรับมอบพื้นที่จากฝ่ายทหาร
♦รณรงค์มุ่งเน้นให้ความรู้ด้านยาเสพติดแก่เยาวชนทุกกลุ่มแบบบูรณาการ ♦รณรงค์กลุ่มเสี่ยง กลุ่มเสพเข้าสู่ระบบบำบัดรักษา ♦ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแจ้งข่าวเบาะแสเครือข่ายยาเสพติดเพื่อดำเนินการปราบปรามและจับกุม	♦เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ โทษและพิษภัยจากยาเสพติดให้แก่เยาวชน ♦นำกลุ่มเสี่ยงเข้าร่วมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและนำกลุ่มเสพเข้ารับการบำบัดรักษา ♦ส่งเสริมให้ชุมชนเฝ้าระวังให้กลุ่มเครือข่ายยาเสพติดเข้ามามีบทบาทในชุมชน	♦ส่งเสริมผลักดันให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรณรงค์และป้องกันยาเสพติด ♦ผลักดันชุมชนเข้มแข็งด้านแบบให้เป็นชุมชนปลอดยาเสพติด	♦ส่งเสริมสถานศึกษาที่ปลอดยาเสพติดให้เป็นโรงเรียนปลอดยาเสพติด ♦ติดตามคุมประพฤติผู้ผ่านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ♦ผลักดันให้ทุกหมู่บ้าน/ชุมชนเป็นหมู่บ้านเข้มแข็งปลอดยาเสพติด
♦ยกระดับคุณภาพด้วยศูนย์การศึกษาและสถานศึกษาทุกสังกัดด้วยศูนย์เครือข่ายอย่างมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้เชิงวิชาการและอาชีพ รองรับประชาคมอาเซียน	♦ส่งเสริมให้มีเวทีพหุวัฒนธรรมให้ในระดับชุมชนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน	♦พัฒนาเวทีพหุวัฒนธรรมในระดับชุมชนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน	♦ส่งเสริมให้มีเวทีพหุศาสนาวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน

เข็มมุ่งการพัฒนาของประเด็นยุทธศาสตร์ในรอบ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)			
๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
♦สร้างระบบให้ความช่วยเหลือ เยียวยาแก่ผู้ได้รับผลกระทบในสังคม -จัดตั้งศูนย์เฉพาะกิจแบบ One Stop Service เพื่อจัดทำฐานข้อมูลและการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย -ประชาสัมพันธ์รับเรื่องราวร้องทุกข์ -สำรวจความต้องการ การรับความช่วยเหลือ -จัดทำแผนตามความต้องการ ♦สร้างเครือข่ายด้านการช่วยเหลือแก่กลุ่มเป้าหมาย ♦สร้างให้เกิดกระแสสังคมและปลูกฝังให้เกิดจิตสำนึกในการให้ความช่วยเหลือเอื้ออาทรกันในสังคม	♦นำแผนสู่การปฏิบัติดำเนินการตามแผนเพื่อช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายทั้งด้านสังคมและจิตใจ ♦หาจุดเชื่อมให้คนในครอบครัวมีกิจกรรมร่วมกันเพื่อสร้างความอบอุ่นในครอบครัว/ชุมชน	♦ขยายเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกลุ่มเป้าหมายภายในจังหวัด/ระหว่างจังหวัดเพื่อเกิดการเรียนรู้พึ่งพาตนเอง	♦ผลักดันให้เครือข่ายในพื้นที่พึ่งตนเองด้านสังคมจนสามารถจัดสวัสดิการช่วยเหลือกันเองในกลุ่ม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาชุมชน และท้องถิ่นให้น่าอยู่ เป็นแหล่งสร้างงาน สร้างรายได้แก่ชุมชน

เข็มมุ่งการพัฒนาของประเด็นยุทธศาสตร์ในรอบ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)			
๒๕๕๗	**๒๕๕๘**	**๒๕๕๙**	**๒๕๖๐**
♦ส่งเสริมและขับเคลื่อนกลไกการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรมเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	♦ส่งเสริมและขับเคลื่อนกลไกการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรมเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน เน้นวัฒนธรรมมุสลิมและวัฒนธรรมจีน	♦ส่งเสริมและขับเคลื่อนกลไกการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรมเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน เน้นวัฒนธรรมมุสลิมและวัฒนธรรมพุทธ	♦ส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดปัตตานีให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรมภูมิภาคอาเซียน
♦ค้นหาและพัฒนาศักยภาพสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่การสร้างสรรค์แบรนด์ปัตตานี	♦ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าแบรนด์ปัตตานีสู่การผลิตในรูปแบบของวิสาหกิจชุมชนที่เข้มแข็ง พร้อมเปิดตัวสู่ประชาคมอาเซียน	♦ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์เชิงรุก พร้อมทั้งพัฒนาสินค้าแบรนด์ปัตตานีสู่ความเป็นเลิศของประชาคมอาเซียน	♦เป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้และการพัฒนานวัตกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นของประชาคมอาเซียน
♦เสริมสร้างการเรียนรู้และสร้างความตระหนักในคุณค่าของการอยู่ร่วมกัน ภายใต้ความหลากหลายของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมภายในชุมชนท้องถิ่น	♦เสริมสร้างการเรียนรู้และสร้างความตระหนักในคุณค่าของการอยู่ร่วมกันภายใต้ความหลากหลายของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมระหว่างภูมิภาค	♦เสริมสร้างการเรียนรู้และสร้างความตระหนักในคุณค่าของการอยู่ร่วมกันภายใต้ความหลากหลายของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน	♦เสริมสร้างการเรียนรู้และสร้างความตระหนักในคุณค่าของการอยู่ร่วมกัน ภายใต้ความหลากหลายของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมระหว่างประชาคมอาเซียน
♦พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมและพัฒนาศักยภาพชุมชน ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเตรียมความพร้องรองรับภัยพิบัติ	♦พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมและพัฒนาศักยภาพชุมชน ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเตรียมความพร้องรองรับภัยพิบัติ	♦เพิ่มสมรรถนะขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวด และการเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติ	♦เพิ่มสมรรถนะขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวด และการเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติ

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์และความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพและสภาพแวดล้อมตาม ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑
ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งผลิตผลทางการเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐานการส่งออก

---

๑. เป้าประสงค์

เพิ่มปริมาณและคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพเพื่อการส่งออก

๒. ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของปริมาณผลิตผลทางการเกษตร	๕	๑๐	๑๐	๑๕
๒.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิตที่ดีและเหมาะสม (GAP) (พืช,ปศุสัตว์,ประมง)	๕	๕	๕	๕

หมายเหตุ : ผลผลิตทางการเกษตร เป้าหมายการพัฒนาของจังหวัด ประกอบด้วย

-ผลผลิตทางการเกษตร พืชเศรษฐกิจ คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน

-ผลผลิตทางการเกษตร จากการประมง การแปรรูปจากผลผลิตสัตว์น้ำ

-ผลผลิตทางการเกษตร ประเภทผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับ ๕ ดาว

-ผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ ที่เป็นสินค้าเชิงพาณิชย์เพื่อการส่งออกของจังหวัด

๓. กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการเกษตร ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มปริมาณ และคุณภาพผลผลิตภาคการเกษตร

๒) ปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยพื้นฐานการผลิตและฐานทรัพยากรให้เอื้อต่อการเกษตร

๓) พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๔) ส่งเสริมการผลิตพืชเศรษฐกิจและพืชทางเลือกใหม่ที่สอดคล้องกับตลาดผู้บริโภค

ทั้งนี้ สามารถแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix ดังนี้

ตารางแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix

ทิศทางเชิงรุก(s+o)	ทิศทางเชิงแก้ไข(w+o)
ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตเพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งและการปศุสัตว์	นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น และส่งเสริมการผลิตพืชทางเลือกใหม่ที่มีศักยภาพทางการตลาด ตลอดจนขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และส่งเสริมการทำการเกษตรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จัดหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ และบังคับใช้กฎหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
ทิศทางเชิงป้องกัน(S+T)	**ทิศทางเชิงรับ(w+T)**
พัฒนาเกษตรกรให้มีขีดความสามารถในการวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาผลผลิตล้นตลาด	ปรับระบบการผลิต เพิ่มทางเลือกใหม่เพื่อลดความเสี่ยงด้านการผลิตและการตลาด

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์และความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพและสภาพแวดล้อมตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒
สร้างมูลค่าเพิ่มและขยายช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตร

๑.เป้าประสงค์

ผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตรมีมูลค่าการจำหน่ายเพิ่มขึ้น

๒.ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑.ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตร	๑๐	๑๒	๑๔	๑๖
๒.จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่า	๒	๓	๔	๕

๓. กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน และ OTOP ให้มีขีดความสามารถในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์

๒) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิต ผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตรให้มีคุณภาพและได้รับมาตรฐานฮาลาล

๓) ส่งเสริมและขยายช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตรทั้งในและต่างประเทศ

๔) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยี และเผยแพร่องค์ความรู้ในการเพิ่มมูลค่าการผลิตและลดต้นทุนการผลิตสินค้า

๕) สร้างแรงจูงใจให้นักลงทุนมาลงทุนในเขตอุตสาหกรรมปัตตานี นิคมอุตสาหกรรมฮาลาล

ทั้งนี้ สามารถแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix ดังนี้

ตารางแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix

ทิศทางเชิงรุก(s+o)	**ทิศทางเชิงแก้ไข(w+o)**
- ส่งเสริมการผลิต ผลิตภัณฑ์ในวิถีชีวิตของชุมชน เพื่อขยายตลาดออกสู่ประเทศมุสลิมทั่วโลก -เพิ่มผลผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมที่หลากหลาย บนความถูกต้องตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม ให้ได้รับการยอมรับ เพื่อรองรับตลาดมุสลิมทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ โดยเน้นความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ที่ได้รับส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง - จากจุดแข็งของจังหวัดปัตตานีที่ประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๐ นับถือศาสนาอิสลาม วิถีชีวิตที่เป็นอยู่ของจังหวัดปัตตานีจึงอยู่ที่ความหลากหลายทางวัฒนธรรมทั้ง ไทยพุทธ ไทยมุสลิม และไทยจีน ประกอบกับโอกาสที่ประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.๒๕๕๘ ดังนั้นจึงเกิดการส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์อาหารพื้นบ้าน ให้เป็นอุตสาหกรรมฮาลาล เพื่อการส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้านมุสลิม และโลกอาหรับต่อไป	- พัฒนาการผลิตสินค้าฮาลาล ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล - ให้รัฐใช้มาตรการในการลงทุน ลดต้นทุนการผลิต เช่นการลดหย่อนอัตราค่าสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ภาษี ในการเก็บสินค้าห้องเย็น เพื่อแก้ปัญหาวัตถุดิบขาดแคลน ให้สามารถมีสินค้ารับรองการผลิตเพื่อจำหน่ายได้ตลอดทั้งปี ป้อนผลผลิตได้ทั้งในประเทศและนอกประเทศอย่างเพียงพอ - ให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจให้กับผู้ประกอบการสำหรับการจัดหาแหล่งทุน และเพิ่มมาตรการในการลงทุน
ทิศทางเชิงป้องกัน(S+T)	**ทิศทางเชิงรับ(w+T)**
- ส่งเสริมการจัดตั้งเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ เพื่อกระตุ้นให้นักลงทุนเข้าเมาลงทุนในจังหวัด อย่างมีความเชื่อมั่น - เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ขอต่ออายุตราเครื่องหมายฮาลาลให้คณะกรรมการอิสลามแห่งประเทศไทยลดหย่อนอัตราค่าต่ออายุในปีถัดไป - ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุก โดยการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของจังหวัดปัตตานี ให้เป็นเมืองน่าอยู่น่าลงทุน	- พัฒนาผู้ประกอบการฮาลาล ให้ความรู้ด้านการตลาด และการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ - พัฒนาบุคลากรด้านการผลิตและการตลาด พร้อมทั้งจัดหาตลาดรองรับสินค้า ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมอาหารฮาลาล เพื่อให้เกิดความยั่งยืน -การสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการ และผู้ที่จะเข้ามาลงทุนในจังหวัดปัตตานี

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์และความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพและสภาพแวดล้อมตาม ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓
สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชน สังคม และสร้างความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ

๑.เป้าประสงค์

ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัย สามารถดำรงชีวิตในชุมชน/ท้องถิ่นอย่างมีความสุข และมีความเชื่อมั่นต่อรัฐ

๒.ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัย	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕
๒.ร้อยละของจำนวนหมู่บ้านสีขาว (หมู่บ้านปลอดยาเสพติด)	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐
๓. ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นต่อการบริการของภาครัฐ	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
๔.ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ๓๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี ลดลงปีละ	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐

๓.กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสังคม ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑) สร้างความรู้ความเข้าใจ และเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันแก้ไขปัญหาความไม่สงบ
๒) เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปราบปราม และบำบัดรักษายาเสพติด
๓) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและอิสลามศึกษาให้ได้มาตรฐานระดับประเทศและมาตรฐานสากล
๔) สร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและลดปัญหาของเด็กเยาวชนและผู้ด้อยโอกาส
๕) จัดระบบการส่งเสริมป้องกันและรักษาสุขภาพของประชาชนโดยการมีส่วนร่วม
๖) เสริมสร้างศักยภาพและโอกาสในการทำงานที่มั่นคงมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ทั้งนี้ สามารถแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix ดังนี้

ตารางแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix

ทิศทางเชิงรุก (s+o)	ทิศทางเชิงแก้ไข (w+o)
๑.บูรณาการการปฏิบัติงานกำลังทุกภาคส่วนในการป้องกันปราบปรามทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ ๒.นำกระบวนการด้านศาสนามาสนับสนุนมาตรการในการป้องกันการเผยแพร่ระบาดในชุมชน เยาวชน กลุ่มเสี่ยงและผู้เข้ารับการบำบัด ๓.ส่งเสริมบทบาทของภาคประชาชนให้มีความตระหนักและเฝ้าระวังชุมชนของตนเอง ๔.ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษา และเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์รองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน ๕.ส่งพัฒนาแหล่งเรียนรู้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เรียนรู้ตลอดชีวิต ๖.ส่งเสริมให้มีเวทีพหุวัฒนธรรมระดับชุมชนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ๗.ส่งเสริมให้มีเวทีพหุศาสนาวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน ๘.ประสานความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน ด้านการช่วยเหลือเยียวยาและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตแก่กลุ่มเป้าหมายในเชิงบูรณาการ ๙.กำหนดเป็นวาระจังหวัดในด้านการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนกลุ่มเป้าหมายแก่ส่วนราชการทุกส่วน นำไปสู่การปฏิบัติ	๑.เสริมสร้างความเข้าใจลดความหวาดระแวงระหว่างประชาชนกับประชาชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชน ๒.อำนวยความเป็นธรรมให้กับทุกฝ่ายอย่างเสมอภาค๓.จัดหาอุปกรณ์ที่มีขีดความสามารถในการค้นหาตรวจสอบยาเสพติดมาใช้ในการปฏิบัติงาน ๔.ประสานความร่วมมือกับจังหวัดใกล้เคียงในการสกัดกั้นเส้นทางร้องเรียน ๕.ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาขีดความสามารถทรัพยากรมนุษย์เพิ่มขึ้น ๖.สร้างเครือข่ายในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่กลุ่มเป้าหมายสามารถพึ่งตนเอง ๗.จัดระบบประชาสัมพันธ์ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ผ่านช่องทางที่ประชาชนสามารถเข้าถึง
ทิศทางเชิงป้องกัน(S+T)	**ทิศทางเชิงรับ(w+T)**
๑.ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมภาพลักษณ์ในทางบวกของจังหวัดในเชิงรุก ๒.เสริมสร้างความร่วมมือ ความเข้าใจที่ถูกต้องระหว่างรัฐกับสื่อมวลชนทุกแขนง ๓.รณรงค์มุ่งเน้นให้ความรู้กับประชาชนทุกกลุ่มได้รับรู้และเข้าใจถึงโทษและพิษภัยที่ร้ายแรงของยาเสพติด ๔.สร้างความรู้ความเข้าใจร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความไม่สงบและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อที่หลากหลาย ๑.สร้างกระแสสังคม เพื่อให้คนในสังคมมีจิตสาธารณะช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ๒.ปลูกจิตสำนึกแก่เด็กและเยาวชนในการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคม และให้เป็นค่านิยมของจังหวัด ๓.บูรณาการกิจกรรมสมาชิกในครอบครัวมีกิจกรรมที่สร้างสรรค์ร่วมกัน	๑.เพิ่มทักษะในการป้องกันตนเองและที่ตั้งโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม ๒.บูรณาการกำลังและอุปกรณ์ทุกภาคส่วนในการตั้งด่านตรวจสกัดกั้นยาเสพติด ๓.สร้างความเข้มแข็งสถาบันครอบครัวและมีจิตสำนึกร่วมพัฒนาเยาวชนให้มีการศึกษาที่ดี ๔.จัดระบบการให้ความช่วยเหลือประชากรกลุ่มเป้าหมายอย่างบูรณาการทั้งภาครัฐ เอกชนในพื้นที่

เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์และความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพและสภาพแวดล้อมตาม ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔
พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่ และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้

๑.เป้าประสงค์

ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นให้น่าอยู่ และเป็นแหล่งสร้างงาน สร้างรายได้

๒.ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย			
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑.จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และใช้ประโยชน์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างชาญฉลาด	๕๐/๒๐	๕๐/๒๐	๕๐/๒๐	๕๐/๒๐
๒.รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาไม่น้อยกว่าร้อยละ	๒	๒.๕	๓	๓.๕
๓.รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๑% ของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เฉลี่ย ๓ ปี ย้อนหลัง	๑	๑	๑	๑
๔.อัตราการว่างงานจากค่าเฉลี่ยของคนว่างงานในปีที่ผ่านมาของจังหวัดปัตตานีลดลง ปีละ ๕%	๕	๕	๕	๕

๓.กลยุทธ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสังคม ได้จัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มและชุมชนเพื่อเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้ ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒) ส่งเสริมกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

๓) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๔) ส่งเสริมการจัดการแหล่งน้ำเพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๕) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้มีความพร้อมและมีความสะดวก

ทั้งนี้ สามารถแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix ดังนี้

ตารางแสดงความสัมพันธ์ของการวิเคราะห์ศักยภาพ และสภาพแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือ TOWS Matrix

ทิศทางเชิงรุก(s+o)	ทิศทางเชิงแก้ไข(w+o)
๑) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่หลากหลายของจังหวัดให้เกิดมูลค่าเพิ่ม เศรษฐกิจและสังคม ผ่านกลไกเชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียง ประชาคมอาเซียนและโลกมุสลิม ๒)พัฒนานวัตกรรมโดยใช้ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ปราชญ์ชาวบ้าน ช่างฝีมือที่เชี่ยวชาญมีความโดเด่นมีเอกลักษณ์ของตนเองและเพิ่มช่องทางการตลาดโดยประชาคมอาเซียนเข้ามารองรับ ๓) เชื่อมโยงข้อมูลและการสื่อสารให้มีความเข้าใจระหว่างชุมชนต่างวัฒนธรรม ตามวิถีชีวิตและอัตลักษณ์ของชุมชน ๔) ขยายผลชุมชนต้นแบบด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจักการท่องเที่ยว และการจักการภัยพิบัติ	๑) พัฒนาศักยภาพในการรองรับการท่องเที่ยวสากลให้มีมาตรฐานและเชื่อมโยงจังหวัดที่มีด่านชายแดน (ยะลา นราธิวาส สงขลา สตูล) ๒) บูรณาการฐานข้อมูลนวัตกรรมทุกระดับเชื่อมโยงไปสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อรองรับการพัฒนานวัตกรรม ๓) ส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างชุมชนต่างวัฒนธรรม ๔) บูรณาการการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวและภัยพิบัติ โดยการมีส่วนร่วมของชุทมชนอย่างเข้มแข็ง
ทิศทางเชิงป้องกัน(S+T)	**ทิศทางเชิงรับ(w+T)**
๑) สร้างความเชื่อมั่นในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเชิงบวกและเสริมสร้างมาตรการจูงใจให้มีการเดินทางมาท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น ๒) พัฒนานวัตกรรมให้โดดเด่นมีมาตรฐาน พร้อมทั้งสร้างลิขสิทธิ์เฉพาะและร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ๓) สร้างความเข้าใจโดยการสื่อสารข้อมูลที่ถูกต้องแสวงหาจุดร่วม สงวนจุดต่างระหว่างวัฒนธรรมแก่ชุมชน ๔) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการรับมือภัยคุกคามจากมนุษย์และธรรมชาติ	๑) พัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการท่องเที่ยวของบุคลากรโดยเฉพาะมาตรฐานด้านความปลอดภัย ๒) สร้างความร่วมมือระหว่างคู่แข่งทางการค้าโดยแลกเปลี่ยนข้อมูลและพัฒนานวัตกรรมร่วมกัน ๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างชุมชนต่างวัฒนธรรมให้มากขึ้น ๔) ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยชุมชนเป็นผู้ขับเคลื่อนอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

๑.๔ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี ประจาปี ๒๕๖๐

วิสัยทัศน์ " เป็นองค์กรในการพัฒนาท้องถิ่น ปฏิรูปบริหารจัดการอย่างเสมอภาคและทั่วถึง สร้างสังคมสันติสุข สู่ประชาคมอาเซียน"

ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ๕๐ แนวทาง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและแก้ไขปัญหาความยากจน

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร และปศุสัตว์ ตามแนวทางการเกษตรทฤษฎีใหม่สู่นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดาริ

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น

แนวทางที่ ๕ ส่งเสริม สนับสนุนให้มีตลาดกลางจาหน่ายสินค้า

แนวทางที่ ๖ ส่งเสริม สนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพผลผลิตและผลิตภัณฑ์

แนวทางที่ ๗ พัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์และส่งเสริมการตลาดสินค้า OTOP

แนวทางที่ ๘ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและการตลาด

แนวทางที่ ๙ พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นสินทรัพย์ทางปัญญาสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

แนวทางที่ ๑๐ รณรงค์ให้ความรู้เพื่อสร้างจิตสานึกในการประหยัด และลดหนี้สินในระดับครัวเรือน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบ และ นอกระบบทุกระดับ

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่สอดคล้องตามความต้องการของประชาชน

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนบทบาทสถานศึกษา ศาสนสถาน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็ก เยาวชนได้มีส่วนร่วมในด้านการแสดงออกด้านความคิดและมีนิสัยรักการเรียน

แนวทางที่ ๖ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชนให้มีคุณธรรมนาความรู้เกิดภูมิคุ้มกัน

แนวทางที่ ๗ ส่งเสริมทานุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน ศาสนพิธีต่าง ๆ

แนวทางที่ ๘ ส่งเสริมบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางที่ ๙ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและสถาบันครอบครัว

แนวทางที่ ๑๐ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการคุ้มครองเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนโดยทั่วไป

แนวทางที่ ๑๑ ควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดถึงการบาบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจแก่ผู้ติดยาเสพติด

แนวทางที่ ๑๒ ส่งเสริมการป้องกันและการควบคุมโรคติดต่อ แนวทางที่ ๑๓ ส่งเสริมการสร้างสุขภาพตามวิถีชุมชน
แนวทางที่ ๑๔ ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาบุคลากรรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรมด้านการกีฬาการออกกาลังกาย และกิจกรรมนันทนาการ
แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านการกีฬา สู่ความเป็นเลิศ
แนวทางที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา
แนวทางที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเทียว
แนวทางที่ ๕ ปรับปรุง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมกิจกรรม การท่องเที่ยวทุกประเภท
แนวทางที่ ๖ ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว
แนวทางที่ ๗ พัฒนาระบบบริหารจัดการ การกีฬาและการท่องเที่ยวแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
แนวทางที่ ๘ ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างภาพลักษณ์ของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการที่ดี

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมสวัสดิการ และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในองค์กร
แนวทางที่ ๒ พัฒนา ปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ และ พัฒนาสถานที่การปฏิบัติงาน
แนวทางที่ ๓ พัฒนา ปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
แนวทางที่ ๔ พัฒนาและสร้างระบบการให้การบริการที่ทันสมัยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
แนวทางที่ ๕ ปรับปรุงรูปแบบการทางาน อานวยความสะดวก ลดขั้นตอนกระบวนการทางาน
แนวทางที่ ๖ พัฒนาส่งเสริมระบบประชาสัมพันธ์การดาเนินงานขององค์กร รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน

แนวทางที่ ๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้า ระบบชลประทานขนาดเล็ก และท่าเทียบเรือ
แนวทางที่ ๒ พัฒนาปรับปรุงระบบจราจร และการขนส่ง
แนวทางที่ ๓ จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง
แนวทางที่ ๔ ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้าอุปโภค บริโภค และระบบประปา
แนวทางที่ ๕ จัดทำผังเมืองและผังตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางที่ ๑ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสานึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
แนวทางที่ ๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง
แนวทางที่ ๔ จัดทาระบบกาจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบาบัดน้าเสีย
แนวทางที่ ๕ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
ให้ได้มาตรฐาน

แนวทางที่ ๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็ก และท่าเทียบเรือ

แนวทางที่ ๒ พัฒนาปรับปรุงระบบจราจร และการขนส่ง

แนวทางที่ ๓ จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง

แนวทางที่ ๔ ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และระบบประปา

แนวทางที่ ๕ จัดทำผังเมืองและผังตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อย่างยั่งยืน

แนวทางที่ ๑ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสานึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง

แนวทางที่ ๔ จัดทาระบบกาจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบาบัดน้าเสีย

แนวทางที่ ๕ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ส่งเสริมการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้าง
สันติสุข

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

แนวทางที่ ๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดสันติสุข

แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากู ยุทธศาสตร์หลักที่จะดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ ดังนี้

๒.๑ วิสัยทัศน์

"ส่งเสริมการศึกษา พัฒนาอาชีพ ปลอดยาเสพติด พัฒนาคุณภาพชีวิต ปวงประชาสามัคคี"

พันธกิจ

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม
๓. พัฒนาองค์กรให้มีความเข้มแข็ง
๔. พัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่น
๕. พัฒนาอาชีพและส่งเสริมการมีรายได้

จุดมุ่งหมาย

๑. ประชาชนมีประสิทธิภาพด้านการศึกษา มีสุขภาพอนามัยที่ดี
๒. พัฒนาระบบการปฏิบัติราชการให้สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง รวดเร็วและเกิดความโปร่งใส
๓. ประชาชนมีจิตสำนึกที่ดีในการร่วมกันอนุรักษ์บำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมและจัดให้มีกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา และวัฒนธรรมท้องถิ่น
๕. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพียงพอ

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน

แนวทางการพัฒนา

๑.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๑.๒ ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
๑.๓ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและการตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๒.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาทั้งในและนอกระบบ
๒.๒ เพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
๒.๓ ส่งเสริมสุขภาพเด็กนักเรียน
๒.๔ ส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๓.๑ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน

๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง

๓.๔ จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคม คุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

๔.๑ ส่งเสริมและสนับให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและสถาบันครอบครัว

๔.๒ ด้านส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี เยาวชน คนชรา ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนทั่วไป

๔.๓ ด้านสาธารณสุข และส่งเสริมสุขภาพของประชาชน

๔.๔ ป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดถึงการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

๔.๕ การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการกีฬา

แนวทางการพัฒนา

๕.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการกีฬา การออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ

๕.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๖.๑ ส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในองค์กร

๖.๒ ปรับปรุงจัดหา เครื่องมือ เครื่องใช้ และปรับปรุงพัฒนาสถานที่ปฏิบัติงาน

๖.๓ พัฒนาระบบการบริหารงานคลังให้ทันสมัย

๖.๔ พัฒนาการเมืองและการบริหารจัดการตามหลักการบริหารจัดการที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๗.๑ ก่อสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซม/บุกเบิก ถนน สะพาน ฯลฯ

๗.๒ ก่อสร้าง,ปรับปรุง ทางระบายน้ำและก่อสร้าง/ปรับปรุง/ภาชนะเก็บน้ำ และพัฒนาแหล่งน้ำ

๗.๓ พัฒนา ระบบไฟฟ้าสาธารณะ น้ำประปา

๗.๔ จัดระบบสาธารณูปการให้ครอบคลุมทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

แนวทางการพัฒนา

๘.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๘.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. การคมนาคมสะดวก

๒. ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพียงพอและทั่วถึง

๓. การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ตามแนวธรรมาภิบาล

๔. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๕. ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

๖. ส่งเสริมการศึกษา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี

๗. ประชาชนมีสุขภาพดี

๘. พัฒนาและจัดการด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๙. จัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ไม่ให้เกิดมลพิษและมีความยั่งยืน

๑๐. ชุมชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑๑. ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุได้รับการดูแล

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๕

๒. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐

๓. ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ ๙๐ และศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่

๔. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการสืบสาน ศาสนา – วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา

๕. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐

๖. ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น

๗. ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ ๖๐ น่าอยู่อย่างสงบสุข

๘. การบริการจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ ๖๐

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. การคมนาคมสะดวก

๒. ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพียงพอและทั่วถึง

๓. การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ตามแนวธรรมาภิบาล

๔. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๕. ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

๖. ส่งเสริมการศึกษา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี

๗. ประชาชนมีสุขภาพดี

๘. พัฒนาและจัดการด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๙. จัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ไม่ให้เกิดมลพิษและมีความยั่งยืน

๑๐. ชุมชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑๑. ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุได้รับการดูแล

๒.๖ กลยุทธ์

๑) พัฒนาขุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง

๒) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพ มีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน

๓) พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีมีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม ลดต้นทุน เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลิตผลให้มีคุณภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่วยและเพื่อการอนุรักษ์ และเพิ่มช่องทางตลาด

๔) ส่งเสริมชุมชนให้แข้มแข็ง พัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น

๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพ การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ

๖) ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง

๗) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของประชาชน ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมอย่างทั่วถึง

๘) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่นโคราช โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

๙) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร สนับสนุนบุคลากรในสังกัดให้ได้รับการศึกษา อบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้

๑๐) เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๑๑) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ ในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร

๑๒) พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์ สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง

๔) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

แผนงาน

๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป

๒) แผนงานบริหารงานคลัง

๓) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

๔) แผนงานการศึกษา

๕) แผนงานสาธารณสุข

๖) แผนงานสังคมสงเคราะห์

๗) แผนงานเคหะและชุมชน

๘) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๙) แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ

๑๐) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๑๑) แผนงานการเกษตร

๑๒) แผนงานการพาณิชย์

๑๓) แผนงานงบกลาง

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

นโยบายการพัฒนาของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากู

จากเอกสารนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปากู แถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปากู เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความว่า

“ตำบลน่าอยู่ด้วยเศรษฐกิจพอเพียง การคมนาคมสะดวก ก้าวทันเทคโนโลยี อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม”

และได้กำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานไว้ ๖ ด้าน ดังนี้

๑.ด้านเศรษฐกิจ โดยการพัฒนาซึ่งครอบคลุมกิจกรรม โครงการด้านการประกอบอาชีพของประชาชนทั้งด้านการเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

(๑.๑) ส่งเสริมการประกอบอาชีพและเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน

(๑.๒) ส่งเสริมการตลาดชุมชน สินค้าพื้นเมือง

(๑.๓) สนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ

(๑.๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(๑.๕) แก้ไขปัญหาการว่างงาน

๒.ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยการพัฒนาด้านกายภาพเกี่ยวกับสาธารณูปโภคสาธารณูปการต่างๆ เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และอำนวยความสะดวกในชุมชน โดยดำเนินกิจกรรมโครงการเกี่ยวกับ

(๒.๑) การคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ

(๒.๒) ให้มีไฟฟ้าและแสงสว่างในที่สาธารณะ และบ้านเรือนอย่างทั่วถึง

(๒.๓) ให้มีการระบายน้ำ

๓.ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ โดยการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค - บริโภค และเพื่อการเกษตร ซึ่งเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับ

(๓.๑) แหล่งน้ำเพื่อการบริโภค อันได้แก่ สระ ประปา บ่อน้ำตื้น โอ่งน้ำ เป็นต้น

(๓.๒) แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค อันได้แก่ บ่อน้ำบาดาล สระ ประปา เป็นต้น

(๓.๓) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อันได้แก่ เหมือง ฝาย อ่างเก็บน้ำ ขุดลอกคูคลอง เป็นต้น

๔.ด้านการพัฒนาคนและสังคม เป็นการพัฒนาเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และรวมทั้งส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ซึ่งมีกิจกรรม/โครงการเกี่ยวกับ

(๔.๑) ส่งเสริมการสาธารณสุข โดยดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน การควบคุมและระวังโรคติดต่อ

(๔.๒) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เน้นการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาของเด็ก เยาวชน และประชาชนโดยทั่วไป รวมทั้งส่งเสริมประเพณีอันดีงาม กิจการศาสนา สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

(๔.๓) ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ได้แก่กิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน การจัดเวทีประชาคม การจัดประชุม สัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็น ฯลฯ

(๔.๔) จัดให้มีการนันทนาการและกิจกรรมการกีฬา

(๔.๕) จัดให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๔.๖) การป้องกันและแก้ไขปัญญายาเสพติด

(๔.๗) ให้มีสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ ได้แก่ การสงเคราะห์คนยากจน คนพิการ เด็ก และ ผู้สูงอายุ ฯลฯ

๕.ด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร เน้นการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจของประชาชนในการมี ส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งปรับปรุงประสิทธิภาพแก่การบริหารงานของ อบต. เพื่อให้การบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕.๑) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในรูปประชาคม

(๕.๒) พัฒนาบุคลากรทั้งฝ่ายการเมืองและประจำ ให้มีเทคนิค ความรู้ การปฏิบัติงานสมัยใหม่ รวมทั้งจริยธรรมในการปฏิบัติงาน

(๕.๓) บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

(๕.๔) พัฒนารายได้ โดยการปรับปรุงแหล่งรายได้ วิธีการหารายได้ รวมทั้งระบบการจัดเก็บภาษี

(๕.๕) จัดหาและปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงาน ให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ

(๕.๖) ให้บริการแก่ประชาชน โดยการให้บริการทั้งในและนอกสำนักงาน รวมทั้งอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาติดต่องานต่าง ๆ รวมทั้งเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้ประชาชนรับทราบ

๖. ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เน้นการพัฒนาซึ่งครอบคลุมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความน่าอยู่และยั่งยืน

(๖.๑) คุ้มครอง ดูแลรักษาและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๖.๒) บำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่

- การอนุรักษ์แหล่งน้ำและป่าไม้
- การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- การบำบัดน้ำเสีย

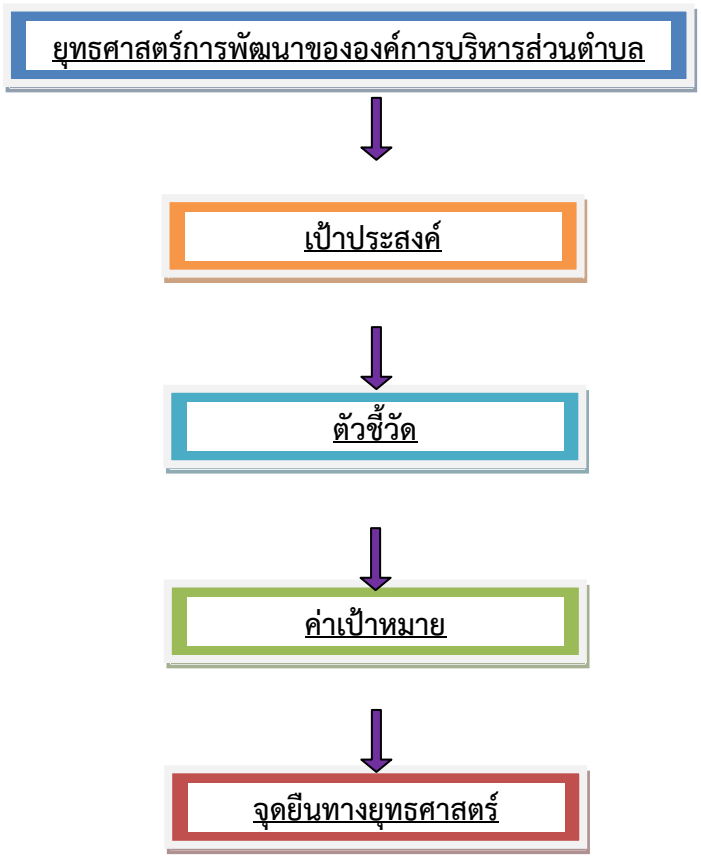
(๖.๓) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ

(๖.๔) คุ้มครอง ดูแล และรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๑. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู มีทั้งหมด ๗ ชุมชน มีประชากรทั้งหมด ๗,๔๙๑ คน **ปัญหาคือ**การแข่งขันทางการเมืองสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะ การคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน **การแก้ไขปัญหา**ขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล จากผลการประชุมทุกครั้งที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดง

ความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับประโยชน์ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดโครงการอบรมศึกษา ดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล อสม. และกรรมการชุมชน โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ และองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลจำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ

(๖) การวิเคราะห์ใช้หลัก SWOT (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค) ดังนี้

๑. จุดแข็ง (S : Strength)

- ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน
- มีเส้นทางสัญจรสะดวก เนื่องจากมีถนนทางหลวงทางหลวงแผ่นดิน
- มีหนองน้ำ สามารถกักเก็บน้ำช่วงฤดูฝนได้
- ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- มีแหล่งเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรกรรม ลำน้ำ,ลำห้วย,บึง,หนองประมาณ ๖ แห่ง
- ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ
- มีโรงเรียนสังกัด สพฐ. ๕ แห่ง สอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับประถมศึกษา โรงเรียนเอกชน ๑ แห่ง สอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ แห่ง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลปากู
- ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพชุมชน สาขาโรงพยาบาลทุ่งยางแดง (PCU) สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑ แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยบริการปฐมภูมิ จำนวน ๑ แห่ง
- มีการประสานความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการในพื้นที่
- มีการจัดตั้งอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน องค์การบริหารส่วนตำบลปากู เพื่อเป็นกำลังในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แก่ประชาชนในพื้นที่
- ผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
- มีระบบประปาทำให้มีน้ำใช้อุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี
- องค์การบริหารส่วนตำบลปากู มีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีมัสยิด ๘ แห่ง

➢ องค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบเสียงไร้สายประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร

➢ มีการให้บริการด้านอินเตอร์เน็ตตำบล

➢ มีกลุ่มอาชีพ กลุ่มแม่บ้านการทำขนม จักรสาน ฯลฯ

๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

➔ คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวอพยพไปหางานทำในต่างประเทศ

➔ ราษฎรยากจน ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียวทำให้ขาดรายได้ ประกอบกับ ราคายาพาราตกต่ำ

➔ ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง

➔ นักศึกษาที่จบใหม่ขาดแหล่งงานรองรับ แรงงานว่างงานนอกฤดูกาล

➔ องค์การบริหารส่วนตำบลปากู ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านช่างโยธา การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านพัฒนาชุมชน ฯลฯ

➔ ไม่มีตลาดสดที่ดำเนินการโดยองค์การบริหารส่วนตำบล

๓) โอกาส (O : Opportunity)

☞ จังหวัดปัตตานี ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณองค์การบริหารส่วนตำบลปากูที่มีแผนงาน/โครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาเขตเศรษฐกิจ

☞ มีเส้นทางคมนาคมสะดวก สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ

☞ ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเป็นอย่างดี การปฏิรูประบบราชการทำให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน

☞ รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

☞ ได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอในการบริหารจัดการท้องถิ่น

๔) ข้อจำกัด (T : Threat)

⌦ บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบริหารงาน เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง และมีพื้นที่กว้างครอบคลุมทั้งเขตตำบล

⌦ ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลปากู เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง มีงบประมาณจำกัดเมื่อเทียบกับภารกิจหน้าที่ต่างๆ ตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามกฎหมายอื่น ตามภารกิจถ่ายโอนฯ ตามนโยบายท้องถิ่น นโยบายจังหวัดและนโยบายรัฐบาล

⌦ งบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลาง ไม่เพียงพอในการบริหารงาน

⌦ กฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน

⌦ การถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความล่าช้าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

⊠ การพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ ต้องอาศัยความเสียสละของชุมชนเท่านั้น ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากมาก

๓.๒ การการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ดาน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบขายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เปาหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโนมอนาคต
๑. โครงการสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) ชุมชนขยายมากขึ้น ระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตัน ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและเทศบาลไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
๒. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาดโรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ การระบาด โรคติดต่อ
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วย	

ดาน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบขายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เปาหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโนมอนาคต
	๓) ปริมาณขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น		- ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ปริมาณขยะและน้ำเสียถูกกำจัดให้หมดด้วยวิธีการที่ถูกต้อง
	๔) ประชาชนบริโภคอาหารที่ปลอดภัย		- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ประชาชนทราบและสามารถเลือกบริโภคอาหารที่ปลอดภัยได้ถูกต้อง
	๕) ประชาชนในพื้นที่บางรายมีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับความเดือนร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ได้รับความช่อยเหลือซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้มั่งคงแข็งแรง
	๖) มีการขยายตัวของประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดการขยายตัวของอาคารบ้านเรือนทำให้เกิดเป็นชุมชนแออัด	- ประชากร	- พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ควบคุมการก้อสร้างอาคารบ้านเรือนการพิจารณาออกใบอนุญาตเพื่อไม่เกิดปัญหาจากการก่อสร้างอาคาร
	ประชาชนบางครัวเรือนบริโภค-บริโภคน้ำที่ยังไม่สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน	- การอุปโภค-บริโภค	- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ประชาชนบริโภคน้ำที่สะอาดถูกสุขลักษณะ
	๑) การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าขั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- มีสื่อการเรียนการสอนที่พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณในการศึกษาเล่าเรียน
	๒) เด็กและผู้สูงอายุบางครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพัง และรับภาระในการดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็กในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับการดูแลที่ดี

ดาน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบขายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เปาหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโนมอนาคต
	๓) ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในดำรงชีวิต		- ผู้พิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ผู้พิการได้รับความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตและทั่วถึง
	๔) เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ สิ่งลามก บุหรี่ เหล้า สาเสพติด และท้องก่อนวัยอันสมควร		- เยาวชนและวัยรุ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- เยาวชนและวัยรุ่นมีอนาคตที่ดี
	๕) ประชาชนกรอายุตั้งแต่ ๓๕ ขึ้นไป ไม่ได้ตรวจสุขภาพประจำปี		- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลที่อายุ ๓๕ ขึ้นไป	- ประชาชนที่อายุ ๓๕ ขึ้นไปได้รับการตรวจสุขภาพทุกคน
	๖) ประชากรที่สูบบุหรี่		- ประชาชนที่สูบบุหรี่และดื่มสุรา	- ประชาชนเลิกสูบบุหรี่และเลิกดื่มสุรา
๓. ด้านการวางแผนการส่งเสริมอาชีพ	๑) ประชาชนไม่มีการวางแผนในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ประชาชนสามารถวางแผนการดำเนินงานได้เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินลงทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- มีแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ
	๓) ประชาชนขาดสถานที่จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชย์	- ร้านค้าแผลงลอย	- ร้านค้าแผงลอยมีสถานที่ในการขายจำหน่ายสินค้า
	๔) ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำระยะทางในการขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ		- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูงขาดแคลนการจ้างงาน		- ผู้ประกอบอาชีพรับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้นเหมาะสมกับค่าครองชีพ มีการจ้างงานมากขึ้น
	๖) ครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท		- ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน	- ไม่มีครัวที่ตกเกณฑ์มาตราฐานรายได้

ดาน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบขายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เปาหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโนมอนาคต
	๗) ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- มีแหล่งทองเที่ยวในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลและส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
๔. ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย	๑) การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจรไปมาบนถนน	มีระบบควบคุมการจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณไกระพริบเพื่อเตือนให้ระมัดระวัง
	๒) มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สินของประชาชนและราชการรวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาทกันในชุมชน	- การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	- ประชาชนและส่วนราชการ	- มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนละส่วนราชการ เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุทะเลาวิวาท
๕. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓) เป็นพื้นที่ที่มีดินเค็มและน้ำใต้ดินเป็นน้ำเค็มหรือมีรสกร่อย ไม่สามารถใช้ในการเกษตรและอุปโภค-บริโภคได้	- ดินและน้ำใต้ดิน	- พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ปัญหาเรื่องดินเค็มลดลง จัดหาแหล่งน้ำจากแหล่งอื่นเพิ่มมากขึ้น
	๔) มีปัญหาเรื่องขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้นส่งกลิ่นเหม็นรำคาญ	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและชุมชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล	- ปัญหาขยะและน้ำเสียลดลง ผู้ประกอบการสามารถกำจัดขยะและน้ำเสียเองได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน

ดาน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบขายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เปาหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโนมอนาคต
๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญหาท้องถิ่นถูกลืมเลือนไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพรีและ๓มิปัญหาท้องถิ่น ถูกลืมเลือนไปมาก	- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ยกย่อง เชิดชูคนดีหรือปราชญ์ชาวบ้านในโอกาสต่างๆ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพรีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่ถูกลืมและคงอยู่สืบไป

(แบบ ผ.๐๑)

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลปากูดำเนินการ

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนา และสร้างสรรค์มูลค่าเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ฮาลาล การท่องเที่ยว และทุนทางสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๑

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน

๑.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	ส่งเสริมอาชีพเลี้ยงสัตว์น้ำ - กลุ่มเยาวชนเลี้ยงปลา ม.๑,ม.๗	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้	จำนวน ๒ กลุ่ม			๑๐๐,๐๐๐ อบต.		ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๒	ส่งเสริมอาชีพเลี้ยงสัตว์ปีก - กลุ่มเยาวชนเลี้ยงเป็ดไก่ ม.๑	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้	จำนวน ๑ กลุ่ม		๓๐,๐๐๐ อบต.			ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๓	ส่งเสริมอาชีพเลี้ยงสัตว์ - กลุ่มผลิตอาหารสัตว์ ม.๑ - กลุ่มเลี้ยงสัตว์(โค) ม.๑, ม.๓ - กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์ ม.๔,ม.๕,ม.๗	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้	จำนวน ๕ กลุ่ม				๑๕๐,๐๐๐ อบต.	ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๔	ส่งเสริมอาชีพตัดเย็บ,ปักดอก - กลุ่มสตรีตัดเย็บ ม.๒,ม.๕ - กลุ่มสตรีปักดอก ม.๔	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้	จำนวน ๓ กลุ่ม			๙๐๐,๐๐๐ อบต.		ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๕	ส่งเสริมอาชีพทำเฟอร์นิเจอร์/จักสานด้วยไม้ไผ่ - กลุ่มเยาวชน ม.๑ - ม.๗	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้	จำนวน ๑ กลุ่ม	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๖	ส่งเสริมอาชีพทำขนม - กลุ่มสตรีทำขนม ม.๑ - ม.๗	แม่บ้านสามารถทำเป็นอาชีพเสริม	จำนวน ๔ กลุ่ม		๗๐,๐๐๐ อบต.			ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๗	ส่งเสริมอาชีพปลูกพืชผสมผสาน - กลุ่มเกษตรกร ม.๑ - กลุ่มเกษตรกรปลูกผัก ม.๒,ม.๖,ม.๗ - กลุ่มเกษตรกรเพาะปลูก ม.๔,ม.๕	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้	จำนวน ๕ กลุ่ม			๑๘๐,๐๐๐ อบต.		ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๘	ส่งเสริมอาชีพ - ช่างซ่อมมอเตอร์ไซค์ - ช่างยนต์ - ช่างกล	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้	จำนวน ๓ กลุ่ม				๑๘๐,๐๐๐ อบต.	ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๙	ส่งเสริมอาชีพ เย็บกระเป๋าใส่โทรศัพท์มือถือ	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้	จำนวน ๑ กลุ่ม	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๑๐	ส่งเสริมอาชีพกลุ่มประดิษฐ์กระเป๋าติดลาย	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้	จำนวน ๑ กลุ่ม	๖๐,๐๐๐ อบต.	๖๐,๐๐๐ อบต.	๖๐,๐๐๐ อบต.	๖๐,๐๐๐ อบต.	ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๑๑	ส่งเสริมอาชีพทำขนมไทยประยุกต์	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้	จำนวน ๑ กลุ่ม	๒๕,๐๐๐ อบต.	๒๕,๐๐๐ อบต.	๒๕,๐๐๐ อบต.	๒๕,๐๐๐ อบต.	ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๑๒	สนับสนุนปุ๋ย/เวชภัณฑ์การเกษตรและอุปกรณ์	เพื่อส่งเสริมการเพาะปลูกการเกษตร	ประชาชนในตำบล			๕๐,๐๐๐ อบต.		ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นทำการเกษตร	สำนักปลัด
๑๓	สนับสนุนอุปกรณ์การทำเกษตร (เครื่องตัดหญ้า, จอบ,เสียม)	เพื่อส่งเสริมการเพาะปลูก	ประชาชนในตำบล		๑๐๐,๐๐๐ อบต.			ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑๔	สนับสนุนเครื่องจักรในการไถนา	เพื่อส่งเสริมการเพาะปลูก	ประชาชนในตำบล			๑๐๐,๐๐๐ อบต.		ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๑๕	ส่งเสริมปลูกยางพาราและไม้ยืนต้น	เพื่อปรับพื้นที่ใช้ในการเพาะปลูก	พื้นที่ว่างเปล่าในตำบล				๑๐๐,๐๐๐ อบต.	ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนได้ทำการเพาะปลูกไม้ยืนต้น	สำนักปลัด
๑๖	ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มผลิตภัณฑ์กรงนก	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้	จำนวน ๑ กลุ่ม			๓๐,๐๐๐ อบต.		ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๑๗	ก่อสร้างโรงเรือนของกลุ่มทำขนมจีน	เพื่อใช้ในการดำเนินการของกลุ่มในการทำขนมจีน	โรงเรือนขนาด๕ x ๘ ม.		๓๐๐,๐๐๐ อบต.			โรงเรือน	กลุ่มดำเนินการทำขนมจีนได้ดียิ่งขึ้น	สำนักปลัด
๑๘	ก่อสร้างอาคารโรงเพาะเห็ด	เพื่อใช้ในการดำเนินการของกลุ่มเพาะเห็ด	โรงเรือนขนาด๕ x ๘ ม.			๓๐๐,๐๐๐ อบต.		อาคาร	กลุ่มดำเนินการเพาะเห็ดได้ดียิ่งขึ้น	สำนักปลัด
๑๙	ก่อสร้างอาคารประกอบกิจกรรมกลุ่มสตรีตำบลปากู	เพื่อใช้ในการดำเนินการของกลุ่มสตรีในตำบลปากู	โรงเรือนขนาด๖ x ๑๒ ม. (รายละเอียดตามแบบ อบต.)		๔๕๐,๐๐๐ อบต.			โรงเรือน ๖ x ๑๒ ม.	กลุ่มสามารถดำเนินการกิจกรรมกลุ่มได้ดียิ่งขึ้น	สำนักปลัด
๒๐	ก่อสร้างอาคารกลุ่มแม่บ้านทุกหมู่บ้าน	เพื่อใช้ในการดำเนินการของกลุ่มกลุ่มแม่บ้าน	โรงเรือนขนาด๖ x ๑๒ ม. (รายละเอียดตามแบบ อบต.) จำนวน ๗ แห่ง		๘๐๐,๐๐๐ อบต.			โรงเรือน ๖ x ๑๒ ม.	กลุ่มสามารถดำเนินการกิจกรรมกลุ่มได้ดียิ่งขึ้น	สำนักปลัด
๒๑	ก่อสร้างคอกเหล็กผสมเทียมวัว	เพื่อส่งเสริมประกอบการด้านการเกษตร	จำนวน ๑ แห่ง			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		คอกเหล็ก	สามารถลดรายจ่ายในการทำการเกษตร	สำนักปลัด
๒๒	จัดตั้งโรงสีข้าวประจำตำบล	เพื่อใช้ในการดำเนินการของตำบล	จำนวน ๑ แห่ง				๒๐๐,๐๐๐ อบต.	โรงสีข้าว	เพื่อใช้ในการสีข้าว	สำนักปลัด
๒๓	ส่งเสริมสนับสนุนการทำนาปรัง	เพื่อให้เกษตรกรได้ทำนาปีละ ๒ครั้ง	ตามโครงการของอบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	สามารถนำไปใช้ในชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันได้	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๒๔	ส่งเสริมศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีทำการเกษตรประจำตำบล	เพื่อให้ศูนย์ฯสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	อย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง	๒๕,๐๐๐ อบต.	๒๕,๐๐๐ อบต.	๒๕,๐๐๐ อบต.	๒๕,๐๐๐ อบต.	ศูนย์บริการ	เกษตรกรมีความรู้ในการทำการเกษตรมากขึ้น	สำนักปลัด
๒๕	โครงการส่งเสริมการปลูกข้าวพันธุ์ดี	เพื่อให้เกษตรกรผลิตข้าวที่มีคุณภาพ	ปีละ ๒ ครั้ง	๒๕,๐๐๐ อบต.	๒๕,๐๐๐ อบต.	๒๕,๐๐๐ อบต.	๒๕,๐๐๐ อบต.	ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	เกษตรกรสามารถผลิตข้าวที่มีคุณภาพ	สำนักปลัด
๒๖	ก่อสร้างศูนย์ข้าวชุมชน	เพื่อให้เกษตรกรมีธนคารข้าวที่มีคุณภาพ	อาคาร ๔x๖ เมตร			๒๕๐,๐๐๐ อบต.		อาคาร ๔x๖ เมตร	เกษตรกรสามารถจัดเก็บข้าวที่มีคุณภาพ	สำนักปลัด
๒๗	โครงการเพิ่มคุณภาพผลผลิตพืชผลด้วยปุ๋ยหมักชีวภาพ	เพื่อลดรายจ่ายให้แก่เกษตรกร	ปีละ ๒ ครั้ง	๒๕,๐๐๐ อบต.	๒๕,๐๐๐ อบต.	๒๕,๐๐๐ อบต.	๒๕,๐๐๐ อบต.	คุณภาพผลผลิต	เกษตรกรสามารถลดรายจ่ายในการเกษตร	สำนักปลัด
๒๘	โครงการส่งเสริมกลุ่มอาชีพแม่บ้านตำบลปากู ม.๑ - ม.๗	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้	ม.๑ - ม.๗	๓๕๐,๐๐๐ อบต.				ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๒๙	อุดหนุนโครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการปรับปรุงและเพิ่มผลผลิตข้าวนาปรัง	ให้ความรู้ในการเพิ่มผลผลิต	ม.๓,ม.๖			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	นำความรู้มาใช้กับนาปรังของตัวเองได้	สำนักปลัด
๓๐	อุดหนุนโครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการปรับปรุงรักษาสวนยาง	ให้ความรู้ในการเพิ่มผลผลิต	ม.๑ - ม.๗				๑๒๐,๐๐๐ อบต.	ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	นำความรู้มาใช้กับสวนยางของตัวเองได้	สำนักปลัด
๓๑	ก่อสร้างโรงอิฐบล็อกพร้อมอุปกรณ์ทำอิฐบล็อค	สร้างอาชีพให้ชุมชน	ม.๗		๘๐๐,๐๐๐ อบต.			โรงอิฐบล็อก	สร้างอาชีพให้ชุมชน	สำนักปลัด
๓๒	จัดซื้อเครื่องผลิตอาหารสัตว์และปุ๋ย	ลดต้นทุนการเลี้ยงสัตว์ และสร้างอาชีพการทำอาหาสัตว์ให้ชุมชน	จำนวน ๗ ชุด		๗๐๐,๐๐๐ อบต.			เครื่องผลิตอาหาร	ต้นทุนการเลี้ยงสัตว์ลดลง สร้างความยั่งยืนในอาชีพ	สำนักปลัด
				๖๖๐,๐๐๐	๓,๕๖๐,๐๐๐	๒,๖๒๐,๐๐๐	๑,๕๘๕,๐๐๐			

๑.๒ ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	อบรม"ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง"	เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีของในหลวง	ตามโครงการของอบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	สามารถนำไปใช้ในชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันได้	สำนักปลัด
๒	ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์น้ำแบบเศษฐกิจพอเพียง	เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีของในหลวง	ตามโครงการของอบต.			๑๐๐,๐๐๐ อบต.		ประชาชนมีรายได้เพิ่ม	สามารถนำไปใช้ในชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันได้	สำนักปลัด
๓	ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนในตำบลปากู	เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีของในหลวง	ตามโครงการของอบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	สามารถนำไปใช้ในชีวิต	สามารถนำไปใช้ในชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันได้	สำนักปลัด
๔	ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนในชุมชนบ้านเขาดิน	เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีของในหลวง	ตามโครงการของอบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	สามารถนำไปใช้ในชีวิต	สามารถนำไปใช้ในชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันได้	สำนักปลัด
๕	ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนในชุมชนบ้านปาแดปาลัส	เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีของในหลวง	ตามโครงการของอบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	สามารถนำไปใช้ในชีวิต	สามารถนำไปใช้ในชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันได้	สำนักปลัด
๖	อุดหนุนโครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการกลุ่มยุวเกษตรกรโรงเรียน	เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีของในหลวง	ตามโครงการของ อบต.	๘๐,๐๐๐ อบต.	๘๐,๐๐๐ อบต.	๘๐,๐๐๐ อบต.	๘๐,๐๐๐ อบต.	สามารถนำไปใช้ในชีวิต	สามารถนำไปใช้ในชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันได้	สำนักปลัด
				๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๒๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐			

๑.๓ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและการตลาด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	โครงการการจัดนิทรรศการเผยแพร่การคัดสรรผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น	เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน	ตามโครงการ อบต.			๒๕,๐๐๐ อบต.		ผลิตภัณฑ์	ประชาชนได้มีผลิตภัณฑ์ที่ได้คุณภาพ	สำนักปลัด
๒	โครงการต่อยอดวิสาหกิจชุมชน	เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน	ม.๑ - ม.๗				๖๐,๐๐๐ อบต.	ผลิตภัณฑ์	ประชาชนได้มีผลิตภัณฑ์ที่ได้คุณภาพ	สำนักปลัด
๓	โครงการต่อยอดกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน	ม.๑ - ม.๗		๓๐,๐๐๐ อบต.			ผลิตภัณฑ์	ประชาชนได้มีผลิตภัณฑ์ที่ได้คุณภาพ	สำนักปลัด
๔	โครงการทัศนศึกษาศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีตำบล	เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน	ม.๑ - ม.๗			๑๐๐,๐๐๐ อบต.		ผลิตภัณฑ์	ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชน	สำนักปลัด
๕	โครงการฝึกอบรมส่งเสริมสนับสนุนการสหกรณ์	เพื่อส่งเสริมการสหกรณ์ของประชาชน	ม.๑ - ม.๗	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	สหกรณ์	ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับสหกรณ์	สำนักปลัด
				๒๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑๔๕,๐๐๐	๒๒๕,๐๐๐			
				๘๕๐,๐๐๐	๓,๗๘๐,๐๐๐	๓,๐๓๕,๐๐๐	๑,๙๘๐,๐๐๐			

(แบบ ผ.๐๑)

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลปากูดำเนินการ

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๓

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑ คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	โครงการต่างๆ ในการจัดการเกี่ยวกับการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ	เพื่อส่งเสริมสนับสนุนในการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม	จำนวน ๓ ครั้ง	๕๐,๐๐๐ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	สิ่งแวดล้อมทรัพยากร	ประชาชนมีจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม	สำนักปลัด
				๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐			

๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	การจัดฝึกอบรมให้ความรู้และปลูกจิตสำนึก สร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	อบรม ๑ ครั้ง	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	ความรู้ที่ได้รับ	ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากร	สำนักปลัด
๒	โครงการขยายพื้นที่การปลูกหญ้าแฝก	ส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญของหญ้าแฝก	รณรงค์และปลูกอย่างน้อยปีละครั้ง	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	สิ่งแวดล้อมทรัพยากร	ประชาชนเห็นประโยชน์ของการปลูกหญ้าแฝก	สำนักปลัด
๓	โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญการอนุรักษ์ธรรมชาติ	รณรงค์อย่างน้อยปีละครั้ง	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	สิ่งแวดล้อมทรัพยากร	อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	สำนักปลัด
๔	โครงการรักษ์น้ำ รักษ์ป่า รักษ์แผ่นดิน	ส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญการอนุรักษ์ธรรมชาติ	รณรงค์อย่างน้อยปีละครั้ง	๑๕,๐๐๐ อบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	สิ่งแวดล้อมทรัพยากร	อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	สำนักปลัด
				๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐			

๓.๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	การปรับปรุง ถางป่า หรือตัดหญ้าบริเวณสองข้างทางถนนในหมู่บ้าน	เพื่อป้องกันการเกิดเหตุร้ายในการสัญจรไปมา	สองข้างทางถนนในตำบล ๑๔ สาย	๖๐,๐๐๐ อบต.	๖๐,๐๐๐ อบต.	๖๐,๐๐๐ อบต.	๖๐,๐๐๐ อบต.	ถนนสองข้างทาง	ประชาชนมีความปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๒	ส่งเสริมสร้างรั้วหน้าบ้านทุกเรือน	เพื่อให้บ้านสะอาดน่าอยู่และปลอดภัย	จำนวน ๗ หมู่บ้าน			๑๐๐,๐๐๐ อบต.		รั้ว ๗ หมู่บ้าน	มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	กองช่าง
๓	การจัดทำป้ายแสดงอาณาเขตระหว่างหมู่บ้านและป้ายชื่อซอยต่างๆ	เพื่อใช้ในการกำหนดอนาเขตซอยต่างในตำบล	จำนวน ๗ หมู่บ้าน		๒๐,๐๐๐ อบต.			ป้ายหมู่บ้าน ป้ายชื่อซอย	สามารถรับทราบอนาเขตซอยต่างๆได้อย่างชัดเจน	สำนักปลัด
๔	การวางผังเมืองชุมชน	เพื่อใช้ในการกำหนดอนาเขต	ตามโครงการ อบต.	๑,๑๘๔,๐๐๐ อบต.				ป้ายหมู่บ้าน ป้ายชื่อซอย	สามารถรับทราบอนาเขต	สำนักปลัด
๕	การสนับสนุนการจัดทำป้ายบ้านเลขที่ประจำบ้าน	เพื่อกำหนดบ้านเลขที่แต่ละบ้าน	จำนวน ๗ หมู่บ้าน			๑๐๐,๐๐๐ อบต.		ป้ายบ้านเลขที่	ประชาชนมีความสะดวกในการติดต่อ	สำนักปลัด
๖	ก่อสร้างศาลาบริเวณทุ่งนาปาโฮงลาเราะ ม. ๑	เพื่อเป็นที่พักสำหรับผู้ประกอบอาชีพ	ศาลา ขนาด ๒x ๔ ม.				๑๐๐,๐๐๐ อบต.	ศาลา ๒x ๔ ม.	ประชาชนได้ใช้เป็นที่พักหลบแดดหลบฝน	กองช่าง
๗	ก่อสร้างศาลาบริเวณสายกลาง ม.๑	เพื่อเป็นที่พักสำหรับผู้ประกอบอาชีพ	ศาลา ขนาด ๒ x ๔ ม.				๑๐๐,๐๐๐ อบต.	ศาลา ๒x ๔ ม.	ประชาชนได้ใช้เป็นที่พักหลบแดดหลบฝน	กองช่าง
๘	ก่อสร้างศาลาพักริมทาง คสล. สายปอเนาะ - บาโระบือซา ม.๓	เพื่อเป็นที่พักสำหรับผู้ประกอบอาชีพ	จำนวน ๑ หลัง				๑๐๐,๐๐๐ อบต.	ศาลา ๑ หลัง	ประชาชนได้ใช้เป็นที่พักหลบแดดหลบฝน	กองช่าง
๙	ก่อสร้างศาลาพักริมทาง ม.๔	เพื่อเป็นที่พักสำหรับผู้ประกอบอาชีพ	จำนวน ๑ หลัง		๑๐๐,๐๐๐ อบต.			ศาลา ๑ หลัง	ประชาชนได้ใช้เป็นที่พักหลบแดดหลบฝน	กองช่าง
๑๐	ซ่อมแซมศาลาที่พักริมทางสาย ม.๑-ม.๕	เพื่อเป็นที่พักสำหรับผู้ประกอบอาชีพ	จำนวน ๑ หลัง			๒๐,๐๐๐ อบต.		ศาลา ๑ หลัง	ประชาชนได้ใช้เป็นที่พักหลบแดดหลบฝน	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑๑	ก่อสร้างศาลาบริเวณสระน้ำยือกอง ม. ๒	เพื่อเป็นที่พักสำหรับผู้ประกอบอาชีพ	ศาลา ขนาด ๒ x ๔ ม.		๑๐๐,๐๐๐ อบต.			ศาลา ๒x ๔ ม.	ประชาชนได้ใช้เป็นที่พักหลบแดดหลบฝน	กองช่าง
๑๒	ก่อสร้างศาลาบริเวณ สี่แยกปากู ม. ๕	เพื่อเป็นที่พักสำหรับผู้เดินทาง	ขนาด ๓ x ๔ ม.		๑๐๐,๐๐๐ อบต.			ศาลา ๓ x ๔ ม.	ประชาชนได้ใช้เป็นที่พักหลบแดดหลบฝน	กองช่าง
๑๓	ก่อสร้างศาลาพักร้อนบริเวณทุ่งนา ม. ๖	เพื่อเป็นที่พักสำหรับผู้ประกอบอาชีพ	ศาลา ขนาด ๕x ๕ ม.		๑๕๐,๐๐๐ อบต.			ศาลา ๕ x ๕ ม.	ประชาชนได้ใช้เป็นที่พักหลบแดดหลบฝน	กองช่าง
๑๔	ก่อสร้างศาลาพักร้อนบริเวณทุ่งนา ม. ๗	เพื่อเป็นที่พักสำหรับผู้ประกอบอาชีพ	ศาลา ขนาด ๔x ๕ ม.		๑๕๐,๐๐๐ อบต.			ศาลา ๕ x ๕ ม.	ประชาชนได้ใช้เป็นที่พักหลบแดดหลบฝน	กองช่าง
๑๕	โครงการก่อสร้างศาลาบริเวณหนองน้ำกายูขือลัะ ม. ๓	เพื่อเป็นที่พักสำหรับผู้ประกอบอาชีพ	ศาลา ขนาด ๔x ๖ ม.	๓๐๐,๐๐๐ อบต.				ศาลา ๔x ๖ ม.	ประชาชนได้ใช้เป็นที่พักหลบแดดหลบฝน	กองช่าง
๑๖	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณศาลาหนองน้ำกายูขือลัะ ม. ๓	เพื่อความปลอดภัยในการสัญจร	ตามโครงการของ อบต.	๓๐๐,๐๐๐ อบต.	๓๐๐,๐๐๐ อบต.	๓๐๐,๐๐๐ อบต.	๓๐๐,๐๐๐ อบต.	ภูมิทัศน์	เพื่อความปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
				๑,๘๔๔,๐๐๐	๙๘๐,๐๐๐	๕๘๐,๐๐๐	๖๖๐,๐๐๐			

๓.๔ จัดระบบการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนบำบัดน้ำเสีย

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	จัดซื้ออุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะ	เพื่อบริการจัดเก็บขยะแต่ละหลังคาเรือน	ตามโครงการของ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	ความสะอาด	มีการจัดการขยะที่ถูกวิธี	สำนักปลัด
๒	การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	เพื่อให้ชุมชนสะอาด	ภายในตำบล	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	ความสะอาดในตำบล	มีการจัดการขยะอย่างถูกต้อง	สำนักปลัด
๓	จ้างหน่วยงานในการจัดการเก็บขยะ	เพื่อบริการจัดเก็บขยะ	ภายในตำบล	๑๒๐,๐๐๐ อบต.	๑๒๐,๐๐๐ อบต.	๑๒๐,๐๐๐ อบต.	๑๒๐,๐๐๐ อบต.	ความสะอาดในตำบล	การจัดเก็บขยะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย	สำนักปลัด
๔	โครงการอบรมการบริหารจัดการขยะ (ขยะมูลฝอยทั่วไป ขยะอินทรีย์ ขยะอันตราย)	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลได้จัดการขยะที่ถูกต้อง	ในตำบลตามโครงการของ อบต.	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	คุณภาพชีวิต	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลได้จัดการขยะที่ถูกต้อง	สำนักปลัด
				๕๒๐,๐๐๐	๕๒๐,๐๐๐	๕๒๐,๐๐๐	๕๒๐,๐๐๐			
				๒,๔๘๙,๐๐๐	๑,๖๒๕,๐๐๐	๑,๒๒๕,๐๐๐	๑,๓๐๕,๐๐๐			

(แบบ ผ.๐๑)

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๔

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม คุณภาพชีวิต

๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและสถาบันครอบครัว

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	ส่งเสริมสรับสนุนการดำเนินการของสหกรณ์ออมทรัพย์พัฒนา ม.๕	เพื่อส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มองค์การในตำบล	กลุ่มในตำบลปากู		๕๐,๐๐๐ อบต.			สหกรณ์	ชุมชนมีความเข้มแข้งขึ้น	สำนักปลัด
๒	จัดตั้งศูนย์เยาวชน	เพื่อส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มเยาวชนในตำบล	กลุ่มในตำบลปากู			๑๐๐,๐๐๐ อบต.		ศูนย์เยาวชน	ชุมชนมีความเข้มแข้งขึ้น	สำนักปลัด
๓	ก่อสร้างศูนย์เยาวชน ตำบลปากู	เพื่อส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มเยาวชนในตำบล	จำนวน ๑ หลัง		๕๐๐,๐๐๐ อบต.			ศูนย์เยาวชน	ชุมชนมีความเข้มแข้งขึ้น	สำนักปลัด
๔	โครงการกิจกรรมวันครอบครัว (ให้ความรู้ในการดูแลสุขภาพ)	ให้ความรู้ในการดูแลสุขภาพ	ในตำบล ตามโครงการของ อบต.	๘,๐๐๐ อบต.	๘,๐๐๐ อบต.	๘,๐๐๐ อบต.	๘,๐๐๐ อบต.	คุณภาพชีวิต	เพื่อคุณภาพชีวิตของครอบครัว	สำนักปลัด
๕	โครงการพัฒนาสถาบันครอบครัวตำบลปากู	ส่งเสริมสถาบันครอบครัว	ในตำบล ตามโครงการของ อบต.		๒๐,๐๐๐ อบต.			คุณภาพชีวิต	เพื่อคุณภาพชีวิตของครอบครัว	สำนักปลัด
๖	อุดหนุน/ส่งเสริมครอบครัวอบอุ่น	ส่งเสริมสถาบันครอบครัว	ในตำบล ตามโครงการของ อบต.			๒๐,๐๐๐ อบต.		คุณภาพชีวิต	เพื่อคุณภาพชีวิตของครอบครัว	สำนักปลัด
๗	โครงการเสวนาแก้ไขปัญหาชุมชนปากูโมเดล	เพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชน	ในตำบล ตามโครงการของ อบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	คุณภาพชีวิต	เพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชน	สำนักปลัด
๘	โครงการพิธีถวายดอกไม้จันทน์ในส่วนภูมิภาค อำเภอทุ่งยางแดง จังหวัดปัตตานี	เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน	ตามโครงการของอำเภอทุ่งยางแดง	๑๐๐,๐๐๐ อบต.				ประชาชน	ความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด
				๑๒๓,๐๐๐	๕๙๓,๐๐๐	๑๔๓,๐๐๐	๒๓,๐๐๐			

๔.๒ ด้านส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี เยาวชน คนชรา ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนทั่วไป

ที่		วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	สงเคราะห์ช่วยเหลือเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ	เพื่อช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ยากจน ที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ	ผู้สูงอายุในตำบล จำนวน ๕๖๖ คน	๔,๔๙๒,๘๐๐ อบต.	๔,๔๙๒,๘๐๐ อบต.	๔,๔๙๒,๘๐๐ อบต.	๔,๔๙๒,๘๐๐ อบต.	ผู้สูงอายุ	ผู้สูงอายุมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	สำนักปลัด
๒	สงเคราะห์ช่วยเหลือเบี้ยยังชีพ ผู้พิการ	เพื่อช่วยเหลือผู้พิการ	ผู้พิการในตำบล จำนวน ๘๔ คน	๘๗๓,๖๐๐ อบต.	๘๗๓,๖๐๐ อบต.	๘๗๓,๖๐๐ อบต.	๘๗๓,๖๐๐ อบต.	ผู้พิการ	การดำรงชีวิตดียิ่งขึ้น	สำนักปลัด
๓	สงเคราะห์ช่วยเหลือเบี้ยยังชีพ ผู้ป่วยเอดส์	เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์	ผู้ป่วยเอดส์ในตำบล จำนวน ๖ คน	๓๖,๐๐๐ อบต.	๓๖,๐๐๐ อบต.	อบต.	๓๖,๐๐๐ อบต.	ผู้ป่วยเอดส์	การดำรงชีวิตดียิ่งขึ้น	สำนักปลัด
๔	สงเคราะห์เงินช่วยเหลือครอบครัว ผู้อุปการะเด็กกำพร้าหรือเด็กด้อยโอกาส	เพื่อช่วยเหลือครอบครัวเด็กกำพร้า หรือเด็กด้อยโอกาส	ผู้ยากจนที่ด้อยโอกาส ในตำบล	๑๕๐,๐๐๐ อบต.	๑๕๐,๐๐๐ อบต.	๑๕๐,๐๐๐ อบต.	๑๕๐,๐๐๐ อบต.	เด็กกำพร้า ด้อยโอกาส	ผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาส มีชีวิตที่ดีขึ้น	สำนักปลัด
๕	โครงการบ้านท้องถิ่นไทย เทิดไท้องค์ราชัน ๘๔ พรรษา	เพื่อให้ประชาชาชนผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสให้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง	ก่อสร้างบ้านจำนวนที่ คณะกรรมการพิจารณาโครงการ			๕๐๐,๐๐๐ อบต.		บ้าน	ผู้ด้อยโอกาสได้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง	สำนักปลัด
๖	โครงการ อบต.เยี่ยมเยียน คนยากจน คนพิการผู้สูงอายุและ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ป่วยโรคเอดส์	เพื่อให้การช่วยเหลือ	ประชาชนในตำบล	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	คนยากจน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส	ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	สำนักปลัด
๗	โครงการอบรมและทัศนศึกษาดูงาน ของกลุ่มอาชีพ,กลุ่มแม่บ้าน,กลุ่ม อสม.	เพื่อพัฒนาศักยภาพของชุมชน	จำนวน ๑ ครั้ง	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	กิจกรรม อบรม	ได้นำความรู้มาพัฒนาตำบล	สำนักปลัด
๘	โครงการสงเคราะห์อาหารกลางวัน แก่เด็กด้อยโอกาส	เพื่อช่วยเหลือครอบครัว เด็กด้อยโอกาส	ผู้ยากจนที่ด้อยโอกาส ในตำบล	๙๖๐,๐๐๐ อบต.	๙๖๐,๐๐๐ อบต.	๙๖๐,๐๐๐ อบต.	๙๖๐,๐๐๐ อบต.	เด็กกำพร้า ด้อยโอกาส	ผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาส มีชีวิตที่ดีขึ้น	สำนักปลัด
๙	จัดตั้งศูนย์ ๓ วัย (ปฐมวัย วัยรุ่น สูงอายุ)	เพื่อให้การช่วยเหลือ	ประชาชนในตำบล		๑๐๐,๐๐๐ อบต.			ปฐมวัย วัยรุ่น ผู้สูงอายุ	ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	สำนักปลัด
				๖,๘๖๒,๔๐๐	๖,๙๖๒,๔๐๐	๗,๓๒๖,๔๐๐	๖,๘๖๒,๔๐๐			

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑๐	โครงการโรงเรียนผู้สูงอายุ อบรมให้ความรู้	อบรมให้ความรู้แก่ผู้สูงอายุ	ในตำบล ตามโครงการของ อบต.	๔๐,๐๐๐ อบต.	๔๐,๐๐๐ อบต.	๔๐,๐๐๐ อบต.	๔๐,๐๐๐ อบต.	ผู้สูงอายุ	เพื่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ	สำนักปลัด
๑๑	โครงการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยผู้สูงอายุ	ปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยผู้สูงอายุ	ในตำบล ตามโครงการของ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	ผู้สูงอายุ	เพื่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ	สำนักปลัด
๑๒	โครงการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ	เพื่อช่วยเหลือผู้พิการ	ผู้พิการในตำบล	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	ผู้พิการ	การดำรงชีวิตดียิ่งขึ้น	สำนักปลัด
๑๓	โครงการสร้างอาชีพแก่ผู้ด้อยโอกาส	เพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส	ผู้ด้อยโอกาสในตำบล	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	ผู้ด้อยโอกาส	การดำรงชีวิตดียิ่งขึ้น	สำนักปลัด
๑๔	โครงการใส่ใจผู้สูงอายุ	อบรมให้ความรู้แก่ผู้สูงอายุ	ผู้สูงอายุในตำบล	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	ผู้สูงอายุ	การดำรงชีวิตดียิ่งขึ้น	สำนักปลัด
๑๕	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรีและบุคคลในครอบครัว	เพื่อป้องกันการเกิดความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว	เด็ก สตรี บุคคลในครอบครัว	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	เด็ก สตรี	การดำรงชีวิตดียิ่งขึ้น	สำนักปลัด
๑๖	โครงการสร้างเสริมศักยภาพเด็กและเยาวชน	เพื่อส่งเสริมพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชน	เด็กและเยาวชนในตำบล	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	เด็กเยาวชน	เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพเด็ก	สำนักปลัด
				๙๐๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐			

๔.๓ ด้านสาธารณสุขและส่งเสริมสุขภาพของประชาชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	สนับสนุนการดำเนินงานของบุคลากรสาธารณสุข	เพิ่มความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน	ทุกหมู่บ้านตามโครงการของ ศสมช.	๑๐๕,๐๐๐ กรมส่งเสริมฯ	๑๐๕,๐๐๐ กรมส่งเสริมฯ	๑๐๕,๐๐๐ กรมส่งเสริมฯ	๑๐๕,๐๐๐ กรมส่งเสริมฯ	บุคลากรมีความรู้	งานมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด
๒	การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับอนามัยแม่และเด็ก (ร่วมกับ สปสช.)	เพื่อป้องกันโรคติดต่อที่จะเกิดกับแม่และเด็ก	ประชาชนในตำบล	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	แม่และเด็ก	เป็นการป้องกันโรคต่างๆ	สำนักปลัด
๓	บ้านโรงเรียนและชุมชนปลอดลูกน้ำยุงลาย (ร่วมกับ สปสช.)	เพื่อยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคที่มียุงเป็นพาหะ	ประชาชนในตำบลตามโครงการศูนย์สุขภาพชุมชน	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	สุขภาพ	มีความรู้ในการดูแลสุขภาพให้แข็งแรง	สำนักปลัด
๔	โครงการร้านอาหารปลอดภัย	เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ในเรื่องสุขาภิบาลอาหาร	ประชาชนในตำบลตามโครงการศูนย์สุขภาพชุมชน	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	ร้านอาหารปลอดภัย	ประชาชนมีความรู้สุขาภิบาลอาหาร	สำนักปลัด
๕	คัดกรองประชาชนกลุ่มเสี่ยงจากโรคเบาหวานและความดันโลหิตสูง (ร่วมกับ สปสช.)	เพื่อป้องกันและควบคุมโรคเบาหวานและความดันโลหิตสูง	ประชาชนในตำบลตามโครงการศูนย์สุขภาพชุมชน	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	สุขภาพ	ประชาชนปราศจากโรคเบาหวาน ความดันโลหิต	สำนักปลัด
๖	พัฒนาระบบการบริหารจัดการคุณภาพชุมชน โดย อสม.สาธารณสุข	เพื่อให้บุคลากรได้ดูงานด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการคุณภาพ	อสม.ไปทัศนศึกษาดูงานตามโครงการศูนย์สุขภาพชุมชน	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	ชุมชนสันติสุข	อสม.ได้นำความรู้ไปบริหารจัดการ	สำนักปลัด
๗	สนับสนุนเครื่องอบสมุนไพรประจำตำบล	เพื่อสุขภาพของประชาชน	ประชาชนในตำบลตามโครงการของ อบต.				๑๐๐,๐๐๐ อบต.	เครื่องอบสมุนไพร	เพื่อสุขภาพของประชาชน	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๘	เด็กปากูห่างไกลโรคติดต่อที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีน	เพื่อให้เด็กอายุ ๐-๕ ปี ได้รับบริการวัคซีนขั้นพื้นฐานครบชุด	เด็กอายุ ๐-๕ ปี	๒๔,๐๐๐ อบต.	๒๔,๐๐๐ อบต.	๒๔,๐๐๐ อบต.	๒๔,๐๐๐ อบต.	เด็กสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง	เด็กอายุ ๐-๕ ปี ได้รับวัคซีนขั้นพื้นฐานครบชุด	สำนักปลัด
๙	ฝากครรภ์สดใส ก่อน ๑๒ สัปดาห์ (ร่วมกับ สปสช.)	อบรมให้ความรู้และสร้างความตระหนักแก่หญิงตั้งครรภ์	หญิงตั้งครรภ์ในตำบลตามโครงการศูนย์สุขภาพชุมชน	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	หญิงตั้งครรภ์แข็งแรง	หญิงตั้งครรภ์มีความตระหนักโดยมาฝากครรภ์อายุครรภ์ก่อน ๑๒ สัปดาห์	สำนักปลัด
๑๐	คัดกรองป้องกันโรคมะเร็งปากมดลูกและโรคมะเร็งเต้านม (ร่วมกับ สปสช.)	เพื่อคัดกรองและสามารถตรวจมะเร็งเต้านมด้วยตนเอง	สตรีอายุ ๓๕-๖๐ ปี ตามโครงการศูนย์สุขภาพชุมชน	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๕,๐๐๐ อบต.	๔๐,๐๐๐ อบต.	๔๐,๐๐๐ อบต.	สุขภาพ	สตรีอายุ ๓๕-๖๐ ปีมีความรู้และวิธีป้องกันมะเร็งปากมดลูก	สำนักปลัด
๑๑	เฝ้าระวังภาวะโภชนาการเด็กอายุ ๐-๖ ปี ด้วยวัคซีน	เพื่อให้เด็กอายุ ๐-๖ ปี ได้รับบริการทางโภชนาการถูกต้อง	เด็กอายุ ๐-๖ ปี ตามโครงการศูนย์สุขภาพชุมชน	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๒,๐๐๐ อบต.	๒๔,๐๐๐ อบต.	๒๔,๐๐๐ อบต.	เด็กสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง	เด็กอายุ ๐-๖ ปี ได้รับทางโภชนาการถูกต้อง	สำนักปลัด
๑๒	สมทบระบบหลักประกันสุขภาพในระดับท้องถิ่นหรือพื้นที่	เพื่อดูแลสุขภาพของประชาชนภายในตำบล	ประชาชนภายในตำบล	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	ประชาชนในตำบลปากู	ประชาชนมีสุขภาพดีขึ้น	สำนักปลัด
๑๓	จัดซื้อรถฉุกเฉิน (EMS)	เพื่อบริการจัดส่งประชาชนภายในตำบล	ประชาชนภายในตำบล		๑,๕๐๐,๐๐๐ อบต.			คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	เพื่อบริการจัดส่งประชาชนภายในตำบล	สำนักปลัด
๑๔	โครงการปั่นยกครัว รวมพลคนรักสุขภาพ	เพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายให้กับชุมชนในตำบล	ประชาชนภายในตำบล	๕๐,๐๐๐ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	เพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายในชุมชนในตำบล	สำนักปลัด
๑๕	ส่งเสริมสนับสนุนเครื่องวัดความดัน เครื่องชั่งน้ำหนัก เครื่องเจาะเบาหวาน	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น	ประชาชนภายในตำบล			๑๐๐,๐๐๐ อบต.		คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น	สำนักปลัด
				๖๕๙,๐๐๐	๒,๑๖๖,๐๐๐	๗๙๓,๐๐๐	๗๙๓,๐๐๐			

๔.๔ ป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดถึงการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	โครงการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด อบต.ปากู คัพ	เพื่อส่งเสริมเยาวชนได้ใช้เวลาเล่นกีฬาไม่ไปยุ่งเกียวยาเสพติด	จัดการแข่งขัน ๑ ครั้ง	๑๕๐,๐๐๐ อบต.	๑๕๐,๐๐๐ อบต.	๑๕๐,๐๐๐ อบต.	๑๕๐,๐๐๐ อบต.	เยาวชนในตำบลปากู	ประชาชนห่างไกลยาเสพติด	สำนักปลัด
๒	โครงการกีฬาท้องถิ่นสัมพันธ์	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้เวลาเล่นกีฬาไม่ไปยุ่งเกียวยาเสพติด	ตามแบบโครงการที่ อบต.กำหนด	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	กิจกรรม	ประชาชนห่างไกลยาเสพติด	สำนักปลัด
๓	แกนนำรวมใจป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของตำบลปากู	เพื่อให้เยาชนทั้งใน-นอกระบบการศึกษามีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด	-ประชุมคณะทำงาน -จัดอบรมให้ความรู้	๖๐,๐๐๐ อบต.	๖๐,๐๐๐ อบต.	๖๐,๐๐๐ อบต.	๖๐,๐๐๐ อบต.	มีความรู้ความเข้าใจ	เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารเสพติดที่ถูกต้อง	สำนักปลัด
๔	พัฒนาศักยภาพและขยายกลุ่มเครือข่ายฟ้าหลังฝนตำบลปากู	-เพื่อให้กลุ่มฝ้าหลังฝนมีความรู้ทักษะเพิ่มขึ้นในการดำเนินงาน -มีเครื่อข่าย	-ประชุมคณะทำงาน -จัดอบรมให้ความรู้ สนับสนุนอุปกรณ์ในการประกอบอาชีพ			๔๐,๐๐๐ อบต.		คุณภาพชีวิต	กลุ่มมีสมาชิกและรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๕	โครงการฝึกอบรมปัญหายาเสพติด	เพื่อให้เยาชนทั้งใน-นอกระบบการศึกษามีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด	ตามแบบโครงการที่ อบต.กำหนด	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	เยาวชนในตำบลปากู	ประชาชนห่างไกลยาเสพติด	สำนักปลัด
๖	โครงการรณรงค์ยาเสพติด	เพื่อให้เยาชนในตำบลห่างไกลยาเสพติด	ตามแบบโครงการที่ อบต.กำหนด	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	เยาวชนในตำบลปากู	ประชาชนห่างไกลยาเสพติด	สำนักปลัด
๗	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (กิจกรรมส่งเสริมการบำบัดฟื้นฟู)	เพื่อให้เยาชนทั้งใน-นอกระบบการศึกษามีความรู้เกี่ยวกับสารเสพติด	ตามแบบโครงการที่ อบต.กำหนด	๑๐๕,๐๐๐ อบต.	๑๐๕,๐๐๐ อบต.	๑๐๕,๐๐๐ อบต.	๑๐๕,๐๐๐ อบต.	เยาวชนในตำบลปากู	ประชาชนห่างไกลยาเสพติด	สำนักปลัด
๘	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (กิจกรรมส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพ)	เพื่อให้เยาชนในตำบลมีอาชีพเสริม	ตามแบบโครงการที่ อบต.กำหนด	๗๕,๐๐๐ อบต.	๗๕,๐๐๐ อบต.	๗๕,๐๐๐ อบต.	๗๕,๐๐๐ อบต.	เยาวชนในตำบลปากู	เยาวชนมีอาชีพเสริมมีรายได้เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
				๔๖๐,๐๐๐	๔๖๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๔๖๐,๐๐๐			

๔.๕ การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	การเฝ้าระวังและควบคุมโรคติดต่อ	เพื่อป้องกันโรคติดต่อ	ประชาชนในตำบล	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	คุณภาพชีวิต	เป็นการป้องกันโรคติดต่อ	สำนักปลัด
๒	จัดซื้อเครื่องพ่นยุงลาย (ร่วมกับ สปสช.)	เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคที่ยุงเป็นพาหะนำโรค	จำนวน ๘ เครื่อง	๘๐,๐๐๐ อบต.	๘๐,๐๐๐ อบต.	๘๐,๐๐๐ อบต.	๘๐,๐๐๐ อบต.	คุณภาพชีวิต	เป็นการป้องกันโรคติดต่อ	สำนักปลัด
๓	โครงการป้องกัน/ควบคุมโรคติดต่อรณรงค์โรคไข้เลือดออก(ร่วมกับสปสช.)	เพื่อประชาชนมีสุขภาพที่ดี	ทุกหมู่บ้านตามโครงการของ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	คุณภาพชีวิต	ประชาชนมีสุขภาพที่ดี	สำนักปลัด
๔	จัดซื้อทรายอเบท	เพื่อใช้ในการกำจัดลูกน้ำยุงลาย	ทุกหมู่บ้านตามโครงการของ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	คุณภาพชีวิต	หน่วยงานสาธารณสุขมีอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน	สำนักปลัด
๕	โครงการสัตว์ปลอดโรค คนปลอดภัยจากโรคพิษสุนัขบ้า	เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของจากโรคพิษสุนัขบ้า	ทุกหมู่บ้านตามโครงการของ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	คุณภาพชีวิต	เป็นการป้องกันโรคติดต่อ	สำนักปลัด
				๑๔๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐			
				๙,๑๔๔,๔๐๐	๑๑,๒๒๑,๔๐๐	๙,๘๐๒,๔๐๐	๙,๑๗๘,๔๐๐			

(แบบ ผ.๐๑)

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลปากูดำเนินการ

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๕

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการกีฬา

๕.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการกีฬา การออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	สนับสนุนงบประมาณ หรือจัดโครงการการแข่งขันกีฬาตาดีกาประจำตำบล	เพื่อพัฒนาการกีฬาให้เป็นตัวแทนในระดับอำเภอ,จังหวัด	จำนวน ๘ ศูนย์	๑๓๐,๐๐๐ อบต.	๑๓๐,๐๐๐ อบต.	๑๓๐,๐๐๐ อบต.	๑๓๐,๐๐๐ อบต.	เยาวชนในตำบลปากู	การเรียนการสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพ	สำนักปลัด
๒	โครงการจัดทำสวนสาธารณะ/สวนสุขภาพเพื่อการออกกำลังกาย	เพื่อเป็นสถานที่ออกกำลังกายและพักผ่อนหย่อนใจ	จำนวน ๗ แห่ง			๒,๐๐๐,๐๐๐ อบต.		คุณภาพชีวิต	ประชาชนได้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	กองช่าง
๓	โครงการชุมชนรักษ์สุขภาพ	-เพื่อสนับสนุนวัสดุอุปรณ์กีฬา	ประชาชนในตำบลปากู	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	คุณภาพชีวิต	ประชาชนมีอุปกรณในการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ	สำนักปลัด
๔	จัดโครงการหรือจัดส่งทีมนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับ อำเภอ,จังหวัด,ภาค ฯลฯ	เพื่อส่งเสริมให้เยาวชน ประชาชนออกกำลังกาย พัฒนาการกีฬา	เยาวชน ประชาชนในตำบลปากู	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	เยาวชน	ประชาชนรักการออกกำลังกาย ส่งเสริมสุขภาพ	สำนักปลัด
๕	ส่งเสริมสนับสนุนเครื่องออกกำลังกายประจำตำบล	เพื่อให้ประชาชนได้ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่แข็งแรง	จำนวน ๑ แห่ง			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		คุณภาพชีวิต	เพื่อให้ประชาชนได้กำลังกายเพื่อสุขภาพที่แข็งแรง	สำนักปลัด
				๓๓๐,๐๐๐	๓๓๐,๐๐๐	๒,๕๓๐,๐๐๐	๓๓๐,๐๐๐			

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๖	จัดโครงการต้นกล้า กีฬา	เพื่อส่งเสริมให้เยาวชน ประชาชนออกกำลังกาย พัฒนาการกีฬา	เยาวชน ประชาชนในตำบลปากู	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	๑๐,๐๐๐ อบต.	เยาวชน	เยาวชนรักการออกกำลังกาย ส่งเสริมสุขภาพ	สำนักปลัด
๗	ส่งเสริมสนับสนุนวัสดุกีฬา	เพื่อส่งเสริมให้เยาวชน ประชาชนออกกำลังกาย พัฒนาการกีฬา	เยาวชน ประชาชนในตำบลปากู	๘๐,๐๐๐ อบต.	๘๐,๐๐๐ อบต.	๘๐,๐๐๐ อบต.	๘๐,๐๐๐ อบต.	เยาวชน	เยาวชนรักการออกกำลังกาย ส่งเสริมสุขภาพ	สำนักปลัด
				๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐			

๕.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	โครงการปรับปรุงสนามฟุตบอล ม.๖	เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการออกกำลังกาย	ขนาดกว้าง ๔๐ ม. ยาว๘๐ ม.		๑๐๐,๐๐๐ อบต.			สนามฟุตบอล	เยาวชนได้ใช้เป็นที่ออกกำลังกายในการเสริมสร้างสุขภาพ	กองช่าง
๒	โครงการปรับปรุงสนามฟุตบอล ม.๗	เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการออกกำลังกาย	ขนาดกว้าง ๔๐ ม. ยาว๘๐ ม.			๑๐๐,๐๐๐ อบต.		สนามฟุตบอล	เยาวชนได้ใช้เป็นที่ออกกำลังกายในการเสริมสร้างสุขภาพ	กองช่าง
๓	ลานกีฬาต่อต้านยาเสพติด/ลานสุขภาพ	เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการออกกำลังกาย	ทุกหมู่บ้าน				๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.	ลานกีฬา	เยาวชนได้ใช้เป็นที่ออกกำลังกายและนันทนาการสร้างสุขภาพ	กองช่าง
๔	ก่อสร้างสนามกีฬาหญ้าเทียม (ระบบปิด) ประจำตำบล	เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการออกกำลังกาย	ประจำตำบลปากู		๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.			ลานกีฬา	เยาวชนได้ใช้เป็นที่ออกกำลังกายและนันทนาการสร้างสุขภาพ	กองช่าง
				๐	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐			
				๔๒๐,๐๐๐	๑,๕๒๐,๐๐๐	๒,๗๒๐,๐๐๐	๑,๔๒๐,๐๐๐			

(แบบ ผ.๐๑)

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลปากูดำเนินการ

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๗

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๗.๑ ก่อสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซม/บุกเบิก ถนน สะพาน ฯลฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	บุกเบิกถนนสายเข้าชลประทาน ม.๑	ประชาชนได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	ยาว ๒๐๐ ม.		๕๐,๐๐๐ อบต.			ถนน ยาว ๒๐๐ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตรได้รับความสะดวกขึ้น	กองช่าง
๒	ซ่อมแซมถนนสายชลประทาน	ประชาชนได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๑ ม. ยาว ๒,๐๐๐ ม.			๑๐๐,๐๐๐ อบต.		ถนน กว้าง ๑ ม. ยาว ๒,๐๐๐ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตรได้รับความสะดวกขึ้น	กองช่าง
๓	บุกเบิกถนนสายปอเนาะ-ออกทุ่งนา ม.๑	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	ยาว ๔๐๐ ม.		๑๐๐,๐๐๐ อบต.			ถนน ยาว ๔๐๐ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตรได้รับความสะดวกขึ้น	กองช่าง
๔	ปรับปรุงถนนลงหินคลุกสายปอเนาะเก่า ม.๑	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	๐.๐๕ x ๓ x ๕๐๐ ม.			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		ถนนลงหินคลุก	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตรได้รับความสะดวกขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๕	ปรับปรุงถนนลงหินคลุกสายปอเนาะดารุลยาดีด ม.๑	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	๐.๑๐ x ๓ x ๔๕๐ ม.		๓๐๐,๐๐๐ อบต.			ถนนลงหินคลุก	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตรได้รับความสะดวกขึ้น	กองช่าง
๖	ยกระดับถนนสายทุ่งนา-มัสยิด ม.๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	ยาว ๒,๐๐๐ ม.			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		ยกระดับถนนยาว ๒,๐๐๐ ม.	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๗	ก่อสร้างทางเท้า คสล.สายเข้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กปาแดปาลัส	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กว้าง ๒ ม. ยาว ๒๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.				๒๐๐,๐๐๐ อบต.	ทางเท้า คสล.	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรขนถ่ายผลผลิต	กองช่าง
๘	ก่อสร้างทางเท้า คสล.สายปือโระ ม.๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กว้าง ๒ ม. ยาว ๕๑ ม. หนา ๐.๑๕ ม.				๗๐,๐๐๐ อบต.	ทางเท้า คสล.	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรขนถ่ายผลผลิต	กองช่าง
๙	บุกเบิกถนนสายขาลิง ม.๑	ประชาชนได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	ยาว ๘๐๐ ม.		๒๐๐,๐๐๐ อบต.			ถนน ยาว ๘๐๐ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตรได้รับความสะดวกขึ้น	กองช่าง
๑๐	ก่อสร้างถนน คสล.สายโต๊ะปีเยาะ - ปากู ม.๑	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓ ม.ยาว ๙๐๐ ม. วางท่อ ๒ จุด		๗๕๐,๐๐๐ อบต.			ถนน คสล. วางท่อ ๒ จุด	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๑๑	ก่อสร้างถนน คสล.สายจาเราะ ม.๑	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๔ ม.ยาว ๑ กม.			๗๕๐,๐๐๐ อบต.		ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑๒	ก่อสร้างถนน คสล.สายปอเนาะดารุลยาดีด ม.๑	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓ ม.ยาว ๔๕๐ ม. วางท่อ ๑ จุด			๗๕๐,๐๐๐ อบต.		ถนน คสล. วางท่อ ๑ จุด	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๑๓	ก่อสร้างถนน คสล.สายปาฮงกายี ม.๒	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓ ม. ยาว ๑,๒๐๐ ม.		๗๕๐,๐๐๐ อบต.			ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๑๔	ก่อสร้างถนน คสล.สายกูโบร์พงมือรา ม.๕	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓ ม. ยาว ๑,๒๐๐ ม.		๗๕๐,๐๐๐ อบต.			ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๑๕	ก่อสร้างถนน คสล.สายเพาจือรา ม.๕	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓ ม. ยาว ๔๐๐ ม.				๑๒๕,๐๐๐ อบต.	ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๑๖	ก่อสร้างถนน คสล.สายโครงการพระราชดำริฝายกั้นน้ำโต๊ะปิเยาะ (ทาเนาะรายอ)	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓.๐๐ ม. ยาวไม่น้อยกว่า ๖๖๐ ม.	๑,๕๘๔,๐๐๐ อบต.				ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๑๗	บุกเบิกถนนสายเจะดอมะ-ออกทุ่งนา ม.๒	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓ ม.ยาว ๔๐๐ ม.				๑๒๕,๐๐๐ อบต.	ถนน คสล. กว้าง ๓ ม. ยาว ๔๐๐ ม.	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและผลิตผลทางการเกษตร ได้รับความสะดวกขึ้น	กองช่าง
๑๘	บุกเบิกถนนสายบือจะ-บูเก๊ะมีแย	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓ ม.ยาว ๘๐๐ ม.				๑๒๕,๐๐๐ อบต.	ถนน คสล. กว้าง ๓ ม. ยาว ๕๐๐ ม.	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและผลิตผลทางการเกษตร ได้รับความสะดวกขึ้น	กองช่าง
๑๙	บุกเบิกถนนสายเปาะดอมา-ออกทุ่งนา ม.๒	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓ ม.ยาว ๑๐๐ ม.		๑๐๐,๐๐๐ อบต.			ถนน คสล. กว้าง ๓ ม. ยาว ๑๐๐ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร ได้รับความสะดวกขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๒๐	บุกเบิกถนนสายโต๊ะเบะ-ออกทุ่งนา ม.๒	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๒ ม. ยาว ๑,๕๐๐ ม.			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		ถนน คสล. กว้าง ๒ ม. ยาว ๑,๕๐๐ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตรได้รับความสะดวกขึ้น	กองช่าง
๒๑	ปรับปรุงถนนลงหินคลุกสายประปา ม.๒	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กว้าง ๔ ม. ยาว ๑,๐๐๐ ม.		๗๐๐,๐๐๐ อบต.			ถนนลงหินคลุก กว้าง ๔ ม. ยาว ๑,๐๐๐ ม.	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรได้รับความสะดวกขึ้น	กองช่าง
๒๒	ก่อสร้างถนน คสล.สายสนามฟุตบอล ม.๒	ประชาชน ได้สัญจรไปมาสะดวก	กว้าง ๓ ม. ยาว ๑๐๐ ม.		๒๐๐,๐๐๐ อบต.			ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาสะดวก	กองช่าง
๒๓	ก่อสร้างถนน คสล.สายบ้านเซะเบาะ - ตาบงบอซู ม.๓	ประชาชน ได้สัญจรไปมาสะดวก	กว้าง ๔ ม. ยาว ๑,๐๐๐ ม.		๒๐๐,๐๐๐ อบต.			ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาสะดวก	กองช่าง
๒๔	การก่อสร้างทางเท้า คสล.สายโรงเรียน-ออกทุ่งนา ม.๒	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๑.๕ ม. ยาว ๑๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.			๘๒,๕๐๐ อบต.		ทางเท้า คสล.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตรได้รับความสะดวกขึ้น	กองช่าง
๒๕	ซ่อมแซมสะพานสายยือกอง ม.๒	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	จำนวน ๑ จุด				๒๐๐,๐๐๐ อบต.	สะพาน ๑ จุด	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๒๖	ก่อสร้างสะพานข้ามคูระบายน้ำ บ้านนิเซ็ง ม.๒	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	จำนวน ๑ จุด				๒๐๐,๐๐๐ อบต.	สะพาน ๑ จุด	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๒๗	ก่อสร้างสะพานปาเซปูเต๊ะ - ตะโละโต๊ะโน ม.๒	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	จำนวน ๑ จุด				๒๐๐,๐๐๐ อบต.	สะพาน ๑ จุด	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๒๘	ก่อสร้างยกระดับถนนดินลูกรังสายสะพานเชื่อม ม.๒,ม.๓ - ยือกอง พร้อมวางท่อ	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๔ ม. ยาวไม่น้อยกว่า๑,๓๔๕ ม.		๑,๙๕๐,๐๐๐ อบต.			ถนนดินลูกรัง	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๒๙	ซ่อมแซมถนน คสล.สายสามแยก-โรงเรียน ม.๓	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๔ ม.ยาว ๕๐๐ ม.		๘๘๐,๐๐๐ อบต.			ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๓๐	ก่อสร้างถนน คสล.สายบ้านแบเย็ง ม.๓	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓ ม.ยาว ๑๐๐ ม.			๒๒๐,๐๐๐ อบต.		ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๓๑	ก่อสร้างถนน คสล.สายออกทุ่งนา(ต่อเติม) ม.๓	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๕ ม.ยาว ๔๐๐ ม.			๑,๑๐๐,๐๐๐ อบต.		ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๓๒	ปูผิวจราจรแอสฟัลต์ติกถนนสายออกทุ่งนา ม.๓	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๔ ม.ยาว ๑,๕๐๐ ม.				๒,๘๒๐,๐๐๐ อบต.	ถนน	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๓๓	บุกเบิกถนนสายบาเละฮีเล ม. ๓	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๔ ม. ยาว ๖๐๐ม.		๑๒๐,๐๐๐ อบต.			ถนน	ประชาชน ร้อยละ ๓๐ ได้รับความสะดวกมากขึ้น	กองช่าง
๓๔	ก่อสร้างถนน คสล.สายโรงเรียนบ้านเขาดิน ม.๓	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓ ม. ยาว ๑๐๐๐ม.			๑,๘๐๐,๐๐๐ อบต.		ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๓๕	ก่อสร้างถนน คสล.สายเข้ากำปง ม.๓	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง๔ ม. ยาว ๘๐๐ ม.	๒,๕๖๐,๐๐๐ อบต.				ถนน กว้าง๔ ม. ยาว ๘๐๐ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๓๖	ก่อสร้างถนน คสล.ริมหนองน้ำกายูขือลัะ ม.๓	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง๔ ม. ยาว ๗๐๐ ม.	๒,๒๔๐,๐๐๐ อบต.				ถนน	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๓๗	ซ่อมแซมสะพานสายเขาดิน - จะมือฆา	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	จำนวน ๑ จุด			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		สะพาน ๑ จุด	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๓๘	บุกเบิกถนนสายบือแนทอแย ม. ๔	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๔ ม. ยาว ๓๐๐ ม.		๒๕๐,๐๐๐ อบต.			ถนน	ประชาชน ร้อยละ ๓๐ ได้รับความสะดวกมากขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๓๙	บุกเบิกถนนหน้าอบต. -ปอเนาะบูเกะปูเล็ง ม. ๔	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๔ ม. ยาว ๓๐๐ ม.		๒๕๐,๐๐๐ อบต.			ถนน	ประชาชน ร้อยละ ๓๐ ได้รับความสะดวกมากขึ้น	กองช่าง
๔๐	ก่อสร้างถนน คสล.สาย เข้า ที่ทำการ อบต. (หลังใหม่) ม.๔	ประชาชน มีความสะดวกในการติดต่อราชการ	กว้าง ๔ ม. ยาว ๕๐ ม. หนา ๐.๑๕	๓๐๐,๐๐๐ อบต.				ถนน คสล.	ประชาชน ร้อยละ ๘๐ ได้รับความสะดวกมากขึ้น	กองช่าง
๔๑	ลงหินคลุกถนนสายออกทุ่งนา พร้อมวางท่อ ๕ จุด ม. ๔	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๔ ม. ยาว ๑,๒๐๐ ม.			๒๕๐,๐๐๐ อบต.		ถนน	ประชาชน ร้อยละ ๓๐ ได้รับความสะดวกมากขึ้น	กองช่าง
๔๒	ลงหินคลุกถนนสายบือแนดีแย พร้อมวางท่อ ๓ จุด ม. ๔	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๔ ม. ยาว ๑,๐๐๐ ม.			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		ถนน วางท่อ ๓ จุด	ประชาชน ร้อยละ ๓๐ ได้รับความสะดวกมากขึ้น	กองช่าง
๔๓	บุกเบิกถนนสายทุ่งนา - โต๊ะดาตู ม. ๕	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๓ ม. . ยาว ๔๐๐ ม		๑๐๐,๐๐๐ อบต.			ถนน	ประชาชน ร้อยละ ๓๐ ได้รับความสะดวกมากขึ้น	กองช่าง
๔๔	บุกเบิกถนนสายบาซาแกแล - โต๊ะดาตู ม.๕	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๓ ม. . ยาว ๔๐๐ ม				๑๐๐,๐๐๐ อบต.	ถนน	ประชาชน ร้อยละ ๓๐ ได้รับความสะดวกมากขึ้น	กองช่าง
๔๕	ลงหินคลุกถนนสายกูแบโต๊ะแบ๊ะ ม. ๕	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง๓ ม. ยาว ๑,๒๐๐ ม.				๒๐๐,๐๐๐ อบต.	ถนน	ประชาชน ร้อยละ ๓๐ ได้รับความสะดวกมากขึ้น	กองช่าง
๔๖	การก่อสร้างถนน คสล.สายกูโบร์ - มายา ม.๓	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	ยาว ๑๐๐ ม.				๔๐๐,๐๐๐ อบต.	ถนน ยาว ๑๐๐ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๔๗	การก่อสร้างถนน คสล.สายออกทุ่งนา ม.๕	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓ ม.ยาว ๒๕๐ม. หนา ๐.๑๕ ม.		๔๐๐,๐๐๐ อบต.			ถนน คสล. กว้าง ๓ ม. ยาว ๒๕๐ม. หนา ๐.๑๕ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตรของทั้งหมดได้รับความสะดวกมากขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๔๘	การก่อสร้างทางเท้า คสล. สายตะโล๊ะบอแร ม.๕	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๒ ม. ยาว ๒๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.			๒๒๐,๐๐๐ อบต.		ทางเท้า คสล. กว้าง ๒ ม. ยาว ๒๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตรของทั้งหมดได้รับความสะดวกมากขึ้น	กองช่าง
๔๙	ก่อสร้างปูถนนแอสฟัลท์ติค สายตะโละบอแร ม.๕	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๒ ม.ยาว ๒๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.				๑,๘๐๐,๐๐๐ อบต.	ถนนแอสฟัลท์ติค	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๕๐	ซ่อแซมถนน คสล.สายตะโล๊ะบอแร ม.๕	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓ ม.ยาว ๒๐๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๕๑	ซ่อมแซมถนน คสล.สายจาแบปะ - กะพ้อ ม.๗	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	๑.๕ ม.			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๕๒	ก่อสร้างถนน คสล.สายกูโบร์เก่า ม.๕	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓ ม. ยาว ๔๐๐ ม.		๖๖๐,๐๐๐ อบต.			ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๕๓	ก่อสร้างถนน คสล.สายบาลาเซาะ - ปาฮงกลาฆี ม.๕	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓ ม. ยาว ๔๐๐ ม.				๖๖๐,๐๐๐ อบต.	ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๕๔	ก่อสร้างถนน คสล.ภายในโรงเรียนปากูมีนาประชาคาร	เพื่อความสะดวกในการส่งบุตรหลาน และป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๓ ม. ยาว ๕๐ ม.				๘๐,๐๐๐ อบต.	ถนน คสล. กว้าง ๓ ม. ยาว ๕๐ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๕๕	ยกระดับถนนสายสนามฟุตบอล จาปอรี	เพื่อความสะดวกในการสัญจรและป้องกันน้ำท่วม	ยกพื้น ๑ ม. ยาว ๖๐๐ ม.		๖๐๐,๐๐๐ อบต.			ถนนยกพื้น ๑ ม.	การสัญรไป-มาและป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๕๖	บุกเบิกถนนสายเข้าบ้านโต๊ะอีหม่าม ม.๓	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง๔ ม. ยาว ๘๐๐ ม.			๖๔๐,๐๐๐ อบต.		ถนน กว้าง๔ ม. ยาว ๘๐๐ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๕๗	ก่อสร้างสะพานมือโระ สายตะโละโตะโน เขาดิน ม.๖	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	จำนวน ๑ จุด				๒๐๐,๐๐๐ อบต.	สะพาน ๑ จุด	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๕๘	บุกเบิกถนนสายเจาะบาตัย - ตาดง พร้อมวางท่อ	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง๔ ม. ยาว ๘๐๐ ม.	๘๖๕,๐๐๐ อบต.				ถนน กว้าง ๔ ม. ยาว ๘๐๐ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๕๙	บุกเบิกถนนสายญอปอโอะ-บ้านแมะดา (ชำนาญ) ม.๖	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๔ ม. ยาว ๓,๐๐๐ ม.				๓๐๐,๐๐๐ อบต.	ถนน	จำนวนครัวเรือนได้รับความสะดวก ร้อยละ๓๐	กองช่าง
๖๐	บุกเบิกถนนสายบ้านโต๊ะอีหม่าม-ทุ่งนา ม.๖	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง๔ ม. ยาว๑๕๐ ม. ยาว ๑๕๐ ม.			๑๐๐,๐๐๐ อบต.		ถนน	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๖๑	การก่อสร้างทางเท้า คสล.สายบ้านมือลอ ม.๖	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง๑.๕ ม.ยาว ๒๕๐ม. หนา ๐.๑๕ ม.		๒๒๐,๐๐๐ อบต.			ทางเท้า	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๖๒	การก่อสร้างถนน คสล.สายตาดีกา - ทุ่งนา ม.๖	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง๑.๕ ม.ยาว ๒๕๐ม. หนา ๐.๑๕ ม.		๒๒๐,๐๐๐ อบต.			ถนน คสล.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๖๓	บุกเบิกถนนสายบ้านโต๊ะดอ ม.๖	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๓ ม. ยาว ๑๖๐ ม.			๘๐,๐๐๐ อบต.		ถนน กว้าง ๓ ม. ยาว ๑๖๐ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๖๔	บุกเบิกถนน สะพานโต๊ะยอ - มะนังยง ม.๖	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๓ ม. ยาว ๘๐๐ ม.			๘๐,๐๐๐ อบต.		ถนน กว้าง ๓ ม. ยาว ๘๐๐ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๖๕	บุกเบิกถนนสายทุ่งนา-ม.๙ ต.ปล่องหอย ม.๗	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๔ ม. ยาว ๒,๐๐๐ ม.			๘๐,๐๐๐ อบต.		ถนน กว้าง ๔ ม. ยาว ๒,๐๐๐ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๖๖	บุกเบิกถนนสายกำปง-ทุ่งนา ม.๗	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง๓ ม.ยาว ๑.๕ กม.				๔๐๐,๐๐๐ อบต.	ถนน กว้าง ๓ ม. ยาว ๑.๕ กม.	จำนวนครัวเรือนได้รับความสะดวก ร้อยละ๓๐ ของทั้งหมดได้รับความสะดวกมากขึ้น	กองช่าง
๖๗	ก่อสร้างถนนคสล.สายเข้ากำปง(เพิ่มเติม) ม.๗	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๔ ม.ยาว ๑๐๐ ม.				๒๐๐,๐๐๐ อบต.	ถนน คสล. กว้าง ๔ ม. ยาว ๑๐๐ ม.	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา	กองช่าง
๖๘	ก่อสร้างถนนคสล.สายเข้ามัสยิด(เพิ่มเติม) ม.๗	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๔ ม.ยาว ๑๐๐ ม.				๒๐๐,๐๐๐ อบต.	ถนน คสล. กว้าง ๔ ม. ยาว ๑๐๐ ม.	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา	กองช่าง
๖๙	การก่อสร้างทางเท้า คสล.สายกำปง ม.๗	ประชาชน ได้สัญจรไปมาสะดวก	กว้าง ๓ ม. ยาว ๑๕๐๐ ม.		๒๐๐,๐๐๐ อบต.			ทางเท้า คสล.	การสัญจรไป-มาสะดวก	กองช่าง
๗๐	ก่อสร้างสะพาน คสล.สายเขาดิน-จะมือฆา ม.๓ - ม.๖	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	จำนวน ๑ จุด		๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.			สะพาน ๑ จุด	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๗๑	ก่อสร้างสะพาน คสล.ตะโละโต๊ะโน ม.๖	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	จำนวน ๑ จุด		๒,๐๐๐,๐๐๐ อบต.			สะพาน ๑ จุด	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๗๒	ซ่อมแซมถนนคสล.สายเข้ากำปงบารู ม.๗	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๔ ม. ยาว ๑๔๐ ม. หรือหาพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕๖๐ ตร.ม.		๔๒๐,๐๐๐ อบต.			ถนน คสล.	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๗๓	ก่อสร้างถนนคสล.สายกุโบร์ - ศพด ม.๗	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๓ ม. ยาว ๑๐๐ ม.			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		ถนน คสล.	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา	กองช่าง
๗๔	ก่อสร้างถนนคสล.สายจาแบปาโฮงมาแจ ม.๗	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๔ ม. ยาว ๓๐๐ ม.				๖๐๐,๐๐๐ อบต.	ถนน คสล.	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา	กองช่าง
๗๕	ลงหินคลุกสายบือแระ - บ้านแอนง ม.๓	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก			๔๐๐,๐๐๐ อบต.			ถนน	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๗๖	ลงหินคลุกสายปาโฮงปายง - มัสยิด ม.๗	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	กว้าง ๓ ม. ยาว ๒๐๐๐ ม.			๔๐๐,๐๐๐ อบต.		ถนน	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๗๗	โครงการปรับปรุงถนน สายศาลาสือเย็ง ม.๒ - ม.๓	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	ตามโครงการของ อบต.		๒,๐๐๐,๐๐๐ อบต.			ถนน	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๗๘	โครงการซ่อมแซมถนน สายศาลาสือเย็ง ม.๒ - ม.๓	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	ตามโครงการของ อบต.		๒,๐๐๐,๐๐๐ อบต.			ถนน	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๗๙	โครงการปรับปรุงถนน สายเขาดิน-จะมือฆา ม.๓ - ม.๖	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	ตามโครงการของ อบต.		๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	ถนน	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๘๐	โครงการปรับปรุงถนน สายยือกอง ม.๒ - ม.๖	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	ตามโครงการของ อบต.		๒,๐๐๐,๐๐๐ อบต.			ถนน	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๘๑	โครงการซ่อมแซมถนน สายยือกอง ม.๒ - ม.๖	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	ตามโครงการของ อบต.		๒,๐๐๐,๐๐๐ อบต.			ถนน	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๘๒	โครงการซ่อมแซมถนน สายเขาดิน-จะมือฆา ม.๓ - ม.๖	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	ตามโครงการของ อบต.		๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	ถนน	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๘๓	โครงการซ่อมแซมถนนภายในตำบล	เพื่อสัญจรไปมาได้สะดวก	ตามโครงการของ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	ไฟฟ้า	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
				๘,๐๔๙,๐๐๐	๒๓,๒๗๐,๐๐๐	๙,๗๕๒,๕๐๐	๑๐,๗๐๕,๐๐๐			

๗.๒ ก่อสร้าง/ปรับปรุง ทางระบายน้ำและก่อสร้าง/ปรับปรุง/ภาชนะเก็บน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	ขุดลอกคูระบายน้ำสายปือโระ-บือจะ ม.๑	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	ยาว ๑,๐๐๐ ม.		๕๐๐,๐๐๐ อบต.			คูระบายน้ำ ยาว ๑,๐๐๐ ม.	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๒	ก่อสร้างท่อเหลี่ยมคสล.สายถนนบือจะ ม.๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	ขนาด ๑.๕ x ๑.๕ ม.			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		ท่อเหลี่ยมคสล.	ประชาชนได้ใช้น้ำในการอุปโภคบริโภค	กองช่าง
๓	ก่อสร้างท่อเหลี่ยมคสล.แบบฝาปิด สาย รร.นิติวิทย์ ม.๔	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	ยาว ๘๕๐ ม.			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		ท่อเหลี่ยมคสล. ยาว ๘๕๐ ม.	ประชาชนได้ใช้น้ำในการอุปโภคบริโภค	กองช่าง
๔	ก่อสร้างท่อเหลี่ยมคสล.แบบฝาปิด สายจาเราะสือแบ ม.๔	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	ยาว ๕๐ ม.		๒๐๐,๐๐๐ อบต.			ท่อเหลี่ยมคสล. ยาว ๕๐ ม.	ประชาชนได้ใช้น้ำในการอุปโภคบริโภค	กองช่าง
๕	ขุดลอกคูระบายน้ำสายเชื่อม ม.๑-ม.๕ ม.๑	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	ยาว ๕๐๐ ม.		๒๕๐,๐๐๐ อบต.			คูระบายน้ำ ยาว ๕๐๐ ม.	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๖	ขุดลอกคลองหลังโรงเรียนชุมชนบ้านปาแดปาลัส ม.๑	เพื่อระบายน้ำในช่วงหน้าฝนป้องกันน้ำท่วม	ยาว ๕๐๐ ม.				๒๕๐,๐๐๐ อบต.	คลอง ยาว ๕๐๐ ม.	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๗	ก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายปาแดปาลัส บือจะ (แบบฝาปิด) ม.๑	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	ยาว ๑ กม.				๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.	คูระบายน้ำ ยาว ๑ กม.	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๘	ก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายปาแดปาลัส (แบบฝาปิด) ทั้งสองด้าน ม.๑	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	ยาว ๑ กม.				๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.	คูระบายน้ำ ยาว ๑ กม.	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๙	ก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายปาเซปูเต๊ะ สะพาน ๒ (แบบฝาปิด) ม.๑	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	ยาว ๑ กม.			๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.		คูระบายน้ำ ยาว ๑ กม.	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๑๐	ขุดลอกคลองระบายน้ำ (หมู่ที่ ๒ บ้านปาเซปูเต๊ะ หมู่ที่ ๓ บ้านเขาดิน)	เพื่อระบายน้ำในช่วงหน้าฝน ป้องกันน้ำท่วม	กว้างเฉลี่ย ๓.๐๐ ม. ขุดลึกเฉลี่ย ๒.๐๐ ม. ยาวไม่น้อยกว่า ๒,๕๐๐ ม. หรือหาพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑๕,๐๐๐ ลบ.ม.		๖๐๐,๐๐๐ อบต.			คลองระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๑๑	ก่อสร้างคูระบายน้ำ สายตือเนาะ ม.๒	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	ยาว ๒๐๐ ม.				๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.	คูระบายน้ำ ยาว ๒๐๐ ม.	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๑๒	ก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายปาฮงลีมอ - จาเราะปาแย ม.๒	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	ยาว ๘๐๐ ม.				๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.	คูระบายน้ำ ยาว ๒๐๐ ม.	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๑๓	ก่อสร้างคูระบายน้ำพร้อมฝายทดน้ำ คสล. สายโต๊ะปีเยาะ ม.๒	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	ยาว ๘๐๐ ม.			๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.		คูระบายน้ำ ยาว ๘๐๐ ม.	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๑๔	ก่อสร้างขุดสระเก็บน้ำ (ม.๒ บ้านปาเซปูเต๊ะ)	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	พื้นที่ดินขุดไม่น้อยกว่า ๔,๗๖๐ ลบ.ม. พร้อมยกระดับดินคันทางรอบสระเก็บน้ำ		๕๓๕,๐๐๐ อบต.			สระเก็บน้ำ ๑๐,๒๔๐ ลบ.ม.	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑๕	ก่อสร้างขุดสระเก็บน้ำ (หลังโรงเรียนบ้านเขาดิน)	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	พื้นที่ดินขุดไม่น้อยกว่า ๘,๑๖๐ ลบ.ม. พร้อมยกระดับดินคันทางรอบสระเก็บน้ำ		๕๔๐,๐๐๐ อบต.			สระเก็บน้ำ ๘,๑๖๐ ลบ.ม.	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๑๖	ก่อสร้างขุดสระเก็บน้ำ (ม.๕ บ้านปากู)	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	พื้นที่ดินขุดไม่น้อยกว่า ๘,๑๖๐ ลบ.ม. พร้อมยกระดับดินคันทางรอบสระเก็บน้ำ		๕๔๐,๐๐๐ อบต.			สระเก็บน้ำ ๘,๑๖๐ ลบ.ม.	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๑๗	ก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายโรงเรียนบ้านเขาดิน (แบบฝาปิด) ม. ๓	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	ยาว ๔๐๐ ม.			๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.		คูระบายน้ำ ยาว ๔๐๐ ม.	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๑๘	ก่อสร้างฝายน้ำล้น เจาะสโตร์ ม. ๓ - ม.๒	เพื่อบรรเทาภัยแล้ง และอนุรักษ์พันธุ์ปลา				๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.		ฝายน้ำล้น	สามารถบรรเทาภัยแล้ง	กองช่าง
๑๙	ก่อสร้างฝายน้ำล้น แม่น้ำบูเกะตาเนาะ - น้ำดำ บ้านเขาดิน ม. ๓	เพื่อบรรเทาภัยแล้ง และอนุรักษ์พันธุ์ปลา	ยาว ๓๕๐ ม.	๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.	๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.			ฝายน้ำล้น ยาว ๓๕๐ ม.	สามารถบรรเทาภัยแล้ง	กองช่าง
๒๐	ก่อสร้างฝายทดน้ำ บ้านแอนง ม.๓	เพื่อบรรเทาภัยแล้ง และอนุรักษ์พันธุ์ปลา	จำนวน ๒ จุด				๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.	ฝายทดน้ำ ๒ จุด	สามารถบรรเทาภัยแล้ง	กองช่าง
๒๑	ซ่อมแซมอ่างเก็บน้ำกายูคละ	เพื่อกักเก็บน้ำไว้ตอนทำนาปรัง	รายละเอียดตามแบบ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	อ่างเก็บน้ำ	กักเก็บน้ำทำนาปรัง	กองช่าง
๒๒	ก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.แบบฝาปิด ม. ๓	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	ยาว ๓๕๐ ม.				๕๐๐,๐๐๐ อบต.	คูระบายน้ำ ยาว ๓๕๐ ม.	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๒๓	ขุดคลองส่งน้ำ ม.๓ - ม.๖	เพื่อส่งน้ำตอนทำนาปรังป้องกันน้ำท่วม	รายละเอียดตามแบบ อบต.			๓๐๐,๐๐๐ อบต.		คลองส่งน้ำ	กักเก็บน้ำทำนาปรัง	กองช่าง
๒๔	ขุดลอกคูระบายน้ำพร้อมวางท่อ โรงเรียนตาดีกา ม. ๓	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๓ ม.ยาว ๓๐๐ ม. ลึก ๑ ม.			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		คูระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๒๕	ขุดลอกคูระบายน้ำพร้อมวางท่อ สายมะนังยง ม. ๔	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๑ ม.ยาว ๓๐๐ ม. ลึก ๑ ม.		๒๐๐,๐๐๐ อบต.			คูระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๒๖	ขุดลอกคูระบายน้ำพร้อมวางท่อ สายเปาะดอมา ม. ๔	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๑ ม.ยาว ๓๐๐ ม. ลึก ๑ ม.			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		คูระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๒๗	ก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายปอเนาะ ม.๔	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง๖๐ซม.ลึก ๖๐ซม. ยาว ๒๐๐ ม.			๖๐๐,๐๐๐ อบต.		คูระบายน้ำ คสล.	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๒๘	ก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายร.ร.นิติวิทย์ ม.๔	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๑ ม. ลึก ๑ ม. ยาว ๒๕๐ ม.				๗๐๐,๐๐๐ อบต.	คูระบายน้ำ คสล.	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๒๙	ก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายเปาะลอมา ม.๔	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๑ ม. ลึก ๑ ม. ยาว ๓๐๐ ม.				๘๐๐,๐๐๐ อบต.	คูระบายน้ำ คสล.	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๓๐	ก่อสร้างแพงกันตลิ่งระหว่างมัสยิด-สนง. อบต.หลังใหม่ ม.๔	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	ตามแบบที่อบต. กำหนด				๕๐๐,๐๐๐ อบต.	แพงกันตลิ่ง	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๓๑	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำหน้า สนง.อบต. หลังใหม่ พร้อมถมดินระดับถนน	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	ตามแบบที่อบต. กำหนด		๒๓๕,๐๐๐ อบต.			วางท่อระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๓๒	ก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.แบบฝาปิด ม. ๕	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๑ ม.ยาว ๑ กม. ลึก ๑.๕๐ ม.			๒๕๐,๐๐๐ อบต.		คูระบายน้ำ คสล.	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๓๓	ขุดลอกคลองฆูตงบริเวณโตะดาตู ม. ๕	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๔ ม.ยาว ๔๐๐ ม.			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		คลอง	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๓๔	ขุดลอกคลองระบายน้ำ ฝายกั้นน้ำโต๊ะปิเยาะ (ทาเนาะรายอ)	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้างเฉลี่ย ๖.๐๐ ม. ขุดลึกเฉลี่ย ๒.๐๐ ม. ยาวไม่น้อยกว่า ๒๕๐๐ ม. หรือหาพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ ลบ.ม.		๑,๒๐๐,๐๐๐ อบต.			คลองระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๓๕	ขุดลอกคูระบายน้ำสายมายอ-รามัน ม. ๕	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๓ ม.ยาว ๕๐๐ ม. ลึก๑.๕๐ม.พร้อมวางท่อ				๒๕๐,๐๐๐ อบต.	คูระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๓๖	ขุดลอกคูระบายน้ำทางเข้าปอเนาะจาปอรี ม. ๕	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๓ ม.ยาว ๓๐๐ ม. ลึก๑.๕๐ม.พร้อมวางท่อ				๑๕๐,๐๐๐ อบต.	คูระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๓๗	ก่อสร้างท่อเหลี่ยมสายโรงเรียน(ต่อเติม) ม.๖	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	ขนาด ๔ x ๘ ม.				๘๐๐,๐๐๐ อบต.	ท่อเหลี่ยม ๔ x ๘ ม.	ประชาชนได้ใช้น้ำในการอุปโภคบริโภค	กองช่าง
๓๘	ขุดลอกคูระบายน้ำสายยือกอง-โต๊ะโน ม. ๖	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๓ ม. ยาว ๕๐ ม. ลึก๑.๕๐ม.พร้อมวางท่อ			๒๕,๐๐๐ อบต.		คูระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๓๙	ขุดลอกคูระบายน้ำ สายบ้านตะโละโต๊ะโน ม.๖	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	ตามโครงการของ อบต.		๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.			คูระบายน้ำยาว ๑,๐๐๐ ม.	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๔๐	ขุดลอกคูระบายน้ำสายปล่องหอย ม. ๖	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๓ ม. ยาว ๕๐ ม. ลึก๑.๕๐ม.พร้อมวางท่อ			๒๕,๐๐๐ อบต.		คูระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๔๑	ขุดสระเก็บน้ำ (บ้านชุมชนคนไทพุทธ)	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	พื้นที่ดินขุดไม่น้อยกว่า ๑๐,๒๔๐ ลบ.ม. พร้อมยกระดับดินคันทางรอบสระเก็บน้ำ		๗๒๐,๐๐๐ อบต.			สระเก็บน้ำ ๑๐,๒๔๐ลบ.ม.	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๔๒	ขุดลอกคูคลองชลประทาน ม. ๗	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๓ม. ยาว ๓๐๐ ม. ลึก ๑.๕๐ ม.				๑๕๐,๐๐๐ อบต.	คลองชลประทาน	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๔๓	ขุดลอกคูระบายน้ำสายสามแยก-โตะชูด ม. ๗	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๓ ม.ยาว ๓๐๐ ม. ลึก๑.๕๐ม.พร้อมวางท่อ		๑๕๐,๐๐๐ อบต.			คูระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๔๔	ขุดลอกคูระบายน้ำสายสามแยกมัสยิด-ทุ่งนา ม.๗	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๓ ม.ยาว ๓๐๐ ม. ลึก๑.๕๐ม.พร้อมวางท่อ				๑๕๐,๐๐๐ อบต.	คูระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๔๕	วางท่อระบายน้ำ ริมถนน คสล.สายกำปง ม. ๗	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	ท่อขนาด ๕๐ ซม.		๑๐๐,๐๐๐ อบต.			ท่อระบายน้ำขนาด ๕๐ ซม.	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๔๖	ก่อสร้างท่อเหลี่ยม ม. ๗	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	จำนวน ๑ จุด				๔๐๐,๐๐๐ อบต.	ท่อเหลี่ยม ๑ จุด	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๔๗	ต่อเติมท่อเหลี่ยมลอดถนนสาย เขาดิน - ตะโละโตะโน ม. ๓ - ม.๖	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	จำนวน ๑ จุด		๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.			ท่อเหลี่ยม ๑ จุด	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๔๘	ก่อสร้างคูระบายน้ำคสล.สองข้างถนนสาย ปากทาง-โต๊ะชูด ม.๗	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง๖๐ ซม.ลึก๖๐ซม. ยาวข้างละ ๑๐๐ ม.			๖๐๐,๐๐๐ อบต.		คูระบายน้ำ คสล.	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๔๙	ขุดคูระบายน้ำสายโตะชูด ม.๗	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง๖๐ ซม. ลึก ๒๐๐ ม.			๑๐๐,๐๐๐ อบต.		คูระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๕๐	ขุดบ่อน้ำตื้น ม.๑ - ม.๗	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค	จำนวน ๓๐ จุด		๒๐๐,๐๐๐ อบต.			บ่อ ๓๐ จุด	ประชาชนได้มีน้ำสะอาดในการอุปโภค-บริโภค	กองช่าง
๕๑	ขุดบ่อบาดาล ม.๑ - ม.๗	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค แก้ปัญหาภัยแล้ง	จำนวน ๑๖ จุด				๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.	บ่อบาดาล ๑๖ จุด	ประชาชนได้มีน้ำสะอาดในการอุปโภค-บริโภค	กองช่าง
๕๒	เครื่องสูบน้ำ พร้อมท่อ	เพื่อสูบน้ำใช้ในการเกษตร	ตามโครงการของ อบต.		๑๐๐,๐๐๐ อบต.			เครื่องสูบน้ำ	เพื่อสูบน้ำใช้ในการเกษตร	กองช่าง
				๑,๕๐๐,๐๐๐	๘,๕๗๐,๐๐๐	๗,๔๐๐,๐๐๐	๑๑,๑๕๐,๐๐๐			

๗.๓ พัฒนาระบบไฟฟ้าสาธารณะ น้ำประปา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	ปรับปรุง ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะภายในตำบล	เพื่อให้ไฟฟ้าสาธารณะใช้งานได้เป็นปกติ	ตามโครงการ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	ไฟฟ้าสาธารณะภายในตำบล	ไฟฟ้าสาธารณะใช้งานได้เป็นปกติทุกจุด	กองช่าง
๒	ติดตั้งระบบไฟฟ้าโซลาร์เซลล์ ม.๑ - ม.๗	สะดวกในการเดินทาง-สัญจรและป้องกันเหตุร้าย	ตามโครงการ อบต.				๓๕๐,๐๐๐ อบต.	ไฟฟ้าโซลาร์เซลล์ ม.๑ - ม.๗	มีความปลอดภัยและสะดวกในการเดินทาง	กองช่าง
๓	ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างชนิด Post Top	สะดวกในการเดินทาง-สัญจรและป้องกันเหตุร้าย	ตามโครงการ อบต.			๑,๕๐๐,๐๐๐ อบต.		ไฟฟ้าชนิด Post Top	มีความปลอดภัยและสะดวกในการเดินทาง	กองช่าง
๔	ระบบประปาหมู่บ้าน	เพื่อให้บริการสาธารณูปโภคครอบคลุมทุกหมู่บ้าน	ตามโครงการ อบต.		๑,๕๐๐,๐๐๐ อบต.			ประปาหมู่บ้าน	ประชาชนได้ใช้น้ำในการอุปโภคบริโภค	กองช่าง
๕	ซ่อมแซมประปาปอเนาะ ม.๓	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค	จำนวน ๑ จุด		๒๐๐,๐๐๐ อบต.			ประปา ๑ จุด	ประชาชนได้มีน้ำสะอาดในการอุปโภค-บริโภค	กองช่าง
๖	ปรับปรุง ซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้านภายในตำบล	เพื่อให้ระบบประปาใช้งานได้ปกติ	ตามโครงการ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	๒๐,๐๐๐ อบต.	ระบบประปาหมู่บ้าน	ระบบประปาสามารถใช้ได้เป็นปกติทุกจุด	กองช่าง
๗	โครงการจัดซื้อโคมไฟสาธารณะชนิด LED	สะดวกในการเดินทาง-สัญจรและป้องกันเหตุร้าย	ตามโครงการ อบต.		๕๐๐,๐๐๐ อบต.			โคมไฟ	มีความปลอดภัยและสะดวกในการเดินทาง	กองช่าง
				๑๒๐,๐๐๐	๒,๓๒๐,๐๐๐	๑,๖๒๐,๐๐๐	๔๗๐,๐๐๐			

๗.๔ จัดระบบสาธารณูปการให้ครอบคลุมทั่วถึง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	ติดตั้งตู้โทรศัพท์สาธารณะ	เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารและแจ้งเหตุร้าย	จำนวน ๑๐ จุด ภายในตำบล	โทรศัพท์ทีโอที	โทรศัพท์ทีโอที	โทรศัพท์ทีโอที	โทรศัพท์ทีโอที	ตู้โทรศัพท์สาธารณะ	สามารถแจ้งเหตุร้ายได้ทันถ่วงถี่	สำนักปลัด
				๙,๖๖๙,๐๐๐	๓๔,๑๖๐,๐๐๐	๑๘,๗๗๒,๕๐๐	๒๒,๓๒๕,๐๐๐			

(แบบ ผ.๐๑)

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลปากูดำเนินการ

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๘

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

๘.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	การปรับปรุงเครื่องหมายบังคับการจราจร	เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ	จำนวน ๗ จุด			๓๕,๐๐๐ อบต.		ความรู้ที่ได้รับ	ลดการเกิดอุบัติเหตุภายในตำบล	กองช่าง
๒	ซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์รถยนต์ดับเพลิง	เพื่อซ่อมรถยนต์ดับเพลิงและเครื่องมือประกอบ	รถยนต์ ๑ คัน	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	วัสดุอุปกรณ์	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	สำนักปลัด
๓	โครงการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณะภัย	เพื่อให้ช่วยเหลือผู้ประสบภัยสาธารณะ	ประชาชนในตำบล	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	บรรเทาความเดือดร้อน	บรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัย	สำนักปลัด
๔	จัดซื้อเรือท้องแบน	เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม	จำนวน ๒ ลำ			๑๒๐,๐๐๐ อบต.		เรือท้องแบน	บรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัย	สำนักปลัด
๕	การสร้างจุดตรวจ/ป้อมรักษาความปลอดภัย	เพื่อป้องกันภัยต่างๆ	จำนวน ๓ จุด			๑๐๐,๐๐๐ อบต.		ความปลอดภัย	ป้องกันภัยภายในตำบล	สำนักปลัด
๖	การสนับสนุนอุปกรณ์/เครื่องทำแสงสว่าง ณ จุดตรวจ	เพื่อป้องกันภัยต่างๆ	จำนวน ๗ หมู่บ้าน		๑๕๐,๐๐๐ อบต.			วัสดุอุปกรณ์	ป้องกันภัยภายในตำบล	สำนักปลัด
๗	โครงการปรับปรุงติดตั้งป้ายจราจรและอุปกรณ์ความปลอดภัยบนถนนภายในตำบล	เพื่อป้องกันภัยบนถนนภายในตำบล	จำนวน ๗ หมู่บ้าน		๕๐๐,๐๐๐ อบต.			วัสดุอุปกรณ์	ป้องกันภัยบนถนนภายในตำบล	สำนักปลัด
๘	โครงการศูนย์ช่วยเหลือประชาชน	เพื่อให้ช่วยเหลือประชาชนในตำบลปากู	ประชาชนในตำบล	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	บรรเทาความเดือดร้อน	บรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัย	สำนักปลัด
๙	โครงการเกิดกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนหรือกรณีที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า	เพื่อให้ช่วยเหลือประชาชนในตำบลปากู	ประชาชนในตำบล	๖๐๐,๐๐๐ อบต.	๖๐๐,๐๐๐ อบต.	๖๐๐,๐๐๐ อบต.	๖๐๐,๐๐๐ อบต.	บรรเทาความเดือดร้อน	บรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัย	สำนักปลัด
				๑,๓๐๐,๐๐๐	๑,๙๕๐,๐๐๐	๑,๕๕๕,๐๐๐	๑,๓๐๐,๐๐๐			

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๗	อุดหนุนสภาสันติสุขตำบลปากู	เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	ตามโครงการของสภาสันติสุขตำบลปากู	๕๐,๐๐๐ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	ความปลอดภัย	เพื่อประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและสร้างความปลอดภัยมากขึ้น	สำนักปลัด
๘	โครงการช่วยเหลือ แก้ไขเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน	ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่	๑๐๐,๐๐๐ อบต./หน่วยงานอื่น	๑๐๐,๐๐๐ อบต./หน่วยงานอื่น	๑๐๐,๐๐๐ อบต./หน่วยงานอื่น	๑๐๐,๐๐๐ อบต./หน่วยงานอื่น	เหตุการณ์	ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ฯได้รับความช่วยเหลืออย่างทันท่วงที	สำนักปลัด
๙	ติดตั้งไฟฉุกเฉินบริเวณหน่วยงานในพื้นที่	เพื่อป้องกันการเกิดเหตุร้ายในพื้นที่	หน่วยงานในตำบลตามโครงการของ อบต.ปากู		๑๐๐,๐๐๐ อบต.			ไฟฉุกเฉิน	เพื่อประชาชนได้รับความปลอดภัยมากขึ้น	สำนักปลัด
๑๐	ติดตั้งกล้องวงจรปิดในพื้นที่จุดเสี่ยง	เพื่อป้องกันการเกิดเหตุร้ายในพื้นที่	ในพื้นที่ตำบลปากู	๓๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	กล้องวงจรปิด	ป้องกันการเกิดเหตุร้ายในพื้นที่	สำนักปลัด
๑๑	จัดซื้อวัสดุวิทยาศาตร์หรือการแพทย์ (ออกซิเจน,เวชภัณฑ์,ถุงมือ,น้ำยาต่างๆ ถุงมือ,สำลีและผ้าพันแผล,เคมีภัณฑ์ ฯลฯ)	เพื่อใช้ในงานบริการประชาชนตำบลปากู	ในพื้นที่ตำบลปากู	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	วัสดุ	บริการประชาชนในตำบล	สำนักปลัด
				๔๘๐,๐๐๐	๓๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐	๒๘๐,๐๐๐			
				๑,๗๘๐,๐๐๐	๒,๓๓๐,๐๐๐	๑,๘๓๕,๐๐๐	๑,๕๘๐,๐๐๐			

๘.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	การฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	เพื่อให้อาสาสมัครมีความรู้ในการป้องกันและบรรเทาสาธาณภัย	จำนวน ๑๐๐ คน	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	๒๕๐,๐๐๐ อบต.	ความรู้ที่ได้รับ	สามารถป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้	สำนักปลัด
๒	การจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	เพื่อความสะดวกในการปฏิบัตงาน	จำนวน ๑ ชุด	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	อุปกรณ์ป้องกัน	มีอุปกรณ์ที่สามารถป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้	สำนักปลัด
๓	ก่อสร้างอาคาร อปพร.	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและบริการประชาชนในการรักษาความปลอดภัย	จำนวน ๑ หลัง ตามแบบแปลนที่ อบต. กำหนด	๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.				อาคาร	มีสถานที่สะดวกรวดเร็วในการให้บริการ	กองช่าง
๔	ค่าจ้างเหมาคนขับรถยนต์ อปพร.	เพื่อใช้ในการปฏิบัตงาน	ตามโครงการ อบต.	๕๔,๐๐๐ อบต.	๕๔,๐๐๐ อบต.	๕๔,๐๐๐ อบต.	๕๔,๐๐๐ อบต.	บริการประชาชน	เพื่อรองรับการเกิดอุบัติเหตุของประชาชนในตำบล	สำนักปลัด
๕	โครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลปีใหม่	เพื่อลดอุบัติเหตุทางถนน	จำนวน ๕ วัน	๕,๐๐๐ อบต.	๕,๐๐๐ อบต.	๕,๐๐๐ อบต.	๕,๐๐๐ อบต.	อุบัติเหตุ	ลดการเกิดอุบัติเหตุ	สำนักปลัด
๖	โครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลสงกรานต์	เพื่อลดอุบัติเหตุทางถนน	จำนวน ๗ วัน	๗,๐๐๐ อบต.	๗,๐๐๐ อบต.	๗,๐๐๐ อบต.	๗,๐๐๐ อบต.	อุบัติเหตุ	ลดการเกิดอุบัติเหตุ	สำนักปลัด
				๑,๔๑๖,๐๐๐	๔๑๖,๐๐๐	๔๑๖,๐๐๐	๔๑๖,๐๐๐			
				๓,๑๙๖,๐๐๐	๒,๗๔๖,๐๐๐	๒,๒๕๑,๐๐๐	๑,๙๙๖,๐๐๐			

(แบบ ผ.๐๒)

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลปากูดำเนินการ

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๔

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม คุณภาพชีวิต

แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก	หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุน
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)				
๑	อุดหนุนโครงการพระราชดำริด้านสาธารณสุข	เพื่อแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขแก่ประชาชน	จำนวน ๗ หมู่บ้าน อย่างน้อยหมู่บ้านละ ๓ โครงการ	๑๔๐,๐๐๐ อุดหนุนจากกรมฯ	๑๔๐,๐๐๐ อุดหนุนจากกรมฯ	๑๔๐,๐๐๐ อุดหนุนจากกรมฯ	๑๔๐,๐๐๐ อุดหนุนจากกรมฯ	จำนวนโครงการไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ	แก้ปัญหาด้านสาธารณสุขลดลง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	สำนักปลัด	คณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการชุมชน
				๑๔๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐				

(แบบ ผ.๐๒)

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

สำหรับอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรประชาชน

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๕

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการกีฬา

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย ผลผลิตของโครงการ	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก	หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุน
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)				
๑	อุดหนุนอำเภอทุ่งยางแดงตามโครงการแข่งขันกีฬานักเรียนและประชาชนอำเภอทุ่งยางแดง	เพื่อส่งเสริมเด็กได้เข้าร่วมแข่งขันและจัดขบวนพาเรด	จำนวน ๑ ครั้ง มกราคม ของทุกปี	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	๓๐,๐๐๐ อบต.	นักเรียนและประชาชน	เด็กได้เข้าร่วมกิจกรรมพร้อมกัน	สำนักปลัด	อำเภอทุ่งยางแดง
				๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐				

(แบบ ผ.๐๒)

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

สำหรับอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรประชาชน

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๗

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย ผลผลิตของโครงการ	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก	หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุน
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)				
๑	โครงการขยายเขตไฟฟ้าภายในตำบล ม.๑ - ม.๗	เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทุกหลังคาเรือน	ตามโครงการ อบต.ปากู	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	๕๐๐,๐๐๐ อบต.	ไฟฟ้า ม.๑ - ม.๗	ประชาชนได้มีไฟฟ้าใช้ทุกลังคาเรือน	กองช่าง	การไฟฟ้า กฟภ.
๒	โครงการขยายเขตติดตั้งไฟ สายกูโบร์ - มายา	สะดวกในการเดินทาง-สัญจร และป้องกันเหตุร้าย	จำนวน ๑ จุด	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	ติดตั้งไฟ ๑ จุด	มีความปลอดภัยและสะดวกในการเดินทาง	กองช่าง	การไฟฟ้า กฟภ.
๓	โครงการขยายเขตติดตั้งไฟถนนภายในตำบล	สะดวกในการเดินทาง-สัญจร และป้องกันเหตุร้าย	จำนวน ๙ จุด	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	๑๐๐,๐๐๐ อบต.	ไฟถนน ๙ จุด	มีความปลอดภัยและสะดวกในการเดินทาง	กองช่าง	การไฟฟ้า กฟภ.
๔	โครงการขยายเฟสไฟฟ้าภายในตำบล	เพื่อเพิ่มกระแสไฟ	จำนวน ๓ จุด	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	๒๐๐,๐๐๐ อบต.	ขยายเฟสไฟฟ้า ๓ จุด	ประชาชนได้มีแสงสว่างเพียงพอ	กองช่าง	การไฟฟ้า กฟภ.
๕	โครงการขยายเขตไฟฟ้า สายตือเบาะ-เมาะตอเฆาะ ม.๒	เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทุกหลังคาเรือน	ตามโครงการ อบต.ปากู				๒๐๐,๐๐๐ อบต.	ไฟฟ้า ม.๓	ประชาชนได้มีไฟฟ้าใช้ทุกลังคาเรือน	กองช่าง	การไฟฟ้า กฟภ.
๖	โครงการขยายเขตไฟฟ้า สายเข้าบ้านโต๊ะอิหม่าม ม.๓	เพื่อให้ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทุกหลังคาเรือน	ตามโครงการ อบต.ปากู			๒๐๐,๐๐๐ อบต.		ไฟฟ้า ม.๓	ประชาชนได้มีไฟฟ้าใช้ทุกลังคาเรือน	กองช่าง	การไฟฟ้า กฟภ.
				๙๐๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑,๑๐๐,๐๐๐				

(แบบ ผ.๐๒)

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

สำหรับอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรประชาชน

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๘

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหล	หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุน
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)				
๑	อุดหนุนสภาสันติสุขตำบลปากู	เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	ตามโครงการของสภาสันติสุขตำบลปากู	๕๐,๐๐๐ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	๕๐,๐๐๐ อบต.	ความปลอดภัย	เพื่อประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและสร้างความปลอดภัยมากขึ้น	สำนักปลัด	สภาสันติสุขตำบลปากู
				๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐				

(แบบ ผ.๐๗)

บัญชีสรุปครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		รวม ๔ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี										
แผนงานบริหารงานทั่วไป	๑๘	๓๑๐,๐๐๐	๒๘	๑,๒๑๔,๕๐๐	๔	๑,๓๐๐,๐๐๐	๔	๒๑,๐๐๐	๕๔	๒,๘๔๕,๕๐๐
แผนงานการศึกษา	๑๘	๑,๘๑๑,๐๐๐	๑๕	๒๑๕,๙๐๐	๐	๐	๐	๐	๓๓	๒,๐๒๖,๙๐๐
แผนงานการรักษาความสงบภายใน	๐	๐	๕	๖๘,๒๕๐	๓	๔๓,๒๕๐	๓	๙,๐๐๐	๑๑	๑๒๐,๕๐๐
งานบริหารงานคลัง	๑๓	๑๘๕,๓๐๐	๖	๗๔,๓๐๐	๒	๑๒,๐๐๐	๒	๑๒,๐๐๐	๒๓	๒๘๓,๖๐๐
แผนงานเคหะและชุมชน	๑๓	๑๘๔,๓๐๐	๑๓	๒๔๕,๓๐๐	๒	๑๒,๐๐๐	๒	๑๒,๐๐๐	๓๐	๔๕๓,๖๐๐
รวม	๖๒	๒,๔๙๐,๖๐๐	๖๗	๑,๘๑๘,๒๕๐	๑๑	๑,๓๖๗,๒๕๐	๑๑	๕๔,๐๐๐	๑๕๑	๕,๗๓๐,๑๐๐
รวมทั้งสิ้น	๖๒	๒,๔๙๐,๖๐๐	๖๗	๑,๘๑๘,๒๕๐	๑๑	๑,๓๖๗,๒๕๐	๑๑	๕๔,๐๐๐	๑๕๑	๕,๗๓๐,๑๐๐

(แบบ ผ.๐๗)

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)
องค์การบริหารส่วนตำบลปากู

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		รวม ๔ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มของแข็งระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน										
๑.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๙	๖๖๐,๐๐๐	๑๖	๓,๕๖๐,๐๐๐	๑๘	๒,๖๒๐,๐๐๐	๑๓	๑,๕๘๕,๐๐๐	๕๖	๘,๔๒๕,๐๐๐
๑.๒ ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง	๕	๑๗๐,๐๐๐	๕	๑๗๐,๐๐๐	๖	๒๗๐,๐๐๐	๕	๑๗๐,๐๐๐	๒๑	๗๘๐,๐๐๐
๑.๓ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและการตลาด	๑	๒๐,๐๐๐	๒	๕๐,๐๐๐	๓	๑๔๕,๐๐๐	๒	๒๒๕,๐๐๐	๘	๔๔๐,๐๐๐
รวม	๑๕	๘๕๐,๐๐๐	๒๓	๓,๗๘๐,๐๐๐	๒๗	๓,๐๓๕,๐๐๐	๒๐	๑,๙๘๐,๐๐๐	๖๕	๗,๖๖๕,๐๐๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น										
๒.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาทั้งในและนอกระบบ	๒๓	๓,๑๘๖,๓๐๐	๓๖	๗,๑๙๖,๓๐๐	๓๓	๖,๕๑๖,๓๐๐	๒๕	๔,๘๖๖,๓๐๐	๑๑๗	๒๑,๗๖๕,๒๐๐
๒.๒ เพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	๒	๓๕,๐๐๐	๔	๑๙๗,๐๐๐	๒	๓๕,๐๐๐	๓	๑๐๐,๐๐๐	๑๑	๓๖๗,๐๐๐
๒.๓ ส่งเสริมสุขภาพเด็กนักเรียน	๑	๑,๙๐๗,๘๒๗	๑	๑,๙๐๗,๘๒๗	๑	๑,๙๐๗,๘๒๗	๑	๑,๙๐๗,๘๒๗	๔	๕,๗๒๓,๔๘๑
๒.๔ ส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี	๗	๑,๑๘๐,๐๐๐	๒๙	๕,๓๔๐,๐๐๐	๒๕	๖,๓๗๐,๐๐๐	๒๓	๖,๙๓๐,๐๐๐	๘๔	๑๙,๘๒๐,๐๐๐
รวม	๓๓	๖,๓๐๙,๑๒๗	๗๐	๑๔,๖๔๑,๑๒๗	๖๑	๑๔,๘๒๙,๑๒๗	๕๒	๑๓,๘๐๔,๑๒๗	๒๑๖	๔๗,๖๗๕,๖๘๑

(แบบ ผ.๐๗)

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)
องค์การบริหารส่วนตำบลปากู

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		รวม ๔ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม										
๓.๑ คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๔	๒๐๐,๐๐๐
๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔	๗๕,๐๐๐	๔	๗๕,๐๐๐	๔	๗๕,๐๐๐	๔	๗๕,๐๐๐	๑๖	๓๐๐,๐๐๐
๓.๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง	๔	๑,๘๔๔,๐๐๐	๘	๙๘๐,๐๐๐	๕	๕๘๐,๐๐๐	๕	๖๖๐,๐๐๐	๒๒	๔,๐๖๔,๐๐๐
๓.๔ จัดระบบการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนบำบัดน้ำเสีย	๔	๕๒๐,๐๐๐	๔	๕๒๐,๐๐๐	๔	๕๒๐,๐๐๐	๔	๕๒๐,๐๐๐	๑๖	๒,๐๘๐,๐๐๐
รวม	๑๓	๒,๔๘๙,๐๐๐	๑๗	๑,๖๒๕,๐๐๐	๑๔	๑,๒๒๕,๐๐๐	๑๔	๑,๓๐๕,๐๐๐	๔๔	๕,๓๓๙,๐๐๐
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม คุณภาพชีวิต										
๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและสถาบันครอบครัว	๓	๑๒๓,๐๐๐	๕	๕๙๓,๐๐๐	๔	๑๔๓,๐๐๐	๒	๒๓,๐๐๐	๑๔	๘๘๒,๐๐๐
๔.๒ ด้านส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี เยาวชน คนชรา ผู้ด้อยโอกาสและประชาชนทั่วไป	๑๔	๗,๗๖๒,๔๐๐	๑๕	๗,๘๖๒,๔๐๐	๑๕	๘,๒๖๒,๔๐๐	๑๔	๗,๗๖๒,๔๐๐	๕๕	๓๑,๖๔๙,๖๐๐
๔.๓ ด้านสาธารณสุขและส่งเสริมสุขภาพของประชาชน	๑๒	๖๕๙,๐๐๐	๑๓	๒,๑๖๖,๐๐๐	๑๓	๗๙๓,๐๐๐	๑๓	๗๙๓,๐๐๐	๕๑	๔,๔๑๑,๐๐๐

(แบบ ผ.๐๗)

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		รวม ๔ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๔.๔ ป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดถึงการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ	๗	๔๖๐,๐๐๐	๗	๔๖๐,๐๐๐	๘	๕๐๐,๐๐๐	๗	๔๖๐,๐๐๐	๒๙	๑,๘๘๐,๐๐๐
๔.๕ การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ	๕	๑๔๐,๐๐๐	๕	๑๔๐,๐๐๐	๕	๑๔๐,๐๐๐	๕	๑๔๐,๐๐๐	๒๐	๕๖๐,๐๐๐
รวม	๔๑	๙,๑๔๔,๔๐๐	๔๕	๑๑,๒๒๑,๔๐๐	๔๕	๙,๘๓๘,๔๐๐	๔๑	๙,๑๗๘,๔๐๐	๑๖๙	๓๙,๓๘๒,๖๐๐
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการกีฬา										
๕.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการกีฬา การออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ	๕	๔๒๐,๐๐๐	๕	๔๒๐,๐๐๐	๖	๒,๖๒๐,๐๐๐	๕	๔๒๐,๐๐๐	๒๑	๓,๘๘๐,๐๐๐
๕.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา	๐	๐	๒	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑,๐๐๐,๐๐๐	๔	๒,๒๐๐,๐๐๐
รวม	๕	๔๒๐,๐๐๐	๗	๑,๕๒๐,๐๐๐	๗	๒,๗๒๐,๐๐๐	๖	๑,๔๒๐,๐๐๐	๒๕	๖,๐๘๐,๐๐๐
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี										
๖.๑ ส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในองค์กร	๕	๑,๑๒๐,๐๐๐	๕	๑,๑๒๐,๐๐๐	๖	๑,๒๗๐,๐๐๐	๕	๑,๑๒๐,๐๐๐	๒๑	๔,๖๓๐,๐๐๐
๖.๒ พัฒนาปรับปรุงจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้และพัฒนาสถานที่การปฏิบัติงาน	๑๕	๑๕,๑๓๘,๐๐๐	๖	๒,๘๐๐,๐๐๐	๓	๘๕๐,๐๐๐	๒	๔๕๐,๐๐๐	๒๖	๑๙,๒๓๘,๐๐๐
๖.๓ พัฒนาระบบการบริหารงานคลังให้ทันสมัย	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๔	๑๒๐,๐๐๐
๖.๔ พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑๐	๑,๕๗๐,๐๐๐	๙	๓๗๐,๐๐๐	๑๑	๕๐๐,๐๐๐	๙	๓๗๐,๐๐๐	๓๙	๒,๘๑๐,๐๐๐
รวม	๓๑	๑๗,๘๕๘,๐๐๐	๒๑	๔,๓๒๐,๐๐๐	๒๑	๒,๖๕๐,๐๐๐	๑๗	๑,๙๗๐,๐๐๐	๙๐	๒๖,๗๙๘,๐๐๐

(แบบ ผ.๐๗)

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		รวม ๔ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน										
๗.๑ ก่อสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซม/บุกเบิก ถนน สะพาน ฯลฯ	๖	๘,๐๔๙,๐๐๐	๓๔	๒๓,๒๗๐,๐๐๐	๒๖	๙,๗๕๒,๕๐๐	๒๔	๑๐,๗๐๕,๐๐๐	๙๐	๕๑,๗๗๖,๕๐๐
๗.๒ ก่อสร้าง/ปรับปรุง ทางระบายน้ำและก่อสร้าง /ปรับปรุง/ภาชนะเก็บน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำ	๒	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑๙	๘,๕๗๐,๐๐๐	๑๗	๗,๔๐๐,๐๐๐	๑๘	๑๑,๑๕๐,๐๐๐	๕๖	๒๘,๖๒๐,๐๐๐
๗.๓ พัฒนาระบบไฟฟ้าสาธารณะ น้ำประปา	๒	๑๒๐,๐๐๐	๕	๒,๓๒๐,๐๐๐	๓	๑,๖๒๐,๐๐๐	๓	๔๗๐,๐๐๐	๑๓	๔,๕๓๐,๐๐๐
๗.๔ จัดระบบสาธารณูปการให้ครอบคลุมทั่วถึง	๑	๐	๑	๐	๑	๐	๑	๐	๔	๐
รวม	๑๑	๙,๖๖๙,๐๐๐	๕๙	๓๔,๑๖๐,๐๐๐	๔๗	๑๘,๗๗๒,๕๐๐	๔๖	๒๒,๓๒๕,๐๐๐	๑๖๓	๘๔,๙๒๖,๕๐๐
๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข										
๘.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๘	๑,๗๘๐,๐๐๐	๑๐	๒,๓๓๐,๐๐๐	๑๑	๑,๘๓๕,๐๐๐	๘	๑,๕๘๐,๐๐๐	๓๗	๗,๕๒๕,๐๐๐
๘.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น	๖	๑,๔๑๖,๐๐๐	๕	๔๑๖,๐๐๐	๕	๔๑๖,๐๐๐	๕	๔๑๖,๐๐๐	๒๑	๒,๖๖๔,๐๐๐
รวม	๑๔	๓,๑๙๖,๐๐๐	๑๕	๒,๗๔๖,๐๐๐	๑๖	๒,๒๕๑,๐๐๐	๑๓	๑,๙๙๖,๐๐๐	๕๘	๑๐,๑๘๙,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๑๖๓	๔๙,๙๓๕,๕๒๗	๒๕๗	๗๔,๐๑๓,๕๒๗	๒๓๘	๕๕,๓๒๑,๐๒๗	๒๐๙	๕๓,๙๗๘,๕๒๗	๘๓๐	๒๒๘,๐๕๕,๗๘๑

(แบบ ผ.๐๗)

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (ผ.๐๒)

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		รวม ๔ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มของแข็งระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน										
แผนงานการเกษตร	๑	๒๕,๐๐๐	๑	๒๕,๐๐๐	๑	๒๕,๐๐๐	๑	๒๕,๐๐๐	๔	๑๐๐,๐๐๐
รวม	๑	๒๕,๐๐๐	๑	๒๕,๐๐๐	๑	๒๕,๐๐๐	๑	๒๕,๐๐๐	๓	๗๕,๐๐๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น										
แผนงานการศึกษา	๑	๒,๘๕๖,๐๐๐	๑	๒,๘๑๒,๐๐๐	๑	๒,๘๑๒,๐๐๐	๑	๒,๘๑๒,๐๐๐	๔	๑๑,๒๙๒,๐๐๐
แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๔	๑๒๐,๐๐๐	๓	๙๐,๐๐๐	๓	๙๐,๐๐๐	๓	๙๐,๐๐๐	๑๓	๓๙๐,๐๐๐
รวม	๕	๒,๙๗๖,๐๐๐	๔	๒,๙๐๒,๐๐๐	๔	๒,๙๐๒,๐๐๐	๔	๒,๙๐๒,๐๐๐	๑๗	๑๑,๖๘๒,๐๐๐
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม คุณภาพชีวิต										
แผนงานสาธารณสุข	๑	๑๔๐,๐๐๐	๑	๑๔๐,๐๐๐	๑	๑๔๐,๐๐๐	๑	๑๔๐,๐๐๐	๔	๕๖๐,๐๐๐
รวม	๑	๑๔๐,๐๐๐	๑	๑๔๐,๐๐๐	๑	๑๔๐,๐๐๐	๑	๑๔๐,๐๐๐	๔	๕๖๐,๐๐๐
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการกีฬา										
แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๔	๑๒๐,๐๐๐
รวม	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๔	๑๒๐,๐๐๐
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน										
แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๔	๙๐๐,๐๐๐	๔	๙๐๐,๐๐๐	๕	๑,๑๐๐,๐๐๐	๕	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑๘	๔,๐๐๐,๐๐๐
รวม	๔	๙๐๐,๐๐๐	๔	๑,๑๐๐,๐๐๐	๕	๒,๐๐๐,๐๐๐	๕	๑,๑๐๐,๐๐๐	๑๘	๔,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (ผ.๐๒)

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		รวม ๔ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข										
แผนงานการรักษาความสงบภายใน	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๔	๒๐๐,๐๐๐
รวม	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๔	๒๐๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๑๓	๔,๑๒๑,๐๐๐	๑๒	๔,๒๔๗,๐๐๐	๑๓	๕,๑๔๗,๐๐๐	๑๓	๔,๒๔๗,๐๐๐	๕๐	๑๖,๖๓๗,๐๐๐

(แบบ ผ.๐๗)

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (ผ.๐๓)

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		รวม ๔ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น										
แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๐	๐	๐	๐	๒	๔,๐๐๐,๐๐๐	๑	๒,๐๐๐,๐๐๐	๓	๖,๐๐๐,๐๐๐
รวม	๐	๐	๐	๐	๒	๔,๐๐๐,๐๐๐	๑	๒,๐๐๐,๐๐๐	๓	๖,๐๐๐,๐๐๐
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน										
แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๐	๐	๐	๐	๘	๑๙,๖๘๐,๐๐๐	๖	๑๖,๗๔๐,๐๐๐	๑๔	๓๖,๔๒๐,๐๐๐
รวม	๐	๐	๐	๐	๘	๑๙,๖๘๐,๐๐๐	๖	๑๖,๗๔๐,๐๐๐	๑๔	๓๖,๔๒๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๐	๐	๐	๐	๑๐	๒๓,๖๘๐,๐๐๐	๗	๑๘,๗๔๐,๐๐๐	๑๗	๔๒,๔๒๐,๐๐๐

(แบบ ผ.๐๓)

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

สำหรับ ประสานโครงการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๗

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	ยกระดับถนนสายเขาดิน-มาจา ม.๓	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กว้าง ๔ ม. ยาว ๓,๐๐๐ ม.			๒,๐๐๐,๐๐๐ อบต.ปากู/หน่วยงานอื่น		ถนน กว้าง ๔ ม. ยาว ๓,๐๐๐ ม.	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๒	ถนนลาดยางสายสามแยกเขาดิน -โรงเรียน ม.๓	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กว้าง ๕ ม. ยาว ๔๐๐ ม.				๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.ปากู/หน่วยงานอื่น	ถนน กว้าง ๕ ม. ยาว ๔๐๐ ม.	ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๓	ก่อสร้างถนน คสล.สายเข้ากำปง ม.๔	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๔ ม. ยาว ๑,๐๐๐ ม.				๒,๒๐๐,๐๐๐ อบต.ปากู/หน่วยงานอื่น	ถนน คสล. กว้าง ๔ ม. ยาว ๑,๐๐๐ ม.	การสัญรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๔	ก่อสร้างถนน คสล.สายเชื่อม ม.๔-ออก ม.๒	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๔ ม. ยาว ๑,๕๐๐ ม.			๓,๓๐๐,๐๐๐ อบต.ปากู/หน่วยงานอื่น		ถนน คสล. กว้าง ๔ ม. ยาว ๑,๕๐๐ ม.	การสัญรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
				๐	๐	๕,๓๐๐,๐๐๐	๓,๒๐๐,๐๐๐			

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๕	ก่อสร้างถนน คสล.สายโต๊ะดาตู ม.๕	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๓ ม. ยาว ๑,๕๐๐ ม.			๑,๙๘๐,๐๐๐ อบต.ปากู/หน่วยงานอื่น		ถนน คสล. กว้าง ๓ ม. ยาว ๑,๕๐๐ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๖	ก่อสร้างถนนหินคลุก สายมัสยิด-ทุ่งนา (ปากทาง) ม.๗	ประชาชน ได้สัญจรไปมาและขนผลผลิตทางการเกษตร	กว้าง ๔ ม. ยาว ๓,๐๐๐ ม.				๒,๐๐๐,๐๐๐ อบต.ปากู/หน่วยงานอื่น	ถนนหินคลุก กว้าง ๔ ม. ยาว ๓,๐๐๐ ม.	การสัญจรไป-มาและขนผลิตผลทางการเกษตร	กองช่าง
๗	ก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายภายในหมู่บ้าน ม.๑	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๖๐ ซม. ลึก ๖๐ ซม. ยาว ๑,๐๐๐ ม.			๓,๕๐๐,๐๐๐ อบต.ปากู/หน่วยงานอื่น		คูระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๘	ก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.สายกะลาพอ	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๑ ม. ลึก ๑ ม. ยาว ๒๔๔๐ ม.				๘,๐๔๐,๐๐๐ อบต.ปากู/หน่วยงานอื่น	คูระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๙	ขุดลอกคูระบายน้ำสายเมาะนิเซ็ง-จาเราะสือโต พร้อมฝาย ม.๒	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๒ ม. ยาว ๔,๐๐๐ ม. ฝาย ๓ จุด				๒,๕๐๐,๐๐๐ อบต.ปากู/หน่วยงานอื่น	คูระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๑๐	ก่อสร้างคูระบายน้ำ๒ข้างถนน คสล.สายสามแยก -โรงเรียนบ้านเขาดิน ม.๓	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๑ ม. ลึก ๑ ม. ยาว ๘๐๐ ม.			๒,๘๐๐,๐๐๐ อบต.ปากู/หน่วยงานอื่น		คูระบายน้ำ ๒ ข้างถนน	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
				๐	๐	๘,๒๘๐,๐๐๐	๑๒,๕๔๐,๐๐๐			

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑๑	ขุดลอกคูระบายน้ำสายมะนังยง ม.๔	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๑ ม. ยาว ยาว ๒,๐๐๐ ม. ลึก ๑ ม.				๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.ปากู/ หน่วยงานอื่น	คูระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๑๒	ก่อสร้างคลองส่งน้ำ คสล.สายโต๊ะปีเยาะ พร้อมฝาย ม.๕	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	ยาว ๕๐๐ ม. พร้อมฝาย ๓ จุด			๑,๐๐๐,๐๐๐ อบต.ปากู/ หน่วยงานอื่น		คลองส่งน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๑๓	ก่อสร้างคูระบายน้ำ คสล.แบบฝาปิด สองข้างทาง ม.๖	เพื่อป้องกันน้ำท่วม	กว้าง ๑ ม. ลึก ๑ ม. ยาวข้างละ ๓,๐๐๐ ม.			๒,๑๐๐,๐๐๐ อบต.ปากู/ หน่วยงานอื่น		คูระบายน้ำ	สามารถป้องกันน้ำท่วม	กองช่าง
๑๔	ก่อสร้าง/ต่อเติมระบบประปาหมู่บ้าน ม. ๗	เพื่อให้บริการสาธารณูปโภคในการประกอบพิธีกรรม	ตามโครงการ อบต.			๓,๐๐๐,๐๐๐ อบต. หน่วยงานอื่น		ระบบประปาหมู่บ้าน	ประชาชนได้ใช้น้ำในการอุปโภคบริโภค	กองช่าง
				๐	๐	๖,๑๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐			
				๐	๐	๑๙,๖๘๐,๐๐๐	๑๖,๗๔๐,๐๐๐			

(แบบ ผ.๐๘)

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๖

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๑	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดหาตู้เหล็กบานเลื่อนกระจก สำหรับงานสำนักงาน	ตู้เหล็กบานเลื่อนกระจก บานเลื่อนกระจกสามารถเลื่อนไปมาได้ จำนวน ๘ ตู้	๔๘,๐๐๐	๖,๐๐๐	๖,๐๐๐	๖,๐๐๐	สำนักปลัด
๒	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดหาตู้เหล็กเก็บแฟ้มเอกสาร ๒ บานพับสำหรับงานสำนักงาน	ตู้เหล็กเก็บแฟ้มเอกสาร ๒ บานพับ จำนวน ๒ ตู้	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	สำนักปลัด
๓	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดหาโต๊ะขาวเอนกประสงค์สำหรับใช้งาน อบต.	โต๊ะขาวอเนกประสงค์ จำนวน ๕ ชุด	๑๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	๒,๕๐๐	สำนักปลัด
๔	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดหาโซว์ฟาสำหรับรองรับแขกและผู้มาใช้บริการของ อบต.	โซว์ฟา จำนวน ๑ ชุด	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐			สำนักปลัด
						๙๗,๕๐๐	๔๕,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	๒๐,๕๐๐	

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๕	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดหาโซว์ฟา สำหรับรองรับแขกและผู้มาใช้บริการของ อบต.	โซว์ฟา จำนวน ๑ ชุด		๓๐,๐๐๐			สำนักปลัด
๖	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดซื้อซุ้มเฉลิมพระเกียรติ เพื่อประชาชน ข้าราชการ เกิดความจงรักภักดี ในพระมหากรุณาธิคุณ	เพื่อจัดหาซุ้มเฉลิมพระเกียรติ พร้อมติดตั้ง จำนวน ๑ ซุ้ม		๑๒๐,๐๐๐			สำนักปลัด
๗	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เครื่องถ่ายเอกสาร สำหรับงานสำนักงาน	เครื่องถ่ายเอกสาร ขาว ดำ จำนวน ๑ เครื่อง	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐			สำนักปลัด
๘	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	โต๊ะทำงานและเก้าอี้	โต๊ะทำงาน จำนวน ๗ ชุด	๒๘,๐๐๐	๒๘,๐๐๐			สำนักปลัด
๙	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	โต๊ะทำงานและเก้าอี้ นักบริหาร	โต๊ะทำงาน จำนวน ๔ ชุด	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐			สำนักปลัด
๑๐	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศ เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องปรับอากาศ ๙,๐๐๐ บีทียู ชนิดติดผนัง จำนวน ๒ เครื่อง		๓๔,๐๐๐			สำนักปลัด
						๑๖๘,๐๐๐	๓๕๒,๐๐๐	๐	๐	

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๑๑	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศ เพื่อใช้ในสำนักงาน	แบบแยกส่วน ชนิดตั้งพื้นหรือชนิดแขวน (มีระบบฟอกอากาศ) ๑๘,๐๐๐ บีทียู ๔ เครื่อง		๑๑๔,๔๐๐			สำนักปลัด
๑๒	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศ เพื่อใช้ในสำนักงาน	แบบแยกส่วน ชนิดตั้งพื้นหรือชนิดแขวน (มีระบบฟอกอากาศ) ๒๔,๐๐๐ บีทียู ๔ เครื่อง		๑๒๙,๐๐๐			สำนักปลัด
๑๓	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศ เพื่อใช้ในสำนักงาน	แบบแยกส่วน ชนิดตั้งพื้นหรือชนิดแขวน (มีระบบฟอกอากาศ) ๒๖,๐๐๐ บีทียู ๔ เครื่อง		๑๔๔,๘๐๐			สำนักปลัด
๑๔	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศ เพื่อใช้ในสำนักงาน	แบบแยกส่วน ชนิดตั้งพื้นหรือชนิดแขวน (มีระบบฟอกอากาศ) ๓๐,๐๐๐ บีทียู ๖ เครื่อง		๒๔๑,๒๐๐			สำนักปลัด
๑๕	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เก้าอี้นั่งคอย เหล็กเหลี่ยมแบบขาคู่ เพื่อใช้บริการประชาชน	เก้าอี้นั่งคอย เหล็กเหลี่ยมแบบขาคู่ จำนวน ๒ ชุด	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐			สำนักปลัด
๑๖	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	พัดลมติดผนัง/เพดาน เพื่อใช้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	พัดลมติดผนัง/เพดาน จำนวน ๕ ตัว	๑๒,๕๐๐	๑๒,๕๐๐			สำนักปลัด
๑๗	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	ตู้เก็บเอกสารสูงโล่ง เพื่อใช้ในสำนักงาน	ตู้เก็บเอกสารสูงโล่ง จำนวน ๑๐ ชุด	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐			สำนักปลัด
						๕๑,๕๐๐	๖๘๐,๙๐๐	๐	๐	

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๑๘	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล จำนวน ๑ เครื่อง	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐			สำนักปลัด
๑๙	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก สำหรับงานสำนักงาน จำนวน ๑ เครื่อง	๒๑,๐๐๐	๖๓,๐๐๐		๒๑,๐๐๐	สำนักปลัด
๒๐	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องพิมพ์ชนิดเลเซอร์/ชนิด LED ขาวดำ จำนวน ๑ เครื่อง	๓,๓๐๐	๓,๓๐๐			สำนักปลัด
๒๑	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องพิมพ์ชนิดเลเซอร์/ชนิด LED สี จำนวน ๑ เครื่อง	๑๒,๐๐๐				สำนักปลัด
๒๒	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องสแกนเนอร์ ระดับศูนย์บริการ เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องสแกนเนอร์ จำนวน ๑ เครื่อง		๒๐,๐๐๐			สำนักปลัด
๒๓	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องสำรองไฟ ขนาด ๘๐๐ VA เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องสำรองไฟ ขนาด ๘๐๐ VA จำนวน ๑ เครื่อง	๓,๒๐๐	๓,๒๐๐			สำนักปลัด
						๖๑,๕๐๐	๑๑๑,๕๐๐	๐	๒๑,๐๐๐	

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๒๔	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	กล้องถ่ายภาพนิ่งระบบดิจิตอล เพื่อใช้ในสำนักงาน	กล้องถ่ายภาพนิ่งระบบดิจิตอล ความละเอียด ๑๖ ล้านพิกเซลจำนวน ๑ เครื่อง	๙,๐๐๐				สำนักปลัด
๒๕	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	โทรทัศน์ แอล อี ดี (LED TV) แบบ Smart TV เพื่อบริการประชาชน เพื่อเชิญชวนประชาสัมพันธ์หน่วยงาน	โทรทัศน์ แอล อี ดี (LED TV) ระดับความละเอียดจอภาพ ๑๙๒๐ x ๑๐๘๐ พิกเซล จำนวน ๑ เครื่อง		๒๐,๖๐๐			สำนักปลัด
๒๖	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง	จัดซื้อรถตู้ ใช้ในราชการ	จำนวน ๑ คัน			๑,๓๐๐,๐๐๐		สำนักปลัด
๒๗	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	ตู้เย็น ใช้ในสำนักงาน	ตู้เย็น ขนาด ๕ คิวบิกฟุต จำนวน ๑ เครื่อง		๖,๕๐๐			สำนักปลัด
๒๘	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	ตู้เย็น ใช้ในสำนักงาน	ตู้เย็น ขนาด ๙ คิวบิกฟุต จำนวน ๑ เครื่อง		๑๕,๐๐๐			สำนักปลัด
๒๙	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	เตาแก๊ส ใช้ในสำนักงาน	เตาแก๊ส จำนวน ๑ เครื่อง	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐			สำนักปลัด
						๑๙,๐๐๐	๕๒,๑๐๐	๑,๓๐๐,๐๐๐	๐	

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๓๐	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ งานบ้านงานครัว	ตู้เย็น ใช้ในสำนักงาน	ตู้เย็น ขนาด ๘ คิวบิกฟุต จำนวน ๑ เครื่อง	๑๐,๐๐๐				สำนักปลัด
๓๑	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ งานบ้านงานครัว	เครื่องทำน้ำร้อน-น้ำเย็น แบบต่อท่อ ขนาด ๒ ก๊อก	เครื่องทำน้ำเย็น แบบต่อท่อ ขนาด ๑ ก๊อก จำนวน ๑ เครื่อง		๑๔,๐๐๐			สำนักปลัด
๓๒	แผนงานบริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์ การแพทย์	ใช้ในสำนักงาน	ตู้ยาสามัญประจำบ้าน จำนวน ๒ เครื่อง		๔,๐๐๐			สำนักปลัด
						๑๐,๐๐๐	๑๘,๐๐๐	๐	๐	
						๓๑๐,๐๐๐	๑,๒๑๔,๕๐๐	๑,๓๐๐,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	

(แบบ ผ.๐๘)

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๖

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๑	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์การเกษตร	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ	จัดซื้อเครื่องสูบน้ำ ๓๐ แรง ๑ เครื่องๆ ละ ๙,๕๐๐ บาท			๙,๕๐๐		สำนักปลัด
๒	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ดับเพลิง	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ	จัดซื้อเลื่อยยนต์ สามารถเติมน้ำมันแก๊สโซฮอล์ ๙๑,๙๕ มาตรฐาน EURO II จำนวน ๒ เครื่อง		๒๐,๐๐๐			สำนักปลัด
๓	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ดับเพลิง	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ	เครื่องตัดหญ้าแบบข้อแข็ง จำนวน ๓ เครื่อง เครื่องละ ๙,๕๐๐		๒๘,๕๐๐			สำนักปลัด
๔	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ดับเพลิง	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ	กระบองไฟกระพริบ ๓ จังหวะ ขนาด ๔.๕*L=๔๕ cm		๕๐๐		๗๕๐	สำนักปลัด
						๐	๔๙,๐๐๐	๐	๗๕๐	

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๕	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ดับเพลิง	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ	จัดซื้อป้ายสามเหลี่ยมหยุดตรวจ ๔๕ ซม. อลูมิเนียม ๒ มม. สะท้อนแสงหน้า-หลัง ๒ แผ่น มีหลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ ๓๖ วัตต์ ๒ หลอด พร้อมโครงครอบพลาสติก ๒ ชุด มีไฟหมุนขนาด ๖ นิ้ว สีแดง และ สีส้ม ๑ ดวง มีโครงครอบแบตเตอรี่ พร้อมที่ล็อคกันขโมย มีหม้อแปลงไฟใช้ได้ทั้งไฟแบตและไฟบ้าน ขนาดความสูงวัดจากพื้นถึงยอดไฟ ๑๕๗ ซม. ความกว้างวัดจากล้อ ๑๒๕ ซม. ความหนาวัดจากล้อ ๕๔ ซม.		๕๐๐		๗๕๐	สำนักปลัด
๖	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์เครื่องดับเพลิง	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ	จัดซื้อชุดดับเพลิงกันไฟ หมวกกู้ภัย พร้อมหน้ากากกันไฟ ถุงมือกันไฟ รองเท้ากันไฟ ๕ ชุด/ชุดกันฝนหมวกนิรภัยติดไฟฉายแบบสปอร์ตไลท์+แว่นตา+รองเท้าบู๊ท ๕ ชุด			๓๒,๐๐๐		สำนักปลัด
						๐	๕๐๐	๓๒,๐๐๐	๗๕๐	

(แบบ ผ.๐๘)

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๗	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ	จัดซื้อวทยุสื่อสารชนิดมือถือ จำนวน ๑๐ เครื่อง		๑๘,๗๕๐	๑๑,๒๕๐	๗,๕๐๐	สำนักปลัด
						๐	๑๘,๗๕๐	๑๑,๒๕๐	๗,๕๐๐	
						๐	๖๘,๒๕๐	๔๓,๒๕๐	๙,๐๐๐	

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๖

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงานการศึกษา

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๑	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดหาตู้เหล็กบานเลื่อนกระจก สำหรับงานสำนักงาน	ตู้เหล็กบานเลื่อนกระจก บานเลื่อนกระจกสามารถเลื่อนไปมาได้ จำนวน ๔ ตู้	๒๔,๐๐๐	๒๔,๐๐๐			สำนักปลัด
๒	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดหาตู้เหล็กเก็บแฟ้มเอกสาร ๒ บานพับ สำหรับงานสำนักงาน	ตู้เหล็กเก็บแฟ้มเอกสาร ๒ บานพับ จำนวน ๑ ตู้	๖,๐๐๐	๖,๐๐๐			สำนักปลัด
๓	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	โต๊ะทำงานและเก้าอี้	โต๊ะทำงาน จำนวน ๗ ชุด	๒๘,๐๐๐				สำนักปลัด
๔	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	พัดลมติดผนัง/เพดาน เพื่อใช้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	พัดลมติดผนัง/เพดาน จำนวน ๕ ตัว	๑๒,๕๐๐	๑๒,๕๐๐			สำนักปลัด
						๗๐,๕๐๐	๔๒,๕๐๐	๐	๐	

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงานการศึกษา

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๕	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศ เพื่อใช้ในสำนักงาน	แบบแยกส่วน ชนิดตั้งพื้นหรือชนิดแขวน (มีระบบฟอกอากาศ) ๙,๐๐๐ บีทียู ๒ เครื่อง	๓๔,๐๐๐	๓๔,๐๐๐			สำนักปลัด
๖	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศ เพื่อใช้ในสำนักงาน	แบบแยกส่วน ชนิดตั้งพื้นหรือชนิดแขวน (มีระบบฟอกอากาศ) ๓๐,๐๐๐ บีทียู ๒ เครื่อง	๘๐,๐๐๐	๘๐,๔๐๐			สำนักปลัด
๗	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล จำนวน ๑ เครื่อง	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐			สำนักปลัด
๘	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก สำหรับงานสำนักงาน จำนวน ๑ เครื่อง	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐			สำนักปลัด
๙	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก สำหรับงานสำนักงาน จำนวน ๑ เครื่อง	๑๖,๐๐๐	๑๖,๐๐๐			สำนักปลัด
						๑๗๓,๐๐๐	๑๗๓,๔๐๐	๐	๐	

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงานการศึกษา

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๑๐	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องพิมพ์ชนิดเลเซอร์/ชนิด LED ขาวดำ จำนวน ๑ เครื่อง	๓,๓๐๐	๓,๓๐๐			สำนักปลัด
๑๑	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องพิมพ์ชนิดเลเซอร์/ชนิด LED สี จำนวน ๑ เครื่อง	๑๒,๐๐๐				สำนักปลัด
๑๒	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องสำรองไฟ ขนาด ๘๐๐ VA เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องสำรองไฟ ขนาด ๘๐๐ VA จำนวน ๑ เครื่อง	๓,๒๐๐	๓,๒๐๐			สำนักปลัด
๑๓	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	กล้องถ่ายภาพนิ่งระบบดิจิตอล เพื่อใช้ในสำนักงาน	กล้องถ่ายภาพนิ่งระบบดิจิตอล ความละเอียด ๑๖ ล้านพิกเซล จำนวน ๑ เครื่อง	๙,๐๐๐				สำนักปลัด
๑๔	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	ตู้เย็น ใช้ในสำนักงาน	ตู้เย็น ขนาด ๘ คิวบิกฟุต จำนวน ๑ เครื่อง	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐			สำนักปลัด
๑๕	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	เตาแก๊ส ใช้ในสำนักงาน	เตาแก๊ส จำนวน ๑ เครื่อง	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐			สำนักปลัด
						๔๗,๕๐๐	๒๖,๕๐๐	๐	๐	

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

แผนงานการศึกษา

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๑๖	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	โทรทัศน์ แอล อี ดี (LED TV) เพื่อใช้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	โทรทัศน์ แอล อี ดี (LED TV) ขนาด ๓๒ นิ้ว จำนวน ๑ เครื่อง	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐			สำนักปลัด
๑๗	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	เครื่องเล่นวิดีโอ เพื่อใช้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	เครื่องเล่นวิดีโอ จำนวน ๑ เครื่อง	๗,๐๐๐	๗,๐๐๐			สำนักปลัด
๑๘	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	สนามเด็กเล่น เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กเล็ก	สนามเด็กเล่น	๑,๕๐๐,๐๐๐				สำนักปลัด
๑๙	แผนงานการศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์การแพทย์	ใช้ในสำนักงาน	ตู้ยาสามัญประจำบ้าน จำนวน ๑ เครื่อง		๒,๐๐๐			สำนักปลัด
						๑,๕๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๐	๐	
						๑,๘๑๑,๐๐๐	๒๑๕,๙๐๐	๐	๐	

(แบบ ผ.๐๘)

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

งานบริหารงานคลัง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๑	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดหาตู้เหล็กบานเลื่อนกระจก สำหรับงานสำนักงาน	ตู้เหล็กบานเลื่อนกระจกบานเลื่อนกระจกสามารถเลื่อนไปมาได้ จำนวน ๘ ตู้	๔๘,๐๐๐	๖,๐๐๐	๖,๐๐๐	๖,๐๐๐	กองคลัง
๒	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดหาตู้เหล็กเก็บแฟ้มเอกสาร ๒ บานพับ สำหรับงานสำนักงาน	ตู้เหล็กเก็บแฟ้มเอกสาร ๒ บานพับ จำนวน ๒ ตู้	๑๒,๐๐๐	๖,๐๐๐	๖,๐๐๐	๖,๐๐๐	กองคลัง
๓	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	โต๊ะทำงานและเก้าอี้	โต๊ะทำงาน จำนวน ๗ ชุด	๒๘,๐๐๐				กองคลัง
๔	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	โต๊ะทำงานและเก้าอี้นักบริหาร	โต๊ะทำงาน จำนวน ๑ ชุด	๕,๐๐๐				กองคลัง
						๙๓,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

งานบริหารงานคลัง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๕	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เก้าอี้นั่งคอย เหล็กเหลี่ยมแบบขาคู่ เพื่อใช้บริการประชาชน	เก้าอี้นั่งคอย เหล็กเหลี่ยมแบบขาคู่ จำนวน ๒ ชุด	๔,๐๐๐				กองคลัง
๖	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	พัดลมติดผนัง/เพดาน เพื่อใช้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	พัดลมติดผนัง/เพดาน จำนวน ๒ ตัว	๕,๐๐๐				กองคลัง
๗	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	กล้องถ่ายภาพนิ่งระบบดิจิตอล เพื่อใช้ในสำนักงาน	กล้องถ่ายภาพนิ่งระบบดิจิตอล ความละเอียด ๑๖ ล้านพิกเซล จำนวน ๑ เครื่อง	๙,๐๐๐				กองคลัง
๘	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานประมวลผล จำนวน ๑ เครื่อง	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐			กองคลัง
๙	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กสำหรับงานสำนักงาน จำนวน ๑ เครื่อง	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐			กองคลัง
						๖๑,๐๐๐	๔๓,๐๐๐	๐	๐	

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๖

งานบริหารงานคลัง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๑๐	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก สำหรับงานสำนักงาน จำนวน ๑ เครื่อง	๑๖,๐๐๐	๑๖,๐๐๐			กองคลัง
๑๑	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องพิมพ์ชนิดเลเซอร์/ชนิด LED ขาวดำ จำนวน ๑ เครื่อง	๓,๓๐๐	๓,๓๐๐			กองคลัง
๑๒	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องพิมพ์ชนิดเลเซอร์/ชนิด LED สี จำนวน ๑ เครื่อง	๑๒,๐๐๐				กองคลัง
						๓๑,๓๐๐	๑๙,๓๐๐	๐	๐	
						๑๘๕,๓๐๐	๗๔,๓๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	

(แบบ ผ.๐๘)

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลปากู

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

งานบริหารงานคลัง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๑	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดหาตู้เหล็กบานเลื่อนกระจก สำหรับงานสำนักงาน	ตู้เหล็กบานเลื่อนกระจกบานเลื่อนกระจกสามารถเลื่อนไปมาได้ จำนวน ๘ ตู้	๔๘,๐๐๐	๖,๐๐๐	๖,๐๐๐	๖,๐๐๐	กองคลัง
๒	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เพื่อจัดหาตู้เหล็กเก็บแฟ้มเอกสาร ๒ บานพับ สำหรับงานสำนักงาน	ตู้เหล็กเก็บแฟ้มเอกสาร ๒ บานพับ จำนวน ๒ ตู้	๑๒,๐๐๐	๖,๐๐๐	๖,๐๐๐	๖,๐๐๐	กองคลัง
๓	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	โต๊ะทำงานและเก้าอี้	โต๊ะทำงาน จำนวน ๗ ชุด	๒๘,๐๐๐				กองคลัง
๔	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	โต๊ะทำงานและเก้าอี้นักบริหาร	โต๊ะทำงาน จำนวน ๑ ชุด	๕,๐๐๐				กองคลัง
						๙๓,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

งานบริหารงานคลัง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๕	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เก้าอี้นั่งคอย เหล็กเหลี่ยมแบบขาคู่ เพื่อใช้บริการประชาชน	เก้าอี้นั่งคอย เหล็กเหลี่ยมแบบขาคู่ จำนวน ๒ ชุด	๔,๐๐๐				กองคลัง
๖	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	พัดลมติดผนัง/เพดาน เพื่อใช้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	พัดลมติดผนัง/เพดาน จำนวน ๒ ตัว	๕,๐๐๐				กองคลัง
๗	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์โฆษณาและเผยแพร่	กล้องถ่ายภาพนิ่งระบบดิจิตอล เพื่อใช้ในสำนักงาน	กล้องถ่ายภาพนิ่งระบบดิจิตอล ความละเอียด ๑๖ ล้านพิกเซล จำนวน ๑ เครื่อง	๙,๐๐๐				กองคลัง
๘	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานประมวลผล จำนวน ๑ เครื่อง	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐			กองคลัง
๙	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กสำหรับงานสำนักงาน จำนวน ๑ เครื่อง	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐			กองคลัง
						๖๑,๐๐๐	๔๓,๐๐๐	๐	๐	

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๖

งานบริหารงานคลัง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่มา				หน่วยงานที่รับผิดชอบ
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	
๑๐	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก สำหรับงานสำนักงาน จำนวน ๑ เครื่อง	๑๖,๐๐๐	๑๖,๐๐๐			กองคลัง
๑๑	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องพิมพ์ชนิดเลเซอร์/ชนิด LED ขาวดำ จำนวน ๑ เครื่อง	๓,๓๐๐	๓,๓๐๐			กองคลัง
๑๒	งานบริหารงานคลัง	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงานประมวลผล เพื่อใช้ในสำนักงาน	เครื่องพิมพ์ชนิดเลเซอร์/ชนิด LED สี จำนวน ๑ เครื่อง	๑๒,๐๐๐				กองคลัง
						๓๑,๓๐๐	๑๙,๓๐๐	๐	๐	
						๑๘๕,๓๐๐	๗๔,๓๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	

ส่วนที่ ๕
การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ ๒. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และในการประเมินแผนนั้นจะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑ๆ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ ๒. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และในการประเมินแผนนั้นจะต้อง ดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด

๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่นและคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

แบบประเมินคุณภาพของแผนพัฒนา

(แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๗ การวัดคุณภาพของแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๔๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น)

การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ เทศบาลใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับสับซ้อน

๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น

๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำได้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

****